

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja
Prezes Rady Ministrów
DSPA-4821-23(3)/09

Druk nr 2285

Warszawa, dn. 21 sierpnia 2009 r.

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Zgodnie z art. 3 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej przekazuję przyjęty przez Radę Ministrów dokument:

- Informacja dla Sejmu i Senatu o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w pracach Unii Europejskiej w okresie styczeń-czerwiec 2009 roku (podczas Prezydencji czeskiej).

Z wyrazami szacunku

(-) Donald Tusk

INFORMACJA DLA SEJMU I SENATU

O UDZIALE RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ W PRACACH UNII EUROPEJSKIEJ W OKRESIE STYCZEŃ – CZERWIEC 2009 ROKU (podczas Prezydencji czeskiej)

przygotowana w realizacji art. 3 ustawy z dnia 11 marca 2004 roku
o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem
w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

*Dokument przyjęty przez Komitet Europejski Rady Ministrów 24 lipca 2009 r.
oraz przez Radę Ministrów 13 sierpnia 2009 r.*

Warszawa, sierpień 2009 r.

SPIS TREŚCI

WPROWADZENIE	3
OCZEKIWANIA RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ WOBEC PREZYDENCJI CZESKIEJ I OCENA REALIZACJI CZESKICH PRIORYTETÓW	4
ZAGADNIENIA HORYZONTALNE.....	31
<i>Przyszłość Traktatu z Lizbony, zagadnienia instytucjonalne.....</i>	<i>31</i>
<i>Rozszerzenie Unii Europejskiej.....</i>	<i>33</i>
<i>Działania na rzecz osiągnięcia globalnego porozumienia ws. prowadzenia polityki klimatycznej po roku 2012</i>	<i>36</i>
<i>Przepływy finansowe.....</i>	<i>40</i>
<i>Fundusze strukturalne, Fundusz Spójności.....</i>	<i>43</i>
<i>Przygotowania do polskiej Prezydencji w Radzie Unii Europejskiej</i>	<i>58</i>
<i>Zatrudnienie i status urzędników – obywateli RP w instytucjach UE</i>	<i>62</i>
POSIEDZENIA RADY EUROPEJSKIEJ	65
POSIEDZENIA RADY UNII EUROPEJSKIEJ	74
<i>Rada ds. Edukacji, Młodzieży i Kultury.....</i>	<i>74</i>
<i>Rada ds. Ekonomicznych i Finansowych.....</i>	<i>75</i>
<i>Rada ds. Konkurencyjności.....</i>	<i>87</i>
<i>Rada ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych.....</i>	<i>92</i>
<i>Rada ds. Zatrudnienia, Polityki Społecznej, Zdrowia i Spraw Konsumentckich.....</i>	<i>102</i>
<i>Rada ds. Rolnictwa i Rybołówstwa.....</i>	<i>111</i>
<i>Rada ds. Środowiska.....</i>	<i>118</i>
<i>Rada ds. Transportu, Telekomunikacji i Energii.....</i>	<i>122</i>
<i>Rada ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych.....</i>	<i>137</i>
WSPÓŁPRACA Z SEJMEM I SENATEM	146
<i>Przekazywanie dokumentów Unii Europejskiej.....</i>	<i>146</i>
<i>Stanowiska Rządu w odniesieniu do projektów aktów prawnych.....</i>	<i>147</i>
<i>Zasięganie opinii przed rozpatrzeniem aktu prawnego w Radzie UE i przedstawianie informacji o stanowisku Rządu</i>	<i>148</i>
<i>Przedstawianie informacji o zajętych przez Rząd stanowiskach w sprawie aktu prawnego w przypadkach, w których nie było możliwe zasięgnięcie opinii.....</i>	<i>148</i>
<i>Zastrzeżenia parlamentarne.....</i>	<i>149</i>
<i>Opinie Komisji do Spraw Unii Europejskiej Sejmu RP i Komisji Spraw Unii Europejskiej Senatu RP.....</i>	<i>149</i>
<i>Opiniowanie kandydatur na stanowiska w UE.....</i>	<i>149</i>
WYKONYWANIE PRAWA UNII EUROPEJSKIEJ	150

WPROWADZENIE

Niniejsza Informacja, przygotowana w realizacji art. 3 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej, dotyczy udziału Rzeczypospolitej Polskiej w pracach Unii Europejskiej w okresie styczeń-czerwiec 2009 r., to jest podczas sprawowania Prezydencji w Radzie Unii Europejskiej przez Republikę Czeską (dalej: Prezydencja czeska).

Pierwsza część Informacji prezentuje najważniejsze dla Rzeczypospolitej Polskiej kwestie będące przedmiotem prac Unii Europejskiej w trakcie Prezydencji czeskiej.

W drugiej części dokumentu przedstawione są informacje na temat przebiegu posiedzeń sektorowych Rady Ministrów Unii Europejskiej odbytych w okresie od 1 stycznia do 30 czerwca 2009 r. z uwzględnieniem stanowisk prezentowanych przez przedstawicieli Rzeczypospolitej Polskiej w trakcie obrad.

Część trzecia zawiera informacje dotyczące udziału Sejmu i Senatu Rzeczypospolitej Polskiej w procesie podejmowania decyzji w Radzie Unii Europejskiej.

Ostatnia, czwarta część zawiera informację na temat wykonywania prawa Unii Europejskiej.

OCZEKIWANIA RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ WOBEC PREZYDENCJI CZESKIEJ I OCENA REALIZACJI CZESKICH PRIORYTETÓW

UWAGI WSTĘPNE

Prezydencja czeska przypadła na trudny okres. Na początku swojego przewodnictwa w Radzie UE Republika Czeska musiała sprostać dwóm trudnym i nieoczekiwanym konfliktom: ws. dostaw gazu z Federacji Rosyjskiej na terytorium UE oraz napiętej sytuacji w Strefie Gazy.

Dodatkowym utrudnieniem była nieoczekiwana zmiana Rządu w Republice Czeskiej. 24 marca 2009 r. czeska Izba Poselska uchwaliła wotum nieufności wobec centroprawicowego rządu Mirka Topolánka. Stało się to w połowie czeskiego przewodnictwa w Radzie Unii Europejskiej.

Pomimo ww. trudności natury politycznej oraz prawno – instytucjonalnej, Prezydencji czeskiej udało się sprawnie zarządzać procesem decyzyjnym w Unii Europejskiej.

Prezydencja czeska, pod hasłem „*Europa bez barier*” („*Europe Without Barriers*”) wskazała trzy najważniejsze obszary priorytetowe w okresie swojego przewodnictwa w Radzie Unii Europejskiej: kwestie ekonomiczne i finansowe, polityka energetyczna oraz Partnerstwo Wschodnie.

Kwestie ekonomiczne i finansowe

Okres Prezydencji czeskiej przypadł na czas kryzysu finansowo – gospodarczego. Prezydencja czeska podjęła szereg działań mających na celu przeciwdziałanie spowolnieniu gospodarczemu oraz utrzymanie wzrostu gospodarczego i zatrudnienia w państwach członkowskich UE. Podczas Prezydencji czeskiej Rada Europejska osiągnęła porozumienie w sprawie wspólnotowej części europejskiego planu naprawy gospodarczej mającej wesprzeć projekty opiekujące na kwotę 5 mld EUR w dziedzinie energii i szerokopasmowego Internetu, jak również w zakresie działań związanych z nowymi wyzwaniami Wspólnej Polityki Rolnej (WPR). Rząd RP z dużym zadowoleniem przyjął osiągnięte porozumienie.

W ramach działań antykryzysowych Prezydencja czeska zorganizowała 1 marca 2009 r. nieformalny szczyt Rady Europejskiej, podczas którego uzgodniono, iż UE może

przewyciężyć kryzys wyłącznie dzięki dalszemu podejmowaniu wspólnych, skoordynowanych działań w ramach jednolitego rynku oraz Unii Gospodarczej i Walutowej. Podczas szczytu państwa członkowskie UE dały jasny sygnał, iż nie będą podejmować działań protekcyjnych, co jest zgodne ze stanowiskiem prezentowanym przez Rząd RP.

Prezydencja czeska podjęła także skuteczne działania mające na celu przygotowanie spójnego, wspólnego stanowiska UE na szczyt G20 w Londynie. W szczególności, zgodnie ze stanowiskiem zajmowanym przez Rząd RP, ustalono, iż niezbędne jest wzmocnienie regulacji nadzorczych nad globalnym systemem finansowym, jak również poparcie dla wzmocnienia roli i zasobów Międzynarodowego Funduszu Walutowego w zapobieganiu kryzysom.

Podczas Prezydencji czeskiej, zgodnie z oczekiwaniami RP, zostały podjęte działania w zakresie reformy systemu nadzoru finansowego w UE. W lutym 2009 r. został opublikowany raport Grupy Wysokiego Szczebla pod przewodnictwem Jacques'a de Larosièrè'a dotyczący reformy europejskiego systemu nadzoru finansowego. Na podstawie jego rekomendacji Komisja Europejska zaprezentowała Komunikat KE w sprawie nowych ram nadzoru finansowego. Prezydencja czeska zainicjowała również dyskusję w zakresie kwestii nadzoru finansowego – która miała miejsce podczas posiedzeń Rady UE ds. Ekonomicznych i Finansowych, jak również Rady Europejskiej w czerwcu 2009 r.

Do sukcesów Prezydencji czeskiej należy zaliczyć doprowadzenie do osiągnięcia kompromisu wśród państw członkowskich UE w zakresie stosowania stawek obniżonych VAT.

Polityka energetyczna

Rząd RP z zadowoleniem przyjmuje wynik prac Prezydencji czeskiej w zakresie wzmocnienia III filaru Europejskiej Polityki Energetycznej – „bezpieczeństwa dostaw energii i tras jej przesyłu do Unii Europejskiej”. Dzięki wysiłkom Prezydencji, lutowa Rada UE ds. Transportu, Telekomunikacji i Energii, a następnie marcowa Rada Europejska kierunkowo zatwierdziły propozycje Komisji Europejskiej zawarte w Drugim Strategicznym Przeglądzie Energetycznym i w ten sposób zobowiązały Komisję Europejską oraz państwa członkowskie do realizacji ambitnego harmonogramu zadań wzmacniających bezpieczeństwo dostaw surowców energetycznych do UE i w ramach wspólnego rynku.

Na tym tle należy szczególnie podkreślić zobowiązanie Komisji Europejskiej do przedstawienia projektu rozporządzenia w sprawie bezpieczeństwa dostaw gazu. Celem nowego aktu prawnego będzie wzmocnienie wspólnotowych mechanizmów solidarnej reakcji państw członkowskich na wypadek kryzysu dostaw gazu. Polska pragnie podkreślić, że podczas czerwcowego posiedzenia Rady Europejskiej państwa członkowskie zdecydowały o potrzebie jak najszybszego osiągnięcia porozumienia w sprawie powyższego rozporządzenia.

Rząd RP wyraża swoje zadowolenie z wyników prac nad Europejskim Planem Naprawy Gospodarczej (*European Economic Recovery Plan*), w ramach którego znaczące dofinansowanie ze środków wspólnotowych mają szansę otrzymać istotne, z punktu widzenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej i gazu ziemnego do Rzeczypospolitej Polskiej, projekty infrastrukturalne, w tym gazociąg *Baltic Pipe*, terminal LNG w Świnoujściu i elektrownia w Bełchatowie.

Rząd RP wyraża także zadowolenie z zakończenia prac nad III pakietem liberalizacyjnym dla rynku energii elektrycznej i gazu ziemnego. Prezydencji czeskiej udało się doprowadzić do porozumienia międzyinstytucjonalnego i przyjęcia pakietu w brzmieniu zaakceptowanym przez Parlament Europejski w drugim czytaniu.

Rząd Rzeczypospolitej z zadowoleniem przyjmuje osiągnięcie porozumienia politycznego podczas czerwcowej Rady ds. Energii w zakresie wzmocnienia przepisów dotyczących bezpieczeństwa zaopatrzenia rynku w paliwa. Polska popiera przeprowadzenie rewizji przepisów dyrektywy nakładającej na państwa członkowskie obowiązek utrzymywania minimalnych zapasów ropy naftowe i/lub produktów ropopochodnych.

Rząd RP z satysfakcją odnotowuje, że podczas Prezydencji czeskiej formalnie zatwierdzono Partnerstwo Wschodnie, jako inicjatywę całej Wspólnoty. Partnerstwo Wschodnie staje się dzięki temu kluczowym instrumentem polityki energetycznej UE względem państw Regionu Morza Kaspijskiego i Morza Czarnego oraz narzędziem realizacji zasady mówienia przez Wspólnotę jednym głosem w relacjach z państwami trzecimi.

Partnerstwo Wschodnie

Rząd RP z zadowoleniem ocenia postęp prac związany z implementacją inicjatywy Partnerstwa Wschodniego, jaki miał miejsce w trakcie Prezydencji czeskiej. Za ogromny sukces należy uznać pierwszy Szczyt Partnerstwa Wschodniego, który odbył się 7 maja

2009 r. w Pradze. Wzięli w nim udział przedstawiciele 27 państw członkowskich UE oraz sześciu państw partnerskich: Republiki Armenii, Republiki Azerbejdżanu, Republiki Białorusi, Republiki Gruzji, Republiki Mołdawii i Ukrainy. Wspólna Deklaracja praskiego Szczytu Partnerstwa Wschodniego, jaka została podpisana w jego trakcie, stanowi podstawę do dalszej pogłębionej współpracy UE z krajami partnerskimi.

Podczas szczytu praskiego zobowiązano Komisję Europejską, Prezydencję czeską oraz następane Prezydencje do podjęcia działań implementacyjnych w zakresie współpracy wielostronnej Partnerstwa Wschodniego. Dlatego z zadowoleniem odnosimy się do powołania czterech platform tematycznych: 1) ds. demokracji, dobrego zarządzania i stabilności, 2) ds. integracji gospodarczej i konwergencji z politykami UE, 3) ds. energii i 4) ds. kontaktów międzyludzkich, których inauguracyjne posiedzenia z udziałem państw członkowskich oraz państw beneficjentów odbyły się w czerwcu 2009 r.

Z satysfakcją przyjęliśmy w konkluzjach czerwcowej Rady Europejskiej zapis podkreślający konieczność skoncentrowania bieżących prac na skutecznej i efektywnej implementacji inicjatywy Partnerstwa Wschodniego w wymiarze dwu i wielostronnym.

Inne kwestie priorytetowe poruszane w okresie przewodnictwa Republiki Czeskiej w Radzie UE istotne z punktu widzenia Rządu Rzeczypospolitej Polskiej:

Strategia Lizbońska

Problemy gospodarcze państw członkowskich UE miały istotny wpływ na formułowanie działań i prowadzoną dyskusję nad przyszłością Strategii Lizbońskiej. Dyskutowana była ona m.in. podczas spotkania Krajowych Koordynatorów (Praga, 22 kwietnia 2009 r.), w trakcie którego jako główne wyzwania wskazano: dalszą koncentrację na zapewnieniu wzrostu gospodarczego - zrównoważonego w kontekście środowiska naturalnego i społecznego; zmiany klimatyczne; starzenie się populacji i wynikające stąd zmiany na globalnym rynku pracy; urzeczywistnienie „piątej swobody” - swobodnego przepływu wiedzy, wzmocnienie aspektu zewnętrznego konkurencyjności europejskiej oraz stabilizację finansów publicznych. Również podczas przeglądu gospodarki UE w ramach OECD (Paryż, 27-28 maja 2009 r.) motywem przewodnim dyskusji była przyszłość Strategii Lizbońskiej. W wyniku przeglądu, prowadzonego przez Stany Zjednoczone Ameryki i Związek Australijski, zdiagnozowano najpilniejsze działania: szybka i sprawna realizacja Europejskiego Planu Naprawy

Gospodarczej, postęp we wprowadzaniu unijnego systemu nadzoru finansowego, terminowa implementacja dyrektywy o usługach na rynku wewnętrznym oraz przejście do gospodarki niskoemisyjnej w sposób jak najbardziej efektywny ekonomicznie.

Prezydencja czeska doprowadziła do dyskusji nad zintegrowanym podejściem do konkurencyjnej i zrównoważonej polityki przemysłowej w Unii Europejskiej, które powinno stanowić wsparcie dla wykorzystania wiedzy i innowacji w europejskim przemyśle. Zrównoważone i horyzontalne działania prowadzone w odniesieniu do przemysłu powinny tworzyć przyjazne warunki dla:

- wzrostu konkurencyjności produktów zarówno na rynku krajowym, unijnym, jak i globalnym, w szczególności przez podnoszenie innowacyjności;
- wzrostu produktywności i zatrudnienia;
- zwiększania spójności społecznej;
- zmniejszania presji na środowisko.

Zgodnie z zapowiedziami Prezydencja czeska zajęła się również kwestią ryzyka delokalizacji produkcji poza UE (*production leakage*), związanego m.in. z obowiązywaniem w UE restrykcyjnych regulacji środowiskowych. Rząd RP, popierając to podejście, wskazywał, że dążąc do wzmocnienia konkurencyjności przemysłu europejskiego i poprawy warunków inwestowania w Europie, należy zwracać uwagę na to, aby koszty dostosowawcze, związane z zapewnieniem zgodności z nowymi wymogami, nie powodowały nadmiernych obciążeń dla przedsiębiorstw. Stanowisko RP znalazło odzwierciedlenie w konkluzjach Rady UE ds. Konkurencyjności z 28-29 maja 2009 r.

Jednocześnie, w związku z podejmowaniem przez państwa członkowskie indywidualnych działań na rzecz wspierania krajowego przemysłu (w tym motoryzacyjnego), Unia Europejska, na wniosek Prezydencji czeskiej, sprzeciwiła się m.in. w konkluzjach marcowej Rady Europejskiej interwencjonizmowi i protekcjonizmowi. Uznano w nich, że tego rodzaju działania mogą być uznane, przez zagranicznych partnerów gospodarczych, za akceptację UE dla interwencji w gospodarkę, a także ich efekty w długim okresie mogą być negatywne dla rozwoju gospodarki unijnej. W konsekwencji stwierdzono, zgodnie ze stanowiskiem Rządu RP, iż wszelkie działania państw członkowskich UE powinny być zgodne z regulacjami dotyczącymi udzielania pomocy publicznej we Wspólnocie.

Jednolity rynek

Prezydencja czeska podejmowała działania na rzecz zwiększenia konkurencyjności Unii Europejskiej, które wpisują się w przegląd jednolitego rynku i łączą z hasłem przewodnim Prezydencji czeskiej – „Europa bez barier” w marcu 2009 r. przyjęte zostały konkluzje Rady UE ds. Konkurencyjności dotyczące tej kwestii. Kontynuowała w tym zakresie inicjatywę na rzecz Małej Przedsiębiorczości (*Small Business Act – SBA*) prowadząc debatę na temat realizacji założeń tego dokumentu przez państwa członkowskie na forum Rady ds. Konkurencyjności. Efektem debaty było szczególne podkreślenie trzech z dziesięciu wymienionych w SBA obszarów priorytetowych: poprawa dostępu do finansowania, zapewnienie otoczenia prawnego, które odpowiada potrzebom MSP, poprawa dostępu do rynku, uznane za najistotniejsze w kontekście wdrażania inicjatywy na rzecz Małej Przedsiębiorczości. Inicjatywy te w pełni odzwierciedlały stanowisko Rządu RP w tych obszarach.

W ramach realizacji SBA Prezydencja czeska rozpoczęła prace nad przekształceniem (*recast*) dyrektywy ws. zwalczania opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych

Lepsze regulacje prawne

Prezydencja czeska wykorzystała swoją szansę w tematyce *Better Regulation*. Kontynuując wysiłki poprzednich Prezydencji realizowała działania zmierzające do dalszego budowania systemowych rozwiązań *Better Regulation*. Należy zaznaczyć, że z punktu widzenia Rzeczypospolitej Polskiej działania Prezydencji w dziedzinie *Better Regulation* mają kluczowe znaczenie.

Podczas Prezydencji czeskiej przyjęto raport z postępów prac w zakresie realizacji inicjatywy (posiedzenie Rady ds. Konkurencyjności 5-6 marca 2009 r.) oraz Konkluzje Rady (posiedzenie Rady 28-29 maja 2009 r.).

Prezydencja czeska przeprowadziła jeszcze przed rozpoczęciem swojej Prezydencji szereg rozmów bilateralnych z najbardziej aktywnymi państwami członkowskimi oraz przedstawicielami biznesu i innych organizacji pozarządowych. Na tej podstawie przygotowano projekt konkluzji w sprawie *Better Regulation*, zawierający odniesienia do najbardziej drażliwych elementów inicjatywy¹.

¹ Najbardziej drażliwe elementy inicjatywy *Belter Regulation* dotyczą stosowania w Radzie polityki opartej na dowodach (*evidence-based decicison making*) i podkreślenia roli szerokich konsultacji społecznych,

Raport Prezydencji stanowił ocenę i uzupełnienie III strategicznego raportu ws. uproszczenia otoczenia regulacyjnego opublikowanego przez Komisję Europejską 28 stycznia 2009 r. Rzeczpospolita Polska wyrażała poparcie dla zawartego w raporcie programu Prezydencji zmierzającego do poprawy otoczenia regulacyjnego, w szczególności - przekształcenia programu redukcji obciążeń i uproszczenia prawa w działania ciągłe. Jednocześnie Rzeczpospolita Polska wyrażała zadowolenie z ujęcia w raporcie istotnej dla RP kwestii traktowania celu redukcji obciążeń administracyjnych do 2012 r. o 25% jako celu netto oraz wyrażała pełne poparcie dla brzmienia zapisów dot. oceny wpływu (*Impact Assessment - IA*).

Konkluzje zostały przyjęte praktycznie bez dyskusji przez Radę ds. Konkurencyjności 28 maja 2009 r.

Innowacje

Zgodnie z oczekiwaniami Rzeczypospolitej Polskiej, Prezydencja czeska podjęła temat innowacyjności ze szczególnym zwróceniem uwagi na sytuację w nowych państwach UE, m.in. w trakcie konferencji 22-23 stycznia 2009 r. poświęconej polityce innowacyjnej, wymianie dobrych praktyk, zwłaszcza w kontekście możliwości ich zastosowania przez państwa UE – 12.

Ponadto Prezydencja czeska przygotowała raport z dotychczasowych prac w zakresie innowacyjności, który został przyjęty przez Radę ds. Konkurencyjności 28 maja 2009 r. W raporcie tym Komisja Europejska została wezwana m.in. do przeprowadzenia do końca 2009 r. śródkresowej oceny Strategii Innowacyjności.

Swoboda świadczenia usług

Zgodnie z zapowiedzią, Prezydencja czeska podjęła temat urzeczywistnienia rynku wewnętrznego w zakresie usług w Unii Europejskiej. 2 lutego 2009 r. w Pradze odbyła się konferencja dotycząca tego zagadnienia, podczas której poruszono, zgodnie z polskimi oczekiwaniami, kwestię wdrożenia dyrektywy 2006/123/WE nt. usług na rynku wewnętrznym i konieczności eliminacji jeszcze istniejących barier w ich transgranicznym świadczeniu we

traktowania celu redukcji jako celu netto, wzmocnienia systemu sporządzania ocen wpływu poprzez uwzględnienie specyfiki poszczególnych regionów i państw członkowskich oraz zachęcenia Komisji Europejskiej do kontynuowania współpracy z państwami członkowskimi w procesie zbierania danych niezbędnych do sporządzenia ocen wpływu oraz podkreślenia szczególnego znaczenia redukcji obciążeń administracyjnych sektora MSP.

Wspólnocie. Spotkanie to przyczyniło się do wymiany doświadczeń w zakresie przygotowań do wdrożenia do prawa krajowego państw członkowskich przepisów dyrektywy, jak również do ponownego podkreślenia faktu, iż działania protekcyjnistyczne nie powinny mieć miejsca we Wspólnocie.

Kwestie te zostały ponownie poruszone w konkluzjach Rady Europejskiej z marca 2009 r., gdzie wskazano, zgodnie ze stanowiskiem Polski, że działania podejmowane przez państwa członkowskie w związku z kryzysem powinny być podejmowane zgodnie z regułami traktatowymi, w tym m.in. przy zapewnieniu braku dyskryminacji usług z innych państw członkowskich.

Prezydencja czeska w ograniczonym zakresie kontynuowała prace rozpoczęte przez Prezydencję francuską dotyczące świadczenia usług i swobody zakładania przedsiębiorstw w aspekcie gier losowych i zakładów wzajemnych, a zwłaszcza gier *on-line*. Tematowi temu poświęcone było tylko jedno nieformalne spotkanie regulatorów rynku w Pradze 17 czerwca 2009 r., podczas którego ustalono, że należy rozwijać współpracę państw członkowskich w tym zakresie i że temat ten będzie podjęty przez Prezydencję szwedzką.

Badania, rozwój i innowacje. Europejski Instytut Innowacji i Technologii

Rząd RP wyraża zadowolenie z faktu, iż Prezydencja czeska za kwestię priorytetową uważała działania dotyczące innowacyjności i nauki.

W trakcie Prezydencji czeskiej osiągnięte zostało porozumienie i zakończono prace nad projektem rozporządzenia Rady w sprawie wspólnotowych ram prawnych europejskiego konsorcjum na rzecz infrastruktury badawczej, którego celem jest umożliwienie sprawniejszego zarządzania tego rodzaju infrastrukturami w Unii Europejskiej, przy jednoczesnym ułatwieniu udziału w wielostronnych międzynarodowych przedsięwzięciach naukowych. Kompromisowa wersja rozporządzenia jest odpowiedzią na wątpliwości zgłaszane m.in. przez Rząd Rzeczypospolitej Polskiej w odniesieniu do kwestii podatkowych (warunki i limity zwolnień podatkowych dla infrastruktur będą określone w porozumieniach zawieranych pomiędzy państwami członkowskimi biorącymi w nich udział, nie będą zaś przyznawane automatycznie wraz ze złożeniem wniosku o jej utworzenie).

W trakcie Prezydencji czeskiej zakończone zostały również prace nad decyzją Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie udziału Wspólnoty w europejskim programie badawczo – rozwojowym w dziedzinie metrologii. Rzeczpospolita Polska poparła ustanowienie

Europejskiego Programu Badań Metrologicznych, uznając znaczenie metrologii z punktu widzenia aktywnego tworzenia nowych technologii, jako składnika nowoczesnego społeczeństwa opartego na wiedzy.

W I połowie 2009 r. miała miejsce wymiana poglądów odnośnie do kwestii dotyczących polityki naukowej Unii Europejskiej w kontekście realizacji celów Strategii Lizbońskiej w ramach tzw. procesu lublańskiego oraz europejskich infrastruktur badawczych. W jej ramach Prezydencja czeska podjęła dyskusję nt. priorytetowych działań na rzecz realizacji wizji Europejskiej Przestrzeni Badawczej w roku 2020, w tym takich kwestii jak rozwój zasobów ludzkich i mobilność pracowników naukowych, zwiększenie współpracy europejskich jednostek naukowych, będącymi elementami budowanej piątej swobody, tj. swobody przepływu wiedzy.

W I połowie 2009 r. rozpoczęto omawianie oceny realizacji europejskich ramowych programów badawczych (6. i 7. Programu Ramowego). Dyskusja na temat wyników analiz przedłożonych przez Komisję Europejską będzie kontynuowana w trakcie Prezydencji szwedzkiej, a wnioski z niej wynikające są niezwykle istotne z punktu widzenia Rzeczypospolitej Polskiej, zarówno w kontekście dalszej realizacji 7. Programu Ramowego, jak i przygotowań do ustanowienia 8. Programu Ramowego.

Polityka transportowa

Rząd RP pozytywnie ocenia realizację priorytetów Prezydencji czeskiej, zwłaszcza przyjęcie pakietu drogowego, i kontynuację rewizji dyrektywy o eurowiniecie. Prezydencja czeska na Radzie UE ds. Transportu, Telekomunikacji i Energii zainicjowała debatę polityczną, w trakcie której zwrócona została uwaga przede wszystkim na problemy związane z nakładaniem dodatkowych opłat na użytkowników dróg w okresie kryzysu gospodarczego, kwestię opłat z tytułu kongestii oraz ewentualne niesprawiedliwe obciążanie transportu drogowego ciężarówek w stosunku do innych środków transportu.

Biorąc pod uwagę fakt, że sprawny system transportowy warunkuje rozwój gospodarki europejskiej, a jednocześnie jest narzędziem realizacji idei swobodnego przepływu osób i towarów, Rząd Rzeczypospolitej Polskiej z zadowoleniem odnotował również podjęcie zagadnień z tym związanych, a w szczególności: przyjęcia konkluzji Rady ds. Transportu, Telekomunikacji i Energii, a następnie sprawozdania z postępu prac w zakresie dyrektywy nt. inteligentnych systemów transportowych (ITS – *Intelligent Transportation System*),

przyjęcia sprawozdania z postępu prac w sprawie ustanowienia struktur zarządzania europejskimi programami radionawigacyjnymi, dyrektywy na temat czasu pracy kierowców, w przypadku której przyjęto podejście ogólne, oraz przeprowadzenia debaty na poziomie ministrów transportu w kwestii praw pasażerów w transporcie lądowym, jak również uzgodnień na poziomie grup roboczych odnośnie praw pasażerów w transporcie morskim.

Realizacja tych priorytetów jest zgodna z hasłem przewodnim Prezydencji czeskiej „Europa bez barier”. Ponadto, w czasie Prezydencji czeskiej, Rząd RP z zadowoleniem uczestniczył w pracach związanych z dalszym rozwojem Transeuropejskich Sieci Transportowych TEN-T. Prezydencja czeska podjęła też temat tworzenia sieci międzynarodowych kolejowych korytarzy towarowych. W tym zakresie zostało osiągnięte porozumie polityczne, w którym uzgodniono m.in. listę korytarzy oraz zasady dotyczące ich tworzenia w przyszłości, a także zabezpieczono przepustowość dla pociągów pasażerskich.

W odniesieniu do realizacji priorytetów z zakresu transportu lotniczego, Rząd RP z zadowoleniem odnotowuje, że Prezydencja czeska kontynuowała prace związane z dokończeniem prac nad pakietem SES II (*Single European Sky II*) i nowelizacją rozporządzenia nr 216/2008 w celu rozszerzenia kompetencji Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego w zakresie nadzoru bezpieczeństwa oraz ustanawiania i jednakowego stosowania wspólnych zasad dotyczących lotnisk, zarządzania ruchem lotniczym (ATM – *Air Traffic Management*) i służb żeglugi powietrznej (ANS – *Air Navigation Services*). Prezydencja doprowadziła do zatwierdzenia Centralnego Planu ATM zgodnie z wymaganiami rozporządzenia 219/2007/WE ustanawiającego Wspólne Przedsięwzięcie SESAR (SESAR – *Single European Sky ATM Research*). Rada przyjęła decyzję zatwierdzającą centralny plan zarządzania europejskim ruchem lotniczym projektu badawczego ATM i rezolucję zatwierdzającą centralny plan zarządzania europejskim ruchem lotniczym. RP nie poparła decyzji Rady w sprawie zatwierdzenia centralnego planu zarządzania europejskim ruchem lotniczym projektu badawczego ATM. W ocenie Rządu Rzeczypospolitej Polskiej w planie centralnym SESAR nie została zawarta pełna analiza kosztów wdrożenia pierwszego pakietu implementacyjnego i mechanizm jego finansowania.

W zakresie stosunków zewnętrznych w transporcie lotniczym Prezydencja czeska zajęła się kwestią negocjacji całościowej umowy lotniczej z Kanadą, a w efekcie doprowadziła do zaakceptowania przez Radę UE ds. Transportu, Telekomunikacji i Energii treści „Umowy o transporcie lotniczym między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi,

z jednej strony, a Kanadą, z drugiej strony”. Zostały również podjęte prace, w wyniku których został przyjęty całościowy mandat do negocjacji z Republiką Gruzji.

Rozwój społeczeństwa informacyjnego

Rząd RP z zadowoleniem stwierdził, iż zgodnie z priorytetami Prezydencji, za istotne uznane zostały kwestie dalszego rozwoju społeczeństwa informacyjnego. W 2009 r. prowadzona była debata nad kontynuacją inicjatywy i2010 – Społeczeństwo informacyjne na rzecz wzrostu i zatrudnienia, przy uwzględnieniu wniosków wynikających z realizacji Strategii Lizbońskiej, inicjatyw e-Rząd (*eGovernment*) oraz programu Internet Plus (*Safer Internet Plus*). W związku ze wstępnymi wnioskami z niej wynikającymi w ramach Europejskiego Planu Naprawy Gospodarczej przewidziano dodatkowe środki na rozwój dostępu do Internetu szerokopasmowego. Decyzja ta znalazła odzwierciedlenie również w marcowych konkluzjach Rady Europejskiej, gdzie wskazano na kluczową rolę rozwoju telekomunikacji i szerokopasmowego Internetu w kontekście europejskich inwestycji, tworzenia miejsc pracy oraz ogólnej naprawy gospodarczej. Rada Europejska wezwała również Komisję Europejską do opracowania europejskiej strategii w zakresie szerokopasmowego Internetu do końca 2009 r., w ścisłej współpracy z zainteresowanymi podmiotami. Powyższe postanowienia są całkowicie zgodne z oczekiwaniami Rzeczypospolitej Polskiej w odniesieniu do konieczności intensyfikacji i zwiększenia efektywności inwestycji dokonywanych w zapewnienie dostępu do szerokopasmowego Internetu.

W kontekście dyskusji nt. kontynuacji inicjatywy i2010 na poparcie zasługuje również przeprowadzenie debaty, m.in. w trakcie posiedzeń różnych formacji Rady Unii Europejskiej, nt. dążenia do dostępnego społeczeństwa informacyjnego, jak również wpływu spowolnienia gospodarczego na technologie informacyjne i telekomunikacyjne (TIK) i sposobu ich wykorzystania do ożywienia gospodarki Unii Europejskiej, a zwłaszcza ich wykorzystania w zakresie nauki i badań, wspierania innowacyjności gospodarki europejskiej.

W trakcie Prezydencji czeskiej odbyła się, uważana za istotną z punktu widzenia Rządu RP, dyskusja nt. europejskiej polityki bezpieczeństwa sieci i informacji (w kontekście wniosków z konferencji z 27-28 kwietnia 2009 r. nt. ochrony krytycznej infrastruktury informatycznej).

Ponadto w pierwszej połowie 2009 r. nastąpił kluczowy etap dyskusji nad pakietem projektów zmian legislacyjnych w zakresie komunikacji elektronicznej. Rzeczpospolita Polska odnosiła się pozytywnie do kompromisowych tekstów wypracowanych w ramach trilogu

prowadzonego z Parlamentem Europejskim i Komisją Europejską. W związku z przyjęciem poprawek przez Parlament Europejski w II czytaniu do projektu jednej z dyrektyw (tzw. dyrektywy ramowej) nie udało się zakończyć prac nad pakietem w trakcie Prezydencji czeskiej – prawdopodobne jest podjęcie decyzji o rozpoczęciu procedury koncyliacyjnej jesienią 2009 r.

Rząd RP z zadowoleniem przyjął natomiast zakończenie prac nad nowelizacją rozporządzenia dotyczącego roamingu w Unii Europejskiej, które zawiera wskazania do kolejnej obniżki cen tych usług, uwzględniając tym razem nie tylko przekaz głosowy, ale również przekaz danych i sms-ów. Należy podkreślić, iż takie rozwiązanie było proponowane przez Polskę już w trakcie prac nad pierwszym rozporządzeniem roamingowym, jako sprzyjające lepszemu ochronie konsumenta i obniżeniu cen usług roamingu na terenie Unii Europejskiej. Przyjęte zostało również rozporządzenie Rady i Parlamentu Europejskiego w sprawie statystyk Wspólnoty dotyczących społeczeństwa informacyjnego.

Ochrona praw własności intelektualnej

Republika Czeska aktywnie dążyła do poprawy ochrony praw własności intelektualnej i przemysłowej w UE. Wiele uwagi poświęciła projektowi nowelizacji dyrektywy dotyczącej czasu ochrony prawa autorskiego i praw pokrewnych, którego podstawowym celem jest wydłużenie czasu ochrony praw artystów wykonawców. Nie udało się jednak Prezydencji czeskiej doprowadzić do porozumienia z Parlamentem Europejskim w I czytaniu.

Prezydencja czeska kontynuowała także prace nad projektem rozporządzenia ws. patentu wspólnotowego i stworzeniem europejskiego systemu jurysdykcji w sprawach patentowych, co w pełni odpowiadało stanowisku Rzeczypospolitej Polskiej w tej mierze. Należy przypomnieć, że Rząd Rzeczypospolitej Polskiej postuluje jak najszybsze stworzenie systemu patentu wspólnotowego, który byłby przede wszystkim prosty, tani i skuteczny na terytorium całej UE. W sprawie negocjowania Porozumienia ws. stworzenia jednolitego systemu jurysdykcji, Prezydencja czeska zaproponowała przyjęcie dwuetapowego podejścia, tj. najpierw osiągnięcie porozumienia co do kwestii zasadniczych, tzn. co powinno znaleźć się w treści wniosku do Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości o wydanie opinii w sprawie zgodności projektowanego systemu z Traktatem WE, a następnie techniczne prace nad tekstem wniosku. Podejście takie spotkało się z aprobatą państw członkowskich. Ponadto, Rada podjęła decyzję o skierowaniu do Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości, zgodnie

z art. 300 ust. 6, wniosku o zbadanie zgodności planowanego porozumienia z Traktatem ustanawiającym Wspólnotę Europejską.

Ochrona środowiska – zmiany klimatu

Kluczowym aspektem planu prac Prezydencji czeskiej była kontynuacja przygotowań stanowiska UE na konferencję w Kopenhadze w grudniu 2009 r., podczas której planowane jest przyjęcie nowego porozumienia ws. klimatu na okres po roku 2012, w tym określającego cele redukcji emisji gazów cieplarnianych po roku 2012. Podczas tych prac Rzeczpospolita Polska przywiązywała największą wagę do kwestii przyszłego finansowania działań adaptacyjnych oraz ograniczających emisję gazów cieplarnianych w krajach trzecich, w szczególności w zakresie konieczności jak najwcześniejszego uzgodnienia wewnętrznego (w UE) podziału zobowiązań finansowych pomiędzy kraje członkowskie (*burden sharing*). Najważniejszym z punktu widzenia Rządu RP osiągnięciem Prezydencji czeskiej jest uwzględnienie zapisów w tym zakresie zgodnie ze stanowiskiem RP w konkluzjach Rady Europejskiej z marca 2009 r. Wówczas postanowiono, iż Rada Europejska na długo przed konferencją kopenhaską określi m.in. zasady podziału obciążeń pomiędzy państwa członkowskie na podstawie konkretnych wniosków Komisji. Niemniej jednak do dzisiaj Komisja nie przedstawiła propozycji w tym zakresie, a większość państw członkowskich popiera uzgodnienie w pierwszej kolejności międzynarodowego mechanizmu finansowania, a dopiero później zasad podziału między państwa członkowskie. Bez względu na powyższe, zgodnie z konkluzjami Rady Europejskiej z czerwca 2009 r. Komisja Europejska, wraz z następującą po Republice Czeskiej, Prezydencją szwedzką mają przygotować program prac, który umożliwi w październiku 2009 r. podjęcie wspólnej decyzji UE m.in. w zakresie finansowania. Rzeczpospolita Polska wyraża nadzieję, że na posiedzeniu Rady Europejskiej pod koniec października 2009 r. uda się wypracować wspólne stanowisko UE, uwzględniające polskie postulaty zarówno w zakresie wkładu finansowanego UE jak i zasad podziału pomiędzy poszczególne kraje.

Ochrona środowiska, w tym zrównoważona produkcja i konsumpcja

Największym osiągnięciem Prezydencji czeskiej było uzyskanie porozumienia politycznego w zakresie projektu dyrektywy o emisjach przemysłowych. Polska zgłaszała szereg uwag do projektu przedstawionego przez Komisję Europejską, niemniej jednak w toku prac Rady,

w tym przy ogromnym zaangażowaniu Prezydencji czeskiej wprowadzono do dokumentu szereg zmian. Zgodnie z postulatami RP, wprowadzono przepisy uwzględniające specyficzną sytuację polskich sieci ciepłowniczych (nowe wymogi emisyjne będą obowiązywać ciepłownictwo dopiero od 2024 r.), przesunięto termin wejścia w życie nowych ostrzejszych standardów emisji dla istniejących instalacji, zrezygnowano z objęcia nowymi wymogami dyrektywy wszystkich instalacji o mocy powyżej 3 MW na rzecz instalacji o mocy 15 MW. Wprowadzono także możliwość stosowania krajowych planów przejściowych do końca 2020 r. obejmujących dowolną liczbę instalacji – w tym czasie instalacje mogą być zwolnione ze spełniania nowych standardów emisyjnych pod warunkiem, iż zostanie osiągnięta sumaryczna emisja poniżej określonego pułapu, do końca 2023 r. Propozycja Komisji Europejskiej w ogóle nie przewidywała takiego instrumentu. Wydłużono także możliwość czasu pracy instalacji wycofywanych z eksploatacji. Prace nad projektem dyrektywy będą kontynuowane podczas Prezydencji szwedzkiej w ramach drugiego czytania.

Prezydencji czeskiej udało się także sfinalizować prace nad projektami legislacyjnymi dotyczącymi przeglądu rozporządzenia w sprawie Wspólnotowego Systemu Ekozarządzania i Audytu (EMAS – *Eco-Management and Audit Scheme*), rozporządzenia w sprawie systemu oznakowania ekologicznego oraz przekształcenia dyrektywy w sprawie ekoprojektowania produktów związanych z energią, stanowiącymi główne elementy tzw. pakietu na rzecz zrównoważonej produkcji i konsumpcji oraz zrównoważonej polityki przemysłowej. Prezydencja czeska zainicjowała również dyskusję na temat przeglądu dyrektywy 2002/96/WE w sprawie zużytego sprzętu elektrotechnicznego i elektronicznego (WEEE), przy czym prace nad wypracowaniem wspólnego stanowiska w odniesieniu do projektu zostaną zintensyfikowane dopiero podczas trwania Prezydencji szwedzkiej.

Biorąc pod uwagę silne zróżnicowanie stanowisk poszczególnych państw członkowskich, dużym osiągnięciem Prezydencji czeskiej było uzyskanie porozumienia co do rozporządzenia w sprawie handlu produktami z fok, dopuszczającego wprowadzanie na rynek Wspólnoty jedynie produktów z fok pozyskiwanych w tradycyjny sposób przez rdzenne społeczności Eskimosów, wstrzymując tym samym import produktów pozyskiwanych podczas corocznych masowych polowań prowadzonych w sposób mogący narażać zwierzęta na zbędne cierpienia.

Prezydencji czeskiej nie udało się natomiast doprowadzić do porozumienia w dyskusji na temat projektu dyrektywy w sprawie ochrony gleb, podjętej na nowo w 2008 r. przez Prezydencję francuską. Mimo wprowadzonych do projektu dyrektywy zmian zapewniających państwom członkowskim bardzo dużą swobodę określania celów i środków na rzecz ochrony

gleb, państwa przeciwne² przyjęciu dyrektywy podczas pierwszej fazy dyskusji nad dyrektywą w 2006 i 2007 r. nie zmieniły dotychczas swojego stanowiska wobec projektu.

Zatrudnienie i polityka społeczna

Jednym z priorytetów Prezydencji czeskiej były kwestie dotyczące urzeczywistnienia swobodnego przepływu pracowników w UE. Rząd RP z zadowoleniem odnotowywał wagę, jaką Prezydencja czeska przykładła do kwestii dotyczących urzeczywistnienia swobodnego przepływu pracowników i podkreślania korzyści z tego wynikających. Miało to szczególne znaczenie również ze względu na kończącą się drugą fazę okresów przejściowych w zakresie dostępu do niektórych rynków pracy dla obywateli Polski oraz pozostałych nowych państw członkowskich. W tym kontekście należy podkreślić z zadowoleniem, iż w trakcie Prezydencji czeskiej przyjęto Konkluzje Rady UE w sprawie mobilności zawodowej i geograficznej siły roboczej i swobodnego przepływu na terenie UE odnoszące się do Raportu Komisji Europejskiej ws. skutków swobodnego przepływu pracowników w kontekście rozszerzenia Unii Europejskiej, w pełni popierany przez Rząd RP. Rząd Rzeczypospolitej Polskiej z zadowoleniem odnotowuje zawarcie w konkluzjach wiosennej Rady Europejskiej w marcu 2009 r. odniesień do konieczności stosowania zasad rynku wewnętrznego i znoszenia istniejących barier oraz podkreślenia, iż mobilność w znacznym stopniu przyczynia się do wzrostu gospodarczego.

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej – szczególnie jako kraj będący jednym z przystanków Misji *Flexicurity* – wyraża zadowolenie z powodu podejmowania przez Prezydencję czeską działań wdrażających ideę *flexicurity* (łączenie elementów elastyczności na rynku pracy – elastycznych form zatrudnienia oraz elastycznego kształtowania czasu pracy – z odpowiednimi zabezpieczeniami socjalnymi) i umieszczenia jej wśród swoich priorytetów. Uczynienie rynku pracy bardziej elastycznym jest jednym z kluczowych narzędzi dla wzmocnienia konkurencyjności w Europie. W tym kontekście Rząd RP wyraża zadowolenie z powodu przyjęcia w trakcie Prezydencji czeskiej Konkluzji Rady UE w sprawie *flexicurity* oraz Konkluzji w sprawie nowych umiejętności dla nowych miejsc pracy szczególnie podkreślających zintegrowane podejście w czasach kryzysu ekonomicznego.

W trakcie Prezydencji czeskiej nie udało się osiągnąć kompromisu w ramach procedury koncyliacji odnośnie projektu dyrektywy w sprawie czasu pracy, jednakże Rząd RP wyraża

² Republika Federalna Niemiec, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, Republika Austrii, Królestwo Niderlandów, Republika Francuska.

zadowolenie z powodu próby znalezienia kompromisu w ramach procedury koncyliacji w odniesieniu do projektu dyrektywy o czasie pracy przez Prezydencję czeską. Rzeczypospolitej Polskiej zależało na osiągnięciu kompromisu odnośnie projektu dyrektywy w sprawie czasu pracy, niemniej w trakcie negocjacji RP prezentowała stanowisko, iż kompromis nie powinien być osiągnięty za wszelką cenę, a w szczególności kosztem jakości regulacji. RP wyrażała opinię, iż wypracowane przez Radę UE w czerwcu 2008 r. wspólne stanowisko zawiera rozwiązania rozsądne i realistyczne, które na długi okres wyznaczą właściwe standardy organizacji pracy w Unii Europejskiej, zapewniając równowagę pomiędzy wzmocnioną ochroną pracowników a elastycznością przedsiębiorców w dostosowywaniu warunków pracy do aktualnych wyzwań. W związku z tym RP w trakcie negocjacji wyrażała opinię, iż w negocjacjach z Parlamentem Europejskim w procedurze koncyliacji kompromis powinien być wypracowany w oparciu o wspólne stanowisko Rady UE. Dla Rządu RP szczególnie istotne były rozwiązania dotyczące pozostawienia w dyrektywie możliwości stosowania klauzuli *opt-out* i zachowania 65 godzinowego tygodniowego limitu czasu pracy. Proponowane przez Parlament poprawki zasadniczo zmieniały treść rozwiązań wypracowanych przez Radę, w szczególności tych najważniejszych dla RP i budziły wiele naszych poważnych zastrzeżeń.

W kontekście działań mających na celu przeciwdziałanie negatywnym trendom demograficznym w UE, w tym działań w zakresie godzenia życia zawodowego, prywatnego i rodzinnego oraz działań na rzecz osób starszych, RP wyraża zadowolenie z powodu kontynuowania przez Prezydencję czeską prac nad projektem nowelizacji dyrektywy dotyczącym wspierania poprawy w miejscu pracy bezpieczeństwa i zdrowia pracownic w ciąży, które niedawno rodziły i pracownic karmiących, który dotyczy w szczególności urlopów macierzyńskich w UE oraz przyjęcia konkluzji Rady UE dotyczących równych szans dla kobiet i mężczyzn: aktywne i godne starzenie.

Edukacja i młodzież

Zgodnie z zapowiedziami Prezydencja czeska poświęciła wiele uwagi kwestiom edukacji i młodzieży. Przeprowadzono szeroką debatę nad nowymi strategicznymi ramami współpracy w dziedzinie kształcenia i szkolenia. W szczególności akcent został położony na potrzebę dostosowywania systemów edukacji do potrzeb rynku pracy w tym współpracy z pracodawcami oraz uwypuklenia znaczenia uczenia się przez całe życie. W przyjętych przez Radę głównych postulatach w dziedzinie kształcenia i szkolenia na wiosennym posiedzeniu

Rady Europejskiej położono nacisk na inwestycje w kapitał ludzki, trójkąt wiedzy, odnowione ramy współpracy europejskiej w dziedzinie edukacji i szkolenia, potencjał innowacyjności oraz zdobywanie nowych umiejętności i kompetencji. Roli edukacji w procesie zapewnienia poprawy i długoterminowego rozwoju gospodarczego oraz otwarcia instytucji edukacyjnych i systemu edukacji jako całości na potrzeby pracodawców, przedsiębiorstw oraz rynku pracy poświęcone było również nieformalne spotkanie Ministrów ds. Edukacji.

Zgodnie z zapowiedziami Prezydencja czeska przeprowadziła dyskusję na temat wdrażania Europejskiego Paktu na Rzecz Młodzieży i jego perspektyw wraz z odniesieniem do stosowanej w tym wypadku otwartej metody koordynacji. Doprowadziła również do przyjęcia przez Radę głównych postulatów w sprawie Paktu oraz w sprawie europejskiej współpracy w dziedzinie polityki młodzieżowej przeznaczonych na wiosenne posiedzenie Rady Europejskiej, w których określony został kontekst dalszych działań służących wdrażaniu Paktu – istotny z punktu widzenia sytuacji młodych ludzi oraz obecnego kryzysu ekonomicznego. Podkreślono w nim potrzebę dalszego wdrażania Paktu ze szczególnym uwzględnieniem zmian na rynku pracy oraz sytuacji młodych ludzi z mniejszymi szansami.

Sport

W trakcie Prezydencji czeskiej, zgodnie z oczekiwaniami Rządu Rzeczypospolitej Polskiej, podejmowane były działania w zakresie sportu, w tym zwłaszcza dyskusja nad aktualizacją długookresowej strategii europejskiej współpracy w zakresie szkoleń (sportowców) po 2010 r.

Pomimo zapowiedzi, Prezydencja czeska w minimalnym zakresie odniosła się do zagadnień związanych z autonomią oraz wolontariatem w sporcie. W kontekście faktu, iż rok 2011 prawdopodobnie zostanie ogłoszony Europejskim Rokiem Wolontariatu, jest to istotne z punktu widzenia przygotowań do polskiej Prezydencji.

Turystyka

Wśród priorytetów Prezydencji czeskiej nie znalazła się turystyka. Jednakże w czasie Prezydencji czeskiej delegacja grecka zgłosiła propozycję omówienia na posiedzeniu majowej Rady UE ds. Konkurencyjności kwestii dotyczących turystyki w czasach kryzysu. Posiedzenie odbyło się 28-29 maja 2009 r. Ponadto Prezydencja czeska odniosła się do światowego kryzysu gospodarczego organizując 10-11 czerwca 2009 r. konferencję w Pradze poświęconą turystycznemu rynkowi pracy.

Ochrona zdrowia publicznego

Prezydencja czeska kontynuowała prace nad dyrektywą dotyczącą praw pacjenta w transgranicznej opiece zdrowotnej, których efektem był tekst kompromisowy. Rząd Rzeczypospolitej Polskiej z zadowoleniem przyjął propozycje zapewnienia pacjentom dostępności korzystania z usług zdrowotnych w innych państwach członkowskich UE, podkreślał przy tym konsekwentnie konieczność pełnego respektowania odpowiedzialności państw za organizację opieki zdrowotnej na swoim terytorium oraz za zapewnienie wysokiej jakości usług zdrowotnych swoim obywatelom. Prezydencja czeska prowadziła również prace nad dyrektywą w sprawie norm jakości i bezpieczeństwa narządów ludzkich do przeszczepów. Sfinalizowała także przyjęcie zaleceń Rady w sprawie walki z chorobami rzadkimi oraz bezpieczeństwa pacjentów, w tym profilaktyki zakażeń związanych z opieką zdrowotną. Rząd Rzeczypospolitej Polskiej poparł te działania licząc, że przyczynią się one do zwiększenia dostępności i jakości usług zdrowotnych.

Zgodnie z zapowiedziami Prezydencja czeska zorganizowała 19-20 lutego 2009 r. konferencję dotyczącą tematyki e-zdrowia, uwzględniającej zarówno aspekt konieczności zapewniania odpowiedniej ochrony zdrowia i usług medycznych obywatelom, jak również *stricte* ekonomiczny. Rząd Rzeczypospolitej Polskiej popiera wymianę doświadczeń między państwami członkowskimi w tym zakresie oraz rozwijanie usług e-zdrowia. Obecnie trwają prace nad Strategią e-zdrowia dla Rzeczypospolitej Polskiej na lata 2009-2015.

Przemysł farmaceutyczny

Prezydencja czeska prowadziła intensywne prace nad pakietem propozycji legislacyjnych dotyczących przemysłu farmaceutycznego (ws. informowania opinii publicznej o produktach farmaceutycznych wydawanych z przepisu lekarza, wzmocnienia i racjonalizacji nadzoru nad bezpieczeństwem farmakoterapii w UE oraz ochrony pacjentów przed dostępem do nielegalnych i podrobionych produktów farmaceutycznych). Propozycje te, w opinii Komisji Europejskiej, mają przyczynić się do poprawy i zagwarantowania wysokiej jakości i bezpieczeństwa leków przy zachowaniu ich dostępności cenowej. Prowadzone w Radzie i jej organach przygotowawczych dyskusje uwiaryściły brak poparcia większości państw członkowskich dla propozycji dotyczącej informowania pacjentów o produktach leczniczych dostępnych na receptę. Podkreślali one, że propozycja ta może prowadzić do omijania zakazu

ogólnodostępnej reklamy produktów leczniczych dostępnych z przepisu lekarza. W przypadku pozostałych propozycji Prezydencja czeska doprowadziła do zbliżenia stanowisk państw członkowskich, które wykazują wolę kontynuowania prac. Takie stanowisko zaprezentowała również Rzeczpospolita Polska.

Wspólna Polityka Rolna

W pierwszej kolejności należy zwrócić uwagę, iż pomimo podjętego wysiłku Prezydencji czeskiej nie udało się wypracować takiego tekstu konkluzji w sprawie przyszłości polityki rolnej i instrumentu płatności bezpośrednich, który uzyskałby jednomyślne poparcie wszystkich państw członkowskich, chociaż zyskał on ostatecznie status konkluzji Prezydencji. Dyskusja nad projektem była kontynuacją procesu zapoczątkowanego podczas Prezydencji francuskiej i ujawniła, że zdecydowana większość państw członkowskich popiera utrzymanie tego instrumentu w przyszłości wykazując także dużą zbieżność poglądów na temat jego przyszłych celów. Spośród wielu czynników stanowiących przeszkodę w osiągnięciu jednomyślności w sprawie przyjęcia tekstu konkluzji, warto zwrócić uwagę na istniejące na obecnym etapie dyskusji o przyszłości WPR po 2013 r. rozbieżności, co do takich elementów przyszłego systemu wsparcia bezpośredniego, jak jego legitymizacja, zakres, czy kryteria dystrybucji pomocy. Rzeczpospolita Polska również znalazła się w grupie państw, które nie poparły tego tekstu.

Jeśli chodzi o zakończony etap wstępnej debaty nad nowym zestawem kryteriów biofizycznych dla obszarów o niekorzystnych warunkach gospodarowania (ONW), generalnie Prezydencja czeska właściwie podsumowała proces pozalegisłacyjnej dyskusji. Popierając konkluzje Rady w tym zakresie Rząd RP wyraził jednak zaniepokojenie sygnalizowanym przez Komisję Europejską odejściem od niektórych z dotychczasowych parametrów gleby, które mają kluczowe znaczenie z punktu widzenia ponownej delimitacji obszarów ONW na obszarach wiejskich w RP oraz stwierdził konieczność wykonania dalszych analiz w tym zakresie. Zdaniem Rządu Rzeczypospolitej Polskiej wyniki tych analiz powinny zostać uwzględnione przez Komisję Europejską w ramach dyskusji dotyczącej podstaw prawnych dla zmiany kryteriów wyznaczenia ONW w przyszłości.

Z kolei, w odniesieniu do polityki jakości produktów rolnych, Rząd poparł konkluzje autorstwa Prezydencji czeskiej, przede wszystkim z uwagi na podkreślenie w nich potencjału i roli systemu Gwarantowanych Tradycyjnych Specjalności. Przy czym, RP wyraziła

wątpliwości, co do propozycji scalenia systemów Chronionych Nazw Pochodzenia i Chronionych Oznaczeń Geograficznych oraz ograniczenia terytorialnego ochrony prawnej dla produktów jakościowych na rynku wewnętrznym i wprowadzenia kryterium udziału rynkowego w procedurze aplikacyjnej na poziomie UE.

Negatywnie należy ocenić brak inicjatywy ze strony Prezydencji czeskiej na gruncie projektu legislacyjnego Komisji Europejskiej nowelizującego reżim pomocy dla osób najbardziej potrzebujących we Wspólnocie. Mimo zakończenia procedury konsultacji z Parlamentem Europejskim Prezydencja nie wznowiła prac nad *dossier* znajdującym się w polu szczególnego zainteresowania strony polskiej.

Ponadto, wbrew założeniom ujętym w priorytetach Prezydencji czeskiej i oczekiwaniom strony polskiej, Prezydencja czeska nie podjęła w Radzie ds. Rolnictwa tematu negocjacji wielostronnych w ramach Rundy Rozwojowej Doha. W opinii Rządu Rzeczypospolitej Polskiej należało kontynuować tradycyjną formuły informowania przez Komisję Europejską i Prezydencję Ministrów UE ds. Rolnictwa na temat rozwoju wydarzeń na gruncie negocjacyjnym, co też – przykładowo – potwierdza sygnalizowana na przestrzeni minionych kilku miesięcy przez niektórych Członków WTO propozycja, aby jeszcze przed zakończeniem prac nad *modalities* Członkowie WTO ujawnili, jakie konkretnie towary mają zamiar uznać za tzw. towary wrażliwe i towary specjalne, co miałyby ułatwić uzyskanie porozumienia na temat dokumentu *modalities*. Tego kształtu propozycje bez wątpienia wymagały komentarza Rady ds. Rolnictwa, a jego brak należy zapisać po stronie niedociągnięć minionej Prezydencji.

Rybołówstwo

Podczas Prezydencji czeskiej zapoczątkowano prace nad projektem rozporządzenia ustanawiającego wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów Wspólnej Polityki Rybołówstwa. Prezydencja czeska przeprowadziła również na forum Rady wstępną wymianę poglądów w oparciu o przedłożoną przez Komisję Europejską Zieloną Księgę na temat założeń reformy Wspólnej Polityki Rybackiej po 2012 r.

Zgodnie z zapowiedziami Prezydencja poświęciła wiele uwagi promocji akwakultury. Rada pod przewodnictwem Prezydencji czeskiej przyjęła konkluzje wskazujące przyszłe kierunki działań na rzecz zrównoważonego rozwoju akwakultury. Istotnym dla RP elementem

konkluzji było wskazanie pozytywnej roli ekstensywnej akwakultury śródlądowej dla zachowania bioróżnorodności i potrzeby odpowiedniego wsparcia tego typu działalności.

Bezpieczeństwo żywności, weterynaria i sprawy fitosanitarne

W trakcie Prezydencji czeskiej osiągnięto porozumienie polityczne w sprawie rozporządzenia dotyczącego nowej żywności, w tym szczególnie kontrowersyjnej kwestii dotyczącej żywności pochodzącej ze zwierząt klonowanych. Prezydencja czeska doprowadziła także do osiągnięcia porozumienia politycznego w sprawie rozporządzenia dotyczącego ochrony zwierząt podczas ich uśmiercania. Rząd Rzeczypospolitej Polskiej poparł kompromisowy projekt Prezydencji czeskiej, który uwzględniał polskie postulaty.

Kultura i polityka audiowizualna

W dziedzinie kultury Prezydencja czeska koncentrowała się na realizacji Planu pracy Rady w dziedzinie kultury na lata 2008-2010 oraz roli przemysłów kultury i kreatywnych. Eksperckie grupy robocze – powołane w ramach wdrażania Planu kontynuowały swoje prace a ich przebieg był prezentowany przez Przewodniczących tych grup i omawiany podczas posiedzeń komitetu ds. kultury. Prezydencja przedstawiła również stosowną informację na temat wdrażania Planu podczas posiedzenia Rady ds. Edukacji, Młodzieży i Kultury. Prezydencja zorganizowała również nieformalne posiedzenie komitetu ds. kultury poświęcone sytuacji sektora kultury w okresie kryzysu gospodarczego oraz wdrażaniu Planu pracy, a w szczególności kierunkom rozwoju współpracy w ramach otwartej metody koordynacji. Ponadto, Prezydencja czeska realizowała różne działania wpisujące się w obchody Europejskiego Roku Kreatywności i Innowacji, w tym zorganizowała Forum na rzecz twórczej Europy poświęcone wzajemnym relacjom kultury i kreatywności. Prezydencja czeska doprowadziła do przyjęcia konkluzji Rady na ten sam temat, w których podkreślono, że kreatywność jest źródłem kultury, która z kolei tworzy otoczenie sprzyjające rozwojowi kreatywności, leżącej u podstaw innowacyjności. Zgodnie z zapowiedziami, Prezydencja poświęciła szczególną uwagę kwestii dzieł skradzionych ofiarom Holokaustu i zorganizowała na ten temat konferencję.

W zakresie polityki audiowizualnej Prezydencja czeska skoncentrowała się na pracach nad projektem decyzji ustanawiającej nowy program wspólnotowy Media Mundus, którego celem jest stymulowanie współpracy specjalistów z sektora audiowizualnego z partnerami z państw

trzecich. Uzgodnienie tekstu w porozumieniu z Parlamentem Europejskim należy uznać za istotny sukces Prezydencji. Rzeczpospolita Polska w pełni popierała prace Prezydencji w tym zakresie uznając tworzony program za istotny instrument, który będzie służył rozwojowi europejskiego sektora audiowizualnego. Ponadto, Prezydencja prowadziła w Radzie dyskusje na temat treści kreatywnych dostępnych on-line, w szczególności stymulowania rozwoju oferty legalnej i walki z piractwem. Dyskusje te miały na celu głównie wymianę doświadczeń między państwami członkowskimi i dobrze wpisywały się w kontekst Europejskiego Roku Kreatywności i Innowacji.

Wymiar sprawiedliwości i sprawy wewnętrzne

Polska z zadowoleniem przyjmuje efekty prac Prezydencji czeskiej w obszarze Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych. Należy odnotować, iż w wielu kwestiach Prezydencji udało się osiągnąć znaczny postęp.

W obszarze spraw wewnętrznych podjęta została decyzja w sprawie przyszłości Systemu Informacyjnego Schengen II (SIS II) - projektu teleinformatycznego realizowanego na ogromną skalę. Będzie on wykorzystywany do ochrony granic zewnętrznych UE. Poważne wątpliwości dotyczące realizacji projektu wynikły po niepowodzeniu testów operacyjnych nowego systemu. Rozważano nawet rezygnację z SIS II i ograniczenie działań do modernizacji istniejącego systemu SIS1+. Dzięki pracom Prezydencji czeskiej poprawiło się zarządzanie projektem SIS II, a na podstawie wykonanych analiz na czerwcowym posiedzeniu Rady ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych podjęta została decyzja, iż projekt SIS II będzie jednak wdrażany. Warunkiem jest jednak zakończenie sukcesem dwóch prób technicznych, jakie mają się odbyć w ciągu dwóch miesięcy od czerwcowego posiedzenia. W przeciwnym wypadku Rada ostatecznie zadecyduje o wstrzymaniu prac nad SIS II i realizacji projektu w wersji SIS I + RE, co oznacza modernizację obecnie używanego narzędzia. Decyzję w tym kształcie popierała strona polska.

W obszarze wymiaru sprawiedliwości odnotować należy postępy związane z realizacją projektu e-prawo, który w znacznym stopniu ułatwia dostęp do wymiaru sprawiedliwości obywatelom UE. Z zadowoleniem przyjmujemy również przedstawione przez Prezydencję wnioski dotyczące zmiany decyzji ramowej Rady 2004/68/WSiSW w sprawie zwalczania seksualnego wykorzystywania dzieci i pornografii dziecięcej oraz zmiany decyzji ramowej Rady 2002/629/WSiSW w sprawie zwalczania handlu ludźmi. Dokumenty te wprowadzają

skuteczniejsze zasady współpracy przy zwalczaniu wymienionych przestępstw, a także gwarantują ochronę osobom, które padły ich ofiarami. Decyzja Rady w sprawie ustanowienia europejskiego systemu przekazywania informacji z rejestrów skazanych w znaczny sposób usprawni współpracę w sprawach karnych. Osiągnięte zostało także porozumienie wobec projektu decyzji ramowej Rady w sprawie zapobiegania sporom o właściwość w postępowaniu karnym i ich rozstrzygnięciu, który był popierany przez Polskę.

Natomiast, mimo szerokiej akceptacji dla popieranej przez Rząd RP inicjatywy, w kwestii decyzji ramowej Rady w sprawie zapobiegania konfliktom jurysdykcji w postępowaniu karnym i w sprawie rozstrzygnięcia takich konfliktów, nie osiągnięto jednak ostatecznego porozumienia.

W wielu kwestiach np.: związanych z polityką migracyjną i azyłową, dyskusja podjęta przez Prezydencję czeską będzie podstawą do prowadzenia dalszych prac wiążących się z przygotowaniem Programu Sztokholmskiego, który jest priorytetem Prezydencji szwedzkiej.

Liberalna polityka handlowa

Zagadnienia z zakresu polityki handlowej UE omawiane były w ramach posiedzeń, powołanego mocą Traktatu WE, Komitetu Art. 133 na poziomie Stałych Przedstawicieli i Zastępców, jak również na poziomie ekspertów usługowych (Komitet Art. 133 usługi) oraz Komitetu 133 STIS (stal, tekstylia i inne gałęzie przemysłu).

Z niepokojem odnotowujemy znikomą ilość konkretnych działań jakie Prezydencja czeska podjęła w zakresie polityki handlowej. Nie było możliwości wznowienia wielostronnych negocjacji w ramach Rundy Rozwojowej Doha WTO (DDA WTO), które w obecnym czasie znalazły się w martwym punkcie (biorąc pod uwagę wynik mini-Ministerialnej Konferencji DDA WTO w Genewie z lipca 2008 r., brak porozumienia pomiędzy kluczowymi graczami rundy DDA WTO Stanami Zjednoczonymi Ameryki, Republiką Indii i Chińską Republiką Ludowo – Demokratyczną oraz brak zwołania Konferencji Ministerialnej WTO w grudniu 2008 r.). Ponadto w dalszym ciągu nie jest znane stanowisko negocjacyjne nowej administracji amerykańskiej do negocjacji DDA WTO.

W okresie czeskiego przewodnictwa należy odnotować zróżnicowane podejścia do zawierania przez UE umów o wolnym handlu (FTA's) z krajami trzecimi. Nastąpiła intensyfikacja prac ze strony Komisji Europejskiej mających na celu szybkie zakończenie negocjacji FTA

z Koreą Południową. Ostatecznie, w trakcie tych negocjacji państwa członkowskie zgłaszały szereg wątpliwości odnośnie trybu i zakresu prowadzenia przez KE tych negocjacji.

Widoczne było także zaangażowanie Komisji Europejskiej i Prezydencji czeskiej na rzecz rozpoczęcia negocjacji FTA z Kanadą. W okresie czeskiego przewodnictwa dokonano ustaleń w sprawie organizacji negocjacji Całościowej Umowy Gospodarczo-Handlowej. Pierwsza runda rozmów ma odbyć się w październiku 2009 r. Należy także podkreślić, iż Prezydencja czeska oraz Komisja Europejska wykazywały szczególne starania na rzecz zakończenia negocjacji umów o wolnym handlu z krajami Ameryki Środkowej i Wspólnoty Andyjskiej, dążąc do ich finalizacji w lipcu 2009 r. W I półroczu 2009 r. intensyfikacji nabrał też proces negocjacji szerokiej, ambitnej umowy handlowo-inwestycyjnej z Republiką Indii.

Nie odnotowano w okresie czeskiej Prezydencji próby nowego zdefiniowania przez UE relacji handlowych z wysokorozwiniętymi krajami takimi jak np. Japonia, Związek Australijski, czy Nowa Zelandia. W ramach zacieśniania współpracy UE – Stany Zjednoczone Ameryki, w Pradze w kwietniu 2009 r. odbył się nieformalny Szczyt UE – Stany Zjednoczone Ameryki. Ponadto, w zakresie współpracy UE – Stany Zjednoczone Ameryki w ramach Transatlantyckiej Rady Gospodarczej (*Transatlantic Economic Council* – TEC) w maju 2009 r. przyjęte zostały średniookresowe priorytety dla współpracy bilateralnej. Rzeczpospolita Polska z zadowoleniem odnotowuje zawarcie w nich kwestii wrażliwych dla polskich interesów gospodarczych, dotyczących 100% skanowania kontenerów oraz modyfikacji *Lacey Act*³. Polska z zadowoleniem przyjęła również osiągnięte porozumienie między KE i USA w maju 2009r. w sporze WTO dotyczącym zakazu importu z USA do UE mięsa wołowego produkowanego z użyciem hormonów.

Nie podjęto prac nad ustaleniem celów do osiągnięcia przez UE w relacjach z krajami rozwijającymi się, szczególnie z najbardziej rozwiniętymi, takimi jak Republika Indii, Federacyjna Republika Brazylii, Republika Południowej Afryki.

W czasie trwania Prezydencji czeskiej w kontekście umów EPAs na uwagę zasługuje jedynie przygotowanie do podpisania (samo podpisanie ma nastąpić w sierpniu 2009 r.) umowy przejściowej ustanawiającej ramy Umowy o Partnerstwie Gospodarczym EPA z krajami Afryki Wschodniej i Południowej (ESA) oraz przygotowywanie tymczasowej umowy EPA z krajami Pacyfiku. Poza tymi wydarzeniami proces negocjacji umów EPAs posuwał się dość wolno. Na uwagę zasługuje fakt, iż nadal nie można uzgodnić ram porozumienia EPA

³ *The Lacey Act* wprowadza zakaz importu, eksportu, transportu, sprzedaży i nabywania w handlu międzykrajowym i międzynarodowym roślin nabytych z naruszeniem prawa stanowego lub prawa innego kraju.

z krajami SADC (Botswana, Lesotho, Swaziland i RPA). RPA, a także Namibia i Angola są wciąż przeciwnie propozycjom UE. Punktem niezgody są nadal wygórowane żądania RPA i partnerów w zakresie zawieszenia części klauzul handlowych, m.in. KNU, reguł pochodzenia (ochrona tzw. infant industry), ceł eksportowych, preferencyjnych ceł i kwot dostępu do rynku unijnego, ograniczeń ilościowych.

W trakcie Prezydencji czeskiej zorganizowano Szczyt UE – Chińska Republika Ludowa. Szczyt miał na celu podsumowanie dotychczasowej, prężnej ekspansji relacji obydwu partnerów i chęć wzmocnienia współpracy oraz działania na rzecz rozwiązywania globalnych problemów, w tym w szczególności przeciwdziałania nasilającemu się protekcjonizmowi ze strony Chińskiej Republiki Ludowej.

Należy odnotować, iż w okresie Prezydencji czeskiej doszło do zadeklarowania przez Federację Rosyjską, Republikę Kazachstanu i Republikę Białorusi możliwości ustanowienia wspólnej unii celnej od stycznia 2010 r. Jest to szczególnie istotne z uwagi na negocjacje akcesyjne tych krajów do WTO. Rząd RP z niepokojem odnotowuje, iż kraje te poinformowały o tymczasowym zawieszeniu wszystkich negocjacji akcesyjnych, do czasu znalezienia właściwego rozwiązania prawnego dla możliwości ich przystąpienia do WTO jako unii celnej. W tym kontekście szczególnie istotne może być podejmowanie działań przez UE, mających na celu silniejsze powiązanie Republiki Białorusi z UE np. poprzez Partnerstwo Wschodnie.

Podczas Prezydencji czeskiej prowadzono również intensywne negocjacje z Ukrainą w sprawie zawarcia Strefy Wolnego Handlu (SWH) UE – Ukraina. Dotychczas na stole negocjacyjnym znalazła się większość rozdziałów, z wyjątkiem kwestii horyzontalnych (aspekt instytucjonalny, monitoring i implementacja, zbliżenie regulacyjne, przejrzystość regulacji, w tym w zakresie sektora energetycznego). Jest to szczególnie istotne, gdyż Rzeczpospolita Polska należała do krajów inicjujących dyskusję nad zasadnością ustanowienia SWH z Ukrainą.

Odnosząc się do kwestii instrumentów ochronnych przed nieuczciwą konkurencją z krajów trzecich, należy wskazać, iż czeska Prezydencja na forum Grupy Rady UE ds. Handlu podjęła inicjatywę konsultacji z państwami członkowskimi i podmiotami rynkowymi, kwestii przejrzystości w postępowaniach ochronnych (*Trade Defence Instruments* – Instrumenty Ochrony Handlu). Prezydencja miała intencję wypracowania pakietu propozycji pozalegislacyjnych, które uzyskałyby poparcie całej Grupy, a następnie mogłyby zostać przedstawione Komisji Europejskiej. Wiele elementów tej dyskusji dotyczy korzyści dla

małych i średnich przedsiębiorstw (MSP), w tym ułatwienia uczestnictwa MSP w kluczowych etapach postępowań antydumpingowych i antysubsydyjnych. Państwa członkowskie wyraziły poparcie dla zainicjowanego procesu i wydaje się, że wypracowane rozwiązania mają dużą szansę na realizację.

Podczas Prezydencji czeskiej nie udało się sfinalizować planowanej modyfikacji systemu preferencyjnych reguł pochodzenia towarów dla państw beneficjentów Generalnego Systemu Preferencji UE (*General System of Preferences*). Przesunięto także planowaną datę wejścia w życie tej reformy na lipiec 2010 r. Przedłużanie się tych prac jest wynikiem nie tylko różnych stanowisk państw członkowskich UE wobec założeń i szczegółowych rozwiązań technicznych tej reformy, ale także przeciągających się prac w ramach poszczególnych struktur samej Komisji Europejskiej. W naszej opinii należy dążyć do tego, aby preferencyjne reguły pochodzenia dla państw beneficjentów systemu GSP UE w jak najlepszy sposób uwzględniały zarówno potrzeby rozwojowe państw beneficjentów (w szczególności krajów najmniej rozwiniętych) jak i specyfikę i potrzeby przemysłu wspólnotowego, także w kontekście dalszego wdrożenia proponowanych rozwiązań w ramach aktualnie obowiązujących i negocjowanych umów bilateralnych. W tym kontekście powinniśmy brać pod uwagę stanowisko przemysłu wspólnotowego.

W ramach prac Grupy Rady UE ds. Grup Towarowych PROBA Prezydencja czeska jako główny cel postawiła sobie zakończenie procesu negocjacji nowego tekstu „*Międzynarodowej Umowy w sprawie Kakao*”. Podczas posiedzeń Grupy PROBA ustalane było podejście państw członkowskich UE do nowych zapisów negocjowanej umowy. Pomimo gotowości do szeregu ustępstw oraz bardzo dobrej organizacji prac w tym zakresie w ramach państw UE, cel ten okazał się niemożliwy do osiągnięcia, ze względu na stanowczą postawę oraz niechęć do ustępstw ze strony państw produkujących kakao. Kwestia re negocjacji ww. Umowy będzie teraz przedmiotem prac nowej, szwedzkiej Prezydencji.

Prezydencja czeska podjęła również kroki mające na celu mobilizację państw członkowskich UE do sprawnego przeprowadzenia wewnętrznej procedury ratyfikacyjnej „*Międzynarodowej Umowy ws. Drewna Tropikalnego z 2006 r.*” Dzięki podjętym przez Prezydencję czeską działaniom większość państw UE zakończyła już wewnętrzną procedurę ratyfikacji, bądź zakończy ją w najbliższym czasie. Możliwe jednak, iż do czasu kolejnego posiedzenia Rady ITTO (*International Tropical Timber Organization* – Międzynarodowa Organizacja Drewna Tropikalnego), które odbędzie się w listopadzie 2009 r., wszystkie państwa UE (w tym

Francja) nie zdołają zakończyć prac nad ratyfikacją, co z kolei uniemożliwi wspólne złożenie instrumentu akcesji do ITTO przez wszystkie państwa członkowskie UE z końcem 2009 r.

Podczas trwania Prezydencji czeskiej przedłużone zostało obowiązywanie dwóch międzynarodowych umów surowcowych: „*Międzynarodowej Umowy ws. Cukru*” z 1992 oraz „*Międzynarodowej Umowy ws. Zbóż*” z 1995 r.

Mimo intensywnych prac prowadzonych w ramach grupy roboczej ds. relacji z krajami EFTA, Prezydencji czeskiej nie udało się zakończyć negocjacji w dwóch bardzo istotnych kwestiach: przyjęcia przez Radę umowy UE – Wielkie Księstwo Liechtenstein ws. zapobiegania nadużyciom finansowym (*anti – fraud agreement*) oraz przyszłych zasad funkcjonowania Norweskiego Mechanizmu Finansowego i Mechanizmu Finansowego Europejskiego Obszaru Gospodarczego.

Odnosnie negocjacji mechanizmów finansowych należy jednak podkreślić bardzo duże zaangażowanie Prezydencji czeskiej i dążenie do wypracowania kompromisowego stanowiska – dzięki roboczym konsultacjom z głównymi krajami – beneficjentami (w tym z Rzeczpospolitą Polską) oraz zorganizowanym dwóm spotkaniom technicznym Komisja Europejska – państwa członkowskie możliwy był znaczący postęp w negocjacjach.

ZAGADNIENIA HORYZONTALNE

Przyszłość Traktatu z Lizbony, zagadnienia instytucjonalne

Podczas posiedzenia Rady Europejskiej 19-20 marca 2009 r. szefowie państw i rządów przyjęli do wiadomości informację przedstawioną przez premiera Irlandii Briana Cowena na temat zaawansowania realizacji mapy drogowej dotyczącej kontynuowania procesu ratyfikacji Traktatu z Lizbony uzgodnionej podczas Rady Europejskiej w grudniu 2008 r. oraz informację przedstawioną przez Premiera Republiki Czeskiej Mirka Topolánka na temat postępu prac nad ratyfikacją Traktatu z Lizbony w Republice Czeskiej.

Powrót do dyskusji na temat Traktatu z Lizbony nastąpił podczas posiedzenia Rady Europejskiej 18-19 czerwca 2009 r. która, realizując uzgodnienia podjęte w grudniu 2008 r., przyjęła pakiet niezbędnych gwarancji prawnych dla Irlandii w celu zminimalizowania obaw narodu irlandzkiego związanych z Traktatem z Lizbony. Rada Europejska potwierdziła, że pakiet gwarancji jest w pełni zgodny z Traktatem z Lizbony. Pakiet ten składa się z trzech elementów. Pierwszym z nich jest decyzja szefów państw i rządów 27 państw członkowskich Unii Europejskiej zebranych na posiedzeniu Rady Europejskiej w sprawie obaw społeczeństwa Irlandii w odniesieniu do Traktatu z Lizbony w sprawach prawa do życia, rodziny i edukacji, opodatkowania oraz bezpieczeństwa i obrony. Szefowie państw i rządów potwierdzili wiążący charakter decyzji, stwierdzając, że przyznaje ona gwarancje prawne mówiące, że określone kwestie dotyczące obaw narodu irlandzkiego nie zostaną naruszone przez wejście w życie Traktatu z Lizbony oraz, że ich treść jest w pełni zgodna z Traktatem i w związku z tym nie będzie wymagała jego powtórnej ratyfikacji. Decyzja wejdzie w życie w dniu wejścia w życie Traktatu. Ponadto, uzgodniono, że przy okazji przyjęcia kolejnego Traktatu Akcesyjnego postanowienia decyzji zostaną przekształcone w Protokół, który zostanie dołączony do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Protokół ten nie będzie w żaden sposób wpływał na zmianę stosunków między UE a państwami członkowskimi, a jego celem będzie wyjaśnienie treści Traktatu z Lizbony (podobnie jak miało to miejsce w przypadku protokołów uzyskiwanych przez inne państwa członkowskie).

Drugim elementem pakietu dla Irlandii przyjętego przez Radę Europejską jest deklaracja dotycząca praw pracowniczych i polityki społecznej, a trzecim – jednostronne oświadczenie

Irlandii w odniesieniu do kwestii polityki neutralności, które zostanie dołączone do irlandzkiego instrumentu ratyfikującego Traktat z Lizbony.

Podczas posiedzenia Rady Europejskiej 18-19 czerwca 2009 r. szefowie państw i rządów jednomyślnie uzgodnili, że osobą, którą zamierzają nominować – zgodnie z procedurą przewidzianą przez Traktat z Nicei (art. 214 ust. 2) – na stanowisko przewodniczącego Komisji na okres 2009-2014 jest José Manuel Durão Barroso. Rada Europejska upoważniła Prezydencję czeską i szwedzką do przeprowadzenia rozmów z Parlamentem Europejskim w celu wysondowania szans kandydata w izbie. Jeśli opinia dla wyboru Barroso z Parlamentu Europejskiego będzie pozytywna, wówczas Rada w składzie szefów państw i rządów podejmie formalną decyzję ws. nominacji Barroso na przewodniczącego Komisji w kadencji 2009-2014 i przedłoży ją do akceptacji Parlamentu Europejskiego podczas lipcowej sesji plenarnej.

W kwestii składu nowej Komisji, Rada Europejska przywołała uzgodnienia z grudnia 2008 r., zgodnie z którymi w przypadku wejścia w życie Traktatu z Lizbony podjęta zostanie decyzja o pozostawieniu w składzie Komisji jednego obywatela z każdego państwa członkowskiego (zgodnie z art. 17 ust. 5 TUE). Zaznaczyła, że proces nominacji członków Komisji rozpocznie się dopiero po rozstrzygnięciu losów Traktatu z Lizbony.

Ponadto, Rada Europejska odwołała się do zapisów z grudniowej Rady Europejskiej dotyczących konieczności przyjęcia, po wejściu w życie Traktatu z Lizbony, środków przejściowych mających na celu zwiększenie liczby posłów do Parlamentu Europejskiego (o ile to możliwe w 2010 r.). W związku z powyższym w 12 państwach członkowskich (Republika Austrii, Republika Bułgarii, Republika Francuska, Królestwo Hiszpanii, Królestwo Niderlandów, Republika Łotewska, Republika Malty, Rzeczpospolita Polska, Republika Słowenii, Królestwo Szwecji, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, i Republika Włoska), dla których przepisy Traktatu z Lizbony przewidują zwiększenie miejsc w Parlamencie Europejskim, wystąpi konieczność dokonania wyboru dodatkowych posłów do Parlamentu Europejskiego. Aby zapełnić dodatkowe miejsca powyższe państwa członkowskie wskażą, zgodnie z prawem krajowym, stosowne osoby, z zastrzeżeniem, by były to osoby wybrane w powszechnych wyborach bezpośrednich – zwłaszcza w wyborach uzupełniających lub w wyborach europejskich z czerwca 2009 roku – lub mianowane przez parlament krajowy spośród jego członków.

Procedura ratyfikacyjna Traktatu z Lizbony została zakończona lub zakończony został etap parlamentarny w 26 państwach członkowskich (wszystkie państwa członkowskie

z wyłączeniem Irlandii). W dwudziestu trzech państwach członkowskich procedura ratyfikacji Traktatu z Lizbony została definitywnie zakończona. Natomiast w Republice Federalnej Niemiec, Republice Czeskiej i Rzeczypospolitej Polskiej zakończył się jedynie parlamentarny etap procedury ratyfikacyjnej. Do jej zamknięcia konieczne jest podpisanie aktów ratyfikacyjnych przez głowy państw.

W opinii Rządu Rzeczypospolitej Polskiej, przyjęty pakiet gwarancji jest dobrym kompromisem pomiędzy postulatami Irlandii a uwagami innych państw członkowskich. Mamy nadzieję, że powyższe działania przyczynią się do pozytywnego wyniku referendum w Irlandii i wejścia w życie Traktatu z Lizbony na przełomie 2009 i 2010 r.

Ponadto w ocenie Rządu RP, wybór przewodniczącego Komisji wpłynie stabilizująco na dalsze prace związane z reformą traktatową.

Rozszerzenie Unii Europejskiej

Stanowisko Rzeczypospolitej Polskiej nt. rozszerzenia prezentowane w trakcie Prezydencji czeskiej

Rząd RP konsekwentnie opowiadał się za kontynuowaniem procesu rozszerzenia Unii Europejskiej o państwa, które wyrażą wolę akcesji i jednocześnie spełnią wszystkie wymogi unijne. Udzielał aktywnego wsparcia Republice Tureckiej i Republice Chorwacji w ramach negocjacji akcesyjnych oraz w kontaktach dwustronnych z tymi państwami, a także na forum UE. RP wspierała także europejskie aspiracje państw regionu Bałkanów Zachodnich, m.in. poprzez wspieranie przekazania wniosku o członkostwo w UE Republiki Czarnogóry z Rady do Komisji Europejskiej. Podkreślała konieczność zachowania wiarygodności UE poprzez dotrzymywanie zobowiązań podjętych w stosunku do państw tego regionu. Kolejnym elementem tych działań było wsparcie udzielane przez Rzeczpospolitą Polską dla działań zmierzających do liberalizacji wizowej wobec tych państw oraz przychylne stanowisko wobec planów Republiki Islandii dotyczących złożenia wniosku o członkostwo w UE. RP podkreślała, że perspektywa europejska powinna być otwarta dla wszystkich państw europejskich mogących spełnić kryteria członkostwa w UE, a zróżnicowanie stopnia przygotowań do integracji europejskiej nie może oznaczać żadnej dyskryminacji w dłuższej perspektywie. W tym kontekście zaznaczała, że mimo że jesteśmy zwolennikami przyjęcia Republiki Islandii do UE, z naszego punktu widzenia, proces negocjacji powinien podlegać tym samym zasadom, jakie obowiązują innych kandydatów. Przyspieszona ścieżka negocjacji

akcesyjnych dla Republiki Islandii byłaby postrzegana, w szczególności przez państwa Bałkanów Zachodnich, jako zły sygnał.

Rzeczpospolita Polska konsekwentnie podkreślała, że kolejne rozszerzenia stały się sukcesem, wskazując jednocześnie na potrzebę wyłożonej pracy w samej Unii, jak i w państwach o perspektywie europejskiej, na rzecz procesu rozszerzenia, w szczególności zaś podtrzymania jego jakości. Strona polska aktywnie działała na rzecz zachęcenia do zintensyfikowania wysiłków zmierzających do popularyzacji tematyki rozszerzenia zarówno w UE, jak i w państwach kandydujących podkreślając wymierne korzyści, jakie przyniosło ono nowym i starym państwom członkowskim oraz samej Unii.

Jednym z priorytetów czeskiego przewodnictwa w Radzie UE była kontynuacja procesu rozszerzenia UE, w tym negocjacji z Republiką Chorwacji i Republiką Turcji. W ramach negocjacji z Republiką Chorwacji Prezydencja czeska chciała osiągnąć możliwie największy postęp. Szczególnie na początku swego przewodnictwa miała ona duże nadzieje na sukcesywne realizowanie mapy drogowej dla Republiki Chorwacji, (opublikowanej przez Komisję Europejską w dniu 5 listopada 2008 r. w Strategii rozszerzenia – główne wyzwania na lata 2008-2009, zakładającej techniczne zakończenie negocjacji akcesyjnych do końca 2009 r.). Jednak ze względu na nierozwiązany spór graniczny, Republika Słowenii zablokowała negocjacje akcesyjne z Republiką Chorwacji w 11 rozdziałach, co spowodowało odwołanie uprzednio zaplanowanych (podczas Prezydencji czeskiej) Międzyrządowych Konferencji Akcesyjnych z tym państwem oraz ostatniej, planowanej na 26 czerwca 2009 r. Rzeczpospolita Polska na wszystkich forach podkreślała, że jest przeciwna wykorzystywaniu forum negocjacji akcesyjnych do rozwiązywania problemów dwustronnych, dostrzega jednak ewentualną wartość dodaną rozwiązania tego sporu jeszcze przed akcesją Republiki Chorwacji do UE. Stanowisko takie prezentowaliśmy zarówno na forum unijnym, jak i w kontaktach dwustronnych z Republiką Chorwacji. Wsparliśmy także propozycję rozwiązania problemu przedstawioną przez Komisarza Olli Rehna.

Na forum Grupy Roboczej ds. Rozszerzenia i Państw Negocjujących Członkostwo (COELA) delegacja polska prowadziła aktywną działalność, przedstawiając swoje stanowisko w szeregu szczegółowych kwestii, m.in. w dyskusji nt. postępów Republiki Chorwacji w następujących rozdziałach: rozdział 4 (Swobodny przepływ kapitału), rozdział 6 (Prawo spółek), rozdział 11 (Rolnictwo i rozwój obszarów wiejskich), rozdział 13 (Rybołówstwo), rozdział 23 (Wymiar sprawiedliwości i prawa podstawowe), rozdział 27 (Ochrona środowiska), rozdział 31 (Polityka zagraniczna, bezpieczeństwa i obrony).

W trakcie posiedzeń COELA, Rząd RP podzielał oceny Komisji Europejskiej dotyczące uznania dla Republiki Chorwacji za wysiłki, jakie zostały poczynione w ciągu ostatnich lat i osiągnięty ogólny postęp, który pozwolił na wejście w decydującą fazę procesu przedakcesyjnego. Podkreślała jednak, iż główne problemy – wymagające jak najszybszego rozwiązania dotyczą: wewnętrznej polityki Republiki Chorwacji, walki z korupcją, współpracy z Międzynarodowym Trybunałem ds. Zbrodni Wojennych w b. Jugosławii (ICTY), problemu mniejszości narodowych i powrotu uchodźców, praw obywatelskich, swobodnego przepływu kapitału i towarów, praw dotyczących przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług, podatków, energii, rybołówstwa, środowiska, polityki transportowej oraz sprawiedliwości i spraw wewnętrznych.

Prezydencja czeska założyła, że priorytetowo będzie traktować negocjacje z Republiką Chorwacji, natomiast negocjacje z Republiką Turcji miały być prowadzone jak dotychczas, co w praktyce miało oznaczać otwarcie dwóch rozdziałów negocjacyjnych w trakcie Prezydencji. Ze względu na zamrożenie negocjacji z Republiką Turcji w ośmiu rozdziałach (decyzja Rady Europejskiej z grudnia 2006 r.) oraz tzw. rozdziały „wrażliwe” dla Republiki Francuskiej, które częściowo pokrywają się z w/w ośmioma rozdziałami, materia negocjacyjna z Republiką Turcji jest stosunkowo zawężona. W związku z tym, w trakcie posiedzeń COELA, dyskusja koncentrowała się głównie wokół możliwości otwarcia następujących rozdziałów negocjacyjnych: rozdział 16 „Opodatkowanie” oraz rozdział 19 „Polityka społeczna i zatrudnienie”, a w dalszej kolejności – rozdział 8 „Polityka konkurencji” oraz rozdział 27 „Ochrona środowiska”. Polska wspierała grupę państw „podobnie myślących” starając się podkreślać znaczenie kontynuacji procesu negocjacji z Republiką Turcji. Podczas dyskusji na temat języka konkluzji Rady Stowarzyszenia z Republiką Turcji wspieraliśmy propozycje dotyczące zapisów odnoszących się bezpośrednio do akcesji i przyszłego członkostwa Republiki Turcji w UE, a także sprzeciwialiśmy się zapisom niejednoznacznym, które podważały europejskie aspiracje Republiki Turcji.

Rzeczpospolita Polska kontynuowała także swoją aktywność i zaangażowanie w sprawy związane z rozszerzeniem UE na poziomie politycznym, m.in. poprzez ścisłą współpracę z państwami „podobnie myślącymi” (11 członków UE), regularne konsultacje na różnych szczeblach, których wymiernym rezultatem było wspólne wypracowywanie stanowiska ws. rozszerzenia i negocjacji akcesyjnych (m.in. języka konkluzji Rady ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych w części dotyczącej rozszerzenia czy zapisów Rad Stowarzyszeniowych

z Republiką Turcji i Republiką Chorwacji). Po raz kolejny, w lutym 2009 r., na marginesie GAERC miało miejsce nieformalne spotkanie ministrów spraw zagranicznych należących do tzw. grupy państw przyjaciół Republiki Turcji. Na poziomie roboczym nadal skutecznie funkcjonuje nieformalna grupa ekspertów – przedstawicieli MSZ 11 państw UE, tzw. „grupa talińska”.

Ponadto, RP aktywnie uczestniczyła w pracach grupy *ad hoc* ds. Republiki Bułgarii i Rumunii ws. przyjęcia konkluzji Rady po opublikowaniu przez Komisję Europejską raportów nt. postępów tych państw w dziedzinie reformy systemu sądownictwa oraz walki z korupcją i przestępczością zorganizowaną. Konkluzje przyjęte zostały ostatecznie 23 lutego 2009 r. przez Radę UE ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych. Zgodnie ze stanowiskiem Rządu RP zawierały elementy odnoszące się m.in. do wezwania do niezwłocznego podjęcia przez Bułgarię i Rumunię koniecznych kroków, we wskazanych w raportach obszarach, w celu osiągnięcia znaczących i trwałych rezultatów.

Działania na rzecz osiągnięcia globalnego porozumienia ws. prowadzenia polityki klimatycznej po roku 2012

W trakcie przewodnictwa Republiki Czeskiej w Radzie UE zintensyfikowano prace przygotowawcze do zawarcia nowego międzynarodowego porozumienia w sprawie polityki klimatycznej po roku 2012 (tzw. porozumienia post-Kioto), którego zasadniczym celem ma być zahamowanie globalnego wzrostu temperatury do poziomu poniżej 2°C w stosunku do poziomów sprzed epoki przemysłowej. Porozumienie ma w szczególności dotyczyć wyznaczenia nowych celów redukcyjnych w zakresie emisji gazów cieplarnianych, a także mechanizmów wsparcia finansowego państw rozwijających się w podejmowanych przez nie działaniach redukcyjnych i adaptacyjnych do zmian klimatu. Ma ono zostać zawarte na 15 Konferencji Stron Ramowej Konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie Zmian Klimatu (dalej: Konwencja Klimatyczna) w Kopenhadze w grudniu 2009 r.

Prace przygotowawcze do zawarcia przedmiotowego porozumienia toczyły się na forum UE dwutorowo. Przede wszystkim zmierzały do wypracowania wewnętrznego stanowiska UE w sprawie prowadzenia polityki klimatycznej po 2012 r. Ponadto UE uczestniczyła w negocjacjach globalnych, prowadzonych na poziomie Stron Konwencji Klimatycznej.

W komunikacie *“Towards a comprehensive climate change agreement in Copenhagen”* z 28 stycznia 2009 r. Komisja Europejska przedstawiła propozycję stanowiska Unii Europejskiej w globalnych negocjacjach porozumienia post-Kioto.

W swoim Komunikacie Komisja Europejska odniosła się do najważniejszych wyzwań, w tym:

1. nowych globalnych celów redukcji emisji gazów cieplarnianych;
2. finansowania działań redukcyjnych i działań adaptacyjnych w krajach rozwijających się;

Redukcja emisji gazów cieplarnianych

Wśród państw (grup państw) uczestniczących w negocjacjach międzynarodowych UE przyjęła wiążący cel redukcyjny: 20% redukcji emisji gazów cieplarnianych do roku 2020 w stosunku do roku 1990. Ponadto UE zobowiązała się do przyjęcia wyższego (30%) celu redukcyjnego, pod warunkiem, że inne kraje rozwinięte zobowiążą się do porównywalnej redukcji, a bardziej zaawansowane gospodarczo kraje rozwijające się (*advanced developed countries*) wniosą odpowiedni wkład w łagodzenie zmian klimatu stosownie do swoich możliwości. Zobowiązanie to zostało potwierdzone w marcowych konkluzjach Rady Europejskiej.

Rzeczpospolita Polska konsekwentnie przedstawiała stanowisko, iż przyjęcie przez UE wyższych, niż 20 % zobowiązań redukcyjnych może mieć miejsce tylko wówczas, kiedy inne państwa rozwinięte przyjmą na siebie podobne i równie ambitne zobowiązania redukcyjne.

Jednocześnie w opinii Rzeczypospolitej Polskiej właściwym kryterium do określenia zdolności do przyjęcia na siebie zobowiązań redukcyjnych powinien być wskaźnik PKB *per capita* wskazujący na możliwość realizacji koniecznych działań. Natomiast jakiegokolwiek próby ograniczania listy krajów, które powinny przyjąć na siebie wiążące zobowiązania redukcyjne, stawia pod znakiem zapytania skuteczność podejmowanych w Europie intensywnych wysiłków na rzecz walki z ociepleniem klimatu. W Konkluzjach Rady UE ds. Środowiska z marca 2009 r. wskazano, iż przy podziale celów redukcyjnych dla krajów rozwiniętych należy wziąć pod uwagę połączenie kryteriów, takich jak:

- możliwość opłacenia krajowych redukcji emisji oraz zakupu jednostek redukcji emisji od krajów rozwijających się;

- potencjał w zakresie ograniczenia emisji gazów cieplarnianych;
- wczesne działania krajowe podjęte w celu ograniczenia emisji;
- tendencje w zakresie liczby ludności i całkowite emisje gazów cieplarnianych.

Ww. kryteria znalazły następnie odzwierciedlenie w stanowisku UE prezentowanym na forum organów Konwencji Klimatycznej.

Finansowanie działań redukcyjnych i adaptacyjnych w państwach rozwijających się

Za szczególnie istotną w kontekście nowego porozumienia klimatycznego należy uznać kwestię zapewnienia wsparcia finansowego dla państw rozwijających się w podejmowanych przez nie działaniach na rzecz ograniczania emisji gazów cieplarnianych (działania mitygacyjne) i procesów adaptacyjnych do zmian klimatu.

Prace nad określeniem stanowiska UE co do finansowania polityki klimatycznej rozpoczęły się w marcu 2009 r. Zgodnie z konkluzjami Rady z 19 – 20 marca 2009 r., Rada Europejska została zobowiązana do określenia, na podstawie propozycji Komisji Europejskiej, na długo przed konferencją w Kopenhadze:

1. stanowiska UE w sprawie głównych metod finansowania działań mitygacyjnych i adaptacyjnych, wsparcia technologicznego i wzmocnienia instytucjonalnego, a także;
2. szczegółów dotyczących wkładu finansowego UE oraz;
3. zasad podziału obciążeń pomiędzy państwa członkowskie.

W związku z powyższymi zapisami, w ramach Komitetu Polityki Gospodarczej (EPC) oraz Komitetu Ekonomicznego i Finansowego (EFC) powołano Wspólną Grupę Roboczą EPC/EFC (*Joint EFC/EPC working group on the economic and financial aspects of climate change*), której prace skoncentrowały się na aspektach finansowych przyszłego porozumienia międzynarodowego na rzecz klimatu. Podczas prac grupy EPC/EFC odnotowano zasadnicze rozbieżności w sprawie przyjęcia wspólnych zasad podziału zobowiązań finansowych zarówno na poziomie globalnym jak i wewnątrz UE. Niemniej jednak w końcowym raporcie podsumowującym prace grupy wskazano, iż w wewnętrznym podziale zobowiązań finansowych UE należy stosować te same wskaźniki, co w globalnym kluczu kontrybucji. Wskaźniki te oparte zostały na zasadzie zdolności do płacenia (*ability to pay*) oraz odpowiedzialności za emisję (*responsibility for emission levels*).

W przyjętych na podstawie ustaleń zawartych w ww. raporcie 9 czerwca 2009 r. konkluzjach Rady ECOFIN potwierdzono, iż alokacja zobowiązań finansowych na poziomie globalnym będzie opierać się o zasady: zdolności do płacenia (*ability to pay*) oraz odpowiedzialności za emisje (*responsibility for emission levels*). Równocześnie stwierdzono, zgodnie ze stanowiskiem Rządu RP, że uwzględnienie tych zasad na płaszczyźnie międzynarodowej nie determinuje klucza podziału zobowiązań wewnątrz UE.

W toku prowadzonych w tym zakresie prac na forum UE strona polska konsekwentnie prezentowała stanowisko, iż:

- Pomimo, iż Rzeczpospolita Polska nie jest wymieniona w Aneksie II do Konwencji Klimatycznej, określającym państwa zobowiązane do finansowego wsparcia państw rozwijających się w walce ze zmianami klimatu, deklaruje swoją gotowość do przyjęcia na siebie zobowiązań finansowych i stania się donorem w ramach międzynarodowej polityki klimatycznej. Strona polska oczekuje przy tym podejścia do kwestii finansowych opartego na sprawiedliwych zasadach. Nie można oczekiwać od nowych państw członkowskich, by przyjęły na siebie większą część obciążeń finansowych Wspólnoty.
- Podział obciążeń finansowych między poszczególne państwa członkowskie UE powinien odbywać się wyłącznie według zasad, które w przeszłości już wypracowano, i które do tej pory znajdują powszechne zastosowanie w ramach Wspólnoty w odniesieniu do podjętych przez nią zobowiązań finansowych wobec państw rozwijających się. Podział obciążeń finansowych między poszczególne państwa członkowskie UE powinien odpowiadać wyłącznie zdolności do płacenia (*ability to pay*), odzwierciedlonej w poziomie DNB. Przywoływana powszechnie zasada *responsibility for emission levels* może prowadzić do nierównego rozłożenia obciążeń, w tym w ramach UE, w stronę państw słabiej rozwiniętych, o niższym poziomie zamożności.
- Konieczne jest pilne wypracowanie stanowiska UE co do preferowanych globalnych mechanizmów finansowania, specyfiki wkładu UE oraz zasad podziału zobowiązań finansowych pomiędzy kraje członkowskie UE (*internal burden sharing*) – zgodnie z Konkluzjami Rady z 19-20.03.2009 r. (pkt 28).
- Decyzje w sprawie międzynarodowych mechanizmów finansowych powinny być podjęte równocześnie z podziałem obciążeń wewnątrz UE. Podział wewnętrzny UE

powinien być natomiast dokonany w oparciu o zasadę zdolności do płacenia (*ability to pay*), najlepiej wyrażoną w formie istniejących instrumentów finansowych pomocy rozwojowej UE.

Uwieńczenie tej debaty stanowił szczyt Rady Europejskiej 18-19 czerwca 2009 r. W części dotyczącej zmian klimatu w konkluzjach Rady zostały powtórzone postanowienia konkluzji Rady ECOFIN. Rada potwierdziła, że alokacja zobowiązań finansowych na poziomie globalnym będzie opierać się o zasady: zdolności do płacenia oraz odpowiedzialności za emisje. W przypisie zostało powtórzone stwierdzenie, że uwzględnienie tych zasad na płaszczyźnie międzynarodowej nie determinuje klucza podziału zobowiązań wewnątrz UE. Dodatkowo Rada zwróciła się do Komisji o jak najszybsze przedłożenie propozycji w tym zakresie oraz zadeklarowała swoją gotowość do podjęcia (zależnie od stanu negocjacji międzynarodowych) stosownych decyzji co do wszelkich aspektów finansowania.

Przepływy finansowe

1. Saldo

W ciągu 6 miesięcy Prezydencji czeskiej odnotowano pozytywne saldo rozliczeń pomiędzy Unią Europejską a Rzeczpospolitą Polską, która osiągnęła pozycję beneficjenta netto z dodatnim saldem w wysokości **3,489 mld Euro**.

Należy dodatkowo podkreślić, że saldo w lutym (**2,31 mld Euro**) było **najwyższym dodatnim miesięcznym saldem rozliczeń pomiędzy Rzeczpospolitą Polską a UE od początku polskiego członkostwa**. Drugie co do wielkości dodatnie saldo odnotowano w kwietniu 2008 r. (1,45 mld Euro).

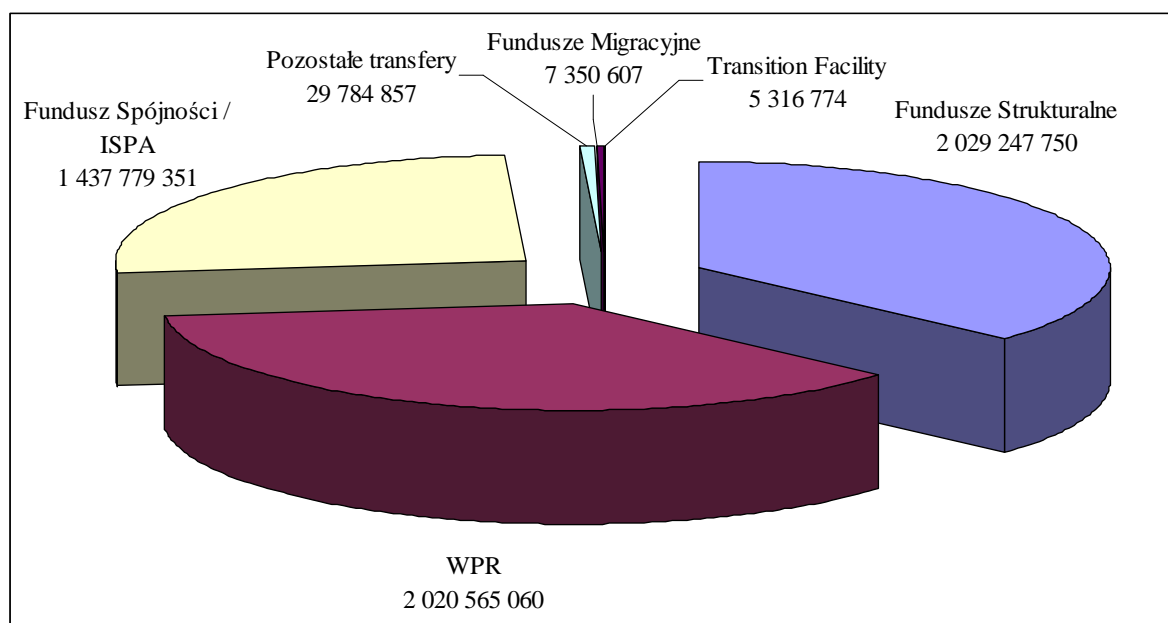
Tabela 1. Saldo przepływów finansowych Rzeczpospolita Polska – budżet Unii Europejskiej

Przepływy finansowe UE – PL w okresie 1 I 2009 - 30 VI 2009 (w Euro)	
Fundusze Strukturalne	2 029 247 750
WPR	2 020 565 060
Fundusz Spójności / ISPA	1 437 779 351
Pozostałe transfery	29 784 857
Fundusze Migracyjne	7 350 607
Transition Facility	5 316 774
Transfery razem	5 530 044 402

Składka członkowska	2 032 038 538
Zwrot środków do budżetu UE	8 025 557
Saldo	3 489 980 307

2. Transfery do Polski

Wykres 1. Struktura transferów z budżetu Unii Europejskiej w okresie 1 I 2009 - 30 VI 2009 r. (w Euro)

W pierwszym półroczu 2009 r. Rzeczpospolita Polska otrzymała z budżetu ogólnego Unii Europejskiej łącznie **5,530 mld Euro**. Najważniejszą pozycję wśród przepływów finansowych stanowiły transfery przeznaczone na finansowanie projektów realizowanych w ramach funduszy strukturalnych (**2,029 mld Euro**), a także Funduszu Spójności/ISPA (**1,437 mld Euro**).

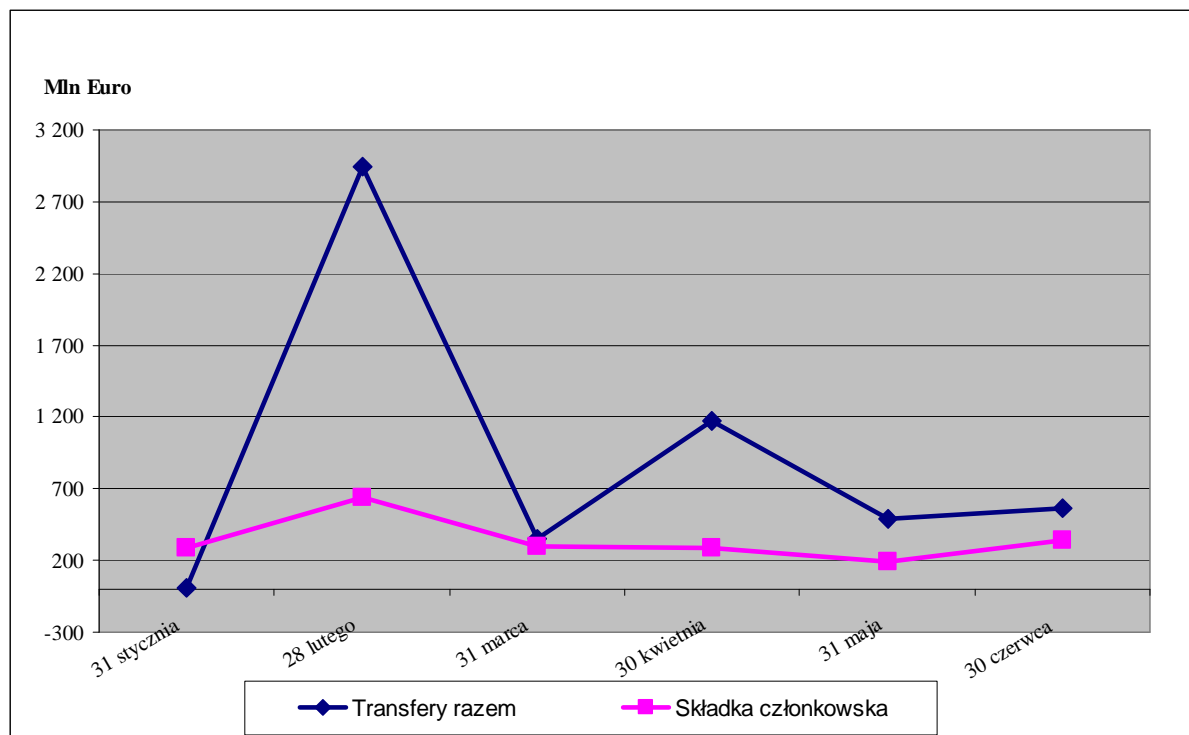
Istotne znaczenie miały również transfery przeznaczone na Wspólną Politykę Rolną (**2,020 mld Euro**), w tym refundacje dopłat bezpośrednich (**1,129 mld Euro**) oraz wydatki związane z zadaniami realizowanymi w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich (**561 mln Euro**).

Do Rzeczypospolitej Polskiej wpływają także środki klasyfikowane jako „Pozostałe transfery” przekazywane m.in. szkołom wyższym, jednostkom badawczo – rozwojowym, czy

fundacjom rządowym obsługującym programy współpracy zagranicznej, na konta w bankach komercyjnych. Do końca maja 2009 r. transfery te osiągnęły wysokość **29,7 mln Euro**.

Przepływy w ramach Funduszy Migracyjnych osiągnęły wartość **7,3 mln Euro**, natomiast w ramach Środków Przejściowych (*Transition Facility*) **5,3 mln Euro**.

Wykres 2. Przepływy finansowe Polska – Unia Europejska w 2009 r. (w Euro)

3. Składka do budżetu UE

W analizowanym okresie (styczeń-czerwiec) Rzeczpospolita Polska wpłaciła do budżetu ogólnego UE składkę w wysokości **2,03 mld Euro**, w tym:

- Z tytułu zasobu własnego opartego o DNB: 1321 mln Euro,
- Z tytułu zasobu własnego opartego o VAT: 342 mln Euro,
- Z tytułu tradycyjnych zasobów własnych: 175 mln Euro,
- Z tytułu mechanizmów korekcyjnych: 192 mln Euro.

W 2009 r. Rzeczpospolita Polska będzie zobligowana do zapłaty większej składki do budżetu UE, gdyż 1 marca br. weszła w życie nowa Decyzja Rady z 7 czerwca 2007 r. w sprawie systemu zasobów własnych WE, która z mocą wsteczną od 1 stycznia 2007 r. zmienia metodologię liczenia składki płaconej przez państwa członkowskie.

W wyniku powyższego znaczącym zmianom uległy wpłaty poszczególnych państw. Dla Rzeczypospolitej Polskiej oznacza to wzrost składki w 2009 r. o łączną kwotę ok. **200 mln Euro**. Największy wzrost wpłat dotyczyć będzie: Republiki Francuskiej, Republiki Włoskiej i Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii, zaś najwięcej w 2009 r. zyskują: Królestwo Niderlandów, Republika Federalna Niemiec i Królestwo Szwecji.

Skutki finansowe wejścia w życie nowej decyzji za lata 2007 i 2008 w kwocie łącznej **177 873 305 Euro** (71 600 439 Euro za 2007; 106 272 866 Euro za 2008) zostały uwzględnione w całości w płatności składki członkowskiej za miesiąc czerwiec 2009 r.

Korekty dotyczące 2009 r. są wprowadzane sukcesywnie: 7/12 kwoty (tj. **14 130 827 Euro**) zostało włączone do składki za czerwiec. Pozostała część zostanie uwzględniona w kolejnych miesiącach 2009 r.

Fundusze strukturalne, Fundusz Spójności

I. Stan wykorzystania funduszy strukturalnych i Funduszu Spójności

1. Informacja o wykorzystaniu funduszy strukturalnych w RP w ramach Narodowego Planu Rozwoju na lata 2004-2006 (NPR 2004-2006).

W okresie od stycznia do czerwca 2009 r. programy perspektywy finansowej 2004-2006 były na końcowym etapie realizacji. Zgodnie z pierwotnymi założeniami ostateczne terminy ponoszenia wydatków kwalifikowalnych przypadają na 31 grudnia 2008 r. oraz 30 kwietnia 2009 r. (w działaniach, w których występowała pomoc publiczna). Korzystając z dopuszczonej w ramach pakietu antykryzysowego Komisji Europejskiej możliwości wnioskowania przez państwa członkowskie o wydłużenie terminu kwalifikowalności wydatków, 8 grudnia 2008 r. strona polska wystąpiła do Komisji Europejskiej z wnioskiem o wydłużenie ostatecznego terminu kwalifikowalności w ramach programów na lata 2004-2006 do 30 czerwca 2009 r. (za wyjątkiem PO Pomoc Techniczna oraz IW Equal). Wniosek ten został rozpatrzony pozytywnie – w dniu 18 lutego 2009 r. Komisja wydała wspólną

decyzję o przedłużeniu ostatecznego terminu kwalifikowalności dla programów operacyjnych na lata 2004-2006 oraz 19 lutego 2009 r. – osobną decyzję o przedłużeniu terminu kwalifikowalności wydatków dla PIW Interreg IIIA. Terminy zostały ustalone na 30 czerwca 2009 r. we wszystkich programach operacyjnych za wyjątkiem PO Pomoc Techniczna oraz PIW Equal, w których nie występowało o wydłużenie oraz dodatkowo, na 31 grudnia 2009 r. w trzech programach PIW Interreg IIIA.

W okresie od 1 stycznia do 31 maja 2009 r. wydatkowano z kont programowych na rzecz beneficjentów 1,7 mld zł. Kwota łącznych płatności z kont programowych od początku uruchomienia programów operacyjnych osiągnęła wartość ok. 31,8 mld zł (na koniec grudnia 2008 r. ok. 30,1 mld zł), co przy uwzględnieniu wartości kursów, po których przeliczono wydatki poświadczone do Komisji Europejskiej we wnioskach o płatności pośrednie, oznacza wykorzystanie alokacji na poziomie 96,2%.

Wartość wydatków certyfikowanych do Komisji Europejskiej w okresie od stycznia do końca maja 2009 r. wzrosła o ponad 300 mln EUR. Łącznie, od początku uruchomienia programów do końca maja 2009 r. certyfikowano do Komisji Europejskiej ponad 7,4 mld EUR, co stanowi 86,4% zobowiązań na lata 2004-2006.

Kwota refundacji otrzymanej z KE od początku roku do końca maja br. wzrosła o ok. 200 mln EUR, osiągając wraz z końcem maja 2009 r. poziom 6,8 mld EUR, co stanowi 78,7% zobowiązań na lata 2004-2006. Razem z zaliczkami przekazanymi przez Komisję Europejską w latach 2004-2005 w wysokości 16% alokacji, kwota środków otrzymanych przez stronę polską z Komisji Europejskiej sięga 94,7%. Należy zauważyć, iż ostatnie 5% alokacji zostanie przekazane przez Komisję Europejską tytułem rozliczenia salda końcowego, co nastąpi najwcześniej pod koniec 2010 r.

W przypadku Funduszu Spójności, dla którego okres kwalifikowalności wydatków upływa z dniem 31 grudnia 2010 r., wartość wniosków przekazanych do KE w okresie styczeń – maj 2009 wyniosła 330 mln EUR. Łącznie, od początku uruchomienia Strategii wykorzystania Funduszu Spójności do dnia 31 maja 2009 r. przekazano do Komisji Europejskiej wnioski o wartości ponad 3,5 mld EUR, co stanowi 62,7% alokacji dostępnej na lata 2004-2006. Kwota płatności przekazanych przez Komisję Europejską od początku roku do końca maja 2009 r. wyniosła 430 mln EUR. Całkowita kwota płatności przekazanych przez Komisję Europejską do końca maja 2009 r. wynosi ponad 3,3 mld EUR, tj. 59,2% dostępnej alokacji.

2. Informacja o wykorzystaniu funduszy strukturalnych i Funduszu Spójności w RP w ramach Narodowych Strategicznych Ram Odniesienia na lata 2007-2013 (NSRO 2007-2013).

Według danych wygenerowanych z Krajowego Systemu Informatycznego KSI SIMIK 07-13 w okresie od stycznia do 21 czerwca 2009 r. złożono ok. 28,7 tys. wniosków poprawnych pod względem formalnym na kwotę ok. 75,1 mld zł (zarówno środki unijne jak i środki krajowe). Łączna liczba wniosków złożonych od początku uruchomienia programów do 21 czerwca 2009 r. wynosi ponad 68 tys. a całkowita kwota dofinansowania ponad 145,4 mld zł.

Jednocześnie, w okresie od 1 stycznia do 21 czerwca 2009 r. podpisano z beneficjentami ok. 7 tys. umów na kwotę ok. 19,1 mld zł (środki unijne).

Łączna ilość umów z beneficjentami od początku uruchomienia programów operacyjnych wynosi ponad 13,6 tys. a łączna kwota dofinansowania (środki unijne) ok. 27,9 mld zł, co stanowi 9,5 % alokacji na lata 2007-2013.

Łączna wartość wydatków beneficjentów uznanych za kwalifikowalne wynikająca ze złożonych wniosków o płatność wyniosła na dzień 21 czerwca 2009 r. ponad 3,8 mld zł (od początku roku zwiększyła się o ok. 2,7 mld zł). Łączna wartość dofinansowania UE wynikająca ze złożonych przez beneficjentów wniosków o płatność wyniosła ponad 3,1 mld zł (od początku roku wzrosła o ok. 2,2 mld zł). Do dnia 21 czerwca br. certyfikowano do Komisji Europejskiej wydatki kwalifikowalne w łącznej wysokości ok. 1 938,3 mln zł.

3. Stan przygotowania projektów indywidualnych.

Na indykatywnych listach projektów indywidualnych znajduje się 548 projektów, których łączny koszt szacowany był na etapie zgłoszenia projektów na listę na poziomie 194 541 mln zł, a wartość dofinansowania UE – 117 537 mln zł. Stanowi to blisko 69,3% wartości dofinansowania UE dla krajowych programów operacyjnych (KPO), w ramach których realizowane są projekty indywidualne (tj. Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko, Innowacyjna Gospodarka, Rozwój Polski Wschodniej).

Do końca marca 2009 r. zawarto 475 umów wstępnych (tzw. pre-umów) dotyczących przygotowania projektów indywidualnych do realizacji. Koszt realizacji projektów objętych pre-umowami szacowany jest na poziomie 313 419 mln zł, z czego wartość dofinansowania UE wynosi 103 763 mln zł, tj. 61,2 % alokacji dla ww. programów operacyjnych.

Spośród projektów, dla których podpisano pre-umowy do końca marca 2009 r. złożone zostały 136 wnioski o dofinansowanie, których łączny koszt wyniósł 16 181 mln zł, a wartość dofinansowania 10 305 mln zł.

Do 31 marca 2009 r. zawartych zostało 57 umów o dofinansowanie, których łączny koszt wynosi 6 085 mln zł, a wartość dofinansowania 4 743 mln zł.

II. Działania podejmowane w zakresie koordynacji wykorzystania funduszy UE

1. Informacja nt. działań dotyczących perspektywy finansowej 2004-2006.

Na podstawie zarządzenia Prezesa Rady Ministrów nr 177 z 23 listopada 2006 r. oraz ww. ustawy o NPR, Ministerstwo Rozwoju Regionalnego (MRR) odpowiada za organizację prac Komitetu Monitorującego Narodowy Plan Rozwoju/Podstawy Wsparcia Wspólnoty. W okresie styczeń-czerwiec 2009 r. odbyło się jedno posiedzenie komitetu – 2 czerwca 2009 r. Głównymi tematami spotkania było omówienie stanu wdrażania i realizacji NPR/PWW z uwzględnieniem postępu rzeczowego wraz z informacją na temat działań podejmowanych w związku z potencjalnymi problemami pojawiającymi się we wdrażaniu programów operacyjnych na lata 2004-2006, zatwierdzenie Sprawozdania z realizacji Narodowego Planu Rozwoju/Podstaw Wsparcia Wspólnoty w 2008 r. W ramach Komitetu odbywają się posiedzenia pięciu Podkomitetów Monitorujących ds. polityk horyzontalnych: ds. zatrudnienia i zasobów ludzkich, ds. środowiska, ds. innowacyjności i społeczeństwa informacyjnego, ds. polityki regionalnej i ds. małych i średnich przedsiębiorstw. Od początku 2009 roku odbyły się w sumie 3 posiedzenia ww. podkomitetów, których tematyka była ściśle związana z zadaniami nałożonymi na poszczególne podkomitety.

Ponadto, w MRR w pierwszej połowie 2009 r. kontynuowane były działania w zakresie koordynacji przygotowań do zamknięcia pomocy na lata 2004-2006, które obejmowały:

1. Prowadzenie specjalnej Grupy roboczej ds. zamknięcia na lata 2004-2006.

Celem działania grupy jest możliwie najszybsze przekazanie dokumentów zamknięcia do Komisji Europejskiej. W skład grupy wchodzi przedstawiciele poszczególnych instytucji zarządzających programami na lata 2004-2006, instytucji płatniczej oraz instytucji właściwej do zamknięcia pomocy. Spotkania ww. grupy roboczej mają na celu rozstrzygnięcie kwestii związanych z zamykaniem pomocy 2004-2006.

2. Prowadzenie niezbędnych dostosowań przepisów i procedur krajowych w zakresie zamknięcia pomocy.

W pierwszej połowie 2009 r. w Ministerstwie Rozwoju Regionalnego toczyły się prace nad nowelizacją Rozporządzenia Ministra Rozwoju Regionalnego z 26 lutego 2007 r. w sprawie trybu, terminów i zakresu sprawozdawczości dotyczącej realizacji Narodowego Planu Rozwoju oraz trybu i zakresu rozliczeń. Wprowadzone w przepisach rozporządzenia zmiany w zakresie przepisów regulujących terminy sporządzania i przedkładania sprawozdań końcowych z realizacji programów wynikały z potrzeby zracjonalizowania procesu przygotowywania sprawozdań w końcowym okresie realizacji programów operacyjnych na lata 2004-2006 i miały na celu dostosowanie wymaganych terminów przekazywania przez instytucje zarządzające programami operacyjnymi na lata 2004-2006 sprawozdań końcowych z realizacji programów do zgłaszanych przez te instytucje potrzeb, specyfiki poszczególnych programów, jak również dokonanie niezbędnych uzgodnień przepisów z wymogami wspólnotowymi w zakresie sprawozdawczości oraz zamykania pomocy, w celu zapewnienia terminowej i rzetelnej realizacji tego procesu.

W pierwszej połowie 2009 r. w Ministerstwie Rozwoju Regionalnego prowadzone były także intensywne działania mające na celu pełne wykorzystanie alokacji funduszy unijnych dla Rzeczypospolitej Polskiej na lata 2004-2006. W związku z obserwowaną od II połowy 2008 r. deprecjacją złotego, wartość środków, jakie RP ma do dyspozycji z budżetu UE na lata 2004-2006 wyrażona w PLN wzrosła w okresie lipiec 2008 r. – maj 2009 r. o ok. 1,9 mld PLN.

Wzrost wartości dostępnej alokacji środków unijnych, pomimo systematycznego wzrostu płatności dokonanych ogółem na rzecz beneficjentów, z jednej strony skutkowało w pewnych przypadkach niższą dynamiką wykorzystania środków w ujęciu procentowym, z drugiej natomiast – stwarzało możliwość realizacji dodatkowych projektów (np. projektów znajdujących się do tej pory na listach rezerwowych).

Z uwagi na fakt, iż ww. sytuacja miała miejsce na końcowym etapie realizacji programów na lata 2004-2006, powstała konieczność podjęcia przez Ministerstwo Rozwoju Regionalnego oraz inne instytucje uczestniczące w systemie wdrażania zdecydowanych kroków w celu optymalnego wykorzystania dodatkowych środków.

We wszystkich programach operacyjnych perspektywy finansowej 2004-2006, w których przewidziano wydłużenie ostatecznego terminu kwalifikowalności wydatków, instytucje zarządzające podjęły niezwłocznie działania w celu zagwarantowania jak najpełniejszego

wykorzystania powiększonej w wyniku zmiany kursu euro puli środków unijnych, dostępnych dla Rzeczypospolitej Polskiej na lata 2004-2006.

Działania te pociągały za sobą konieczność modyfikacji harmonogramów zamknięcia w poszczególnych programach i stanowiły dla wszystkich instytucji zaangażowanych w system wdrażania funduszy strukturalnych wyzwanie zarówno koncepcyjne, jak i organizacyjne.

2. Informacja nt. działań dotyczących perspektywy finansowej 2007-2013.

Koordinacja Narodowych Strategicznych Ram Odniesienia należy do kompetencji ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego, który odpowiada za przygotowanie, organizację oraz nadzór nad prawidłowym funkcjonowaniem systemu realizacji NSRO oraz prowadzi nadzór nad realizacją programów operacyjnych w zakresie zarządzania, monitorowania, kontroli i audytu.

W ramach funkcji koordynującej NSRO oraz stałego przeglądu skuteczności i racjonalności różnych elementów systemu wdrażania funduszy strukturalnych w pierwszej połowie 2009 r. podejmowane były następujące działania na forum krajowym:

- Koordinacja prac Międzyresortowego Zespołu do Spraw Wykorzystania Funduszy Strukturalnych i Funduszu Spójności Unii Europejskiej. Zespół powołany został na mocy Zarządzenia nr 48 Prezesa Rady Ministrów z 28 kwietnia 2008 r. w celu właściwej koordynacji wdrażania funduszy Unii Europejskiej na poziomie rządu oraz zwiększenia nadzoru nad postępami w wydatkowaniu środków europejskich.
- Obsługa prac innych zespołów i grup roboczych, m.in. Zespołu do spraw uproszczeń systemu wdrażania środków funduszy Unii Europejskiej. Zespół jest elementem zapoczątkowanej w 2008 r. akcji „Proste Fundusze”. Ma ona na celu permanentny przegląd systemu wdrażania, pozyskiwanie informacji o utrudnieniach w dostępie do środków funduszy strukturalnych i Funduszu Spójności oraz bieżące wypracowywanie uproszczeń. Zespół jest organem pomocniczym ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego. Do zadań Zespołu należy przygotowywanie propozycji uproszczeń systemu wykorzystania środków funduszy Unii Europejskiej w ramach perspektywy finansowej 2007-2013.

Strona polska podejmowała także następujące działania na forum UE oraz Grupy Wyszehradzkiej:

1. Koordynacja wypracowywania stanowisk oraz udział przedstawicieli Rzeczypospolitej Polskiej w pracach Komitetu Koordynującego Fundusze UE (COCOF), w skład którego wchodzi reprezentanci wszystkich państw członkowskich oraz Komisji Europejskiej. Prace prowadzone w okresie styczeń-czerwiec 2009 r. zaowocowały propozycjami Komisji w zakresie zmian rozporządzeń wspólnotowych, które miały na celu uproszczenie procesu absorpcji funduszy UE w państwach członkowskich. Pierwszy pakiet zaproponowanych przez Komisję zmian w Rozporządzeniu Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1260/1999 wszedł w życie w kwietniu 2009 r. i dotyczył następujących aspektów systemu wdrażania:

- szerszych możliwości stosowania instrumentów inżynierii finansowej (zmiana art. 44);
- rozszerzenia katalogu wydatków kwalifikowanych o takie kategorie jak wkład niepieniężny (w niektórych przypadkach), amortyzacja oraz koszty ogólne (art. 56.2);
- wprowadzenia możliwości ujmowania w deklaracjach wydatków do Komisji Europejskiej zaliczki stanowiącej nawet 100 % całkowitej kwoty pomocy publicznej udzielonej beneficjentowi (art. 78. 2);
- umożliwienia ujmowania w deklaracjach wydatków do Komisji Europejskiej wydatków związanych z dużymi projektami, przed zatwierdzeniem ich przez Komisję (art.78.4);
- zwiększenia wielkości zaliczek na programy operacyjne w roku 2009 z 2% do 4% wkładu funduszy strukturalnych.

2. Dyskusja nad zmianami w Rozporządzeniu (WE) nr 1080/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 1783/1999 oraz Rozporządzeniu (WE) nr 1081/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Społecznego i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 1784/1999. Zmiany dotyczą nowych możliwości ryczałtowego rozliczania wydatków w ramach EFS i EFRR, weszły one w życie w maju i czerwcu 2009 r. Dodatkowo, przygotowywana nowelizacja Rozporządzenia Komisji

(WE) nr 1828/2006 z dnia 8 grudnia 2006 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 1083/2006 ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności ma wejść w życie w ciągu tego roku.

3. W okresie od stycznia do czerwca 2009 r. Rzeczpospolita Polska kontynuowała swoją prezydencję w Grupie Wyszehradzkiej (rozpoczętą w lipcu 2008 r.). W związku z tym Ministerstwo Rozwoju Regionalnego zorganizowało szereg spotkań dotyczących Polityki Spójności Unii Europejskiej w gronie ekspertów państw Grupy Wyszehradzkiej oraz w formule V4+ (dodatkowo z przedstawicielami Rumunii i Republiki Bułgarii oraz innych nowych państw członkowskich).

W pierwszej połowie 2009 r. odbyły się spotkania dotyczące bieżących aspektów wdrażania funduszy UE:

- zaprogramowanie środków w okresie programowania 2007–2013 oraz pojawiająca się konieczność wprowadzenia reform na poziomie wspólnotowym;
- dobre praktyki w wykorzystaniu środków EFS (RP jest liderem w tej dziedzinie);
- wykorzystanie środków funduszy UE w okresie spowolnienia gospodarczego;
- wpływ polityk horyzontalnych UE (zamówienia publiczne, ochrona środowiska) na realizację celów Polityki Spójności;
- współpraca z beneficjentami i przygotowanie dużych projektów do realizacji;
- decentralizacja wdrażania programów i jej wpływ na wykorzystanie środków UE.

Prowadzone debaty oraz konsultacje zaowocowały wypracowaniem wspólnych stanowisk w wielu z wymienionych wyżej kwestii. Większość z nich zaprezentowanych zostało na forum specjalnie powołanej przez Komisję Europejską „Grupy refleksji nad systemem realizacji polityki spójności” złożonej z ekspertów państw członkowskich. Efektem pracy Grupy są kolejne zmiany w rozporządzeniach regulujących wdrażanie polityki spójności na szczeblu wspólnotowym.

III. Najważniejsze wydarzenia na forum wspólnotowym podczas Prezydencji czeskiej

1. *Polityka spójności po 2013 r.*

W okresie od stycznia do czerwca 2009 r. na forum Unii Europejskiej kontynuowana była dyskusja nad kształtem europejskiej polityki spójności po 2013 roku, w którą zaangażowani byli przedstawiciele środowiska eksperckiego, centralnych i regionalnych instytucji odpowiedzialnych za realizację tej polityki. Na forum wspólnotowym przedstawiciele resortu rozwoju regionalnego brali aktywny udział m.in. w nieformalnym spotkaniu ministrów ds. rozwoju regionalnego (Mariańskie Łąźnie 22-24 kwietnia 2009 r.), konferencjach (np. *International conference „Future of the cohesion policy and integrated local development”* Praga 26-27 marca 2009), grupach roboczych organizowanych przez Prezydencję Rady Unii Europejskiej, w pracach Grupy Wyszehradzkiej, której Rzeczpospolita Polska przewodniczyła od II połowy 2008 r. do II połowy 2009 r. oraz w nieformalnych spotkaniach eksperckich (*Task Force*) inicjowanych przez KE. Harmonogram przeprowadzonych i planowanych działań został zamieszczony w załączniku nr 1.

Należy podkreślić, że w wyniku toczącej się od blisko 2 lat debaty nad przyszłą polityką spójności potwierdzona została wola kontynuacji wszystkich jej celów: konwergencji, konkurencyjności oraz współpracy terytorialnej, co przejawia się w stanowiskach większości państw członkowskich, Parlamentu Europejskiego jak i Komitetu Regionów. Należy wyrazić także zadowolenie, że dotychczasowe prace idą w kierunku zażegnania ryzyka re-nacjonalizacji polityki. Kierunek ten jest zgodny z postulatami Polski sformułowanymi w jej stanowisku ws. polityki spójności po 2013 r. Niezwykle ważnym, z punktu widzenia dyskusji nad kształtem polityki spójności w przyszłym okresie programowania, było wypracowanie dokumentów podsumowujących przebieg debaty, wskazujących na pożądane kierunki reformy tej polityki. Wiosną 2009 r. Komisarz Danuta Hübner zaprezentowała *Reflection paper on future Cohesion Policy*, a Ministrowie ds. polityki regionalnej wszystkich państw członkowskich przyjęli *Communique* ws. polityki spójności. Został również opublikowany niezależny raport „*An agenda for a reformed Cohesion Policy. A place-based approach to meeting European Union challenges and expectations*”, przygotowany przez prof. Fabrizio Barca na zlecenie Komisarz Hübner.

Do ogólnych wniosków z przeprowadzonych działań należy zaliczyć:

- Niwelowanie różnicowań regionalnych nie jest celem samym w sobie, a podstawowym celem polityki spójności powinno stać się podnoszenie

konkurencyjności wszystkich regionów, likwidowanie barier wzrostu w regionach mniej zamożnych oraz współpraca terytorialna. Strategie na rzecz konkurencyjności powinny być oparte na terytorialnych i konkurencyjnych przewagach tak, aby wzmocnić potencjał rozwojowy innowacyjny oraz regionów.

- By zapewnić maksymalne oddziaływanie funduszy europejskich konieczne jest skoncentrowanie polityki spójności na ograniczonej liczbie wąsko zdefiniowanych priorytetów UE. Takie podejście wymagać będzie zasadniczej koncentracji na kluczowych priorytetach związanych z innowacyjnością, przedsiębiorczością oraz z rozwojem zintegrowanych strategii terytorialnych. W tym kontekście została także przywołana konieczność wzmacniania powiązań między różnorodnymi typami obszarów (obszary wiejskie, małe i średnie miasta, aglomeracje, peryferia, etc.) oraz potrzeba zwiększenia synergii tam, gdzie polityka spójności i inne polityki mają zbieżne kompetencje.
- Kolejnym sukcesem wspólnych prac państw członkowskich i Komisji jest wola nadania większego wymiaru przestrzennego polityce oraz wprowadzenie na stałe do dyskursu konceptu spójności terytorialnej. Wyraźnie widoczny jest także konsensus w odniesieniu do konieczności lepszej koordynacji polityki spójności z innymi politykami wspólnotowymi oraz do woli usprawnienia systemu realizacji polityki.
- Zmiany w systemie realizacji europejskiej polityki spójności powinny dotyczyć również uproszczenia procedur, instrumentów wykonawczych, przede wszystkim w obszarze kontroli i audytu tak, aby umożliwić koncentrację na aspektach strategicznych realizacji polityki spójności oraz realizacji celów długoterminowych. Mechanizmy wykonawcze powinny podlegać zasadzie partnerstwa, proporcjonalności oraz subsydiarności. W tym kontekście warto podkreślić, że dotychczasowa rola i siła zaangażowania Komisji w procesy strategiczne musi ulec jakościowej zmianie. Nie bez znaczenia będzie tutaj także wsparcie zdolności instytucjonalnych na poziomie regionalnym.
- Czynnikiem sukcesu w realizacji europejskiej polityki spójności będzie zaangażowanie wszystkich aktorów biorących udział w podejmowaniu działań na rzecz wzrostu społeczno – gospodarczego ich terytoriów. Poprawa mobilności oraz zdolności uczenia się władz na szczeblu centralnym, regionalnym i lokalnym odpowiedzialnych za wykorzystanie środków europejskich będzie miało zasadnicze

znaczenie dla zwiększenia świadomości i odpowiedzialności za rozwój regionów europejskich.

2. *Zielona Księga w sprawie spójności terytorialnej*

Do jednego z ważniejszych wydarzeń minionego okresu zaliczyć należy opracowanie przez resort rozwoju regionalnego projektu Stanowiska Rządu Rzeczypospolitej Polskiej do Zielonej Księgi w sprawie spójności terytorialnej, który został zaakceptowany 24 lutego 2009r. przez KERM i następnie przekazany 27 lutego 2009 r. do Komisji Europejskiej w języku polskim i angielskim. Projekt Stanowiska RP odpowiada na opublikowaną przez Komisję Europejską w październiku 2008 r. Zieloną Księgę w sprawie spójności terytorialnej – Przekształcenie różnorodności terytorialnej w siłę (COM (2008) 616), rozpoczynając tym samym szeroko zakrojone otwarte konsultacje służące pogłębieniu zrozumienia pojęcia spójność terytorialna oraz implikacji dla prowadzenia polityk, w tym przyszłej polityki spójności po 2013 r. Polska definicja tego terminu odnosi się do *spójności terytorialnej w 2 wymiarach – jako stan i jako proces. Spójność terytorialna to stan rozwoju terytorium, do którego się dąży, w którym procesy wymiany i przepływów w sferze gospodarczej i społecznej przebiegają sprawnie, gwarantując społecznie i gospodarczo efektywną alokację zasobów. Osiągnięcie spójności terytorialnej powinno być rozumiane jako proces polegający na takim kształtowaniu przestrzeni Unii Europejskiej, aby zapewnić najlepszy rozwój unikalnego potencjału poszczególnych terytoriów UE.* Natomiast do instrumentów osiągnięcia spójności terytorialnej zaliczono m.in.: 1) System wieloszczeblowego zarządzania (zadaniowy i wielostronny dobór partnerów zainteresowanych danym obszarem wsparcia), 2) konieczność wypracowania wspólnego dokumentu politycznego dotyczącego spójności terytorialnej UE, 3) powstanie silnego ośrodka o znaczeniu strategicznym posiadającego odpowiednie kompetencje wykonawcze i koordynacyjne w celu efektywnej i skutecznej realizacji celów horyzontalnych UE przez instytucje europejskie i krajowe, 4) rozwój współpracy terytorialnej, również poprzez wspieranie inicjatyw podejmowanych w ramach Europejskiej Współpracy Terytorialnej i Europejskiej Polityki Sąsiedztwa, 5) określenie skutków terytorialnych polityk UE 6) sformułowanie zestawu wskaźników mierzenia spójności terytorialnej na poziomie UE.

Głównymi wydarzeniami w zakresie spójności terytorialnej podczas Prezydencji czeskiej były Spotkanie Ministrów ds. Rozwoju Regionalnego (22-24 kwietnia 2009r., Mariánské Lázně) oraz Spotkanie Dyrektorów Generalnych (18 maja 2009r., Praga). W trakcie obu spotkań

Komisja Europejska przedstawiła wyniki konsultacji Zielonej Księgi. Komisja otrzymała około 390 stanowisk co świadczy o dużym zainteresowaniu tym tematem.

Główne przesłania wynikające z konsultacji:

W większości stanowisk Spójność Terytorialna rozumiana jest jako mobilizacja potencjału rozwojowego, a nie jako automatyczna kompensacja związana z niekorzystnymi geograficznymi uwarunkowaniami. W ten sposób spójność terytorialna, wzmacnia politykę spójności jako politykę prorozwojową, a nie redystrybucyjną, a wymiar gospodarczy i społeczny zostaje uzupełniony i wzmocniony.

I. Wymiar terytorialny powinien być wzmocniony we wszystkich politykach publicznych na wszystkich poziomach. Należy oceniać i brać pod uwagę ich wpływ terytorialny. To wymaga lepszej koordynacji polityk mających wpływ terytorialny na wszystkich poziomach – UE, krajowym, regionalnym i pomiędzy nimi.

II. Należy dalej rozwijać współpracę terytorialną jako podstawowy instrument wzmocniania spójności terytorialnej mający dużą wartość dodaną na poziomie UE. W tym kontekście należy wspierać: (1) współpracę międzyregionalną (także w obrębie krajów), aby wzmocnić ich integrację i dostęp do usług (2) współpracę ponad granicami aby wzmocnić wspólne działania „europejskie”, także współpracę z krajami sąsiedzkimi; (3) połączenia regionów zapóźnionych z tymi dobrze rozwiniętymi; relacje miasto-wieś wymagają specjalnej uwagi.

III. Należy być bardziej elastycznym w przyznawaniu środków europejskich „*functional approaches*” – elastyczności dotyczące poziomu terytorialnego zależne od działań i wyzwań – powinny one wspierać obszary funkcjonalne – wyzwania przekraczają granice administracyjne, a muszą być rozwiązywane na odpowiednim poziomie terytorialnym.

Istnieje potrzeba lepszego rozeznania w zróżnicowaniu terytorialnym UE (silnych i słabych stronach) oraz zrozumienia trendów terytorialnych i wpływu terytorialnego. W debacie pojawiały się prośby o ustalenie nowych wskaźników (zrównoważony rozwój, dostępność, rozwój zasobów ludzkich), jednak nie dla kwalifikowalności środków UE, w tym celu GDP jest wystarczające.

Generalnie można zauważyć, że w podsumowaniu Komisji znalazło się wiele spraw postulowanych w stanowisku polskim, takich jak: koordynacja polityk mających wpływ terytorialny, uwzględnianie ich wymiaru terytorialnego – czyli propozycja rozszerzenia EU *Impact Assessment*; podejście funkcjonalne (adresowanie problemów na adekwatnym poziomie,

niekoniecznie ze względu na istniejący podział administracyjny), czy też Europejska Współpraca Terytorialna.

Polska wykazała duże zainteresowanie debatą nad spójnością terytorialną UE, traktując ją jako część debaty nad przyszłością polityki spójności. Temat ten był poruszany przez RP zarówno podczas spotkań krajów Grupy Wyszehradzkiej jak również podczas spotkań bilateralnych ministrów oraz urzędników Ministerstwa Rozwoju Regionalnego.

3. *Strategia Morza Bałtyckiego*

Istotne znaczenie w pracach Unii Europejskiej w omawianym półroczu (styczeń-czerwiec 2009 r.) miało wzmożenie działań Komisji Europejskiej i państw członkowskich zaangażowanych w nową inicjatywę związaną ze Strategią Morza Bałtyckiego. Nowa idea współpracy państw makroregionu może być ważnym elementem wskazującym kierunki rozwoju strategii przekrojowych oraz projektem pilotażowym dla tworzenia w przyszłości innych obszarów współpracy makroregionalnej (Strategie dla śródziemnomorza, dorzecza Dunaju, Alp).

Zgodnie z konkluzjami posiedzenia Rady Europejskiej z 14 grudnia 2007 r. Komisja Europejska została zobowiązana do przedstawienia do czerwca 2009 r. projektu dokumentu: *Strategia UE dla Regionu Morza Bałtyckiego (SUE RMB)* wraz z Planem Działań. Celem dokumentu i realizacji jego założeń jest skoordynowanie wysiłków różnych podmiotów w regionie w zakresie promocji bardziej zrównoważonego rozwoju w obszarze państw Morza Bałtyckiego. W wyniku rozszerzenia Unii Europejskiej w roku 2004 potencjał i wyzwania w regionie przykuwają większą uwagę, a jednocześnie wskazuje się na spore różnice w zakresie poziomu rozwoju gospodarczego pomiędzy krajami członkowskimi w regionie. W związku z tym zdecydowano, iż Strategia będzie koncentrowała się na działaniach skupionych wokół czterech priorytetów:

- 1) poprawa stanu środowiska w regionie oraz Morza Bałtyckiego;
- 2) wzrost poziomu dobrobytu poprzez wspieranie zrównoważonego rozwoju gospodarczego;
- 3) wzrost dostępności i atrakcyjności regionu dla mieszkańców, turystów i wykwalifikowanej siły roboczej;
- 4) poprawa bezpieczeństwa w regionie.

Zakłada się, iż dokument będzie prezentował podejście długofalowe z proponowaną obecnie perspektywą do roku 2020 i będzie oparty o tzw. rolowany Plan Działań, aktualizowany w określonych odstępach czasu.

Omawiana inicjatywa ma charakter prekursorski w sensie regularnej, trwałej i długofalowej współpracy państw określonego terytorium w ramach UE, a sam dokument stanowi swego rodzaju prototyp strategii dla rozwoju makroregionu państw obszaru Morza Bałtyckiego, mogący służyć w przyszłości jako wzór, bądź przykład dobrej praktyki w tym zakresie dla innych obszarów w ramach UE wykazujących inicjatywę współpracy o takim charakterze.

Pierwszy draft dokumentu został rozesłany przez Wydział Współpracy Terytorialnej DG REGIO do krajów regionu w lutym br. W tym samym miesiącu odbyła się seria spotkań bilateralnych pomiędzy Komisją Europejską a przedstawicielami państw regionu celem wymiany uwag na temat projektu. Ze strony polskiej uczestniczyli przedstawiciele resortu rozwoju regionalnego oraz Urzędu Komitetu Integracji Europejskiej. W kwietniu 2009 r. przeprowadzone zostały konsultacje wewnątrz Komisji Europejskiej pomiędzy poszczególnymi Dyrekcjami Generalnymi. 10 czerwca 2009 r. przyjęty został Komunikat Komisji Europejskiej nt. Strategii wraz z planem Działania. 19 czerwca 2009 r. dokumenty zostały przedłożone pod obrady Rady Unii Europejskiej. Przyjęcie dokumentu przez Radę Unii Europejskiej przewidywane jest na koniec października 2009 r. podczas Prezydencji szwedzkiej, która ujmuje tę kwestię jako jeden ze swoich głównych priorytetów.

Jednocześnie Komisja Europejska oczekuje, iż Rzeczpospolita Polska pełniąc Prezydencję w II połowie 2011 roku, jako pierwsze z państw regionu od czasu przyjęcia dokumentu do realizacji, dokona pierwszego przeglądu rezultatów uzyskanych w ciągu pierwszych dwóch lat jego wdrażania.

Ponadto, przedstawiciele resortu rozwoju regionalnego uczestniczyli w konferencji horyzontalnej w Rostoku w Niemczech w lutym 2009 r., podsumowującej spotkania czterech stołów adekwatnych tematycznie do priorytetów strategii oraz w konferencji w Visby w Szwecji w czerwcu br. z udziałem Instytucji Zarządzających krajów regionu. Dodatkowo dwóch przedstawicieli resortu rozwoju regionalnego brało udział w pracach Grupy Roboczej ds. wdrażania Strategii powołanej w ramach struktur INTERACT.

4. Działania informacyjne, promocyjne i koordynacyjne dotyczące polityki spójności

Wśród dużych działań informacyjno – promocyjnych poświęconych zagadnieniom europejskiej polityki spójności podejmowanych przez Ministerstwo Rozwoju Regionalnego

w I połowie 2009 r. warto wyróżnić II Forum Funduszy Europejskich – duże i popularne wydarzenie, które odbyło się 7 i 8 maja 2009 r. w Warszawie. Na Placu Zamkowym zorganizowano część otwartą Forum, adresowaną do ogółu społeczeństwa, a w jej ramach: miasteczko informacyjne, kino Funduszy Europejskich, kącik internetowy i salę wykładową. Otwartej części imprezy towarzyszył program rozrywkowy realizowany na scenie.

W Zamku Królewskim odbywała się natomiast zamknięta część Forum, na którą zaproszono około 3 000 gości – przedstawiciele środowisk naukowych, biznesowych, samorządowych, partnerów społeczno – gospodarczych, krajów Grupy Wyszehradzkiej oraz instytucji zajmujących się wdrażaniem Funduszy Europejskich w Rzeczypospolitej Polskiej. W ramach tej części wydarzenia zorganizowano panele tematyczne dotyczące szans, możliwości i wyzwań związanych z wykorzystaniem Funduszy Europejskich. Forum stanowiło ponadto okazję do wymiany doświadczeń, zarówno na poziomie krajowym jak i międzynarodowym, związanych z wdrażaniem Funduszy Europejskich, jak również pozwoliło na omówienie kwestii korzystania z pomocy europejskiej w kontekście światowego kryzysu gospodarczego. Podczas Forum odbyły się uroczyste gale rozdania nagród w ramach drugiej edycji konkursu „Polska Pięknieje. 7 Cudów Funduszy Europejskich” oraz konkursu „EUROLIDER 2009”.

W pierwszej połowie 2009 r. trwała realizacja 19 projektów wyłonionych w konkursie dotacji na przeprowadzenie działań informacyjno – promocyjnych dotyczących Funduszy Europejskich, zorganizowanym przez Ministerstwo Rozwoju Regionalnego, dofinansowanych na łączną kwotę blisko 6 mln zł. W ramach konkursu realizowano szeroką gamę projektów medialnych m. in. dodatki prasowe w dzienniku Metro i tygodniku Wprost, audycje telewizyjne w TVP Katowice i TVP Gdańsk oraz radiowe w rzeszowskim Radio Via. Inną ciekawą grupą projektów były przedsięwzięcia konferencyjno – szkoleniowe. Cykle regionalnych szkoleń dla przedsiębiorców, studentów, przedstawiciele NGO, czy środowisk związkowych miały na celu przekazanie możliwie najliczniejszym grupom odbiorców, rzetelnych informacji na temat możliwości uzyskania dotacji z Funduszy Europejskich.

W ramach współpracy z telewizją, w styczniu i lutym 2009 r. na antenach TVN 24, TVN CNBC Biznes Ministerstwo Rozwoju Regionalnego emitowało Słownik Funduszy Europejskich, 40 krótkich materiałów animowanych, których przedmiotem była prezentacja ważnych pojęć związanych z pozyskiwaniem dotacji. Poza tym, w nadawanym w TVP 1 programie „Kawa czy herbata?” Ministerstwo Rozwoju Regionalnego w okresie od 15 kwietnia 2009 r. zleciło emisję 6 cotygodniowych odcinków Euromapy Funduszy Europejskich. Materiały te miały charakter reportaży prezentujących przykłady dobrych

praktyk rozwiązywania problemów konkretnych mieszkańców określonych miejsc Polski przy pomocy Funduszy Europejskich i zawierających syntetyczną instrukcję przejścia przez procedury pozyskiwania dotacji.

Ministerstwo Rozwoju Regionalnego koordynowało także spotkanie Grupy roboczej ds. informacji, promocji i szkoleń – ciała doradczego przy KK NSRO, złożonej ponadto z reprezentantów Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Przedstawicielstwa Komisji Europejskiej w Polsce oraz UKIE. Zgodnie z regulaminem Grupy, spotyka się ona co najmniej dwukrotnie w ciągu roku, omawiając działania dotyczące promocji europejskich instrumentów wsparcia podejmowane przez poszczególne instytucje, możliwości organizacji wspólnych przedsięwzięć, tak by zapewnić ich spójność i odpowiednią koordynację.

Przygotowania do polskiej Prezydencji w Radzie Unii Europejskiej

1 lipca 2011 roku Rzeczpospolita Polska po raz pierwszy obejmie Prezydencję w Radzie Unii Europejskiej, rozpoczynając półroczne przewodnictwo w Unii Europejskiej jako czwarte – po Republice Słowenii, Republice Czeskiej i Republice Węgierskiej – spośród tzw. nowych państw członkowskich UE. Przewodnictwo RP w Radzie UE będzie miało kluczowe znaczenie dla kształtowania wizerunku Polski w Europie oraz dla realizacji strategicznych interesów polskiej polityki w Unii Europejskiej.

13 stycznia 2009 r. Rada Ministrów przyjęła dokument „*Program przygotowań Rzeczypospolitej Polskiej do objęcia i sprawowania przewodnictwa w Radzie UE*”, przedłożony przez Pełnomocnika Rządu do spraw Przygotowania Organów Administracji Rządowej i Sprawowania przez Rzeczpospolitą Polską przewodnictwa w Radzie UE. Program stanowi formalną podstawę do podejmowania działań mających na celu sprawne przygotowanie do polskiej Prezydencji i określa zadania niezbędne do realizacji przez administrację publiczną w różnych obszarach przygotowań: logistyka, zarządzanie zasobami ludzkimi, informacja i promocja wraz z harmonogramem działań.

W ramach regularnego monitoringu realizacji zadań dwukrotnie w wymienionym okresie przedstawiano informację śródkresową na forum Komitetu Europejskiego Rady Ministrów (w dniach 11 lutego oraz 8 maja 2009 r.). Dwukrotnie, w lutym oraz w maju, odpowiednio na forum Komisji Spraw Unii Europejskiej Senatu RP i Prezydium Komisji ds. Unii Europejskiej Sejmu RP, przedstawione zostały informacje o bieżącym stanie przygotowań do przewodnictwa Rzeczypospolitej Polskiej w Radzie Unii Europejskiej.

Kluczową kwestią dla sprawnej i terminowej realizacji zadań związanych z przygotowaniem i prowadzeniem polskiego przewodnictwa w Radzie Unii Europejskiej w drugiej połowie 2011 r. jest zapewnienie finansowania podejmowanych działań. Komitet Europejski Rady Ministrów oraz Komitet Rady Ministrów odpowiednio 9 i 15 czerwca 2009 r. rozpatrzyły i rekomendowały Radzie Ministrów projekt uchwały Rady Ministrów w sprawie ustanowienia Programu Wieloletniego pod nazwą „*Przygotowanie, obsługa i sprawowanie Przewodnictwa Polski w Radzie Unii Europejskiej w II połowie 2011 r.*”. Rada Ministrów przyjęła uchwałę w sprawie ustanowienia Programu Wieloletniego 23 czerwca 2009 r. W ramach Programu Wieloletniego dokonano całościowego zestawienia planowanych kosztów w związku z polską Prezydencją, tj. kosztów koordynowanych na poziomie centralnym przez Pełnomocnika, jak również kosztów wynikających z udziału ministerstw oraz urzędów centralnych w przygotowaniach i prowadzeniu przewodnictwa w Radzie UE. Przyjęcie Programu Wieloletniego, określającego finansowanie przygotowań i obsługi Prezydencji, zapewni stabilne finansowanie przewodnictwa RP w Radzie UE oraz zabezpieczy terminową realizację planowanych działań w latach 2010-2012. Na realizację programu przeznaczona zostanie 430 mln zł, w tym 377 mln zł ze środków budżetu państwa oraz 53 mln zł ze środków pozabudżetowych, np. z niewykorzystanych funduszy przedakcesyjnych.

Bieżące prace przygotowawcze

5 lutego 2009 r. zainaugurowana została strona internetowa, poświęcona przygotowaniom do polskiej Prezydencji. Tym samym zrealizowano pierwszy etap prowadzonej kampanii informacyjnej. Na stronie internetowej <http://prezydencjaue.gov.pl/> można znaleźć podstawowe informacje dotyczące UE oraz prowadzonych przygotowań. Obecnie trwają prace nad programem kulturalnym Prezydencji oraz prace nad strategią promocji tematu Prezydencji oraz Europy w internecie.

Ponadto, 17 lutego 2009 roku, w ramach prac zespołu opiniującego – doradczego ds. logistyki i bezpieczeństwa, powołana została komisja, której zadaniem było przeprowadzenie weryfikacji zaproponowanych obiektów konferencyjnych w regionach, gdzie mogłaby się odbyć część spotkań wysokiego szczebla. Kierując się wcześniej ustalonymi kryteriami, na podstawie materiałów nadesłanych przez władze regionalne, utworzono wstępną listę lokalizacji, w których przeprowadzono wizytacje sprawdzające.

Na podstawie prac komisji przygotowany został raport „*Obiekty rekomendowane jako miejsca spotkań krajowych podczas polskiej Prezydencji w Radzie Unii Europejskiej w 2011 roku*”. Akceptacja przez Radę Ministrów listy obiektów rekomendowanych do organizacji spotkań ministerialnych i wysokiego szczebla, która nastąpiła w dniu 29 czerwca, pozwoli na rozpoczęcie dalszych faz przygotowań, w szczególności negocjacji warunków wykorzystania obiektów konferencyjnych oraz przygotowania niezbędnej dokumentacji do planowanych postępowań przetargowych.

W maju i czerwcu 2009 r. Urząd KIE odbył cykl spotkań konsultacyjnych z poszczególnymi ministerstwami i urzędami centralnymi, dotyczących omówienia kwestii technicznych związanych z organizacją spotkań na szczeblu ministerialnym. Każdy z resortów poproszony został o nadesłanie wstępnych propozycji zorganizowania spotkań w celu zestawienia planowanych działań we wstępnej wersji kalendarza prac Prezydencji.

W ramach przygotowania kadr administracji rządowej do efektywnego wypełniania zadań w trakcie polskiej Prezydencji, podczas pierwszego półrocza 2009 r. opracowane zostały wytyczne oraz limity zgłoszeń do Korpusu Prezydencji, który zostanie przeszkolony w systemie centralnym. Przygotowane limity dla poszczególnych resortów zostały przyjęte na posiedzeniu Komitetu Europejskiego Rady Ministrów 12 maja 2009 r. Obecnie instytucje uczestniczące w procesie przygotowań przekazują zweryfikowane imienne listy osób, które będą uczestniczyć w programie szkoleniowym. Przygotowując program szkoleń kadr administracji publicznej, w maju 2009 r. międzyresortowy zespół ds. zasobów ludzkich uzgodnił zasady finansowania staży i wizyt studyjnych.

Ponadto prowadzone są prace nad szczegółowym uregulowaniem zasad i trybu przyznawania dodatków motywacyjnych w ramach systemu motywacyjno – lojalnościowego przeznaczonego dla członków Korpusu Prezydencji.

Współpraca w ramach trio oraz programowanie priorytetów

17 lutego 2009 r. z inicjatywy Pełnomocnika Rządu do Spraw Przygotowania Organów Administracji Rządowej i Sprawowania przez Rzeczpospolitą Polską przewodnictwa w Radzie Unii Europejskiej zainaugurowane zostały spotkania konsultacyjne poświęcone organizacji i harmonogramowi prac związanych z przygotowaniem programowymi do polskiej Prezydencji.

W pierwszej połowie 2009 r. kontynuowano współpracę w ramach tria Polska-Dania-Cypr. Rozpoczęto konsultacje dotyczące dossier sektorowych pomiędzy przedstawicielami właściwych ministerstw państw trio. Ponadto 20 maja 2009 r. w Warszawie, w ramach konsultacji trio, odbyło się spotkanie poświęcone sprawom harmonogramu programowania i wyboru priorytetów, z udziałem koordynatorów przygotowań do Prezydencji państw trio oraz przedstawicieli resortów. Podczas spotkania strony przyjęły harmonogram wypracowania 18-miesięcznego programu Prezydencji grupowej, który pośrednio wyznaczać będzie także tempo wewnętrznych prac przygotowawczych w RP w tym zakresie.

Równoległe trwają konsultacje z przedstawicielami środowisk naukowych oraz organizacji pozarządowych w Polsce i zagranicą. 2 kwietnia 2009 r. odbyły się konsultacje z przedstawicielami czołowych polskich organizacji pozarządowych i ośrodków analitycznych. Głównym tematem rozmów była ich współpraca z administracją rządową w zakresie przygotowań do Prezydencji.

5 maja 2009 r., na mocy decyzji Pełnomocnika, powołano Zespół Ekspertów Zewnętrznych do spraw Programowania Prezydencji Rzeczypospolitej Polski w Radzie Unii Europejskiej, w skład którego wchodzi przedstawiciele europejskich *think tanków* i uniwersytetów. Zespół pełni funkcję organu opiniodawczo - doradczego Pełnomocnika, a do jego głównych zadań należy m.in. opiniowanie dokumentów Pełnomocnika związanych ze sposobem programowania i wyboru priorytetów Prezydencji polskiej, opracowywania analiz dotyczących programowania Prezydencji oraz analityczne i doradcze wsparcie działań Pełnomocnika w procesie przygotowań programowych Polski do objęcia Prezydencji. Ponadto 27-28 maja 2009 r. w Warszawie odbyło się pierwsze z cyklu planowanych spotkań; kolejne spotkanie odbędzie się jesienią 2009 r. w Brukseli.

Wnioski z bieżącej obserwacji prac innych Prezydencji

W związku z przygotowaniem do objęcia przez Rzeczpospolitą Polską przewodnictwa w Radzie UE w drugiej połowie 2011 r. w administracji prowadzone są działania monitoringowe, pozwalające na zgromadzenie i analizę doświadczeń i przebiegu innych Prezydencji. Już w 2007 r. zaproponowano, aby delegacje uczestniczące w pracach Rady Unii Europejskiej i jej organów przygotowawczych obserwowały działania bieżących Prezydencji i zbierały informacje o stosowanych przez nie dobrych i złych praktykach. W tym celu punkt dotyczący obserwacji został włączony do sprawozdań z posiedzeń. Praktyczne wnioski z tych

obserwacji są wykorzystywane nie tylko w czasie sprawowania Prezydencji, kiedy polscy przedstawiciele będą przewodniczyć posiedzeniom, ale już na etapie przygotowań.

W pierwszej połowie 2009 roku zebrano informacje z kilkunastu spotkań różnego szczebla, w tym formalnych i nieformalnych posiedzeń rad sektorowych. Obserwacje odnoszą się do różnych aspektów działań Prezydencji, w tym kwestii organizacyjnych, technicznych, a także procedur i przebiegu spotkań. Uwagi natury organizacyjnej wykazują, w jaki sposób należy zaplanować spotkania oraz układać kalendarz Prezydencji tak, aby zapewnić niezakłócony przebieg samego spotkania oraz realizację zaplanowanej agendy.

Powtarzającym się wnioskiem z obserwacji prac innych Prezydencji jest konieczność dobrej organizacji czasu pracy podczas poszczególnych spotkań. Niespełnienie tego warunku może zaburzyć przebieg całego spotkania. Może się okazać, iż w pewnym momencie część delegacji będzie zmuszona opuścić salę przed zakończeniem posiedzenia ze względu na zarezerwowane loty powrotne, ewentualnie konieczne będzie odwołanie nieformalnych spotkań przewidzianych na marginesie spotkań Rady.

Obserwacja prac innych Prezydencji będzie szczególnie istotna w przypadku wejścia w życie Traktatu z Lizbony. Podczas konsultacji ze stroną węgierską oraz ze stroną hiszpańską – państwami, które będą sprawować przewodnictwo w Radzie Unii Europejskiej przed Rzeczpospolitą Polską – wielokrotnie poruszano kwestię nowych procedur, których opracowania i wdrożenia wymagać będą planowane zmiany traktatowe. Podczas pierwszych lat obowiązywania Traktatu z Lizbony nowy system instytucjonalno-prawny będzie się kształtował w praktyce, co wpłynie na przebieg prac każdej kolejnej Prezydencji.

Zatrudnienie i status urzędników – obywateli RP w instytucjach UE

Od chwili przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej zapewnienie obecności Polaków w instytucjach i agencjach unijnych jest jednym z najważniejszych celów Rządu. W interesie strony polskiej leży szybkie i sprawne osiągnięcie przez instytucje UE równowagi geograficznej w liczbie pracowników pochodzących z nowych państw członkowskich. Postęp w dochodzeniu do równowagi geograficznej w liczbie zatrudnionych polskich obywateli jest systematycznie monitorowany. Dotyczy to przede wszystkim największych unijnych pracodawców: Komisji Europejskiej, Rady Unii Europejskiej oraz Parlamentu Europejskiego, ale też innych wspólnotowych instytucji oraz agencji. Odpowiednia reprezentacja Polaków w instytucjach UE jest niezwykle ważna również

w perspektywie prowadzonych przygotowań i sprawowania Prezydencji w Radzie Unii Europejskiej w II połowie 2011 r.

Rząd RP podejmuje inicjatywy mające na celu promowanie najlepszych kandydatów na stanowiska w instytucjach i agencjach unijnych. Szczególnie duży nacisk jest położony na działania promocyjne w przypadku kandydatów na stanowiska kierownicze wysokiego i średniego szczebla (dyrektora generalnego, dyrektora, głównego doradcy, dyrektora agencji). Rząd stara się przede wszystkim zainteresować kandydatów możliwością wsparcia ich kandydatur. W celu ujednolicenia procedury udzielania poparcia polskim kandydatom na stanowiska wysokiego szczebla zarządzania zostały opracowane, a następnie przyjęte przez Komitet Europejski Rady Ministrów „Zasady udzielania poparcia polskim kandydatom uczestniczącym w konkursach na wysokie stanowiska kierownicze w instytucjach oraz agencjach UE”.

Ze wszystkich instytucji wspólnotowych jedynie Komisja Europejska określiła liczbę osób, jaką zamierza zatrudnić do 2010 r. w związku z rozszerzeniem UE w 2004 r. Kwotę 3508 stanowisk do obsadzenia rozdzielono pomiędzy nowe państwa członkowskie, według wskaźnika referencyjnego obejmującego liczbę ludności, liczbę głosów w Radzie oraz liczbę miejsc w Parlamencie Europejskim. Dla Polski wskaźnik ten wyniósł 39%, co dało 1341 stanowisk, w tym 74 średniego oraz 16 wyższego szczebla kierowniczego. Liczba ta obejmuje stanowiska urzędnicze, których obsada następuje spośród laureatów postępowań konkursowych organizowanych przez Europejskie Biuro Doboru Kadr (EPSO), a także stanowiska na czas określony. W ten sam sposób opracowany został podział kwot narodowych dla każdego nowego państwa członkowskiego. Ponadto przyjęto ogólną zasadę, wg której po jednym ze stanowisk najwyższych kategorii, tj. dyrektora generalnego lub zastępcy dyrektora generalnego, przypadnie każdemu nowemu państwu członkowskiemu. Polska ma dwóch dyrektorów w tej kategorii: w Dyrekcji Generalnej ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów Wiejskich (DG AGRI) oraz w Dyrekcji Generalnej ds. Rozszerzenia (DG ELARG).

W Komisji Europejskiej stopień wykorzystania ogólnej puli stanowisk, obejmujących stanowiska urzędnicze oraz na czas określony, przypisanych dla polskich obywateli wynosi obecnie 84 %. Liczba obsadzonych stanowisk dyrektorskich lub równorzędnych stanowisk głównych doradców systematycznie wzrasta, a obecnie stopień wypełnienia przyznanej puli w tej kategorii wynosi 81 %. W przypadku stanowisk średniego szczebla kierowniczego (szefów wydziałów i stanowisk równorzędnych) stopień wypełnienia przyznanej puli wynosi

zaledwie 47 %. W Komisji Europejskiej zatrudnionych jest łącznie 1310 obywateli polskich (863 urzędników, 263 pracowników na czas określony oraz 184 pracowników kontraktowych). W Gabinetach Komisarzy zatrudnione są obecnie 23 osoby. Według dostępnych danych wg stanu na koniec czerwca 2009 r. w instytucjach i agencjach UE zatrudnionych jest ogółem 2062 obywateli Polski (w tym ok. 205 osób zatrudnionych w agencjach).

Pojawiające się informacje o problemach czy nieprawidłowościach w zatrudnieniu polskich obywateli nie są ignorowane. W uzasadnionych przypadkach podejmowana jest interwencja ze strony polskiego Rządu. Kwestia zatrudnienia obywateli polskich w instytucjach unijnych jest jednym z tematów stale poruszanych w trakcie spotkań przedstawicieli Rządu z przedstawicielami instytucji UE.

POSIEDZENIA RADY EUROPEJSKIEJ

Podczas Prezydencji czeskiej odbyły się dwa posiedzenia Rady Europejskiej:

- 19-20 marca 2009 r.
- 18-19 czerwca 2009 r.,

Podczas posiedzenia Rady Europejskiej 19-20 marca 2009 r. w Brukseli omawiane były kwestie związane z kryzysem finansowym i gospodarczym na bazie wstępnych ustaleń poczynionych w trakcie nieformalnego spotkania Rady Europejskiej 1 marca 2009 r.

Sprawy finansowe i gospodarcze

Rada Europejska dokonała oceny postępów poczynionych przez państwa członkowskie w realizacji Europejskiego Planu Naprawy Gospodarczej stanowiącego odpowiedź Wspólnoty na światowy kryzys. Rada Europejska zgodnie z oczekiwaniami Rzeczypospolitej Polskiej uzgodniła, że UE może sprostać temu wyzwaniu i przezwyciężyć kryzys dzięki dalszemu podejmowaniu wspólnych skoordynowanych działań w ramach jednolitego rynku i Unii Gospodarczej i Walutowej.

W odniesieniu do funkcjonowania rynków kredytowych i konieczności rozwiązania kwestii aktywów bankowych o obniżonej jakości Rada Europejska wezwała państwa członkowskie, by działały zgodnie z wytycznymi Komisji Europejskiej i z pełnym poszanowaniem zasad konkurencji.

Uzgodniono również, iż niezbędna jest poprawa regulacji dotyczących instytucji finansowych i nadzoru nad tymi instytucjami. Szefowie państw i rządów pozytywnie przyjęli raport Grupy Wysokiego Szczebla pod przewodnictwem Jacques'a de Larosiera w sprawie nadzoru finansowego. Ponadto podkreślono wagę zapewnienia długoterminowej stabilności finansów publicznych zgodnie z Paktem Stabilności i Wzrostu.

Rada Europejska osiągnęła porozumienie w sprawie wspólnotowej części Europejskiego Planu Naprawy Gospodarczej mającej wesprzeć projekty w dziedzinie energii i szerokopasmowego Internetu, jak również w zakresie działań związanych z oceną funkcjonowania reformy Wspólnej Polityki Rolnej.

W ramach ww. porozumienia zostaną sfinansowane projekty opiewające na kwotę 5 mld EUR, wśród których znajdują się następujące inwestycje energetyczne dotyczące RP:

- Bałtyckie połączenie międzysystemowe Skanled/Baltic Pipe;

- Terminal skroplonego gazu ziemnego (LNG) w porcie Świnoujście;
- Połączenie międzysystemowe między Republiką Słowacji a Rzeczpospolitą;
- Elektrownia wiatrowa Baltic – Kriegers Flak I, II, III;
- Instalacja wychwyty i składowania węgla Bełchatów;
- Infrastruktura umożliwiająca zwrotny przepływ gazu ziemnego w sytuacjach krótkotrwałych zaburzeń dostaw.

W części poświęconej Strategii Lizbońskiej Rada Europejska uznała, że działania podejmowane przez państwa członkowskie na rzecz wsparcia gospodarki i zatrudnienia powinny być podejmowane zgodnie z regułami traktatowymi, a więc w oparciu o promowanie otwartości w ramach rynku wewnętrznego oraz wobec państw trzecich; a także zapewniając, aby nie dyskryminowano produktów ani usług z innych państw członkowskich.

Zgodnie z postulatami Rzeczypospolitej Polskiej, Rada Europejska podkreśliła znaczenie elastyczności przy zachowaniu bezpieczeństwa socjalnego i wspierania mobilności na europejskim rynku pracy. Ponadto podkreślono, że działania krótkoterminowe podjęte przez UE i państwa członkowskie w odpowiedzi na kryzys przyniosą maksymalne korzyści, jeśli będą zgodne ze średnio- i długoterminowymi celami odnowionej Strategii Lizbońskiej.

Szefowie państw i rządów uzgodnili również stanowisko do zaprezentowania przez UE na kwietniowym szczycie G-20 w Londynie. W szczególności, zgodnie ze stanowiskiem zajmowanym przez Rzeczpospolitą Polską, ustalono poparcie dla wzmocnienia kluczowej roli Międzynarodowego Funduszu Walutowego w zapobieganiu kryzysom.

Energia i zmiany klimatu

Kolejnym kluczowym elementem marcowej Rady Europejskiej była kontynuacja dyskusji na temat potrzeby nasilenia w Europie działań w dziedzinie bezpieczeństwa dostaw surowców energetycznych, ze szczególnym uwzględnieniem dywersyfikacji źródeł energii i tras dostaw, zainicjowanej przez Radę we wrześniu 2008 r.

Rada Europejska zatwierdziła kierunkowe rozwiązania w zakresie mechanizmów reagowania kryzysowego, mające uwzględniać margines zdolności poszczególnych państw do samodzielnego sprostania sytuacjom kryzysowym oraz przewidujące rozwój planowania w zakresie bezpieczeństwa dostaw na poziomie regionalnym i wspólnotowym. W przyjętych konkluzjach podkreślona została także zasadnicza rola efektywnego, zliberalizowanego

i zintegrowanego rynku wewnętrznego energii dla skuteczności polityki bezpieczeństwa energetycznego.

Rada Europejska nakreśliła też harmonogram działań w zakresie polityki energetycznej, w tym:

- wezwała do osiągnięcia porozumienia w sprawie III pakietu liberalizacyjnego dla rynku gazu ziemnego i energii elektrycznej jeszcze w trakcie trwania aktualnej kadencji Parlamentu Europejskiego;
- zapowiedziała przeprowadzenie do końca 2009 r. analizy opracowywanych przez Komisję Europejską projektów aktów prawnych, takich jak nowelizacja dyrektywy 2004/67 o bezpieczeństwie dostaw gazu;
- wezwała Komisję Europejską do przedstawienia do końca 2009 r. propozycji działań w zakresie rozwoju południowego korytarza energetycznego oraz ułatwienia dostępu do gazu w Regionie Morza Kaspijskiego jako element realizacji postulatu „mówienia przez Wspólnotę jednym głosem” w relacjach z państwami trzecimi, oraz
- zobowiązała Komisję Europejską do przedstawienia na początku 2010 r. wniosku w sprawie nowego instrumentu finansowego na rzecz bezpieczeństwa energetycznego i infrastruktury energetycznej UE.

Odnosnie przygotowań do negocjacji globalnego porozumienia w ramach Konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie klimatu, Rada Europejska potwierdziła podjęte w marcu 2007 r. zobowiązanie do redukcji emisji o 30% w przypadku, gdy inne kraje rozwinięte zobowiążą się do porównywalnej redukcji emisji a kraje rozwijające się wniosą wkład na miarę swoich możliwości w ramach globalnego porozumienia ws. walki ze zmianami klimatu.

W zakresie finansowania działań łagodzących skutki zmian klimatu i działań dostosowawczych Rada Europejska potwierdziła gotowość do wniesienia w ramach przyszłego globalnego porozumienia stosownego wkładu (*fair share*) Wspólnoty w finansowanie działań w krajach rozwijających się. W przyjętych konkluzjach Rada Europejska zadeklarowała podjęcie dyskusji na forum UE dotyczącej różnych źródeł i metod pozyskiwania wsparcia finansowego. Rada Europejska ustaliła, iż decyzje określające stanowisko negocjacyjne UE musi poprzedzić otwarta i pogłębiona dyskusja na temat poziomu łącznych zobowiązań finansowych wobec państw trzecich oraz ich podziału pomiędzy państwa członkowskie UE (*burden sharing*).

Rada Europejska zapowiedziała jednocześnie, zgodnie z postulatami Rzeczypospolitej Polskiej, dokonanie na długo przed Konferencją w Kopenhadze, na podstawie wniosków przedłożonych przez Komisję Europejską, ustaleń dotyczących:

- finansowania działań łagodzących, dostosowawczych oraz transferu technologii i budowania zdolności instytucjonalnych na rzecz walki ze zmianami klimatu;
- szczegółów dotyczących wkładu UE oraz
- zasad podziału obciążeń finansowych między państwa członkowskie;

tak by we właściwej fazie negocjacji globalnego porozumienia Wspólnota prezentowała spójne i jednolite stanowisko.

Partnerstwo Wschodnie

W czasie marcowego posiedzenia Rada Europejska ostatecznie zatwierdziła zapoczątkowaną wspólnie przez Rzeczpospolitą Polską i Królestwo Szwecji inicjatywę Partnerstwa Wschodniego, która w znacznym stopniu wzmacnia wymiar wschodni Europejskiej Polityki Sąsiedztwa. Rada Europejska podkreśliła, że działania na rzecz stabilności, dobrego zarządzania oraz rozwoju gospodarczego jest korzystne nie tylko dla państw beneficjentów Partnerstwa Wschodniego, ale ma strategiczne znaczenie dla całej Unii Europejskiej. Zaakceptowane zostały najważniejsze cele inicjatywy oraz zasady jej funkcjonowania w wymiarze dwustronnym i wielostronnym. Rada Europejska opowiedziała się za realizacją inicjatywy Partnerstwa Wschodniego w ambitnym kształcie, na co wskazuje przyznanie zwiększonego wsparcia finansowego, które do roku 2013 wyniesie 600 mln Euro. W oparciu o zapisy Deklaracji Rady Europejskiej w sprawie Partnerstwa Wschodniego została przygotowana Wspólna Deklaracja podpisana przez przedstawicieli wszystkich państw członkowskich oraz sześciu państw partnerskich na pierwszym Szczycie Partnerstwa Wschodniego, który odbył się 7 maja 2009 r. w Pradze. Poparcie dla ambitnej realizacji Partnerstwa Wschodniego zostało następnie potwierdzone w zapisach konkluzji z czerwowego posiedzenia Rady Europejskiej.

Traktat z Lizbony

Podczas posiedzenia, szefowie państw i rządów wysłuchali również informacji na temat realizacji uzgodnionej, podczas Rady Europejskiej w grudniu 2008 r., mapy drogowej, dotyczącej kontynuowania procesu ratyfikacji Traktatu z Lizbony, przedstawionej przez premiera Irlandii Braiana Cowena oraz informacji na temat postępu prac nad ratyfikacją

Traktatu w Republice Czeskiej przedstawioną przez premiera Republiki Czeskiej Mirka Topolánka.

Ustalenia marcowej Rady Europejskiej podsumowano w konkluzjach Rady (dok. 7880/09).

Wśród głównych kwestii omawianych podczas posiedzenia Rady Europejskiej 18-19 czerwca 2009 r. w Brukseli znalazły się kwestie instytucjonalne.

Zagadnienia instytucjonalne

W ramach realizacji uzgodnień z grudnia 2008 r. Rada Europejska przyjęła pakiet gwarancji prawnych dla Irlandii w związku z Traktatem Lizbońskim. Szefowie państw i rządów przyjęli decyzję w sprawie obaw społeczeństwa Irlandii w odniesieniu do Traktatu z Lizbony w sprawach prawa do życia, rodziny i edukacji, opodatkowania oraz bezpieczeństwa i obrony. Treść przyznanych gwarancji prawnych jest w pełni zgodna z Traktatem i w związku z tym nie będzie wymagała jego powtórnej ratyfikacji. Decyzja wejdzie w życie w dniu wejścia w życie Traktatu. Ponadto uzgodniono, że przy okazji przyjęcia kolejnego Traktatu Akcesyjnego postanowienia decyzji zostaną przeniesione do Protokołu, który zostanie dołączony do Traktatu o UE i Traktatu o Funkcjonowaniu UE. Przyjęto również oświadczenie dotyczące praw pracowniczych i polityki społecznej oraz jednostronne oświadczenie Irlandii w odniesieniu do kwestii polityki neutralności, które zostanie dołączone irlandzkiego instrumentu ratyfikującego Traktat z Lizbony.

Podczas posiedzenia szefowie państw i rządów jednomyślnie uzgodnili nominację José Manuel Durão Barroso na stanowisko przewodniczącego Komisji Europejskiej w kadencji 2009-2014 i upoważnili Prezydencję czeską oraz szwedzką do przeprowadzenia rozmów z Parlamentem Europejskim w sprawie kandydata przed formalnym przedłożeniem jego kandydatury do akceptacji Parlamentu w lipcu 2009 r. Odnośnie nowego składu Komisji, Rada Europejska potwierdziła uzgodnienia z grudnia 2008 r., zgodnie z którymi w przypadku wejścia w życie Traktatu z Lizbony podjęta zostanie decyzja o pozostawieniu w składzie Komisji jednego obywatela z każdego państwa członkowskiego. Zazaczyła przy tym, iż proces nominacji członków Komisji rozpocznie się dopiero po rozstrzygnięciu losów Traktatu z Lizbony.

Rada Europejska odwołała się również do zapisów z grudnia 2008 r. dotyczącym konieczności przyjęcia, po wejściu w życie Traktatu z Lizbony, środków przejściowych mających na celu zwiększenie liczby posłów do Parlamentu Europejskiego (o ile to możliwe

w 2010 r.). W związku z tym państwa członkowskie, dla których Traktat przewiduje zwiększenie liczby miejsc w Parlamencie Europejskim, wskażą dodatkowych deputowanych zgodnie z prawem krajowym spośród osób wybranych w powszechnych wyborach bezpośrednich.

Sprawy gospodarcze, finansowe i społeczne

W odniesieniu do sytuacji gospodarczej i finansowej, Rada Europejska stwierdziła, że konieczna jest kontynuacja działań nakierowanych na przeciwdziałanie skutkom światowego kryzysu, zgodnie z Europejskim Planem Naprawy Gospodarczej z grudnia 2008 r., pozytywnie oceniła dotychczasowe działania rządów i banków centralnych na rzecz ograniczenia skutków kryzysu oraz podkreśliła potrzebę racjonalnego gospodarowania finansami publicznymi. Rada Europejska poparła również przyjęcie środków na rzecz pomocy dla Łotwy w związku z napiętą sytuacją gospodarczą w tym kraju i odniosła się do trudnej sytuacji na rynku mleka.

Rada Europejska oceniła postępy w realizacji działań na rzecz stabilizacji rynku finansowego. Rada Europejska zaleciła, by – w celu poprawy jakości i spójności nadzoru krajowego oraz wzmocnienia nadzoru nad grupami o charakterze transgranicznym - ustanowiony został Europejski System Organów Nadzoru Finansowego obejmujący trzy nowe europejskie organy nadzoru. Podkreśliła przy tym, iż decyzje przez nie podejmowane nie powinny w żaden sposób naruszać odpowiedzialności budżetowej państw członkowskich. Rada Europejska uzgodniła ponadto, iż europejski system organów nadzoru finansowego powinien mieć uprawnienia do ustalania, czy nadzorcy spełniają odpowiednie wymogi zdefiniowane w jednolitej księdze zasad i odpowiednim prawodawstwie wspólnotowym, jak również do podejmowania decyzji w przypadku braku zgody pomiędzy organami nadzoru w państwie rodzimym i państwie przyjmującym.

W kontekście działań na forum międzynarodowym, Rada Europejska zgodnie z postulatami Rzeczypospolitej Polskiej zaapelowała do partnerów UE o pełną realizację zobowiązań podjętych na szczytach G-20 w Waszyngtonie i Londynie, zwłaszcza jeżeli chodzi o wsparcie Międzynarodowego Funduszu Walutowego oraz wzmocnienie systemu nadzoru nad rynkami finansowymi na świecie. Zwróciła się również do Rady i Komisji Europejskiej o przygotowanie skoordynowanego stanowiska UE przed szczytem G-20, który odbędzie się we wrześniu 2009 r. w Pittsburgu.

Podczas czerwcowego posiedzenia Rady Europejskiej kontynuowano też dyskusję w sprawie najlepszych metod ograniczania negatywnych społecznych skutków kryzysu. Rada Europejska podkreśliła, iż działania na rzecz walki z bezrobociem realizowane przez państwa członkowskie powinny być skoordynowane, solidarne i zgodne z zasadami jednolitego rynku.

Ponadto, Rada Europejska uznała, że w obecnej sytuacji model elastycznego rynku pracy i bezpieczeństwa socjalnego (*flexicurity*) jest ważnym środkiem modernizacji rynków pracy. Wskazano, iż w najbliższym czasie priorytetem powinno być przygotowanie rynków pracy do przyszłego ożywienia gospodarczego. Stąd konieczne jest tworzenie warunków sprzyjających przedsiębiorczości i tworzeniu nowych miejsc pracy, inwestowanie w wykwalifikowanych, elastycznych i zmotywowanych pracowników oraz kształtowanie w Europie gospodarki konkurencyjnej, opartej na wiedzy, sprzyjającej integracji, innowacyjnej i wydajnej, a przy tym uwzględniającej wymogi związane z ochroną środowiska.

Zmiany klimatu i zrównoważony rozwój

Rada Europejska potwierdziła determinację UE do przyjęcia wiodącej roli w skali globalnej w walce ze zmianami klimatycznymi i przypomniała podjęte przez UE w 2008 r. zobowiązania do redukcji emisji gazów cieplarnianych. Wezwała przy tym międzynarodowych partnerów do przyjęcia konstruktywnej postawy, umożliwiającej osiągnięcie ambitnego porozumienia podczas konferencji w Kopenhadze w grudniu 2009 r. W tym kontekście, wskazała na znaczenie spotkań przygotowawczych i odnotowała intensyfikację dialogu z niektórymi partnerami, w tym z Kanadą, Chińską Republiką Ludową, Japonią, Republiką Korei Południowej, Federacją Rosyjską i Stanami Zjednoczonymi Ameryki.

W kontekście przygotowań do konferencji klimatycznej w Kopenhadze w grudniu 2009 r. Rada Europejska potwierdziła konkluzje Rady ds. Gospodarczych i Finansowych z 9 czerwca 2009 r., zgodnie z którymi wszystkie kraje, poza najslabiej rozwiniętymi, powinny uczestniczyć w finansowaniu przeciwdziałania zmianie klimatu w krajach rozwijających się, stosując za podstawę uzgodniony wcześniej kompleksowy system wpłat. Podkreśliła przy tym, że głównymi zasadami uczestnictwa w nim powinny być zdolność do wnoszenia opłat i odpowiedzialność za emisje. Rada Europejska zwróciła się do Komisji, by jak najszybciej przedłożyła propozycje w sprawie finansowania i zadeklarowała jednocześnie gotowość podjęcia na posiedzeniu w październiku 2009 r. decyzji w zakresie aspektów finansowych związanych z działaniami podejmowanymi w walce ze zmianami klimatycznymi.

Rada Europejska podkreśliła znaczenie zrównoważonego rozwoju jako jednego z celów UE i wezwała Radę do dyskusji nad przygotowanym przez Komisję raportem okresowym dotyczącym Strategii Zrównoważonego Rozwoju.

Odnosząc się do strategii rozwoju makroregionów, Rada Europejska wezwała Radę do pilnego podjęcia dyskusji nad Komunikatem Komisji ws. regionu Morza Bałtyckiego, tak by na posiedzeniu Rady Europejskiej w październiku 2009 r. możliwe było przyjęcie Strategii dla tego regionu. Przy tej okazji z zadowoleniem odnotowała plan działań w zakresie połączeń międzysystemowych na rynku energii państw bałtyckich, który przyczyni się do zwiększenia bezpieczeństwa energetycznego UE. Zwróciła się też do Komisji Europejskiej z wnioskiem o przygotowanie i zaprezentowanie przed końcem 2010 r. strategii dla regionu Dunaju.

Rada Europejska podkreśliła, iż jednym z priorytetów UE pozostaje bezpieczeństwo dostaw energii i zaniepokojeniem odnotowała ryzyko zakłóceń w dostawach gazu z Federacji Rosyjskiej przez Ukrainę. Wyraziła przy tym przekonanie, że podjęte zobowiązania będą przestrzegane przez wszystkie zainteresowane strony. Zaznaczyła, iż bardzo ważne jest, by UE w kontaktach z partnerami nadal mówiła jednym głosem.

Nielegalna imigracja

W związku z trudną sytuacją zaistniałą w niektórych państwach członkowskich, zwłaszcza w rejonie Morza Śródziemnego, gdzie problem nielegalnej imigracji z krajów trzecich jest szczególnie odczuwalny, Rada Europejska uznała potrzebę wzmocnienia prac nad wspólnotową polityką migracyjną oraz wezwała państwa członkowskie do skoordynowania dobrowolnych działań na rzecz wewnętrznego przemieszczania osób korzystających z międzynarodowej ochrony, a znajdujących się w państwach członkowskich narażonych na szczególną i nieproporcjonalną presję imigracyjną. Podkreśliła też potrzebę wzmocnienia współpracy z głównymi krajami pochodzenia i tranzytu imigrantów, w tym w zakresie umów o readmisji z państwami takimi jak Republika Turcji i Wielka Arabska Libijska Dżamahirijja Ludowo-Socjalistyczna.

Kwestie te mają zostać uwzględnione w tzw. Programie Sztokholmskim, czyli nowym programie w obszarze wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości na lata 2010-2014, którego przyjęcie planowane jest w II połowie 2009 r.

Stosunki zewnętrzne

Rada Europejska z zadowoleniem odnotowała uruchomienie Partnerstwa Wschodniego i wskazała na znaczenie tej inicjatywy dla UE i jej wschodnich partnerów. Wezwała przy tym Komisję i przyszłe Prezydencje UE do podjęcia wysiłków na rzecz wdrażania inicjatywy, zgodnie z postanowieniami Deklaracji ze szczytu w Pradze w maju 2009 r.

Rada Europejska omówiła również relacje UE z Islamską Republiką Pakistanu i Islamską Republiką Afganistanu oraz odniosła się do sytuacji w Birmie, Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej i Islamskiej Republice Iranu.

Ustalenia czerwcowej Rady Europejskiej podsumowano w konkluzjach Rady (dok. 11225/09).

POSIEDZENIA RADY UNII EUROPEJSKIEJ

Rada ds. Edukacji, Młodzieży i Kultury

Podczas Prezydencji czeskiej odbyły się dwa formalne posiedzenia Rady ds. Edukacji, Młodzieży i Kultury:

- 16 lutego 2009 r. poświęcone jedynie kwestiom edukacji i młodzieży. Instrukcja dla delegacji polskiej na lutowe posiedzenie Rady została przyjęta przez KERM 13 lutego 2009 r. Rada przyjęła listę punktów A (dok. 6221/09);
- 10-11 maja 2009 r. poświęcone sprawom kultury, polityce audiowizualnej, edukacji oraz młodzieży. Instrukcja na majowe posiedzenie Rady została przyjęta przez KERM 8 maja 2009 r. Rada przyjęła listę punktów A (dok. 17537/08).

Podczas posiedzenia Rady w lutym w części dotyczącej młodzieży Rada przyjęła główne postulaty w sprawie Europejskiego Paktu na Rzecz Młodzieży oraz w sprawie europejskiej współpracy w dziedzinie polityki młodzieżowej przeznaczone na wiosenne posiedzenie Rady Europejskiej (dok. 5492/09). Rada przeprowadziła wymianę poglądów i przyjęła dokument poświęcony kwestii lepszej realizacji i większego eksponowania Europejskiego paktu na rzecz młodzieży (dok. 5493/09). W części obrad poświęconej edukacji przyjęto główne postulaty w dziedzinie kształcenia i szkolenia na wiosenne posiedzenie Rady Europejskiej (dok. 5809/09) oraz przeprowadzono debatę na temat zaktualizowanych strategicznych ram współpracy europejskiej w dziedzinie kształcenia i szkolenia (dok. 5956/09). Ponadto, Rada wysłuchała prezentacji Komisji nt komunikatu Komisji *„Nowe umiejętności w nowych miejscach pracy: prognozowanie potrzeb rynku pracy i dostosowywanie się do nich”* (dok. 17537/08).

Podczas posiedzenia Rady w maju w części obrad poświęconej młodzieży, Rada przedyskutowała kwestię oceny aktualnych ram współpracy europejskiej w dziedzinie młodzieży oraz przyszłych perspektyw odnowionych ram, a także przyjęła konkluzje Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie na ten temat (dok. 9169/09).

W części obrad dotyczącej edukacji Rada przyjęła konkluzje Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie pt. *„Zacieśnianie partnerstwa między instytucjami kształcenia i szkolenia oraz pracodawcami w ramach uczenia się przez całe życie”* (dok. 8986/09). Następnie odbyła się debata i przyjęto konkluzje Rady na temat

strategicznych ram współpracy europejskiej w dziedzinie kształcenia i szkolenia („ET 2020”) (dok. 8984/09).

W części obrad poświęconej kulturze Rada przyjęła konkluzje na temat kultury jako katalizatora twórczości i innowacji (dok. 8749/1/09). Następnie Rada skupiła się na kwestiach dotyczących Europejskiej Stolicy Kultury. Wylosowano dwa państwa – Wielkie Księstwo Luksemburga i Rumunię – które wskażą członków komisji selekcyjnej i komisji monitorująco-doradczej na lata 2010-2012. Rada wyznaczyła Europejskie Stolicy Kultury na lata 2012 (Guimarães w Republice Portugalii i Maribor w Republice Słowenii) (dok. 8790/09) i 2013 (francuska Marsylia i słowackie Koszyce) (dok. 8794/09). Delegacja polska, zgodnie ze stanowiskami Rządu przyjętymi przez KERM 30 kwietnia 2009 r., poparła przyjęcie decyzji ws. Europejskiej Stolicy Kultury na rok 2012 i na rok 2013.

W punkcie dotyczącym spraw audiowizualnych Rada przeprowadziła dyskusję na temat treści kreatywnych dostępnych *on-line* w oparciu o pytania przygotowane przez Prezydencję (dok 8771/09).

Ponadto, Rada wysłuchiwała informacji Prezydencji na temat upamiętnienia upadku Żelaznej Kurtyny w 20 lat po tych wydarzeniach, na temat konferencji „*Forum na rzecz twórczej Europy*”, konferencji na temat „Obowiązków dostawców i użytkowników treści” i konferencji nt młodzieży: mobilność młodych wolontariuszy w Europie oraz postępu prac nad projektem decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej program w zakresie współpracy audiowizualnej ze specjalistami z krajów trzecich (*Media Mundus*) i na temat realizacji Planu prac Rady w zakresie kultury na lata 2008-2010. Następnie delegacja szwedzka przedstawiła informację na temat reformy szkół europejskich, delegacja grecka informację dotyczącą inauguracji nowego muzeum Akropolu, a delegacja niemiecka na temat serwisu *GoogleBooks*.

Na zakończenie delegacja szwedzka poinformowała delegacje o priorytetach na okres swojej prezydencji w Radzie UE.

Rada ds. Ekonomicznych i Finansowych

Podczas Prezydencji czeskiej odbyło się pięć posiedzeń Rady ds. Ekonomicznych i Finansowych (ECOFIN):

- 20 stycznia 2009 r. Instrukcja została przyjęta przez KERM 16 stycznia 2009 r. Rada przyjęła listę punktów A (dok. 5297/09);
- 10 lutego 2009 r. Instrukcja została przyjęta przez KERM 9 lutego 2009 r. Rada przyjęła listę punktów A (dok. 6022/09);
- 10 marca 2009 r. Instrukcja została przyjęta przez KERM 10 marca 2009 r. Rada przyjęła listę punktów „A” (dok. 7096/09);
- 5 maja 2009 r. Instrukcja została przyjęta przez KERM 4 maja 2009 r. Rada przyjęła listę punktów „A” (dok. 9160/09);
- 9 czerwca 2009 r. Instrukcja została przyjęta przez KERM 9 czerwca 2009 r. Rada przyjęła listę punktów „A” (dok. 10501/09).

Na wstępie posiedzenia Rady 20 stycznia 2009 r. (dok. 5296/09) przedstawiony został plan prac Prezydencji czeskiej (dok. 17492/08), w której zawarte zostały następujące priorytetowe zagadnienia:

- efektywne działania na rzecz wzrostu gospodarczego;
- zapewnienie stabilności finansowej i przywrócenie zaufania do europejskiego i światowego rynku finansowego;
- zapewnienie efektywnej koordynacji polityki gospodarczej i fiskalnej, a także zgodności z ramami wprowadzonymi przez Pakt Stabilności i Wzrostu oraz Strategię Lizbońską;
- usunięcie przeszkód w funkcjonowaniu Jednolitego Rynku, jego modernizacja i dostosowanie do nowych warunków, szczególnie w obszarze usług finansowych i podatków.

Ponadto, jednym z celów Prezydencji czeskiej było zapewnienie, aby w obliczu globalnego kryzysu finansowo – gospodarczego, Unia Europejska odgrywała wiodącą rolę w reformowaniu światowego systemu finansowego, a także wypracowanie wspólnego i spójnego stanowiska Wspólnoty na szczyt G20, który odbył się 2 kwietnia 2009 r. w Londynie.

Następnie Rada zajęła się podsumowaniem grudniowego posiedzenia Rady Europejskiej 11-12 grudnia 2008 r. W szczególności omówiono i przyjęto, zgodnie z konkluzjami Rady Europejskiej, harmonogram prac nad rozszerzeniem zakresu stosowania stawek obniżonych

VAT. Prace w tej kwestii stanowią kontynuację działań podejmowanych przez Prezydencję francuską w II połowie 2008 r.

Zgodnie z przyjętym programem, Rada ECOFIN przeprowadziła dyskusję nt. stawek obniżonych VAT podczas posiedzenia 10 lutego 2009 r. Przedstawiciel Polski poparł kompromis przygotowany przez Prezydencję, który ogranicza katalog towarów i usług, do których można stosować stawki obniżone VAT do usług pracochłonnych, budownictwa mieszkaniowego i usług restauracyjnych (dok. 6000/09, dok.6157/09). Ponadto strona polska podkreśliła, iż w zakresie opodatkowania towarów i usług ekologicznych prace powinny się toczyć odrębnie. Dyskusja w zakresie stawek obniżonych VAT była kontynuowana podczas posiedzenia Rady ECOFIN 10 marca 2009 r. Podczas tego posiedzenia udało się osiągnąć porozumienie polityczne (dok. 7029/09) - ustalono, iż państwa członkowskie UE, przed zastosowaniem obniżonych stawek VAT, powinny zawsze przeanalizować bardziej skuteczne rozwiązania alternatywne. Ponadto uzgodniono, iż państwa członkowskie UE powinny mieć możliwość stałego stosowania obniżonych stawek w odniesieniu do następujących towarów i usług:

- drobne naprawy rowerów, butów i wyrobów skórzanych, odzieży i wyrobów włókienniczych użytku domowego (w tym poprawki i przeróbki);
- mycie okien i sprzątanie w prywatnych budynkach mieszkalnych;
- usługi pomocy w gospodarstwach domowych, takie jak pomoc domowa, opieka nad dziećmi, osobami starszymi, chorymi lub niepełnosprawnymi;
- fryzjerstwo;
- remonty i naprawy prywatnych budynków mieszkalnych, z wyłączeniem materiałów stanowiących znaczącą część wartości świadczonej usługi;
- usługi restauracyjne;
- książki na wszystkich nośnikach fizycznych.

Ponadto ustalono, iż Portugalia będzie miała prawo stosować stawkę obniżoną VAT w odniesieniu do opłat na mostach na terenie Lizbony, natomiast Cypr będzie miał prawo stosować stawkę obniżoną VAT w odniesieniu do skroplonego gazu ropopochodnego w butlach.

Podczas posiedzenia 20 stycznia 2009 r. Rada ECOFIN przyjęła konkluzje w zakresie kapitału bankowego (dok. 5541/09). Rada potwierdziła w nich, że zapewnianie kapitału

sektorowi bankowemu nie ma na celu stworzenia nowych, podwyższonych wymogów dotyczących kapitału ustawowego w sektorze bankowym, a wymogi kapitałowe wobec banków należy nadal oceniać na podstawie indywidualnych przypadków, zgodnie z istniejącymi przepisami UE. Rada wyraziła również nadzieję, że działania podejmowane przez państwa członkowskie UE pozwolą położyć większy nacisk na wykorzystywanie kapitału, jako zabezpieczenia, jak również pozwolą uniknąć ograniczania działalności kredytowej w czasach kryzysu finansowego.

Ponadto, Rada przyjęła informację w sprawie wprowadzenia euro na Słowacji. W przyjętej informacji Komisja Europejska pozytywnie oceniła sprawne przeprowadzenie procesu wejścia Słowacji do strefy euro – nie stwierdzono poważnych problemów technicznych ani nadużyć finansowych. Komisja Europejska potwierdziła również, iż ryzyko wzrostu inflacji, w związku z przyjęciem przez Słowację euro, jest niewielkie.

Podczas ww. posiedzenia, Rada w ramach listy A przyjęła również decyzję Rady przyznającą Republice Łotewskiej średniookresową pomoc finansową na wsparcie bilansu płatniczego w wysokości 3,1 mld EUR (dok. 5255/09)

Kolejne posiedzenie Rady ECOFIN odbyło się 10 lutego 2009 r. (dok. 336/09) skoncentrowano się głównie na przygotowaniach, w ramach kwestii ekonomicznych i finansowych, do posiedzenia Rady Europejskiej 19-20 marca 2009 r. W tym zakresie przeprowadzono dyskusję nt. przyjętego w grudniu 2008 r. przez Radę Europejską Europejskiego Planu Ożywienia Gospodarczego. Jednym z istotnych elementów planu była propozycja zwiększenia wydatków w określonych sektorach strategicznych: energetycznym i infrastruktury. W tym zakresie Komisja Europejska przedstawiła w styczniu 2009 r. propozycję w sprawie przeznaczenia na ten cel dodatkowych 5 mld EUR z budżetu UE, z czego 3,5 mld EUR na projekty energetyczne i 1,5 mld EUR w odniesieniu do rozwoju obszarów wiejskich. Polska poparła propozycję przeznaczenia dodatkowych 5 mld EUR ze środków budżetu UE na projekty energetyczne i działania w ramach rozwoju obszarów wiejskich. Przedstawiciel RP wskazał przy tym na potrzebę zwiększenia inwestycji w sektorze energetycznym, w szczególności w związku z doświadczeniem kryzysu gazowego w styczniu 2009 r. oraz ograniczonym dostępem do tańszych źródeł energii. Ze względu na dużą rozbieżność stanowisk między poszczególnymi państwami członkowskimi UE, Rada nie osiągnęła porozumienia w odniesieniu do możliwości sfinansowania projektów infrastrukturalnych. Rozbieżności dotyczyły m.in. kwestii źródeł finansowania oraz braku

zrównoważenia geograficznego, przedstawionej przez KE, listy projektów energetycznych, mających uzyskać wsparcie w ramach Europejskiego Planu Ożywienia Gospodarczego.

Podczas lutowego posiedzenia Rady, w ramach przygotowań do marcowego posiedzenia Rady Europejskiej, przeprowadzono również wstępną dyskusję nt. dokumentu dotyczącego kluczowych zagadnień (ang. *Key Issues Paper* – KIP) (dok. 5933/09). KIP jest dokumentem, przyjmowanym każdego roku przez Radę ECOFIN, zawierającym wykaz kwestii gospodarczych i finansowych, którymi Unia Europejska będzie się zajmować w danym roku. W toku dyskusji ustalono, iż dokument powinien odnosić się do następujących kwestii: kryzys gospodarczo – finansowy, przywrócenie stabilności finansowej, kwestie związane z działaniami mającymi na celu ożywienie gospodarcze oraz Unia Gospodarcza i Walutowa. Formalnie, Rada ECOFIN przyjęła KIP, jako wkład na posiedzenie Rady Europejskiej, podczas posiedzenia Rady 10 marca 2009 r. (dok. 6784/09). Znalazły się w nim odniesienia także m.in. do stabilności finansowej, prawidłowego funkcjonowania rynków finansowych, reformy międzynarodowej architektury finansowej, realizacji Europejskiego Planu Ożywienia Gospodarczego i kontynuacji reform strukturalnych w UE.

Ponadto podczas ww. posiedzenia, Rada przyjęła rekomendacje w zakresie udzielenia absolutorium Komisji Europejskiej z wykonania budżetu UE za 2007 r. (dok. 5587/09) Rekomendacje zostały przygotowane w oparciu o wyniki sprawozdania Europejskiego Trybunału Obrachunkowego (ETO) z grudnia 2008 r. W swoim sprawozdaniu ETO podkreślił, iż po raz pierwszy, roczne rachunki Wspólnoty we wszystkich istotnych aspektach rzetelnie prezentują sytuację finansową UE, niemniej jednak zastrzegł, iż wciąż potrzebne są duże uproszczenia legislacyjne w zakresie kontroli finansowej.

Kolejne posiedzenie Rady ECOFIN odbyło się 10 marca 2009 r. (dok. 7095/09). Rada skupiła się wówczas na omówieniu realizacji Paktu Stabilności i Wzrostu. Na mocy Paktu Rada przyjęła opinie do przygotowywanych przez państwa strefy euro programów stabilności oraz programów konwergencji przygotowywanych przez państwa spoza strefy euro. Celem ww. procedury jest zapewnienie ścisłej dyscypliny budżetowej poprzez nadzór i koordynację polityk budżetowych w UE. Po przeprowadzeniu oceny Rada wydała opinie i rekomendacje do ww. programów, na podstawie oceny przygotowanej przez Komisję Europejską i Komitet Ekonomiczno – Finansowy. W wyniku przeprowadzonej oceny, Komisja Europejska podzieliła państwa na cztery grupy. Najwyżej zostały ocenione państwa skandynawskie i Wielkie Księstwo Luksemburga. Rzeczpospolita Polska, wraz z Republiką Federalną Niemiec, Republiką Czeską, i Królestwem Niderlandów, znalazła się w drugiej grupie dobrze

ocenionych państw. Programy konwergencji i stabilności pozostałych państw m.in. Republiki Francuskiej, Królestwa Hiszpanii, Republiki Portugalskiej, Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, Republiki Malty, Republiki Węgierskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Włoskiej, Irlandii, Republiki Bułgarii oraz Republiki Greckiej uzyskały najniższe oceny Komisji Europejskiej. Podczas posiedzenia Rady Komisja Europejska zapowiedziała przedstawienie decyzji ws. procedury nadmiernego deficytu wobec Republiki Greckiej, Królestwa Hiszpanii, Republiki Francuskiej i Irlandii, Rumunii i Republiki Łotewskiej.

Ponadto, podczas posiedzenia Rady, osiągnięto porozumienie ws. głównych elementów wspólnego stanowiska (ang. *terms of reference*) UE na spotkanie ministrów finansów G20 14 marca 2009 r. w Londynie. Uzgodnione postulaty stały się następnie podstawą, przyjętego przez marcową Radę Europejską, stanowiska UE na szczyt G20 w Londynie 2 kwietnia 2009 r. Wśród głównych elementów stanowiska znalazły się:

- ściślejsza współpraca międzynarodowa w zakresie polityk makroekonomicznych;
- regulacja światowych rynków finansowych oparta na zasadach transparentności i odpowiedzialności;
- wzmocniona współpraca między instytucjami finansowymi na poziomie międzynarodowym;
- wzmocniona rola i zwiększenie zasobów Międzynarodowego Funduszu Walutowego (MFW);
- rola wielostronnych banków rozwoju w walce z kryzysem finansowym w szczególności w państwach najbiedniejszych i najbardziej wrażliwych na kryzys finansowy.

Rzeczpospolita Polska opowiedziała się za wzmocnieniem MFW poprzez zwiększenie jego zasobów tak, by skuteczniej mógł realizować swoje zadania. Przedstawiciel Rzeczypospolitej Polskiej odniósł się także do kwestii wkładu finansowego Unii Europejskiej i postulował, aby punktem odniesienia w dyskusji na ten temat była wysokość kwot wkładu poszczególnych państw członkowskich UE w łącznej kwocie wkładu całej UE.

Podczas marcowego posiedzenia Rady ECOFIN, w ramach przygotowań do marcowego posiedzenia Rady Europejskiej, Rada przyjęła bez dyskusji również dokument: *„Zalecenie Rady w sprawie planowanej na rok 2009 aktualizacji ogólnych wytycznych polityki*

gospodarczej państw członkowskich i Wspólnoty oraz w sprawie realizacji polityk zatrudnienia państw członkowskich” (dok. 6638/09). W dokumencie zawarte są zalecenia skierowane do poszczególnych państw członkowskich UE. W stosunku do Rzeczypospolitej Polskiej Rada zaleciła:

- utrzymanie dyscypliny budżetowej w perspektywie średnioterminowej oraz wprowadzenie kolejnych mechanizmów umożliwiających zwiększenie kontroli nad wydatkami, przede wszystkim poprzez zreformowanie systemu ubezpieczeń społecznych rolników;
- kontynuowanie reform publicznego sektora badań w celu wzmocnienia badań i rozwoju oraz innowacji, a także zachęcenia sektora prywatnego do działań w obrębie badań i innowacji;
- przyspieszenie inwestycji w infrastrukturę energetyczną i transportową poprzez dobre wykorzystanie funduszy strukturalnych;
- opracowanie zintegrowanego modelu elastycznego rynku pracy i bezpieczeństwa socjalnego (*flexicurity*) poprzez wdrażanie strategii na rzecz aktywności w starszym wieku, dalsze działania w celu poprawy aktywnej polityki rynku pracy, zwłaszcza w przypadku grup w niekorzystnej sytuacji, dokonanie przeglądu systemu świadczeń społecznych w celu zwiększenia zachęt do podejmowania pracy oraz uruchomienia strategii uczenia się przez całe życie.

Ponadto Rada przyjęła również konkluzje w sprawie międzynarodowych aspektów finansowych zmiany klimatu (dok. 6641/09). Przygotowanie przez Radę ww. konkluzji stanowiło realizację zalecenia Rady Europejskiej z czerwca 2008 r. do opracowania kompleksowej strategii w sprawie finansowych aspektów zmian klimatycznych. Pod koniec stycznia 2009 r. Komisja Europejska opublikowała komunikat w sprawie ogólnego kierunku porozumienia w Kopenhadze w sprawie zmian klimatu, w którym zawarła konkretne propozycje umożliwiające pomyślne zakończenie międzynarodowych negocjacji w Kopenhadze w grudniu 2009 r., co jest jednym z priorytetów UE. Przedstawiciel Rzeczypospolitej Polskiej sprzeciwił się poparciowi projektu konkluzji w przedłożonej wersji, bez doprecyzowania implikacji finansowych dla UE i poszczególnych państw członkowskich UE, podkreślając, iż nie można się zgodzić na zasadę, że płaci tylko zanieczyszczający (ang. *polluter pays*), a koszty muszą ponosić również konsumenci (ang. *consumer pays*). Niemniej jednak przedstawiciel Rzeczypospolitej Polskiej przystał na propozycję Prezydencji czeskiej,

aby Rada ECOFIN przyjęła konkluzje, a kwestie decyzji dotyczącej implikacji finansowych pozostawić do decyzji Radzie Europejskiej.

Podczas posiedzenia 10 marca 2009 r. Rada ECOFIN przyjęła konkluzje Rady ws. wytycznych budżetowych na 2010 r., przygotowane przez Komitet Budżetowy (dok. 6767/09).

Podczas posiedzenia Rady 5 maja 2009 r. (dok. 9159/09) Rada podjęła dyskusję na temat aktualnej sytuacji gospodarczej i finansowej. W szczególności skoncentrowano się na, opublikowanych 4 maja 2009 r., wiosennych prognozach gospodarczych Komisji Europejskiej. Komisja Europejska prognozuje spadek PKB w 2009 r. dla całej Unii Europejskiej w wysokości 4%, natomiast dla Polski spadek o 1,4 %. W przypadku Polski prognozy okazały się bardziej pesymistyczne, niż prognozy śródkresowe opublikowane w styczniu 2009 r., kiedy Komisja Europejska prognozowała wzrost PKB w Polsce w 2009 r. na poziomie 2 %. Ponadto w związku ze wzrostem deficytu sektora finansów publicznych w niektórych państwach członkowskich UE, Komisja Europejska poinformowała o zamiarze uruchomienia procedury nadmiernego deficytu wobec Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Cypryjskiej, Rumunii i Republiki Malty.

Następnie Rada skoncentrowała się na sprawozdaniu ze spotkania ministrów finansów G-20 (1 maja 2009 r. w Waszyngtonie), które miało na celu ustalenie postępu prac i ocenę aktualnej sytuacji – podczas tego spotkania ustalono, iż kolejny szczyt G20 odbędzie się we wrześniu w Stanach Zjednoczonych. W czasie dyskusji, podczas posiedzenia Rady, przedstawiciel Polski opowiedział się za podwyższeniem wkładu finansowego Unii Europejskiej do MFW, jak również zwrócił uwagę na potrzebę uwzględnienia w dalszej dyskusji kwestii ewentualnych oczekiwań UE w zamian za zwiększenie wkładu finansowego w MFW.

Podczas majowego posiedzenia Rada ECOFIN osiągnęła porozumienie polityczne w kwestii zmiany rozporządzenia w sprawie instrumentu średnioterminowej pomocy finansowej dla bilansów płatniczych państw członkowskich UE (dok. 9129/09). Propozycje zmian dotyczą podniesienia maksymalnego limitu udzielanych w ramach wspomnianego instrumentu pożyczek z obowiązującego obecnie poziomu 25 mld EUR do kwoty 50 mld EUR oraz uszczegółowienia procedury przyznawania wsparcia finansowego. Ponadto Rada zgodziła się jednomyślnie udzielić Rumunii średniookresowej pomocy finansowej (dok. 9061/09).

Rada przyjęła również konkluzje w zakresie jakości i stabilności finansów publicznych (dok. 8818/09). Zgodziła się w nich z wnioskami sprawozdania na temat starzenia się

społeczeństwa z 2009 r. przygotowanego przez Komitet Polityki Gospodarczej i Komisję Europejską (dok. 9199/09). Główną przesłanką sprawozdania nt. starzenia się ludności jest to, iż zmiany demograficzne będą miały negatywny wpływ na systemy finansów publicznych państw członkowskich UE. W swoich konkluzjach Rada podkreśliła pilną potrzebę dalszej implementacji reform strukturalnych wzmacniających zrównowazenie i jakość finansów publicznych, a ponadto zwróciła uwagę, iż poprawa długoterminowej stabilności oraz jakości finansów publicznych, jak również silna struktura zarządzania nimi stanowią element odpowiedzi na kryzys gospodarczo – finansowy.

Ponadto podczas posiedzenia Rady podjęto dyskusję w celu osiągnięcia porozumienia politycznego w kwestii nowelizacji dyrektyw 92/79/EWG, 92/80/EWG i 95/59/WE w zakresie zmiany struktury opodatkowania oraz definicji poszczególnych wyrobów tytoniowych (dok. 9082/09). Niemniej jednak Rada nie osiągnęła porozumienia politycznego w kwestii nowelizacji ww. dyrektyw ze względu na znaczną rozbieżność stanowisk poszczególnych państw członkowskich UE. Dotyczyły one w szczególności m.in. tempa dochodzenia do minimalnej stawki na poziomie 90 EUR/1000 sztuk papierosów oraz stosowania ograniczeń ilościowych wobec krajów uzyskujących derogację. Przedstawiciel Rzeczypospolitej Polskiej wyraził gotowość poparcia nowelizacji dyrektyw, ale tylko w przypadku, w którym nie byłyby do nich wprowadzane ograniczenia ilościowe. Podobne stanowisko wyrażały: Belgia, Estonia, Łotwa i Luksemburg.

Podczas majowego posiedzenia Rady został zaprezentowany przez Komisję Europejską wstępny projekt budżetu ogólnego na 2010 r. Wysokość budżetu UE na 2009 rok zaproponowana we wstępnym projekcie budżetu wynosi 138,6 mld EUR na zobowiązania, co stanowi 1,18% dochodu narodowego wszystkich państw członkowskich UE (wzrost w porównaniu do 2009 r. o 3,8%) oraz 122,3 mld EUR na płatności (wzrost w porównaniu do 2009 r. o 4,7%). Zgodnie z propozycją Komisji Europejskiej wydatki na poszczególne działy budżetu UE kształtują się następująco:

Dział 1 – Konkurencyjność i spójność na rzecz wzrostu i zatrudnienia - 62,2 mld EUR .

- Dział 1a – „Konkurencyjność” otrzyma 12,8 mld EUR (wzrost o ponad 9% w stosunku do 2009 r.). Stanowi to ponad 9% wydatków z budżetu UE. Transeuropejskie sieci transportowe i energetyczne dostaną o 12,7 % więcej środków w porównaniu do 2009 r. (1,08 mld EUR), natomiast system nawigacji satelitarnej Galileo, otrzyma dodatkowe 8 % finansowania (0,9 mld EUR).

- Dział 1b – Polityka spójności – 49,4 mld EUR (wzrost o 2% w porównaniu do 2009 r.). Na politykę spójności przeznaczonych będzie 35,6% wydatków budżetu UE i po raz pierwszy od 2004 r. 12 nowych państw członkowskich UE otrzyma największą część funduszy strukturalnych UE i Funduszu Spójności (52 %).
- Dział 2 „Ochrona zasobów naturalnych” – 59 mld EUR co stanowi 42,6% budżetu UE. 12 nowych państw członkowskich UE otrzyma teraz prawie 20 %, czyli 11 mld EUR wsparcia dla rolnictwa, natomiast ponad 80% środków wydatkowanych będzie przez „stare” państwa UE; wydatki na ochronę środowiska i rozwój obszarów wiejskich zwiększą się o prawie 2,5 % w stosunku do 2009 r., do ok. 15 mld EUR. Na płatności bezpośrednie oraz działania interwencyjne przypadnie prawie 44 mld EUR (wzrost o 6,4% w stosunku do 2009 r.).
- Dział 3a i 3b „Wolność, obywatelstwo, bezpieczeństwo i wymiar sprawiedliwości” – 1,63 mld EUR. Najbardziej pod względem procentowym w budżecie UE wzrosną wydatki na projekty związane ze zwalczaniem przestępczości, terroryzmu i migracjami (dział 3a) – w sumie o 13,5 %, do prawie 1 mld EUR. W dziale 3b wydatki wyniosą 600 mln EUR (spadek o 0,3% w stosunku do 2009 r.).
- Dział 4 „UE jako partner globalny” - 7,9 mld EUR (wzrost o 1,8% w porównaniu do 2009 r.).
- Dział 5: „Administracja” – 7,9 mld EUR (wydatki o 2,1 % w stosunku do 2009 r.), a w tym wydatki własne Komisji Europejskiej zwiększą się o 0,9 %, w stosunku do 2009 r. do 3,6 mld EUR.

Prezentacja Komisji Europejskiej stanowiła formalne rozpoczęcie procedury budżetowej, która powinna się zakończyć w połowie listopada 2009 r. Ze względu na fakt, iż prezentacja miała jedynie charakter informacyjny, przedstawiciel Rzeczypospolitej Polskiej nie zabierał głosu.

Kolejne posiedzenie Rady ECOFIN odbyło się 9 czerwca 2009 r. w Luksemburgu (dok. 10498/09). W trakcie ww. posiedzenia omówiona została bieżąca sytuacja gospodarcza. Komisja Europejska, w świetle prognoz Eurostatu z 3 czerwca br. podtrzymała swoje prognozy gospodarcze z maja 2009 r., w których m. in. odnotowała spadek PKB dla całej Unii Europejskiej w 2009 r. w wysokości 4%, dla Polski zaś spadek o 1,4 %. Ponadto, poinformowała, iż w stosunku do kilku państw członkowskich UE wszczęto już procedurę nadmiernego deficytu i należy się spodziewać, iż w najbliższym czasie (w lipcu 2009 r.) do

grona tego dołączą kolejne kraje (Rzeczpospolita Polska, Republika Litewska, Republika Łotewska, Republika Malty i Rumunia). Komisja Europejska zobowiązała się przedstawić też wkrótce Radzie 9 propozycji naruszeniowych w stosunku do Republiki Austrii, Królestwa Belgii, Republiki Czech, Republiki Federalnej Niemiec, Republiki Włoch, Królestwa Niderlandów, Republiki Portugalii, Republiki Słowenii i Republiki Słowacji.

Ponadto, Ministrowie Finansów dokonali wymiany poglądów w zakresie międzynarodowych standardów rachunkowości stosowanych przy wycenie instrumentów finansowych.

W ramach przygotowań do Rady Europejskiej 18-19 czerwca 2009 r. Rada ECOFIN przyjęła konkluzje dotyczące ram europejskiego nadzoru nad rynkami finansowymi (dok. 10513/09). Zgodziła się w nich z celami określonymi w Komunikacie Komisji Europejskiej z 27 maja 2009 r. na temat europejskiego nadzoru finansowego (dok. 10511/09), podkreślając fakt, iż należy w sposób zdecydowany zwiększyć stabilność finansową, regulację i nadzór na poziomie państw członkowskich UE jak i samej UE. Ma to na celu zapewnienie zaufania, skuteczności, odpowiedzialności i spójności z podziałem obowiązków związanych ze stabilnością finansową i z uwzględnieniem odpowiedzialności ministrów finansów w tym obszarze. Przedstawiciel Rzeczypospolitej Polskiej podkreślił konieczność rozstrzygnięcia nieporozumień między nadzorami *home* i *host* przez obiektywnego mediatora. Zwrócił także uwagę, by z szerokimi uprawnieniami wiązała się duża odpowiedzialność za skutki wydawanych zaleceń, stąd konieczność powiązania silnych uprawnień Europejskiej Rady Ryzyka Systemowego z kwestią odpowiedzialności, w tym w zakresie dbania o płynność.

Ponadto, Rada uzgodniła przekazanie Radzie Europejskiej sprawozdania z wdrażania Europejskiego Planu Ożywienia Gospodarczego (EERP), uzgodnionego w grudniu 2008 r. w odpowiedzi na światowy kryzys finansowy i spowolnienie gospodarcze (dok. 10349/09) oraz sprawozdania na temat skuteczności systemów wsparcia dla banków, podejmowanych przez państwa członkowskie UE w celu przywrócenia stabilności i funkcjonowania rynków finansowych (dok. 10351/09).

Rada ECOFIN uzgodniła także konkluzje w sprawie międzynarodowego finansowania zmian klimatu, w oparciu o raport połączonej grupy roboczej Komitetu Ekonomiczno-Finansowego i Komitetu Polityki Gospodarczej (ang. *Joint Working Group EPC/EFC*) (dok. 10352/09). W trakcie trudnych negocjacji treści konkluzji przedstawiciel Rzeczypospolitej Polskiej zapowiedział m.in., iż Rząd RP nie wyrazi zgody na taki kompromis, w którym w skali światowej za zmiany klimatyczne będą płaciły bogate państwa państwom biednym, a z grona państw członkowskich UE, najwięcej będą płacić najubożsi jej członkowie. Zapowiedział

brak zgody na rozwiązania, które nie będą zawierały elementów kompensujących wyżej opisane nierówne traktowanie. Ponadto, poparł pomysł, by klucze wewnętrzne (na szczeblu unijnym) i zewnętrzne (na szczeblu globalnym) podziału obciążeń finansowych były różne i podkreślił, że stanowisko UE odnośnie do obu kluczy powinno być wypracowane jednocześnie. Zaproponował rozwiązanie, by wewnętrzny podział obciążeń bazował na zasadzie zdolności do płacenia (ang. *ability to pay*) odzwierciedlającej klucz podziału pomocy rozwojowej stosowany przez UE. Przy takim rozwiązaniu Rzeczpospolita Polska mogłaby wyrazić zgodę na klucz podziału zobowiązań w skali międzynarodowej, zgodny z propozycją innych państw członkowskich UE tj. z zastosowaniem zarówno zasady zdolności do płacenia oraz zasady odpowiedzialności za emisję (ang. *responsibility for emissions*). Ostatecznie, przyjęty tekst konkluzji Rady ECOFIN zawiera nowy, korzystny dla Polski element, który do tej pory nie znajdował akceptacji ze strony głównych partnerów unijnych, tj. po raz pierwszy zostało zapisane, że globalny klucz podziału zobowiązań nie przesądza kształtu wewnątrzunijnych zasad podziału kosztów, przy jednoczesnym zobowiązaniu, że zasady w tym zakresie muszą być określone przez Radę Europejską z wyprzedzeniem przed konferencją w Kopenhadze w grudniu 2009 r. W ww. konkluzjach zostały także ponowione zobowiązania z marcowej Rady Europejskiej, zgodnie z którymi to Rada Europejska miała zdecydować o stanowisku UE na negocjacje ws. międzynarodowego finansowania zmian klimatycznych, specyfice wkładu UE w tym zakresie oraz zasadach podziału kosztów wewnątrz UE. W ten sposób została zachowana zasada jednomyślności przy podejmowaniu w tej sprawie decyzji.

Ponadto podczas czerwcowego posiedzenia Rady przyjęto także konkluzje w sprawie dobrego zarządzania w kwestiach podatkowych (dok.10772/09). Rada potwierdziła w nich priorytetowe podejście państw członkowskich UE do zarządzania w kwestiach podatkowych, a ponadto z zadowoleniem odnotowała dotychczas osiągnięty postęp w odniesieniu do rewizji dyrektywy w zakresie opodatkowania oszczędności. Rada odniosła się również do faktu, iż istnieje coraz większy międzynarodowy konsensus w kwestii współpracy międzynarodowej w zakresie podatków m. in. w zakresie wymiany informacji podatkowych. Rada zobowiązała Prezydencję szwedzką, aby powróciła do kwestii dobrego zarządzania w kwestiach podatkowych na jesieni 2009 r.

Rada ds. Konkurencyjności

W trakcie Prezydencji czeskiej Rada ds. Konkurencyjności spotkała się na dwóch posiedzeniach (COMPET):

- 5-6 marca 2009 r. Instrukcja została przyjęta przez KERM 3 marca 2009 r. Rada przyjęła listę punktów "A" (dok. 6939/09);
- 28-29 maja 2009 r. Instrukcja została przyjęta przez KERM 26 maja 2009 r. Rada przyjęła listę punktów "A" (dok. 2327/09 i 10242/09).

5-6 marca 2009 r. odbyło się w Brukseli posiedzenie Rady ds. Konkurencyjności, podczas którego Rada przyjęła dwie konkluzje, w następujących sprawach:

- działania następcze wynikające z przeglądu jednolitego rynku (6192/09). RP wyraziła przekonanie, że pełna realizacja swobody przepływu towarów, usług, osób i kapitału znacząco przyczyni się do pokonania występujących aktualnie trudności. Będzie to miało znaczenie dla wewnętrznego popytu państw członkowskich UE, będzie także najlepszym argumentem dla partnerów handlowych UE na rzecz usuwania barier w handlu międzynarodowym. Najgorszym rozwiązaniem byłoby nakładanie nowych barier czy też ograniczeń na import, przy jednoczesnym wdrażaniu pakietów promujących eksport;
- reakcja na kryzys w europejskim przemyśle motoryzacyjnym (6227/09). RP wyraziła opinię, iż przemysł motoryzacyjny jest jedną z najważniejszych gałęzi gospodarki europejskiej. Podejmowane przez tę gałąź działania w zakresie rozwoju i badań przekładają się bezpośrednio na konkurencyjność i innowacyjność gospodarki europejskiej.

RP poinformowała, iż popiera wszelkie działania i instrumenty finansowe mające na celu rozwój tego sektora w Europie oraz jego konkurencyjności i innowacyjności na rynku unijnym. W tych działaniach należy kierować się potrzebą zachowania konkurencyjności na rynku unijnym i nie tworzenia nowych barier wypaczających zasady konkurencji na rynku UE.

Rzeczpospolita Polska wyraziła opinię, że wsparcie przemysłu samochodowego przez państwo powinno tylko uzupełniać wysiłki podejmowane przez firmy motoryzacyjne, które są w pierwszym rzędzie odpowiedzialne za właściwe reagowanie na obecny kryzys. Należy

wówczas zapewnić, aby odbywało się to z korzyścią dla całej europejskiej gospodarki i bez szkody dla funkcjonowania podstawowych swobód rynku wewnętrznego.

Rada przyjęła również dokument „Strategia Lizbońska: działania związane ze Strategią Lizbońską w roku 2009”. Dotyczył on kluczowych zagadnień (*Key Issues Paper*), stanowiąc wkład Rady ds. Konkurencyjności do Konkluzji wiosennej Rady Europejskiej. Zwrócono w nim uwagę przede wszystkim na konieczność poprawy pozycji przemysłu europejskiego, zapewnienia efektywnego funkcjonowania rynku wewnętrznego, przy jednoczesnym przestrzeganiu reguł dotyczących udzielania pomocy publicznej. Wyrażono również sprzeciw w stosunku do jakichkolwiek działań interwencyjnych i protekcyjnych w UE, które mogłyby być odebrane przez partnerów zewnętrznych jako przyzwolenie UE na ingerencję państw w gospodarkę.

W trakcie marcowego posiedzenia Rady ds. Konkurencyjności miała również miejsce wymiana poglądów odnośnie do kwestii dotyczących polityki naukowej Unii Europejskiej: realizacji celów Strategii Lizbońskiej w ramach tzw. procesu lublańskiego (dok. 6462/09) oraz europejskich infrastruktur badawczych (dok. 6463/09).

28-29 maja 2009 r. odbyło się w Brukseli kolejne posiedzenie Rady ds. Konkurencyjności.

W trakcie posiedzenia przeprowadzono debatę na temat zintegrowanej polityki przemysłowej i przyjęto odpowiednie konkluzje (ws. zintegrowanego podejścia do konkurencyjnej i zrównoważonej polityki przemysłowej w Unii Europejskiej). Konkluzje oprócz aspektów horyzontalnych zawierają również szczegółowe zapisy dotyczące przemysłów: chemicznego, elektrycznego, elektronicznego i motoryzacyjnego (kontynuacja dyskusji marcowej). Rzeczpospolita Polska wyraziła poparcie dla zintegrowanego podejścia do konkurencyjnej i zrównoważonej polityki przemysłowej w Unii Europejskiej, które powinno stanowić wsparcie dla wykorzystania wiedzy i innowacji w europejskim przemyśle. W opinii Rządu RP, zrównoważone i horyzontalne działania prowadzone w odniesieniu do przemysłu powinny tworzyć przyjazne warunki dla:

- wzrostu konkurencyjności produktów zarówno na rynku krajowym, unijnym, jak i globalnym, w szczególności przez podnoszenie innowacyjności;
- wzrostu produktywności i zatrudnienia;
- zwiększania spójności społecznej;
- zmniejszania presji na środowisko.

Rzeczpospolita Polska stwierdziła, iż w szczególności popiera zapisy Konkluzji dotyczącej potencjalnego ryzyka delokalizacji produkcji poza UE (*production leakage*), związanego m.in. z obowiązywaniem w UE restrykcyjnych regulacji środowiskowych. W opinii RP głównym wyzwaniem dla państw członkowskich pozostaje bowiem dostosowanie do wymogów ochrony środowiska, przy jednoczesnym zachowaniu konkurencyjności przemysłu.

W trakcie tego posiedzenia dyskutowano również nt. inicjatywy na rzecz małej przedsiębiorczości (*Small Business Act - SBA*), czego efektem było szczególne podkreślenie 3 z 10 wymienionych w SBA obszarów priorytetowych: poprawa dostępu do finansowania, zapewnienie otoczenia prawnego, które odpowiada potrzebom MSP, poprawa dostępu do rynku.

Ponadto w trakcie tego posiedzenia Rady przyjęto także Konkluzje ws. *Better Regulation* (lepszich uregulowań prawnych)⁴.

W trakcie majowego posiedzenia Rady omówiono również kwestie dotyczące systemu patentowego. Rada przyjęła raport o postępach prac nad rozporządzeniem ws. patentu wspólnotowego i porozumieniem tworzącym ujednolicony system rozstrzygania sporów patentowych (dok. 9668/09) oraz rekomendowała organom przygotowawczym kontynuowanie prac. Ponadto, Rada zgodziła się skierować do Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości (ETS), zgodnie z art. 300 ust. 6, wnioski o zbadanie zgodności planowanego porozumienia z Traktatem ustanawiającym Wspólnotę Europejską (TWE).

Zgodnie ze stanowiskiem Rządu przyjętym przez KERM 27 kwietnia 2007 r.⁵ Rzeczpospolita Polska wyraziła poparcie dla kontynuowania przez grupę roboczą ds. własności intelektualnej prac nad stworzeniem systemu patentu wspólnotowego oraz systemu jurysdykcji dla patentów europejskich i przyszłych patentów wspólnotowych. Delegacja polska stwierdziła, że przyjęcie jednolitego systemu jurysdykcji w odniesieniu do patentów europejskich i wspólnotowych, w oparciu o istniejące struktury krajowe, byłoby korzystne zarówno dla

⁴ Prezydencja czeska kontynuowała wysiłki poprzednich Prezydencji w zakresie *Better Regulation*. Przeprowadziła jeszcze przed rozpoczęciem swojej Prezydencji szereg rozmów bilateralnych z najbardziej aktywnymi państwami członkowskimi, aby wysłuchać ich priorytetów i oczekiwań. Wysłuchiła także przedstawicieli biznesu i innych organizacji pozarządowych. Na tej podstawie przygotowała projekt Konkluzji zawierający odniesienia do najbardziej drażliwych elementów inicjatywy: *Better Regulation* (m.in. znaczenie różnych opcji „*policy-making*”, w tym legislacyjnej, formy współpracy i sposoby konsultacji Rada UE–państwa członkowskie–Komisja Europejska w procesie przygotowywania ocen wpływu, kwestia zapewnienia odpowiedniej jakości IA).

⁵ Stanowisko Rządu do komunikatu Komisji Europejskiej dla Parlamentu Europejskiego i Rady – *Doskonalenie systemu patentowego w Europie*.

Europy, jak i dla Rzeczypospolitej Polskiej. Ponadto, Rzeczpospolita Polska wyraziła poparcie dla zaproponowanego przez Prezydencję czeską dwuetapowego podejścia do procedury negocjowania Porozumienia ws. stworzenia jednolitego systemu jurysdykcji, tzn. najpierw osiągnięcie porozumienia co do kwestii zasadniczych, co miałyby się znaleźć we wniosku do ETS, a następnie techniczne prace nad tekstem wniosku. Jednocześnie, delegacja polska – popierając propozycję zwrócenia się do ETS z pytaniem w sprawie zgodności projektowanego systemu jurysdykcji z Traktatem WE – zaznaczyła, że jej zdaniem nie powinno ono być sformułowane w sposób zbyt szczegółowy, aby nie zawęzić niepotrzebnie obszaru, co do którego ETS powinien się wypowiedzieć.

Podczas posiedzenia Rady ds. Konkurencyjności 28-29 maja 2009 r. omówione zostały również zagadnienia w zakresie polityki naukowej. Osiągnięte zostało porozumienie polityczne odnośnie do projektu rozporządzenia Rady w sprawie wspólnotowych ram prawnych europejskiego konsorcjum na rzecz infrastruktury badawczej (ERIC; dok. 9951/09). Celem tego aktu prawnego jest umożliwienie sprawniejszego zarządzania dużymi infrastrukturami badawczymi oraz ułatwienie udziału w wielostronnych międzynarodowych przedsięwzięciach naukowych związanych z wykorzystaniem tych infrastruktur.

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej podczas prac nad projektem rozporządzenia zgłaszał szereg wątpliwości dotyczących niektórych rozwiązań zaproponowanych przez Komisję Europejską, zwłaszcza w zakresie odniesień do przepisów podatkowych, m.in. wskazując, iż przyznanie ERIC statusu organizacji międzynarodowej (cieszących się znacznym zakresem przywilejów polegających na zniesieniu obowiązków podatkowych i w zakresie akcyzy) *de facto* nieokreślonej grupie podmiotów, nie jest zasadne. Polscy przedstawiciele w trakcie prac nad rozporządzeniem wskazywali, iż o uznaniu poszczególnych inicjatyw za organizację międzynarodową powinno decydować każdorazowo państwo, na terenie którego podmiot ten będzie funkcjonować. Kompromisowa wersja zawiera regulację, zgodnie z którą warunki i limity zwolnień podatkowych będą określane w porozumieniach zawieranych pomiędzy państwami członkowskimi biorącymi udział w ERIC (nie będą zaś przyznawane automatycznie wraz ze złożeniem wniosku o utworzenie ERIC zgodnie z pierwotnym projektem rozporządzenia, co kwestionowała m.in. Rzeczpospolita Polska). W związku z powyższym i zgodnie ze stanowiskiem Rządu przyjętym przez KERM 19 sierpnia 2008 r. Rzeczpospolita Polska poparła kompromisową wersję rozporządzenia mając na uwadze, iż inicjatywa ta jest wartościowa, a proponowane regulacje dotyczące infrastruktury badawczej umożliwią sprawne jej zarządzanie.

Rada zapoznała się również z informacją o postępie prac w sprawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącej praw konsumenckich (dok. 10163/09).

Ponadto Rzeczpospolita Polska poparła w maju 2009 r. przyjęcie następujących konkluzji Rady:

- w sprawie oceny ogólnej i oceny skutków europejskich ramowych programów badawczych – (PR) (dok. 9952/09) – w trakcie dyskusji Rzeczpospolita Polska zaznaczyła m.in., iż cenne mogłoby być opracowanie np. wytycznych dotyczących przeprowadzania oceny wpływu programów ramowych w oparciu o najlepsze praktyki i literaturę w tym zakresie wskazując, iż obecnie w RP podjęto dyskusję nt. możliwości przeprowadzenia ewaluacji lub też oceny wpływu 6. PR;
- w sprawie infrastruktury badawczej i regionalnego wymiaru Europejskiej Przestrzeni Badawczej (dok. 9954/09) – Rzeczpospolita Polska podczas prac nad konkluzjami zwracała uwagę na kwestie związane z koniecznością zapewnienia zrównoważonego rozmieszczenia infrastruktur badawczych w Europie oraz odwołania się do zasady otwartego dostępu („*open access*”) naukowców europejskich do dużych infrastruktur badawczych. Ostatecznie w konkluzjach wskazano na znaczenie infrastruktur badawczych w procesie zrównoważonej budowy Europejskiej Przestrzeni Badawczej (EPB) przy jednoczesnym silniejszym podkreśleniu roli regionalnych urządzeń partnerskich;
- w sprawie pierwszych działań na rzecz realizacji wizji Europejskiej Przestrzeni Badawczej w roku 2020 (dok. 9956/09) – przyjęte konkluzje stanowią kolejny dokument odnoszący się do wyzwań związanych z budowaniem Europejskiej Przestrzeni Badawczej - po procesie lublańskimi i wizji EPB w perspektywie roku 2020.

29 maja 2009 r. na marginesie Rady ds. Konkurencyjności, Prezydencja czeska zorganizowała posiedzenie Rady ds. Przestrzeni Kosmicznej, w trakcie której przyjęto ogólne wytyczne ws. udziału przestrzeni kosmicznej w innowacyjności i konkurencyjności, także w kontekście Europejskiego Planu Naprawy Gospodarczej, oraz dalsze działania (dok. 9849/REV1/09). RP wyraziła poparcie dla ogólnych wytycznych (*orientations*), mając równocześnie nadzieję, że przyczyni się do szybszego wdrażania założeń europejskiej polityki kosmicznej.

Ponadto dokonano m.in. prezentacji wniosku Komisji Europejskiej dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ws. finansowania początkowych operacji GMES – Globalny Monitoring dla Środowiska i Bezpieczeństwa (*Global Monitoring for the Environment and Security*). Celem dokumentu jest wyznaczenie działań operacyjnych na lata 2011-2013, tożsamości i ram prawnych GMES, jego celów, jak również jasny sygnał dla użytkowników, że zaczyna się nowa faza. Analiza kosztowa jest sporządzana we współpracy z Europejską Agencją Kosmiczną – *European Space Agency* (ESA).

Rada ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych

Podczas Prezydencji czeskiej odbyło się sześć posiedzeń Rady ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych (GAERC):

- 26-27 stycznia 2009 r. Instrukcja na to posiedzenie została przyjęta przez KERM 26 stycznia 2009 r. Podczas posiedzenia przyjęto bez uwag listę punktów A (dok. 5362/09) oraz rezolucje, opinie i decyzje przyjęte przez Parlament Europejski podczas sesji w Strasburgu 17-20 listopada 2008 r. oraz w Brukseli 3-4 grudnia 2008 r. (dok. 17597/08 oraz 17596/08).
- 23-24 lutego 2009 r. Instrukcja na to posiedzenie została przyjęta przez KERM 20 lutego 2009 r. Podczas posiedzenia bez uwag przyjęto listę punktów A (dok. 6640/09) oraz rezolucje, opinie i decyzje przyjęte przez Parlament Europejski podczas sesji w Strasburgu 15–18 grudnia 2008 r., 12–15 stycznia 2009 r. i 2–5 lutego 2009 r. (dok. 6312/09, 6351/09 ; 6353/09)
- 16-17 marca 2009 r. Instrukcja na to posiedzenie została przyjęta przez KERM 16 marca 2009 r. Podczas posiedzenia przyjęto bez uwag listę punktów A (dok. 7430/09) oraz rezolucje, opinie i decyzje przyjęte przez Parlament Europejski podczas sesji w Brukseli 18-19 lutego 2009 r. (dok. 7184/09).
- 27-28 kwietnia 2009 r. Instrukcja na to posiedzenie została przyjęta przez KERM 24 kwietnia 2009 r. Podczas posiedzenia bez uwag przyjęto listę punktów A (dok. 8944/09) oraz rezolucje, decyzje i opinie przyjęte przez Parlament Europejski podczas posiedzeń w Strasburgu 9-12 marca 2009 r. i 23-26 marca 2009 r. oraz w Brukseli 1-2 kwietnia 2009 r. (dok. 8222/09; 8625/09; 8626/09).

- 18-19 maja 2009 r. Instrukcja na to posiedzenie została przyjęta przez KERM 15 maja 2009 r. Podczas posiedzenia przyjęto bez uwag listę punktów A (dok. 9803/09) oraz rezolucje, opinie i decyzje przyjęte przez Parlament Europejski na sesji w Strasburgu 21-24 kwietnia oraz 4-7 maja 2009 r. (dok. 9291/09, 10533/09).
- 15-16 czerwca 2009 r. Instrukcja na to posiedzenie została przyjęta przez KERM 15 czerwca 2009 r. Podczas posiedzenia przyjęto bez uwag listę punktów A (dok. 10765/09) oraz rezolucje, decyzje i opinie przyjęte przez Parlament Europejski podczas posiedzenia w Strasburgu 4-7 maja 2009 r. (dok. 10533/09).

Sesje dotyczące spraw ogólnych

Pierwsze posiedzenie Rady ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych (GAERC) odbyło się 26-27 stycznia 2009 r. W tej części odbyła się także dyskusja na temat bezpieczeństwa energetycznego. Dyskusja koncentrowała się na następujących zagadnieniach: budowa wewnętrznego rynku energii w UE, infrastruktura energetyczna i budowa interkonektorów między państwami członkowskimi; kryzys gazowy z początku stycznia 2009 r., jego skutki oraz wyciągnięte wnioski („*lessons learned*”) dla UE (w kontekście kształtowania polityki energetycznej UE i wzmocnienia bezpieczeństwa dostaw/bezpieczeństwa energetycznego). Przedstawiciel Polski podkreślił, iż konieczna jest rozbudowa infrastruktury wzmacniającej bezpieczeństwo dostaw energii do UE i państw członkowskich. W opinii Rzeczypospolitej Polskiej wymaga to m.in.: geograficznej dywersyfikacji źródeł surowców energetycznych; budowy interkonektorów gazowych w ramach rynku wewnętrznego, wsparcia budowy pojemności magazynowych w państwach członkowskich, a także budowy instalacji LNG, gdyż są to najbardziej efektywne instrumenty zapewnienia ciągłości dostaw energii do odbiorców europejskich w sytuacji kryzysu.

Kolejne posiedzenie Rady ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych odbyło się 23-24 lutego 2009 r. W trakcie posiedzenia rozpoczęto przygotowania do posiedzenia Rady Europejskiej mającej się odbyć 19-20 marca 2009 r. (dok. 6681/09). Dyskutowano także nad Europejskim Planem Naprawy Gospodarczej. Prezydencja zapowiedziała, iż konkluzje marcowej Rady Europejskiej mają się skupić na kryzysie gospodarczo – finansowym, Europejskim Planie Naprawy Gospodarczej, bezpieczeństwie energetycznym oraz w zakresie stosunków zewnętrznych – Partnerstwie Wschodnim. Ponadto podczas tego spotkania omówiono przygotowania do nieformalnego spotkania szefów państw i rządów 1 marca 2009 r., podczas

którego dyskusja powinna dotyczyć trzech głównych tematów: debata ws. funkcjonowania rynku finansowego i poprawy sytuacji makrofinansowej, koordynacja implementacji Europejskiego Planu Naprawy Gospodarczej na poziomie narodowym, podkreślenie wagi zachowania zasad jednolitego rynku; poszukiwanie możliwości przeciwdziałania kryzysowi na rynku zatrudnienia i wzrostowi bezrobocia.

Kolejne posiedzenie Rady ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych, podczas Prezydencji czeskiej odbyło się 16-17 marca 2009 r. Dyskusja w tej części posiedzenia poświęcona była przygotowaniom do posiedzenia Rady Europejskiej, które zaplanowane było na 19-20 marca 2009 r. (dok. 7553/09) oraz dalszej dyskusji na temat Europejskiego Planu Naprawy Gospodarczej.

W nawiązaniu do projektu konkluzji Rady Europejskiej przedstawiciel Polski poparł stanowisko Komisji Europejskiej odnośnie finansowania Partnerstwa Wschodniego (PW) oraz liberalizacji wizowej. Zwrócił się z prośbą o wpisanie do tekstu projektu konkluzji Rady Europejskiej kwoty 600 mln euro przeznaczonych na finansowanie PW, która była przedmiotem konsensu UE. Dodatkowo w toku dyskusji w kwestii bezpieczeństwa energetycznego, przedstawiciel Polski wyraził zadowolenie z umieszczenia w konkluzjach Rady Europejskiej odniesienia do mechanizmu kryzysowego. Wskazał na konieczność rozpoczęcia prac nad nowelizacją Dyrektywy ws. bezpieczeństwa dostaw gazu. W kwestii zmian klimatycznych zaznaczył, iż dążeniem RP jest również uzyskanie przez UE sukcesu i ambitnego porozumienia. Według Rządu RP, konieczna jest otwarta dyskusja ws. implikacji finansowych dla poszczególnych państw członkowskich. Rada Europejska powinna w konkluzjach wyrazić prośbę wobec Komisji Europejskiej o oszacowanie implikacji finansowych dla poszczególnych państw członkowskich i przedstawienie ich w trakcie czerwcowej Rady Europejskiej. Dyskusja ws. wewnętrznego podziału kosztów jest kluczowa i powinna być podjęta przed przyjęciem mandatu negocjacyjnego na Konferencję w Kopenhadze. Według RP, jest to kwestia wiarygodności UE, która przed Konferencją powinna przedstawić spójną platformę działania, popieraną przez wszystkie państwa członkowskie, których interesy zostaną dostatecznie zabezpieczone.

W kontekście Europejskiego Planu Naprawy Gospodarczej Prezydencja wskazała, że na podstawie reakcji państw członkowskich na propozycje Prezydencji można wnioskować, iż idzie ona w dobrym kierunku. W ocenie Prezydencji przedstawiona propozycja jest faktycznie dobrze wyważona i kompromisowa. Prezydencja nie miała wątpliwości, iż uzyskanie kompromisu w trakcie posiedzenia Rady 16 marca 2009 r. będzie trudne. Bazując

na ocenie państw członkowskich Prezydencja zapowiedziała kolejną, ostatnią próbę przygotowania kompromisu, który zostanie zaprezentowany jeszcze przed marcową Radą Europejską. W toku dyskusji przedstawiciel Polski podkreślił, iż kwota 5 mld EUR nadal musi być traktowana jako punkt wyjścia. Zaznaczył przy tym, iż rozmowy nt. planu nadmiernie się przeciągają (3-4 miesiące debaty nad kwotą odpowiadającą 1% ogólnej sumy pakietów ratunkowych wprowadzonych w UE) i nie powinny już trwać dłużej niż do marcowej Rady Europejskiej.

Kolejne posiedzenie Rady ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych odbyło się 27-28 kwietnia 2009 r. W trakcie posiedzenia omówiono stan aktualny negocjacji akcesyjnych z Republiką Chorwacji w kontekście trwającego sporu terytorialnego między Republiką Chorwacji a Republiką Słowenii. W toku dyskusji Prezydencja wezwała do traktowania stron sporu w sposób równy, aby nie doprowadzać do sytuacji bez wyjścia dla któregośkolwiek z państw. Wyrażono nadzieję, że do końca Prezydencji czeskiej odbędzie się konferencja międzyrządowa. Ponadto Prezydencja w imieniu Rady wyraziła pełne poparcie dla wysiłków Komisji Europejskiej w celu znalezienia rozwiązania konfliktu. Podsumowując dyskusję Prezydencja stwierdziła, iż strategia UE dla Bałkanów nie powinna ucierpieć w wyniku sporu. Ponadto w tej części dyskusji omówiono przygotowania do szczytu Trojki w sprawie zatrudnienia, gdzie głównymi tematami miały być następujące kwestie: przeciwdziałanie bezrobociu; zwiększanie konkurencyjności na rynku pracy; kreowanie nowych miejsc pracy. Przedstawiono także założenia Szczytu Korytarza Południowego.

Następne posiedzenie Rady ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych podczas Prezydencji czeskiej odbyło się 18-19 maja 2009 r.

Dyskusja w części ogólnej posiedzenia poświęcona była przygotowaniom do posiedzenia Rady Europejskiej 18-19 czerwca 2009 r. przedstawiciel Polski odniósł się do zorganizowania Szczytu Partnerstwa Wschodniego. Podkreślił, że było to wydarzenie o strategicznym i historycznym znaczeniu dla Unii Europejskiej. Podkreślił uzasadnienie dla wpisania w konkluzjach Rady Europejskiej odniesienia do Partnerstwa Wschodniego. Wskazał na konieczność rozpoczęcia projektów flagowych w drugiej połowie tego roku oraz na jak najszybsze zainaugurowanie działalności platform tematycznych. W punkcie dotyczącym zmian klimatycznych, a w szczególności mechanizmów finansowych RP

wyraziła nadzieję, że Rada Europejska podejmie dyskusję na temat wszystkich elementów zawartych w konkluzjach marcowej Rady, czyli:

- głównych metod finansowania działań łagodzących i dostosowawczych;
- specyfiki wkładu unijnego;
- zasad podziału obciążeń między państwa członkowskie.

Zdaniem RP podział obciążeń finansowych między poszczególne państwa członkowskie UE powinien odpowiadać zdolności do płacenia (*ability to pay*). Nie można oczekiwać od nowych państw członkowskich, by przyjęły na siebie większą część obciążeń finansowych Wspólnoty.

W odniesieniu do Strategii UE dla Morza Bałtyckiego przedstawiciel Polski podkreślił, że stanowi ona jeden z elementów realizacji na forum unijnym koncepcji strategii makroregionalnych. Ponadto, ma ona uwzględniać szersze spektrum działań skupionych nie tylko wokół priorytetu środowiskowego, ale także bezpieczeństwa, dobrobytu oraz atrakcyjności regionu. Dlatego Polska zdecydowanie postulowała, aby konkluzje Rady dotyczące Strategii UE dla Morza Bałtyckiego ujęte zostały w oddzielnym punkcie (zatytułowanym np. Strategie makroregionalne).

Prezydencja odniosła się do kwestii przyjęcia gwarancji prawnych dla Irlandii, które wypracowano w trakcie Rady Europejskiej w grudniu 2008 r. Wyrażono zgodę na propozycje dla Irlandii i podkreślono potrzebę ich transparentnej implementacji. W odniesieniu do kwestii gospodarczo-finansowych Prezydencja zaznaczyła, że część wkładu do konkluzji wypracował już Szczyt społeczny w maju 2009 r.

W kwestii zmian klimatycznych potwierdzono konkluzje Rady Europejskiej z marca 2009 r. Podkreślono konieczność wykazania przez państwa członkowskie pełnej determinacji w poszukiwaniu przyszłego porozumienia post – Kyoto. Zaznaczono jak kluczowe jest wypracowanie właściwych ram dla sfinansowania środków osłabiających i adaptacyjnych w państwach trzecich. Prezydencja zapowiedziała wypracowanie krótkich konkluzji nastawionych na konkretne cele, które będą zrozumiałe dla obywateli. W krótkich konkluzjach powinien znaleźć się komentarz do wyników wyborów do Parlamentu Europejskiego. Prezydencja odnotowała uwagi zgłoszone przez państwa członkowskie. Prezydencja oceni ich uzasadnienie do zawarcia w konkluzjach w zależności od ich wartości dodanej i poprzednich decyzji Rady Europejskiej.

Ostatnie posiedzenie Rady ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych podczas Prezydencji czeskiej odbyło się w dniach 15-16 czerwca 2009 r.

Dyskusja w części ogólnej posiedzenia poświęcona była przygotowaniom do posiedzenia Rady Europejskiej, które zaplanowane zostało na 18-19 czerwca 2009 r. (dok. 10955/09).

W kontekście konkluzji Rady Europejskiej w opinii RP nie można mówić o finalnym sprecyzowaniu stanowiska UE na globalne negocjacje klimatyczne. Aby ten proces doprowadzić do końca konieczne jest jak najszybsze przygotowanie przez Komisję Europejską mapy drogowej. W proponowanym projekcie konkluzji powinny znaleźć się wszystkie najważniejsze ustalenia zawarte w konkluzjach Rady ds. Ekonomicznych i Finansowych przyjętych podczas posiedzenia 9 czerwca 2009 r. – w tym również zapis z przypisu potwierdzający możliwość zastosowania odrębnych kluczy podziału obciążeń na poziomie globalnym i wewnątrz UE. Zdaniem RP zapis ten powinien znaleźć się we właściwym tekście konkluzji. W obecnym projekcie konkluzji Rady Europejskiej powinny zostać odzwierciedlone również wyzwania (w tym również *Internal Burden Sharing – IBS*), do których wypełnienia Rada zobowiązała się w konkluzjach z marca 2009 r.

Przedstawiciel Polski podkreślił także sukces Szczytu Partnerstwa Wschodniego i konieczność jego właściwego uwypuklenia w tekście. Wyraził także poparcie dla listu Przewodniczącego Komisji Europejskiej i jego intencji przedstawienia raportu w trakcie posiedzenia Rady Europejskiej ws. tranzytu gazu przez Ukrainę. Wskazał, iż problem ten jest rozwiązany czasowo i może w każdej chwili powrócić, stąd konieczność poszukiwania możliwości trwałego porozumienia. Zaznaczył, iż problem ma charakter geostrategiczny i powinny zostać wypracowane „linie kierunkowe” dla instytucji UE w przypadku kryzysu gazowego.

Sesje dotyczące stosunków zewnętrznych

Posiedzenie Rady ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych, które odbyło się 26-27 stycznia 2009 r. w części dotyczącej stosunków zewnętrznych poświęcone było sytuacji w Strefie Gazy i procesowi pokojowemu na Bliskim Wschodzie, przyszłości stosunków UE – Federacja Rosyjska i UE – Ukraina (m.in. w kontekście kryzysu gazowego) oraz decyzji administracji USA dotyczącej zamknięcia więzienia w Guantanamo. Dyskusję nt. Bliskiego Wschodu oraz aktualnej sytuacji w Strefie Gazy poprzedziły spotkania na szczepku ministrów spraw

zagranicznych państw UE z ministrami spraw zagranicznych Izraela, Autonomii Palestyńskiej i innych krajów zaangażowanych w proces pokojowy.

W trakcie tego posiedzenia przedstawiciel Polski wziął udział w roboczym śniadaniu z przedstawicielem Prezydencji oraz Ministrem Spraw Zagranicznych Królestwa Szwecji dotyczącym Partnerstwa Wschodniego (PW).

Po zakończeniu tego posiedzenia Rady podpisano Porozumienie ustanawiające zasady funkcjonowania Funduszu Powierniczego Instrumentu Inwestycyjnego na rzecz sąsiedztwa pomiędzy Komisją Europejską, państwami – darczyńcami oraz Europejskim Bankiem Inwestycyjnym. Miały również miejsce spotkania Troiki UE – Republika Serbii i UE – Republika Białorusi.

Rada przyjęła konkluzje dotyczące bliskowschodniego procesu pokojowego.

W trakcie posiedzenia Rady GAERC 23-24 lutego 2009 r. w części dotyczącej stosunków zewnętrznych omówiono następujące zagadnienia: Partnerstwo Wschodnie (PW), sytuacja w Afganistanie, na Bałkanach Zachodnich oraz na Bliskim Wschodzie. Dyskusja głównie skoncentrowała się na procesie zatwierdzania Partnerstwa Wschodniego i przygotowaniach do uruchomienia inicjatywy przez marcową Radę Europejską i majowy szczyt Partnerstwa Wschodniego. Osiągnięto wstępne porozumienia w odniesieniu do większości elementów PW, jak również w odniesieniu do jego finansowania, udziału państw trzecich w PW na zasadzie *ad hoc*, odrębnego od procesu rozszerzenia charakteru inicjatywy i utrzymania komplementarności działań między Partnerstwem Wschodnim a Synergią Czarnomorską.

Rada przyjęła konkluzje dotyczące Republiki Iraku i Demokratycznej Socjalistycznej Republiki Sri Lanki.

Podczas posiedzenia Rady GAERC 16-17 marca 2009 r. w części poświęconej stosunkom zewnętrznym dyskutowano nt.: Republiki Białorusi, przyszłości relacji transatlantyckich (głównie kwestii przygotowań do nieformalnego spotkania przedstawicieli państw UE z prezydentem Stanów Zjednoczonych Ameryki Barackiem Obamą w Pradze), Bałkanów Zachodnich, bliskowschodniego procesu pokojowego, Sudanu, przygotowań do konferencji Durban II (Konferencji Przeglądowej Światowej Konferencji ONZ przeciwko Rasizmowi, Dyskryminacji Rasowej, Ksenofobii oraz Związanej z Nimi Nietolerancji – Durban II) oraz sytuacji w Demokratycznej Socjalistycznej Republice Sri Lanki..

Przed posiedzeniem Rady odbyło się także robocze śniadanie „Grupy Przyjaciół Afganistanu⁶”.

W trakcie dyskusji na Radzie ujawniły się różnice w odniesieniu do warunków, od których powinna być uzależniona współpraca UE – Republika Białorusi. Przedstawiciel Polski podkreślił znaczenie przestrzegania przez Mińsk zasady nienaruszalności terytorialnej, jako jednej z podstawowych wartości Organizacji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie. Poparł logikę działań UE zmierzających do demokratyzacji reżimu, wskazując jednocześnie, że rząd w Mińsku nie jest rządem demokratycznym. Rada GAERC zdecydowała o przedłużeniu zawieszenia sankcji wizowych UE wobec Republiki Białorusi.

Rada przyjęła także konkluzje dotyczące: Republiki Białorusi oraz Bośni i Hercegowiny.

W trakcie posiedzenia Rady GAERC 27-28 kwietnia 2009 r. w część sesji GAERC dotyczącej stosunków zewnętrznych omówiono zagadnienia dotyczące: przygotowań do szczytu Partnerstwa Wschodniego 7 maja 2009 r., kryzysu polityczno-ekonomicznego na Ukrainie, sytuacji w Republice Mołdowy, Europejskiej Polityki Sąsiedztwa, wyników nieformalnego szczytu UE – Stany Zjednoczone Ameryki w Pradze, Bliskiego Wschodu, Somalii, sytuacji w Birnie/Myanmarze, Sri Lanki, unijnych działań wobec problemu nielegalnej imigracji w regionie śródziemnomorskim, konferencji przeglądowej Durban II i unijnego raportu nt. praw człowieka oraz epidemii wywołanej wirusem A/H1N1.

Rzeczpospolita Polska zaapelowała do państw członkowskich o jak najwyższy szczebel uczestnictwa w szczycie Partnerstwa Wschodniego (PW). Przedstawiciel Polski zaznaczył, że PW jest odpowiedzią na istniejące wyzwania w regionie, m.in. kryzys gospodarczy i zamrożone konflikty. Przypomniwał, że przed wejściem RP do strefy Schengen, wschodni sąsiedzi UE korzystali ze znacznie większych ułatwień wizowych niż obecnie. Zaapelował do Komisji Europejskiej o przedstawienie listy projektów, która pozwalałaby krajom partnerskim dostrzec wartość dodaną PW. W odniesieniu do kwestii ukraińskiej, RP zasugerowała rozważenie możliwości wspólnej wizyty Hilary Clinton i Javiera Solany w Kijowie.

Rada przyjęła konkluzje dotyczące: Birny/Myanmaru i Demokratycznej Socjalistycznej Republiki Sri Lanki.

⁶ Grupa Przyjaciół Afganistanu to: Rzeczpospolita Polska, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, Królestwo Niderlandów, Republika Federalna Niemiec, Republika Francuska, Republika Czeska, Królestwo Szwecji, Specjalny Przedstawiciel UE ds. Afganistanu, Ettore F. Sequi. Podczas posiedzenia Rady GAERC w czerwcu, gdzie Grupa także odbyła robocze spotkanie, została ona rozszerzona o Królestwo Hiszpanii, Sekretarza Generalnego Rady UE Javiera Solanę oraz Komisarz Benitę Ferrero-Waldner.

Podczas majowego posiedzenia Rady GAERC (18-19 maja 2009 r.) agenda sesji ds. stosunków zewnętrznych obejmowała kwestie dotyczące: przygotowań do szczytu UE – Federacja Rosyjska, sytuacji w Republice Mołdowy, sytuacji politycznej w Gruzji, programu nuklearnego Iranu, wydarzeń w Demokratycznej Socjalistycznej Republice Sri Lanki; oraz sytuacji w Birnie/Myanmarze. Było to posiedzenie, które odbywało się wspólnie z ministrami UE ds. obrony oraz ministrami UE ds. rozwoju.

W ramach wspólnego posiedzenia ministrów spraw zagranicznych UE i ministrów Obrony UE omówiono: sytuację polityczną w Bośni i Hercegowinie i przyszłość operacji Althea oraz perspektywy dalszego zaangażowania UE w Republice Somalii jak również operację morską UE Atalanta (u wybrzeży Republiki Somalii). Przyjęto konkluzje dotyczące Somalii.

W czasie posiedzenia ministrów ds. rozwoju UE omówiono zagadnienia dotyczące pomocy krajom rozwijającym się w przewyciężaniu obecnego kryzysu; zagadnienia dotyczące przeglądu obecnego stanu Umów o partnerstwie gospodarczym (*Economic Partnership Agreements*) przeprowadzono dialog polityczny nt. demokratycznego sprawowania rządów oraz przedyskutowano sprawy dotyczące zmian klimatycznych oraz współpracy transatlantyckiej w dziedzinie rozwoju.

Rada przyjęła następujące konkluzje: Wsparcie krajów rozwijających się w walce z kryzysem, Strategia UE dotycząca wsparcia redukcji ryzyka występowania klęsk naturalnych w państwach rozwijających się, Wsparcie demokratycznych rządów, Dostęp do źródeł zrównoważonej energii na poziomie lokalnym w krajach rozwijających się. Dodatkowo ministrowie przyjęli dokumenty odnoszące się do 34 sesji Wspólnej Rady Ministrów AKP – UE.

Dyskusja w trakcie Rady GAERC, w części dotyczącej stosunków zewnętrznych, skoncentrowała się na – istotnych z punktu widzenia interesów Polski – kwestiach wschodnich: przygotowaniach do szczytu UE – Federacja Rosyjska; kwestiach odnośnie stosunków z Republiką Mołdowy oraz Gruzją.

W ramach omawiania punktu dotyczącego przygotowań do szczytu UE – Federacja Rosyjska, przedstawiciel Polski wskazał, iż Federacja Rosyjska kontynuuje własną politykę i podąża indywidualnie wytyczoną ścieżką. UE powinna mieć świadomość faktu, że Federacja Rosyjska nie podziela tych samych standardów zachowań i procedur działania, jakie leżą u podstaw UE. W tym kontekście podkreślił znaczenie Traktatu Karty Energetycznej. Podkreślił również, że Federacji Rosyjskiej nie należy traktować jedynie jako kraj-producent

surowców energetycznych, ale także jako kraj tranzytowy. Państwa członkowskie nie powinny zatem podejmować wobec Gazpromu zobowiązań tranzytowych, które zmniejszałyby bezpieczeństwo energetyczne Europy. Zwrócił także uwagę, że należy podnosić kwestię Kaliningradu, jako platformy wspólnych interesów pomiędzy UE i Federacją Rosyjską. Odnośnie do tematu Republiki Mołdowy, podkreślił konieczność pełnego wykorzystania Partnerstwa Wschodniego (PW), w szczególności platform tematycznych. Poparł szybkie sfinalizowanie prac nad mandatem nowej umowy o współpracy. W odniesieniu do relacji mołdawsko-rumuńskich zachęcił do uporządkowania relacji granicznych i podpisania odpowiedniego porozumienia. Ponadto Rzeczpospolita Polska wyraziła przekonanie, że w kwestii gruzińskiej należy wykorzystać możliwości, jakie daje Partnerstwo Wschodnie.

W trakcie ostatniej Rady GAERC w okresie Prezydencji czeskiej (15-16 czerwca 2009 r.) w części spotkania poświęconej stosunkom zewnętrznym dyskusja dotyczyła następujących zagadnień: Bałkanów Zachodnich, Bliskiego Wschodu (w tym kwestii procesu pokojowego, Republiki Libańskiej i Syryjskiej Republiki Arabskiej), sytuacji w Birmie/Myanmarze oraz Sudanie. Dyskusja praktycznie została zdominowana przez kwestie bałkańskie oraz problematykę procesu pokojowego na Bliskim Wschodzie. Mimo wcześniejszych zapowiedzi, z agendy GAERC został zdjęty punkt dotyczący sytuacji w Gruzji i kontynuacji obecności międzynarodowej w tym kraju (Misja obserwacyjna NZ w Gruzji – UNOMIG – *United Nations Observer Mission in Georgia*). Nie odbyła się również planowana debata na temat Kuby – Prezydencja odnotowała jedynie przyjęcie konkluzji w sprawie oceny realizacji Wspólnego Stanowiska UE wobec tego kraju.

Udział przedstawiciela Polski w posiedzeniu GAERC poprzedziło robocze śniadanie „Grupy Przyjaciół Afganistanu”.

Rada GAERC przyjęła konkluzje dotyczące: Bałkanów Zachodnich, Bliskiego Wschodu, relacji UE z Republiką Libańską, Republiką Iraku, zdolności cywilnych UE, operacji morskiej u wybrzeża Republiki Somalii – Atalanta, stosunków unijnych z Islamską Republiką Afganistanu i Islamską Republiką Pakistanu, Republiką Mołdowy oraz 20 rocznicy obalenia komunizmu w krajach Europy Środkowo – Wschodniej.

Rada ds. Zatrudnienia, Polityki Społecznej, Zdrowia i Spraw Konsumenckich

Podczas Prezydencji czeskiej odbyły się trzy posiedzenia Rady ds. Zatrudnienia, Polityki Społecznej, Zdrowia i Spraw Konsumenckich (EPSCO):

- 9 marca 2009 r. Instrukcja została uzgodniona przez KERM 6 marca 2008 r. Rada przyjęła dokumenty z listy A (dok. 1087/09).
- 30 kwietnia 2009 r. (Nadzwyczajne posiedzenie Rady). Instrukcja została uzgodniona przez KERM 30 kwietnia 2009 r.
- 8-9 czerwca 2009 r. Instrukcja została uzgodniona przez KERM 8 czerwca 2009 r. Rada przyjęła dokumenty z listy A (dok. 10497/09).

9 marca 2009 r. odbyło się posiedzenie Rady ds. Zatrudnienia, Polityki Społecznej, Zdrowia i Spraw Konsumenckich w Brukseli.

Głównym przedmiotem obrad było przygotowanie wiosennego szczytu Rady Europejskiej. Debata toczyła się w oparciu o przygotowaną przez Komitet ds. Zatrudnienia i Komitet ds. Ochrony Socjalnej propozycję kluczowych przesłań na wiosenny szczyt Rady Europejskiej (ang. „*Key Messages paper*”) (dok. 6449/09), pytania przygotowane przez Prezydencję (dok. 6690/09) oraz dokumenty:

- Komunikat Komisji do Rady Europejskiej: Europejski Plan Naprawy Gospodarczej (dok. 16097/08);
- Wspólny Raport ws. Zatrudnienia 2008/2009 (dok. 6452/09);
- Projekt decyzji Rady ws. Wytycznych dla Polityk Zatrudnienia Państw Członkowskich (dok. 6677/09);
- dokument „Implementacja reform strukturalnych Strategii Lizbońskiej w kontekście Europejskiego Planu naprawy gospodarczej – Roczne oceny krajowe: Rekomendacje dla Zalecenia Rady w sprawie ogólnych wytycznych dla polityk gospodarczych państw członkowskich i Wspólnoty oraz dla implementacji polityk zatrudnienia państw członkowskich” (dok. 5981/09);
- Wspólny Raport ws. Ochrony Socjalnej i Integracji Społecznej 2009 r. (dok. 6495/09);

- Raport Komisji Europejskiej dla Rady, Parlamentu Europejskiego, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno - Społecznego i Komitetu Regionów w sprawie równości kobiet i mężczyzn, 2009 r..

Rada przyjęła ogólne podejście w odniesieniu do wniosku w sprawie decyzji Rady dotyczącej wytycznych w sprawie polityk zatrudnienia państw członkowskich, którego celem jest zachowanie ważności wytycznych polityk zatrudnienia określonych w 2008 r., również w roku 2009. Rzeczpospolita Polska zgodnie ze stanowiskiem Rządu przyjętym przez KERM 12 lutego 2009 r. poparła projekt ww. decyzji. Po uzyskaniu opinii PE, wniosek w sprawie decyzji został ponownie rozpatrzony przez Radę 8 czerwca 2009 r.

Rada przyjęła kluczowe przesłania na Wiosenny Szczyt Rady Europejskiej, Wspólny Raport w sprawie Zatrudnienia 2008/2009 oraz Wspólny Raport w sprawie Ochrony Socjalnej i Integracji Społecznej – 2009, przyjęła porozumienie polityczne w odniesieniu do dokumentu: „Implementacja reform strukturalnych Strategii Lizbońskiej w kontekście Europejskiego Planu Naprawy Gospodarczej – Roczne oceny krajowe: Rekomendacje dla Zalecenia Rady w sprawie ogólnych wytycznych dla polityk gospodarczych państw członkowskich i Wspólnoty oraz dla implementacji polityk zatrudnienia państw członkowskich” oraz przyjęła do wiadomości Raport Komisji Europejskiej dla Rady, Parlamentu Europejskiego, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów dotyczący równości kobiet i mężczyzn – 2009 r. i Komunikat Komisji Europejskiej do Rady Europejskiej: Europejski Plan Naprawy Gospodarczej.

W trakcie debaty została też przedstawiona informacja nt. przygotowania Trójstronnego Szczytu Społecznego.

W trakcie posiedzenia miała miejsce debata kierunkowa na temat projektu dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę Rady 92/85/EWG w sprawie wprowadzenia środków służących wspieraniu poprawy w miejscu pracy bezpieczeństwa i zdrowia pracownic w ciąży, pracownic, które niedawno rodziły i pracownic karmiących piersią (dok. 13983/08, 6573/09), którego celem jest poprawa ochrony ww. grup pracownic, a w szczególności wydłużenie urlopu macierzyńskiego z 14 do 18 tygodni i przyczynienie się w ten sposób do lepszego godzenia życia zawodowego, prywatnego i rodzinnego.

Rzeczpospolita Polska, zgodnie ze stanowiskiem Rządu przyjętym przez KERM 24 października 2008 r., generalnie poparła projekt ww. dyrektywy w tym propozycję wydłużenia okresu urlopu macierzyńskiego z 14 do 18 tygodni, jednocześnie zaznaczając, że

projekt dyskutowanej dyrektywy powinien pozostawić państwom członkowskim większą swobodę regulowania okresów urlopu macierzyńskiego (pozostawienie tej kwestii swobodnemu uznaniu państw członkowskich). Jednocześnie przedstawiciel Polski podkreślił, iż zwiększanie ww. uprawnień może mieć potencjalnie negatywny wpływ na konkurencyjność kobiet na rynku pracy. Biorąc to pod uwagę, wątpliwości Polski budzi propozycja wprowadzenia do dyrektywy dodatkowego urlopu macierzyńskiego w razie porodu przedwczesnego, urodzenia dziecka wymagającego opieki szpitalnej, dziecka niepełnosprawnego oraz urodzenia przy jednym porodzie więcej niż jednego dziecka. Każde państwo, respektując minimalne wymagania określone w dyrektywie, powinno mieć możliwość odpowiedniego uregulowania dodatkowego urlopu macierzyńskiego uwzględniając między innymi sytuację na rynku pracy. Na zakończenie przedstawiciel Polski wyraził wątpliwości co do zasadności powoływania dwóch podstaw prawnych dla dyskutowanego projektu dyrektywy.

Rada wysłuchiwała informacji dotyczących raportu z postępu prac nad projektem rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego Rozporządzenie (WE) Nr 1927/2006 ustanawiające Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji – EFG (dok. 5005/09, 6476/09). Proponowane zmiany w zasadach funkcjonowania EFG są przede wszystkim odpowiedzią na negatywne skutki kryzysu gospodarczego i finansowego, a ich celem jest zmodyfikowanie funkcjonowania EFG w taki sposób, aby mógł on szybciej interweniować w kluczowych sektorach w celu współfinansowania szkoleń i ułatwiania rekrutacji osób zwolnionych z pracy lub w celu utrzymania pracowników wykwalifikowanych, którzy znów będą potrzebni w momencie ponownego ożywienia gospodarczego. Jednocześnie proponowane przez KE zmiany rozszerzają możliwości ubiegania się o wsparcie dla zwalnianych pracowników w ramach EFG. Strona polska zgodnie, ze stanowiskiem Rządu przyjętym przez KERM 20 stycznia 2009 r., pozytywnie oceniła propozycję Komisji Europejskiej, będącą przedmiotem posiedzenia Rady EPSCO, jednocześnie wyrażając zainteresowanie szybkim przyjęciem ww. wniosku legislacyjnego, aby jak najszybciej usprawnić funkcjonowanie Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji (EFG). W szczególności RP opowiedziała się za przyjęciem zaproponowanego przez Komisję Europejską zwiększenia stopy współfinansowania z budżetu UE kosztów kwalifikowanych z 50% do 75%, obniżeniem (z 1000 do 500 osób) minimalnych progów zwolnień, uprawniających do ubiegania się o środki EFG, wydłużeniem okresu wykorzystania środków do 24 miesięcy, a także wyraziła opinię, iż zaproponowana przez Komisję

Europejską derogacją związaną z kryzysem gospodarczym i finansowym powinna zostać przedłużona co najmniej do końca 2011 r. W trakcie debaty publicznej, która się odbyła w tym punkcie, 12 państw w tym Polska opowiedziało się za zwiększeniem z budżetu UE kosztów kwalifikowanych z 50% do 75% i za obniżeniem (z 1000 do 500 osób) minimalnych progów zwolnień, uprawniających do ubiegania się o środki z EFG.

Rada przyjęła konkluzje „*Mobilność zawodowa i geograficzna siły roboczej i swobodny przepływ na terenie UE*” (dok. 6480/09) odnoszące się do Komunikatu Komisji Europejskiej do Parlamentu Europejskiego, Rady, Komitetu Ekonomiczno – Społecznego i Komitetu Regionów: *Konsekwencje swobodnego przepływu pracowników w kontekście rozszerzenia Unii Europejskiej – Raport z pierwszej fazy (1 stycznia 2007-31 grudnia 2008) postanowień przejściowych ustanowionych w Traktacie akcesyjnym z 2005 r. oraz odpowiadający na postulaty określone w postanowieniach przejściowych zawartych w Traktacie akcesyjnym z 2003 r. oraz Konkluzje dotyczące Komunikatu Komisji Europejskiej: „Nowe umiejętności dla nowych miejsc pracy: Zidentyfikować i odpowiedzieć na potrzeby dotyczące umiejętności na rynku pracy”* (dok. 6479).

W sprawach różnych Komisja Europejska przedstawiła informacje nt. Komunikatu Komisji: *Wkład na Radę Europejskiej*.

Ponadto przewodniczący Komitetu ds. Zatrudnienia (EMCO) przedstawił informację nt. Programu prac Komitetu ds. Zatrudnienia na 2009 r., a przewodniczący Komitetu ds. Ochrony Socjalnej (SPC) informację nt. Programu prac Komitetu ds. Ochrony Socjalnej na 2009 r.

Prezydencja czeska przedstawiła informacje nt. następujących konferencji Prezydencji:

- *Opieka rodzicielska i polityka zatrudnienia: Kolizja czy komplementarność*, Praga 5-6 lutego 2009 r.;
- *Wzmacnianie Konkurencyjności UE – potencjał migrantów na rynku pracy*, Praga 26-27 lutego 2009 r.;
- *Rozszerzenie UE – 5 lat później*, Praga 2 marca 2009 r.

30 kwietnia 2009 r. odbyło się nadzwyczajne posiedzenie Rady UE ds. Zatrudnienia, Polityki Społecznej, Zdrowia i Spraw Konsumentkich, poświęcone nowemu wirusowi grypy A/H1N1. Ministrowie do spraw zdrowia omówili metody i zakres koordynacji działań związanych ze zwalczaniem nowego wirusa, przedstawili propozycje wspólnotowego podejścia do produkcji

i dystrybucji szczepionek. Uznali, że obecnie istniejące struktury współpracy na poziomie WHO i UE są bardzo efektywne i nie ma potrzeby tworzenia nowych. Odrzucili francuską propozycję zawieszenia lotów do Meksyku. Na zakończenie przyjęli wspólne konkluzje (dok. 9392/09).

8-9 czerwca 2009 r. odbyło się posiedzenie Rady ds. Zatrudnienia, Polityki Społecznej, Zdrowia i Spraw Konsumenckich w Luksemburgu.

Pierwszy dzień posiedzenia Rady był poświęcony kwestiom zatrudnienia i polityki społecznej, natomiast drugiego dnia omówione zostały sprawy zdrowia publicznego i spraw konsumenckich.

Głównym przedmiotem obrad było przygotowanie czerwcowego posiedzenia Rady Europejskiej. Debata toczyła się w oparciu o pytania Prezydencji (dok. 10108/09) oraz następujące dokumenty:

- Kluczowe przesłania ze Szczytu ds. Zatrudnienia (dok.10093/09);
- Uwagi Komitetu ds. Zatrudnienia (dok.10015/1/09);
- Uwagi Komitetu ds. Ochrony Socjalnej (dok. 10047/09);
- Komunikat Komisji Europejskiej na czerwcową Radę Europejską „*Wspólne zaangażowanie na rzecz zatrudnienia*” (dok.10628/09);
- Komunikat Komisji Europejskiej dla Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów – *Radzenie sobie ze skutkami starzenia się populacji w UE* (Raport nt. Starzenia się 2009) (dok. 9200/09);
- Konkluzje Rady „*Flexicurity w dobie kryzysu*”(dok. 10388/09);
- Konkluzje Rady „*Społeczne Usługi jako narzędzie aktywnej integracji, wzmacniania spójności społecznej i obszar dla możliwości tworzenia miejsc pracy*” (dok. 10052/09);
- Opinię komitetu EMCO (Komitet UE ds. Zatrudnienia) „*Umiejętności i mobilność*” (dok. 10132/09),
- Społeczny monitoring kryzysu: zaktualizowana wspólna ocena SPC i Komisji Europejskiej ws. społecznych skutków kryzysu ekonomicznego i odpowiedzi politycznych (dok. 10133/09).

W ramach debaty ministrów Przewodniczący EMCO przedstawił Uwagi Komitetu EMCO, a Przewodniczący SPC przedstawił Uwagi Komitetu SPC. Rada przyjęła opinię EMCO „Umiejętności i mobilność” oraz przyjęła do wiadomości dokument „Społeczny monitoring kryzysu: zaktualizowana wspólna ocena SPC (Komitet Ochrony Socjalnej) i Komisji Europejskiej ws. społecznych skutków kryzysu ekonomicznego i odpowiedzi politycznych”. Rada przyjęła do wiadomości informację ws. komunikatu „Wspólne zaangażowanie na rzecz zatrudnienia” oraz informację ws. komunikatu „Radzenie sobie ze skutkami starzenia się populacji w UE (Raport nt. Starzenia się 2009)”. Rada przyjęła też konkluzje ws. „Flexicurity w dobie kryzysu” i konkluzje „Społeczne usługi jako narzędzie aktywnej integracji, wzmacniania spójności społecznej i obszar dla możliwości tworzenia miejsc pracy”.

W ślad za przyjęciem ogólnego podejścia podczas posiedzenia Rady 9 marca 2009 r., na posiedzeniu 8 czerwca 2009 r. Rada osiągnęła porozumienie polityczne odnośnie projektu decyzji Rady ws. Wytycznych dla Polityk Zatrudnienia Państw Członkowskich na 2009 r. (dok. 5884/09). Przedstawiciel Polski, zgodnie ze stanowiskiem Rządu przyjętym przez KERM 12 lutego 2009 r. nie zgłosił uwag do projektu decyzji.

W trakcie posiedzenia nie udało się osiągnąć porozumienia politycznego w odniesieniu do projektu dotyczącego rozporządzenia rozszerzającego przepisy rozporządzenia (WE) nr 883/2004 i rozporządzenia (WE) nr (...) na obywateli państw trzecich, którzy nie są jeszcze objęci tymi przepisami wyłącznie ze względu na ich obywatelstwo (dok.12166/07, dok. 10049/09, dok.10585/09). Celem ww. projektu jest rozszerzenie przepisów rozporządzenia dotyczącego koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego oraz jego przepisów wykonawczych na obywateli państw trzecich - legalnie zamieszkujących na terytorium UE i pozostających w sytuacji, która pod każdym względem dotyczy co najmniej dwóch państw członkowskich – którzy nie są jeszcze objęci tymi przepisami wyłącznie ze względu na ich obywatelstwo. Stanowisko przedstawiciela Polski w tym punkcie obrad było zgodne ze Stanowiskiem Rządu przyjętym przez KERM 9 sierpnia 2007 r.

Ponadto, Rada odnotowała raport z postępu prac nad projektem dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej Dyrektywę Rady 92/85/EWG w sprawie wprowadzenia środków służących wspieraniu poprawy w miejscu pracy bezpieczeństwa i zdrowia pracownic w ciąży, pracownic, które niedawno rodziły i pracownic karmiących piersią (dok.13983/08, dok. 10064/09), projektem dyrektywy Rady wprowadzającej w życie zasadę równego traktowania osób bez względu na religię lub przekonania, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną (dok.11531/08, dok. 10073/09) oraz projektem dyrektywy zmieniającej

dyrektywę 86/613/WE w sprawie stosowania zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn pracujących na własny rachunek (dok. 13981/08).

Na posiedzeniu 8 czerwca 2009 r. Rada przyjęła też konkluzje „*Równe szanse dla kobiet i mężczyzn: aktywne i godne starzenie*” (dok. 9215/09, dok. 10412/09) oraz konkluzje "Integracja Romów" (dok. 10121/09, dok. 10394/09).

W sprawach różnych Rada przyjęła do wiadomości Informację Komisji Europejskiej na temat:

- Raportu Grupy Wysokiego Szczebla ds. Niepełnosprawności ws. Wdrażania Konwencji Narodów Zjednoczonych ws. praw osób niepełnosprawnych (dok.10550/09);
- Skutków swobodnego przepływu pracowników w kontekście rozszerzenia UE – Raport z trzeciej fazy postanowień przejściowych ustanowionych w Traktacie akcesyjnym z 2003 (dok.10552/09 SOC 381).

Delegacja polska przedstawiła informację na temat Spotkania Ministerialnej Grupy Roboczej (Radziejowice - Polska, 18-19 maja 2009 r.) (dok.10553/09).

Prezydencja czeska przedstawiła informacje o następujących konferencjach Prezydencji:

- Ósme Spotkanie Osób, które doświadczyły ubóstwa (Bruksela, 15 maja 2009 r.) (dok.10558/09);
- Usługi Społeczne (Bruksela, 29 kwietnia 2009 r.) (dok.10559/09);
- Flexicurity (Praga, 25-26 marca 2009 r.) (dok.10560/09);
- Opieka i ochrona starszych obywateli – Godne starzenie i zagrożenia w starszym wieku (Konferencja w Pradze, 25-26 marca 2009 r.) (dok.10561/09);
- Nowe sposoby pokonywania stereotypów dotyczących płci (Praga, 27 marca 2009 r.) (dok. 10562/09).

Rada przyjęła do wiadomości ww. informacje Prezydencji.

Na początku drugiego dnia posiedzenia Rady EPSCO dotyczącej zdrowia publicznego Ministrowie ds. zdrowia przyjęli zalecenie Rady w sprawie bezpieczeństwa pacjentów, w tym profilaktyki i kontroli zakażeń związanych z opieką zdrowotną (dok. 10024/09) oraz zalecenie Rady w sprawie działań na poziomie europejskim w dziedzinie rzadkich chorób (dok. 10025/09). Rzeczpospolita Polska zgodnie ze stanowiskiem Rządu przyjętymi przez

KERM 22 stycznia 2009 r. i 10 grudnia 2008 r. wyraziła poparcie dla propozycji zaleceń i uznała konieczność podjęcia wskazanych w nich działań.

Następnie Prezydencja czeska przedstawiła informacje o postępie prac w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie stosowania praw pacjenta w transgranicznej opiece zdrowotnej (dok. 10026/09, 10027/09), po czym odbyła się debata kierunkowa. Projektowana dyrektywa ma na celu umożliwienie pacjentom korzystania z usług zdrowotnych w innych państwach członkowskich na koszt publicznego ubezpieczyciela.

Rzeczpospolita Polska podkreśliła, że projektowana dyrektywa powinna dotyczyć jedynie podmiotów posiadających kontrakty z publicznymi ubezpieczycielami, gdyż jest to najlepszy sposób zagwarantowania, że opieka zdrowotna jest bezpieczna, kompleksowa i świadczona na odpowiednio wysokim poziomie. Dopuszczenie do tego, by dyrektywa obejmowała swym zakresem także świadczeniodawców bez kontraktów, tzn. bez żadnego związku z systemami publicznymi, spowoduje, że państwa, które są przed pacjentami odpowiedzialne za jakość i kompleksowość leczenia, nie będą mogły kontrolować w sposób dostateczny tego, jakie dokładnie świadczenia i na jakim poziomie są im udzielane. Co do współpracy w opiece zdrowotnej, podkreślono, że do wyłącznej kompetencji państw członkowskich należy organizowanie i dostarczanie opieki zdrowotnej na ich terytorium, a zatem nie można w akcie prawa wspólnotowego zawrzeć zobowiązania do współpracy w tej dziedzinie. Każde z państw jest odpowiedzialne za dbanie o jak najwyższy poziom opieki zdrowotnej, w związku z tym zależy mu na wymianie wiedzy i doświadczeń na forum Wspólnoty i przystąpi do współpracy z innymi państwami w takim zakresie, w jakim uzna to za stosowne. Stanowisko Rządu do projektu dyrektywy przyjęte zostało przez KERM 2 września 2008 r.

Rada przeprowadziła także dyskusję oraz przyjęła pakiet raportów z postępu prac (dok. 17504/08, 17501/08, 17502/08, 17498/08, 17499/08) dotyczących aktów prawnych wchodzących w skład pakietu farmaceutycznego. Są to: wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 2001/83/WE w zakresie zapobiegania wprowadzaniu do legalnego systemu dystrybucji produktów leczniczych sfałszowanych pod względem tożsamości, historii lub źródła pochodzenia; wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 726/2004 ustanawiające wspólnotowe procedury wydawania pozwoleń dla produktów leczniczych stosowanych u ludzi i do celów weterynaryjnych i nadzoru nad nimi oraz

ustanawiające Europejską Agencję Leków, odnośnie do nadzoru nad bezpieczeństwem farmakoterapii w odniesieniu do produktów leczniczych stosowanych u ludzi; wniosek w sprawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 2001/83/WE w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi w zakresie nadzoru nad bezpieczeństwem farmakoterapii; wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 726/2004 ustanawiające wspólnotowe procedury wydawania pozwoleń dla produktów leczniczych stosowanych u ludzi i do celów weterynaryjnych i nadzoru nad nimi oraz ustanawiające Europejską Agencję Leków, w zakresie informacji kierowanych do ogółu społeczeństwa dotyczących produktów leczniczych stosowanych u ludzi i wydawanych na receptę lekarską oraz wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 2001/83/WE w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi w zakresie informacji kierowanych do ogółu społeczeństwa dotyczących produktów leczniczych wydawanych na receptę lekarską.

W opinii Komisji Europejskiej propozycje dotyczące wzmocnienia nadzoru nad bezpieczeństwem farmakoterapii wprowadzą przejrzyste reguły, obowiązki i jasno określą zakres odpowiedzialności dla stron zainteresowanych, przyczynią się do zwiększenia zaufania pacjentów i lekarzy do produktów leczniczych oraz zaowocują wzmocnieniem monitorowania poprzez podmioty odpowiedzialne występowania działań niepożądanych produktów leczniczych. Projekty ws. leków sfałszowanych są odpowiedzią na wzrost występowania sfałszowanych produktów leczniczych stosowanych u ludzi na terenie Unii Europejskiej, które może występować w postaci fałszowania ich oznakowania, pochodzenia czy źródła. Proponowana przez Komisję Europejską nowelizacja ma na celu wyeliminowanie takich produktów leczniczych z łańcucha dostaw. Zaś propozycje dotyczące informowania pacjentów o lekach dostępnych na receptę, w opinii KE, wprowadzą jasne reguły podawania do publicznej wiadomości przez podmioty odpowiedzialne informacji o produktach leczniczych wydawanych na receptę.

Zgodnie z treścią stanowisk Rządu przyjętych przez KERM 13 stycznia 2009 r. Rzeczpospolita Polska zaakceptowała przedstawione raporty ze stanu prac oraz wyraziła poparcie dla kontynuacji prac nad projektami dotyczącymi bezpieczeństwa farmakoterapii oraz w sprawie sfałszowanych produktów leczniczych. Strona polska zaznaczyła, że niektóre rozwiązania planowane w projektach dotyczących farmakoterapii, takie jak: przyznanie grupie koordynacyjnej kompetencji do wydawania opinii wiążących państwa członkowskie,

przyznanie nowych kompetencji grupie koordynacyjnej, skład komitetu doradczego Europejskiej Agencji Leków (EMA) do spraw monitorowania działań niepożądanych, jak również wzajemne relacje między grupą koordynacyjną a komitetem doradczym oraz nowa definicja działania niepożądanego produktu leczniczego, budzą niepokój i wymagają dalszych prac. W przypadku projektów dotyczących leków sfałszowanych delegacja polska wyrażając pełne poparcie dla rozwiązań mających wpłynąć na zwiększenie bezpieczeństwa obrotu produktami leczniczymi i ochrony pacjentów przed skutkami zastosowania sfałszowanego leku zaznaczyła, że dla podjęcia skutecznych kroków zapobiegawczych niezbędne jest wprowadzenie w proponowanych przepisach definicji sfałszowanego produktu leczniczego. Jednocześnie Rząd podkreślił, że istnieje ryzyko, iż zwiększenie wymagań co do stosowanych zabezpieczeń opakowań produktów leczniczych na receptę wpłynie na wzrost cen produktów leczniczych. Delegacja polska zaakceptowała również raport ze stanu prac odnoszący się do propozycji ws. informowania pacjentów o lekach dostępnych na receptę i opowiedziała się za zaniechaniem prac nad tą propozycją ze względu na ryzyko umożliwienia obchodzenia zakazu ogólnodostępnej reklamy produktów leczniczych dostępnych z przepisu lekarza.

W sprawach różnych Prezydencja czeska przedstawiła informacje o postępie prac w odniesieniu do wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie jakości i bezpieczeństwa dawstwa organów i transplantacji (dok. 10028/09). Z kolei Komisja Europejska przedstawiła informacje na temat wyników konsultacji dotyczących Zielonej Księgi w sprawie pracowników opieki medycznej (dok. 10346/09).

Rada ds. Rolnictwa i Rybołówstwa

Podczas Prezydencji czeskiej odbyło się pięć posiedzeń Rady ds. Rolnictwa i Rybołówstwa (AGRIFISH):

- 19 stycznia 2009 r. – Przyjęto dokumenty z listy A (dok. 5290/09, z wyjątkiem punktu 7 dotyczącego mianowania dyrektora Centrum Rozwoju Przedsiębiorczości). Instrukcja dla delegacji polskiej została przyjęta przez KERM 19 stycznia 2009 r.
- 23 marca 2009 r. – Przyjęto dokumenty z listy A (dok. 7781/09). Instrukcja dla delegacji polskiej została przyjęta przez KERM 23 marca 2009 r.
- 23-24 kwietnia 2009 r. – Przyjęto dokumenty z listy A (dok. 8902/09). Instrukcja dla delegacji polskiej została przyjęta przez KERM 23 kwietnia 2009 r.

- 25 maja 2009 r. – Przyjęto dokumenty z listy A (dok. 9919/09). Instrukcja dla delegacji polskiej została przyjęta przez KERM 22 maja 2009 r.
- 22-23 czerwca 2009 r. – Przyjęto dokumenty z listy A (dok. 11126/09). Instrukcja dla delegacji polskiej została przyjęta przez KERM 19 czerwca 2009 r.

W dziedzinie organizacji rynku rolnego i produktów żywnościowych, wsparcia bezpośredniego działalności rolniczej jak również w obszarze rozwoju obszarów wiejskich prace Prezydencji czeskiej toczyły się niemal wyłącznie na gruncie działań pozalegislacyjnych. Sześciomiesięczny okres przewodnictwa Republiki Czeskiej w Radzie Ministrów UE ds. Rolnictwa i Rybołówstwa nie zakończył się więc przyjęciem aktu prawnego rangi reformującej lub o wymiarze horyzontalnym, za wyjątkiem nowelizacji krajowych programów restrukturyzacyjnych na rynku bawełny (dok. 9035/09 przyjęty w ramach listy A na posiedzeniu Rady 25 maja 2009 r.) oraz rolnej części Europejskiego Planu Naprawy Gospodarczej, którą tworzył projekt rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1698/2005 w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) i rozporządzenie nr 1290/2005 w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej oraz projekt decyzji Rady zmieniającej decyzję Rady 2006/493/WE ustanawiającą kwotę wsparcia wspólnotowego na rzecz rozwoju obszarów wiejskich na okres od 1 stycznia 2007 r. do 31 grudnia 2013 r., jej podział na poszczególne lata oraz minimalną kwotę, która zostanie skoncentrowana w regionach kwalifikujących się w ramach celu konwergencji (dok. 8568/09, 8567/09, 9789/09 przyjęte w ramach listy A na posiedzeniu Rady 25 maja 2009 r.).

Spośród działań o charakterze pozalegislacyjnym na szczególną uwagę zasługują przede wszystkim dość liczne konkluzje Rady i Prezydencji w odniesieniu do inicjatyw i dokumentów przedkładanych państwom członkowskim, Radzie, Parlamentowi Europejskiemu i innym instytucjom wspólnotowym przez Komisję Europejską.

W odniesieniu do kolejnej fazy procesu uproszczenia Wspólnej Polityki Rolnej, po zapoznaniu się ze sprawozdaniem Komisji Europejskiej z postępu prac nad inicjatywą „*Uproszczona WPR dla Europy – sukces dla wszystkich*” zaprezentowanym na posiedzeniu 23 marca 2009 r. Rada przyjęła jednomyślnie konkluzje w tej sprawie na posiedzeniu 25 maja 2009 r. (dok. 9859/09). Zgodnie z instrukcją, Rząd Rzeczypospolitej Polskiej wyraził poparcie dla dokumentu, podkreślając przy tym wiodącą rolę Rady w kształtowaniu bazowej legislacji prawnorolnej Wspólnoty, a także rolę przeglądu *health check* w uproszczeniu

polityki rolnej, jako punktu wyjścia do dalszego rozwoju płatności bezpośrednich po 2013 r. W konkluzjach Rada zaprosiła Komisję Europejską do pilnego rozważenia 39 propozycji uproszczeń WPR zgłoszonych wspólnie przez grupę państw członkowskich, w tym RP, w trakcie dyskusji nad wspomnianym sprawozdaniem Komisji Europejskiej.

Kolejnym, pozalegislacyjnym przejawem działalności Rady w okresie Prezydencji czeskiej było przyjęcie konkluzji na posiedzeniu 22 czerwca 2009 r. w odniesieniu do „*Komunikatu Komisji Europejskiej do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów: O dokładniejszym ukierunkowaniu pomocy dla rolników na obszarach nacechowanych specyficznymi naturalnymi utrudnieniami*” (dok. 8858/09; 10727/09). W opinii Rządu Rzeczypospolitej Polskiej, konkluzje trafnie podsumowały zakończony w ten sposób etap wstępnej debaty nad nowym zestawem kryteriów biofizycznych zawartych w Komunikacie. dla obszarów o niekorzystnych warunkach gospodarowania. Popierając dokument delegacja polska wyraziła jednak zaniepokojenie sygnalizowanym przez Komisję Europejską odejściem od dotychczasowej definicji tekstury gleby oraz pominięciem w dyskusji kryterium pH gleby. Oba te czynniki są niezwykle istotne z punktu widzenia ewentualnej ponownej delimitacji obszarów o niekorzystnych warunkach gospodarowania na terenie RP. Dodatkowo, zmiana definicji tekstury gleby została po raz pierwszy przedstawiona państwom członkowskim w Komunikacie i nie pojawiała się w czasie prawie dwuletniej debaty technicznej poprzedzającej jego przygotowanie. W związku z tym nie była ona przedmiotem konsultacji społecznych w RP. Mimo, iż Komunikat nie stanowi podstawy legislacyjnej do planowanej zmiany kryteriów delimitacji ONW w ramach reformy tego instrumentu, delegacja polska podkreśliła konieczność wykonania dalszych analiz w zakresie określenia kryteriów delimitacji ONW po 2013 r., dostosowanych do specyfiki produkcji rolnej na terenie całej UE-27. Wyniki tych analiz powinny zostać uwzględnione przez Komisję Europejską na etapie tworzenia ram prawnych dla nowej delimitacji ONW w przyszłości.

Z kolei, w odniesieniu do polityki jakości produktów rolnych, Rząd Rzeczypospolitej Polskiej na posiedzeniu Rady 22 czerwca 2009 r. poparł konkluzje odnoszące się do Komunikatu Komisji Europejskiej w sprawie jakości produktów rolnych: normy jakości produktów, wymogi w zakresie produkcji rolnej, systemy jakości (dok. 10722/09), uzasadniając swoje stanowisko podkreśleniem w dokumencie potencjału i roli systemu Gwarantowanych Tradycyjnych Specjalności. Przy czym, delegacja polska wyraziła wątpliwości, co do propozycji scalenia systemów Chronionych Nazw Pochodzenia i Chronionych Oznaczeń

Geograficznych oraz ograniczenia terytorialnego ochrony prawnej dla produktów jakościowych na rynku wewnętrznym i wprowadzenia kryterium udziału rynkowego w procedurze aplikacyjnej na poziomie Unii Europejskiej.

Z ubolewaniem należy odnotować, iż Prezydencji czeskiej nie udało się jednomyślnie uzgodnić konkluzji Rady w sprawie przyszłości Wspólnej Polityki Rolnej po 2013 r. w odniesieniu do płatności bezpośrednich. Podczas posiedzenia Rady ds. Rolnictwa i Rybołówstwa 22 czerwca 2009 r., przyjęto jedynie konkluzje Prezydencji (dok. 10713/09). Choć dyskusja nad projektem konkluzji ujawniła zbieżność stanowisk państw członkowskich w kwestii utrzymania wsparcia bezpośredniego oraz celów tego instrumentu, to jednocześnie istniejące rozbieżności m.in. w kwestii sposobu dystrybucji tego wsparcia uniemożliwiły jednomyślne poparcie Rady dla proponowanego tekstu. Z punktu widzenia polskich oczekiwań otwarta pozostaje kwestia zobowiązania Komisji Europejskiej i Rady odnośnie problematyki zróżnicowanych stawek wsparcia bezpośredniego w Unii Europejskiej podjętego w ramach porozumienia politycznego w sprawie przeglądu *health check*. Z tego tytułu Rząd Rzeczypospolitej Polskiej nie był gotowy do poparcia tekstu konkluzji na czerwcowym posiedzeniu Rady ds. Rolnictwa i Rybołówstwa.

Na posiedzeniu Rady 25 maja 2009 r. delegacja polska podniosła w „sprawach różnych” problem wysokich marż w handlu żywnością. Strona polska zwróciła uwagę na rosnące różnice pomiędzy cenami producenta-przetwórcy, rolnika, a cenami płaconymi przez konsumentów. Rząd Rzeczypospolitej Polskiej zasugerował podjęcie działań przeciwdziałających tej niekorzystnej sytuacji, takich jak wspieranie pozycji negocjacyjnej producentów rolnych w kontaktach z sektorem przetwórstwa i handlu, monitorowanie cen i kosztów w łańcuchu żywnościowym czy wspólnotowych ram prawnych wspierających zrównoważone stosunki w łańcuchu żywnościowym i sprawiedliwy podział marż handlowych. Polski wniosek spotkał się z poparciem 9 delegacji państw członkowskich i zrozumieniem ze strony Komisji Europejskiej.

W przypadku pozostałych obszarów aktywności prawodawczej Rady ds. Rolnictwa i Rybołówstwa, na posiedzeniu 19 stycznia 2009 r. Rada odbyła kierunkową debatę w kontekście projektu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego obowiązki podmiotów wprowadzających drewno i produkty z drewna na rynek (dok. 14882/08). Zgodnie z instrukcją oraz ze względu na pomocniczą rolę Rady ds. Rolnictwa w tym aspekcie, delegacja polska nie zgłosiła uwag do przedmiotowego dokumentu.

Ponadto, na posiedzeniu 19 stycznia 2009 r., Rada głosowała w sprawie decyzji zezwalającej na wprowadzenie do obrotu na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady produktów zawierających genetycznie zmodyfikowany rzepak T45 (ACS-BNØØ8-2) lub wyprodukowanych z niego w związku ze sprzedażą tego rzepaku w krajach trzecich przed 2005 r. (dok. 15039/08), zgodnie ze stanowiskiem Rządu przyjętym przez KERM 18 listopada 2008 r. Rzeczpospolita Polska opowiedziała się przeciwko przyjęciu decyzji. Rada UE nie osiągnęła większości kwalifikowanej ani do przyjęcia, ani do odrzucenia decyzji, zgodnie z procedurą inicjatywa do przyjęcia decyzji przeszła w ręce Komisji Europejskiej.

Kolejne głosowanie również dotyczyło produktu genetycznie zmodyfikowanego – „*wniosek dotyczący decyzji Rady dotyczącej wprowadzania do obrotu, zgodnie z dyrektywą 2001/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, goździka*” (*Dianthus caryophyllus L.*, linia 123.8.12), genetycznie zmodyfikowanego w celu uzyskania koloru kwiatu. Rzeczpospolita Polska, zgodnie ze stanowiskiem Rządu przyjętym przez KERM 10 grudnia 2008 r. opowiedziała się przeciwko przyjęciu decyzji. Rada UE nie osiągnęła większości kwalifikowanej ani do przyjęcia ani do odrzucenia decyzji, zgodnie z procedurą inicjatywa do przyjęcia decyzji przeszła w ręce Komisji Europejskiej.

W przypadku pozostałych aspektów weterynaryjnych lub fitosanitarnych należy odnotować, iż na posiedzeniu 22-23 czerwca 2009 r. Rada przyjęła porozumienie polityczne w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ochrony zwierząt podczas ich uśmiercania (dok. 10723/09). Rzeczpospolita Polska udzieliła poparcia rozwiązaniom zaproponowanym przez Prezydencję w kompromisowej propozycji projektu, w którym zostały uwzględnione rozwiązania odpowiadające polskim postulatam, zawartym w stanowisku przyjętym przez Komitet Europejski Rady Ministrów 14 października 2008 r.

Natomiast, w sprawach różnych na czerwcowym posiedzeniu Rady Prezydencja czeska przedstawiła także informacje o postępie prac w odniesieniu do wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności (dok. 10641/09) oraz wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ochrony zwierząt wykorzystywanych do celów naukowych (dok. 11001/09).

W dziedzinie rybołówstwa, podczas posiedzenia 23-24 kwietnia 2009 r. przeprowadzono wymianę poglądów oraz przyjęto konkluzje w sprawie Planu działań Wspólnoty Europejskiej na rzecz ochrony rekinów i zarządzania ich zasobami (dok. 7723/09). Rzeczpospolita Polska

poparła zaproponowany przez Komisję Europejską plan działań na rzecz ochrony rekinów, które jako organizmy o niskim potencjale odbudowy populacji zalicza się do gatunków narażonych. Rada poparła działania mające na celu poszerzenie wiedzy na temat gatunków rekinów oraz zapewnienie zrównoważonego charakteru połowów rekinów w Europie jak i na świecie. Państwa członkowskie w szczególności poparły wprowadzenie zmian do rozporządzenia Rady (WE) 1185/2003 w sprawie obcinania płetw rekinom na pokładach statków, w kierunku całkowitego zakazu takich praktyk.

W czasie kwietniowego posiedzenia Rady miała miejsce prezentacja przedłożonej przez Komisję Europejską Zielonej księgi w sprawie reformy Wspólnej Polityki Rybackiej oraz pierwsza wymiana zdań państw członkowskich na temat przedstawionych w Zielonej księdze możliwych kierunków zmian Wspólnej Polityki Rybackiej w ramach reformy przewidzianej do 2012 r. oraz finansowania działań w nowej perspektywie finansowej po 2013 r. (dok. 8677/09). Przedstawiciel Polski jako podstawowy problem europejskiego rybołówstwa wskazał nadmierną zdolność połowową, podkreślając jednocześnie ogromny wysiłek podjęty przez Rzeczpospolitą Polską na rzecz redukcji floty przy wsparciu Europejskiego Funduszu Rybackiego i konieczność konsekwentnej realizacji takich działań również przez inne państwa członkowskie. Ponadto, poparł propozycję wzmocnienia długoterminowych planów zarządzania zasobami mórz oraz podkreślił konieczność dostosowania wsparcia finansowego do nowych celów polityki rybackiej oraz utrzymanie kryterium konwergencji jako podstawowej zasady podziału wspólnotowych środków na rzecz rybołówstwa.

Ponadto, podczas posiedzenia odbyła się prezentacja komunikatu Komisji Europejskiej pt. *„Budowa zrównoważonej przyszłości dla akwakultury – Nowy impuls dla strategii zrównoważonego rozwoju europejskiej akwakultury”* (dok. 8677/09), stanowiącego próbę identyfikacji przyczyn stagnacji sektora akwakultury w Europie. W zaprezentowanym przez Rzeczpospolitą Polską stanowisku podkreślono potrzebę zapewnienia odpowiedniego wsparcia finansowego i naukowego, szczególnie w przypadku ekstensywnej akwakultury śródlądowej pełniącej ważną rolę dla zachowania bioróżnorodności. Zaaapelowano również o skuteczne działania na rzecz ograniczenia wpływu rosnącej populacji kormorana na gospodarkę rybacką. Wskazano też na potrzebę zapewnienia, iż produkty importowane do Wspólnoty spełniać będą analogiczne do wymogów wspólnotowych wysokie standardy, w tym środowiskowe i zdrowotne.

Podczas posiedzenia Rady ds. Rolnictwa i Rybołówstwa 25 maja 2009 r. miała miejsce kontynuacja dyskusji na temat Zielonej Księgi w sprawie reformy Wspólnej Polityki

Rybackiej (dok. 8677/09). Przedstawiciel Polski poparł głęboką reformę Wspólnej Polityki Rybackiej, ponownie wskazał na konieczność rozwiązania problemu nadmiernej zdolności połowowej, opowiedział się za regionalizacją procesu decyzyjnego w rybołówstwie, poparł wprowadzenie indywidualnych kwot transferowalnych, jednak przy zachowaniu zasady relatywnej stabilności w podziale możliwości połowowych między państwami członkowskimi. Przedstawiciel Polski podkreślił iż kluczowym dla realizacji ambitnych celów reformy będzie kształt wsparcia finansowego dla przewidzianych w ramach reformy działań. Wsparcie to należy skorelować z potrzebami lokalnych społeczności rybackich, odczuwających bolesne konsekwencje koniecznych redukcji zdolności połowowej. Społeczności te zlokalizowane są przede wszystkim w obecnych obszarach konwergencji, stąd konieczne jest utrzymanie spójnościowego klucza podziału środków. Postulował również wzmocnienie organizacji producentów dla polepszenia pozycji rybaków wobec pośredników, przetwórców i sprzedawców w łańcuchu dystrybucji produktów rybnych, dostosowanie zasad rybołówstwa dalekomorskiego do warunków globalnej konkurencji oraz zwiększenie wsparcia dla akwakultury.

Dyskusja na temat przyszłości akwakultury we Wspólnocie kontynuowana była natomiast podczas posiedzenia Rady ds. Rolnictwa i Rybołówstwa 22-23 czerwca 2009 r., w czasie której przy poparciu Rzeczypospolitej Polskiej przyjęto konkluzje Rady w sprawie strategii zrównoważonego rozwoju akwakultury we Wspólnocie (dok. 10915/09), ujmujące najważniejsze kwestie warunkujące rozwój sektora. Istotnym elementem konkluzji było wskazanie pozytywnej roli ekstensywnej akwakultury śródlądowej dla zachowania bioróżnorodności i potrzeby odpowiedniego wsparcia tego typu działalności, uwzględnione w konkluzjach na wniosek Rzeczypospolitej Polskiej. Przedstawiciel Polski podkreślił, iż priorytetem strony polskiej w dalszych działaniach na rzecz akwakultury będzie umożliwienie wykorzystania środków Europejskiego Funduszu Rybackiego na rewitalizację stawów hodowlanych, odgrywających ważną rolę w lokalnych ekosystemach.

Ponadto, podczas czerwcowego posiedzenia Rady ds. Rolnictwa i Rybołówstwa w oparciu o zaproponowane przez Prezydencję pytania (dok. 10626/09) przeprowadzono debatę kierunkową w sprawie projektu rozporządzenia ustanawiającego wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów Wspólnej Polityki Rybackiej (dok. 15694/08). Projekt ma na celu reformę istniejącego systemu kontroli rybołówstwa, który okazał się bardzo kosztowny i skomplikowany, a przy tym nieskuteczny, co podważa wiarygodność wspólnotowej polityki w obszarze rybołówstwa.

W czasie dyskusji wszystkie zainteresowane państwa członkowskie, w tym Rzeczpospolita Polska, poparły potrzebę reform systemu kontroli rybołówstwa, przy czym w kwestii wysokości sankcji opowiedziały się za dokładnym uwzględnieniem wypracowanego w 2008 r. kompromisu odnośnie rozporządzenia Rady (WE) nr 1005/2008 w sprawie wspólnotowego systemu zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania. Większość państw opowiedziało się również za wyłączeniem spod ścisłego systemu kontroli małej floty przybrzeżnej oraz wyraziła wątpliwości wobec propozycji rozszerzenia kompetencji wspólnotowych inspektorów rybołówstwa. Przedstawiciel Polski wyraził ponadto sprzeciw wobec propozycji objęcia zakresem rozporządzenia działalności rybackiej na wodach śródlądowych, stwierdzając iż stosowanie przepisów wypracowanych dla potrzeb rybołówstwa i akwakultury morskiej w rybołówstwie śródlądowym nie jest właściwe. Ponadto, sprzeciwił się propozycji automatycznego zaliczania połowów rekreacyjnych do komercyjnych kwot połowowych. Stwierdził również, iż sankcje finansowe związane z Europejskim Funduszem Rybackim powinny być stosowane tylko w ostateczności, gdy zawiodą inne środki dyscyplinujące państwo członkowskie działające niezgodnie z zasadami Wspólnej Polityki Rybołówstwa.

Dyskusja na temat kształtu rozporządzenia ustanawiającego wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów Wspólnej Polityki Rybołówstwa, podobnie jak debata w sprawie reformy Wspólnej Polityki Rybackiej, przy aktywnym udziale strony polskiej kontynuowana będzie przez Prezydencję szwedzką w II połowie 2009 r.

Rada ds. Środowiska

Podczas Prezydencji czeskiej odbyły się dwa posiedzenia Rady ds. Środowiska (ENVI):

- 2 marca 2009 r. Na posiedzeniu przyjęto dokumenty wyszczególnione w liście A (dok. 6841/09) z wyjątkiem pkt. 2. Instrukcja na to posiedzenie została przyjęta przez KERM 27 lutego 2009 r.;
- 25 czerwca 2009 r. Na posiedzeniu przyjęto dokumenty z listy A (dok. 11128/09). Instrukcja została przyjęta przez KERM 23 czerwca 2009 r.

W trakcie Rady 2 marca 2009 r. istotnym dokumentem diskutowanym podczas posiedzenia był projekt konkluzji przedstawiający zarys elementów wspólnego stanowiska UE w sprawie całościowego porozumienia dotyczącego klimatu po roku 2012 (dok. 7128/09). Przedstawiciel Rządu RP zwrócił uwagę, iż jeśli nowe porozumienie ma być ambitne, w wymiarze globalnym

kluczem do powodzenia wysiłków w dziedzinie ograniczenia emisji jest zaangażowanie jak największej liczby krajów do przyjęcia zobowiązań redukcyjnych. Zdaniem RP najważniejszym kryterium do określania celów redukcyjnych jest wskaźnik PKB *per capita* wskazujący na możliwość realizacji koniecznych działań. Jednocześnie Rzeczpospolita Polska sceptycznie odniosła się do określenia potencjału redukcyjnego w oparciu o wskaźnik emisji na jednostkę PKB. RP stwierdziła także, iż na obecnym etapie nie jest możliwe zaproponowanie wskaźników lub kryteriów, na podstawie których szacowany byłby wkład finansowy na działania redukcyjne. Podkreślono, że na dzień dzisiejszy nie ma uzgodnionego wspólnego stanowiska UE co do kwestii finansowania działań na rzecz zmian klimatu, a konsekwencje zastosowania proponowanych mechanizmów są słabo zbadane. RP wskazała, iż w obliczu poważnych wyzwań związanych z obecnym kryzysem gospodarczym i finansowym właściwym forum do podjęcia wiążących decyzji w kwestiach finansowych jest Rada Europejska. W ostatecznej wersji konkluzji wskazano na możliwe opcje finansowania, zaznaczono jednak, iż kwestia ta będzie przedmiotem rozważań wiosennej Rady Europejskiej.

Ponadto Rada przeprowadziła debatę na temat przekształconej wersji dyrektywy w sprawie zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli (tzw. dyrektywy IPPC). Dyrektywa ta reguluje kwestię zanieczyszczeń powietrza, wody i gleby, których źródłem są zakłady przemysłowe, nakładając na nie obowiązek stosowania najlepszych dostępnych technik (BAT). Podstawą debaty była zaproponowana przez Prezydencję lista pytań (dok. 6057/09). Zgodnie z pytaniami debata skupiła się na czterech kwestiach: roli dokumentów referencyjnych dotyczących BAT, możliwości przyjęcia wymogów minimalnych na szczeblu UE w odniesieniu do innych rodzajów działalności przemysłowej, dopuszczalnych wielkości emisji dla dużych instalacji spalania oraz w odniesieniu do zakresu stosowania dyrektywy. Przedstawiciel Polski wyraził wątpliwości co do propozycji nadania dokumentom referencyjnym BAT (BREF) roli prawnie wiążącej. Ponadto RP wskazała, że właściwe organy w wydawanych przez siebie decyzjach powinny brać pod uwagę techniki opisane w dokumentach referencyjnych BREF, jednakże nie można w tym procesie pomijać indywidualnej specyfiki zakładu i środowiska w którym funkcjonuje. W opinii Rządu RP ze względu na zróżnicowane problemy w państwach członkowskich, organy właściwe powinny mieć pozostawione prawo do decydowania o parametrach funkcjonowania instalacji położonych na ich terenie. RP zdecydowanie sprzeciwiła się konieczności dostosowania instalacji już istniejących do nowych, istotnie zaostrzonych wymagań od 2016 roku, gdyż koszty dostosowania tych instalacji i związane z tym inwestycje mogłyby wpłynąć na

bezpieczeństwo dostaw energii. Dlatego też przedstawiciel Polski postulował o przesunięcie terminu wejścia w życie dyrektywy dla istniejących źródeł z roku 2016 na rok 2025. Rzeczpospolita Polska poparła możliwość wykorzystania Krajowych Planów Redukcji Emisji jako elementu zwiększenia swobody działalności gospodarczej dla osiągania ambitnych celów środowiskowych. Wyraził natomiast wątpliwości co do zasadności wprowadzania dyrektywy instalacji spalania paliw o mocy 20 – 50 MW uzasadniając, iż spowoduje to nieuzasadniony niewspółmierny wzrost kosztów, w tym także administracyjnych w stosunku do spodziewanych efektów ekologicznych.

Rada ponadto przyjęła decyzję ustalającą stanowisko w odniesieniu do proponowanych zmian w Międzynarodowej konwencji o uregulowaniu połowów wielorybów i jej zbiorze regulacji (dok. 7146/09). Rada poparła utrzymanie obowiązującego obecnie moratorium na połowy w celach zarobkowych. Jednocześnie zaznaczyła, iż mogłaby poprzeć wnioski dotyczące zarządzania połowami wielorybów na potrzeby własne przez ludność rdzenną.

Następnie Rada zgodnie ze stanowiskiem Rządu RP potwierdziła tymczasowe zakazy uprawy genetycznie zmodyfikowanej kukurydzy w Republice Węgierskiej i Republice Austrii, odrzucając wnioski Komisji Europejskiej, których celem było zniesienie tych środków (dok. 5685/09, 6327/09, 6330/09).

Podczas Prezydencji czeskiej udało się sfinalizować prace nad projektami legislacyjnymi dotyczącymi przeglądu rozporządzenia w sprawie systemu ekozarządzania i audytu EMAS (*Eco-Management and Audit Scheme*), rozporządzenia w sprawie systemu oznakowania ekologicznego oraz przekształcenia dyrektywy w sprawie ekoprojektowania produktów związanych z energią, stanowiącymi główne elementy tzw. pakietu na rzecz zrównoważonej produkcji i konsumpcji oraz zrównoważonej polityki przemysłowej.

Biorąc pod uwagę silne zróżnicowanie stanowisk poszczególnych państw członkowskich, dużym sukcesem Prezydencji czeskiej było również osiągnięcie porozumienia co do rozporządzenia w sprawie handlu produktami z fok, dopuszczającego wprowadzanie na rynek Wspólnoty jedynie produktów z fok pozyskiwanych w tradycyjny sposób przez rdzenne społeczności Eskimosów, wstrzymując tym samym import produktów pozyskiwanych podczas corocznych masowych polowań prowadzonych w sposób mogący narażać zwierzęta na zbędne cierpienia (dok. 8866/09), przy silnym poparciu Rządu RP.

Na posiedzeniu Rady 25 czerwca 2009 r. Rada większością kwalifikowaną osiągnęła porozumienie polityczne w zakresie projektu dyrektywy o emisjach przemysłowych (dok.

11320/09). RP zgłaszała szereg uwag do projektu przedstawionego przez Komisję Europejską, w rezultacie w toku prac grup roboczych Rady wprowadzono do dokumentu szereg zmian. Zgodnie z postulatami Rządu RP, wprowadzono przepisy uwzględniające specyficzną sytuację polskich sieci ciepłowniczych (nowe wymogi emisyjne będą obowiązywać ciepłownictwo dopiero od 2024 r.), przesunięto termin wejścia w życie nowych ostrzejszych standardów emisji dla istniejących instalacji, zrezygnowano z objęcia nowymi wymogami dyrektywy wszystkich instalacji o mocy powyżej 3 MW na rzecz instalacji o mocy powyżej 15 MW. Wprowadzono także możliwość stosowania krajowych planów przejściowych do końca 2020 r. obejmujących dowolną liczbę instalacji – w tym czasie instalacje mogą być zwolnione ze spełniania nowych standardów emisyjnych pod warunkiem, iż zostanie osiągnięta sumaryczna emisja poniżej określonego pułapu, do końca 2023 r. Propozycja Komisji Europejskiej w ogóle nie przewidywała takiego instrumentu. Wydłużono także możliwość czasu pracy instalacji wycofywanych z eksploatacji. Prace nad projektem dyrektywy będą kontynuowane podczas Prezydencji szwedzkiej w ramach drugiego czytania procedury współdecydowania.

Ponadto Rada zapoznała się z raportem Prezydencji w sprawie stanu prac nad projektem dyrektywy ramowej ws. ochrony gleb (dok. 10919/09). Prezydencji czeskiej nie udało się doprowadzić do porozumienia w dyskusji na temat projektu dyrektywy, podjętej na nowo w 2008 r. przez Prezydencję francuską. Mimo wprowadzonych do projektu dyrektywy zmian zapewniających państwom członkowskim bardzo dużą swobodę określania celów i środków na rzecz ochrony gleb, państwa przeciwnie przyjęciu dyrektywy podczas pierwszej fazy dyskusji nad dyrektywą w 2006 i 2007 r., do których należą Republika Federalna Niemiec, Republika Austrii, Królestwo Niderlandów, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz Republika Francuska, nie zmieniły dotychczas swojego stanowiska wobec projektu.

Podczas posiedzenia Rady jednomyślnie przyjęto konkluzje dotyczące śródkresowej oceny wykonania unijnego planu działania na rzecz różnorodności biologicznej oraz ws. strategii UE w sprawie gatunków inwazyjnych (dok. 11412/09). Rzeczpospolita Polska w świetle wniosków z przeprowadzonej przez Komisję Europejską oceny, zgodnie z którą osiągnięcie założonego celu wstrzymania procesu utraty bioróżnorodności do 2010 r. nie wydaje się realne, poparła wezwanie Rady do intensyfikacji działań na rzecz zatrzymania tego procesu. Rzeczpospolita Polska poparła również stworzenie unijnej strategii postępowania z gatunkami inwazyjnymi wskazując, iż istnieje potrzeba zastosowania skoordynowanych działań na szczeblu międzynarodowym w zakresie ochrony środowiska przed gatunkami inwazyjnymi, ze względu na tempo i skalę rozprzestrzeniania się gatunków inwazyjnych w Europie oraz

znaczne szkody ekosystemowe, gospodarcze i społeczne spowodowane przez te gatunki również na terenie RP.

Na czerwcowym posiedzeniu Rada przyjęła również konkluzje w sprawie Komunikatu Komisji Europejskiej do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno – Społecznego i Komitetu Regionów „Zielona Księga w sprawie gospodarowania bioodpadami w Unii Europejskiej” (dok. 11462/09). W konkluzjach Rada wskazała możliwe kierunki działań na rzecz rozwiązania problemu rosnącej ilości bioodpadów w kontekście prowadzonej przez Komisję Europejską analizy funkcjonowania gospodarki bioodpadami we Wspólnocie oraz rodzaju i zakresu przyszłych działań w tej dziedzinie na poziomie wspólnotowym.

Rada ds. Transportu, Telekomunikacji i Energii

Podczas Prezydencji czeskiej odbyły się cztery posiedzenia Rady do spraw Transportu, Telekomunikacji i Energii (TTE):

- 12 stycznia 2009 r. – nadzwyczajne posiedzenie Rady poświęcone kwestiom kryzysu gazowego ze stycznia 2009 r. Instrukcja została przyjęta przez Komitet Europejski Rady Ministrów w trybie obiegowym 12 stycznia 2009 r.;
- 19 lutego 2009 r. – poświęcone kwestiom energetycznym. Instrukcja została przyjęta przez Komitet Europejski Rady Ministrów w trybie obiegowym 19 stycznia 2009 r. Rada przyjęła listę punktów „A” (dok. 6403/09);
- 30-31 marca 2009 r. – poświęcone kwestiom transportu i telekomunikacji. Instrukcja została przyjęta przez Komitet Europejski Rady Ministrów 27 marca 2009 r. (dwa uzupełnienia do instrukcji w trybie obiegowym 30 marca 2009 r.). Rada przyjęła listę punktów „A” (dok. 8070/09);
- 11-12 czerwca 2009 r. – poświęcone kwestiom dotyczącym transportu i energii. Instrukcja została przyjęta przez Komitet Europejski Rady Ministrów w trybie obiegowym 10 czerwca 2009 r. Rada przyjęła listę punktów „A” (dok. 2558/09).

Transport i telekomunikacja

Podczas posiedzenia 19 lutego 2009 r. Rada, w wyniku głosowania, przyjęła dyrektywę w sprawie opłat lotniskowych w wersji uwzględniającej wszystkie uwagi zgłoszone przez Parlament Europejski w drugim czytaniu, która to w dniu 14 marca 2009 r. została opublikowana z numerem 2009/12/WE w Dzienniku Urzędowym UE. W głosowaniu RP poparła przyjęcie dyrektywy.

W odniesieniu do kwestii transportowych podczas posiedzenia Rady do spraw Transportu, Telekomunikacji i Energii 30-31 marca 2009 r., Rada zajęła się wnioskiem dotyczącym dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 1999/62/WE w sprawie pobierania opłat za użytkowanie niektórych typów infrastruktury przez pojazdy ciężarowe (EUROWINIETA). Zasadniczym przedmiotem tej nowelizacji jest zniesienie systemu winietowego (opłaty za czas użytkowania infrastruktury) i przejście na system myta czyli opłat za faktyczne wykorzystanie określonych odcinków infrastruktury przez pojazd (opłaty za przejazd). Rzeczpospolita Polska, zgodnie ze stanowiskiem Rządu przyjętym przez KERM 19 sierpnia 2008 r., poparła sprawozdanie z prac przedłożone przez Prezydencję czeską (dok. 11857/1/08, 7546/09) oraz wzięła udział w debacie dotyczącej kierunków polityki. RP wyraziła opinię, że prace nad nowelizacją dyrektywy powinny być kontynuowane, mimo trwającego kryzysu, natomiast w kwestii kosztów z tytułu kongestii, zaproponowane podejście Prezydencji wychodzi naprzeciw oczekiwaniom państw członkowskich i jest propozycją idącą w dobrym kierunku. Podejście to jest pragmatyczne i metodologicznie prawidłowe. Pozwala ono na osiągnięcie kompromisu w tej niewątpliwie kontrowersyjnej kwestii. Prezydencja podsumowała dyskusję stwierdzając, że trwająca wówczas kadencja Parlamentu Europejskiego nie zakończy pracy nad tym dossier. Projekt dyrektywy wymaga dalszych dyskusji z uwagi na kryzys ekonomiczny. Prezydencja zapowiedziała, że przekaże wyniki dyskusji przyszłej Prezydencji szwedzkiej.

W zakresie transportu lądowego, Prezydencja czeska podjęła również pracę nad wnioskiem w sprawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 2002/15/WE w sprawie organizacji czasu pracy osób wykonujących czynności w trasie w zakresie transportu drogowego. Kwestia ta była omawiana w czasie posiedzenia Rady do spraw Transportu, Telekomunikacji i Energii 30-31 marca 2009 r. (dok. 14461/08, 7577/09, 7577/09). Celem nowelizacji dyrektywy jest poprawa poziomu przestrzegania przepisów poprzez ich uporządkowanie, zaktualizowanie i sprecyzowanie, a zwłaszcza:

- zwiększenie jasności, czytelności i egzekwowalności obecnych zasad, dzięki zapewnieniu bardziej precyzyjnej definicji pracowników wykonujących czynności związane z przewozem, obejmującej w tej kategorii pracowników również kierowców pozornie pracujących na własny rachunek i tym samym o wyłączeniu z zakresu dyrektywy kierowców pracujących na własny rachunek;
- zmiana definicji pracy w porze nocnej;
- zapewnienie większej przejrzystości i skuteczności krajowych systemów egzekwowania, jednolitego rozumienia przepisów i ich stosowania.

Zgodnie z aktualnym projektem kierowcy rzeczywiście pracujący na własny rachunek i kierowcy pozornie pracujący na własny rachunek będą wyłączeni z zakresu dyrektywy, ale państwa członkowskie będą miały swobodę uregulowania tej kwestii w wewnętrznych przepisach. Zgodnie ze stanowiskiem Rządu, przyjętym przez KERM 6 listopada 2008 r. RP poparła przedłożone przez Prezydencję podejście ogólne.

Odnosnie transportu lotniczego, na posiedzeniu Rady do spraw Transportu, Telekomunikacji i Energii 30-31 marca 2009 r. Prezydencja czeska zajęła się kontynuacją prac dotyczących projektu „*Single European Sky ATM*” (*Air Traffic Management*) *Research* (SESAR): Centralnego planu zarządzania ruchem lotniczym, w skład którego weszły: „*Projekt decyzji Rady zatwierdzającej centralny plan zarządzania europejskim ruchem lotniczym projektu badawczego ATM (SESAR) w jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej oraz projekt rezolucji Rady zatwierdzającej centralny plan zarządzania europejskim ruchem lotniczym*” (dok. 7119/09, 7742/09). Strona polska, zgodnie ze stanowiskiem Rządu, przyjętym 19 marca 2009 r. wstrzymała się od głosu wobec decyzji Rady zatwierdzającej centralny plan zarządzania europejskim ruchem lotniczym projektu badawczego ATM (SESAR) oraz przedłożyła oświadczenie, w którym wyraziła swoje poparcie dla programu badawczo – rozwojowego SESAR, przy czym zwróciła uwagę na kilka potencjalnych problemów i zagrożeń, które wynikają z wdrażania pierwszego pakietu implementacyjnego na lata 2008 – 2013 w zakresie wdrażania technicznych rozwiązań oraz w obszarze samego zarządzania ruchem lotniczym. Realizacja zadań przedstawionych w centralnym planie SESAR nie odzwierciedla w pełni sytuacji państw peryferyjnych Unii Europejskiej, zarówno pod względem ich potencjału technicznego, jak i w odniesieniu do wielkości i specyfiki ruchu lotniczego. W ocenie Rządu Rzeczypospolitej Polskiej w planie centralnym SESAR nie została zawarta pełna analiza kosztów wdrożenia pierwszego pakietu implementacyjnego

i mechanizmu jego finansowania, zarówno przez instytucje zapewniające służby żeglugi powietrznej, jak i porty lotnicze oraz stronę wojskową. Uznając, że plan centralny SESAR traktowany jest jako wstępna wersja europejskiego centralnego planu zarządzania ruchem lotniczym, która będzie poddawana aktualizacji i zmianom, RP wyraziła nadzieję, iż powyższe kwestie będą zweryfikowane i rozwiązane w najbliższym czasie. Rzeczpospolita RP zaznaczyła, że byłaby gotowa poprzeć przyjęcie europejskiego centralnego planu zarządzania ruchem lotniczym tylko po przeprowadzeniu jego aktualizacji w zakresie mechanizmów finansowych. Z tego powodu Rząd Rzeczypospolitej Polskiej wstrzymał się od głosu wobec przedmiotowej decyzji zatwierdzającej europejski centralny plan zarządzania ruchem lotniczym. Jednocześnie RP poparła przyjęcie rezolucji Rady ws. zatwierdzenia *ATM Master Plan*. Rada, decyzją większości państw członkowskich, przyjęła decyzję i rezolucję.

Prezydencja czeska kontynuowała także prace nad pakietem przepisów w sprawie utworzenia jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej (rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniające rozporządzenia (WE) nr 549/2004, (WE) nr 550/2004, (WE) nr 551/2004 oraz (WE) nr 552/2004 w celu poprawienia skuteczności działania i zrównoważonego rozwoju europejskiego systemu lotnictwa). Podczas posiedzenia Rady 30 – 31 marca 2009 r. Prezydencja poinformowała o uzgodnieniu z Parlamentem Europejskim tekstu przedmiotowego rozporządzenia. Podczas prac nad pakietem SES II (*Single European Sky II*) RP popierała proponowane kierunki zmian.

Na posiedzeniu Rady 30-31 marca 2009 r. przyjęty został również wniosek w sprawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie nr 95/93 w sprawie wspólnych zasad przydzielania czasu na start lub lądowanie w portach lotniczych Wspólnoty. Celem zmiany rozporządzenia, ograniczonej efektywnie do pojedynczego sezonu rozkładowego, było usunięcie wątpliwości interpretacyjnych przepisów obowiązującego rozporządzenia nr 95/93 i uniknięcie ryzyka posługiwania się przez państwa członkowskie różnymi wykładniami rozporządzenia, co prowadziłoby do braku spójności w stosowaniu art. 10 ust. 4 ww. rozporządzenia na całym terytorium Wspólnoty. Zaproponowane zmiany w praktyce pozwolić miały na zmniejszenie negatywnych skutków kryzysu gospodarczego odczuwanych przez przewoźników lotniczych. Umożliwiają przewoźnikom operującym obecnie na koordynowanych lotniskach elastyczne dostosowanie siatki połączeń do aktualnego popytu, zmniejszonego w związku z obecną sytuacją ekonomiczną. RP zgodnie ze stanowiskiem Rządu, poparła jak najszybsze wejście w życie rozwiązań przewidzianych w projekcie na sezon LATO 2010, podkreślając jednocześnie potrzebę dogłębnej analizy

sytuacji panującej na rynku w celu określenia zasadności ewentualnego objęcia przepisami rozporządzenia również następnych sezonów rozkładowych.

Dzięki zaangażowaniu stron, możliwe było szybkie przyjęcie rozporządzenia, ogłoszonego w Dzienniku Urzędowym UE 29 czerwca 2009 r., którego ostateczna forma odpowiada stanowisku wyrażonemu przez RP podczas prac nad rozporządzeniem. Rozporządzenie weszło w życie 30 czerwca 2009 r.

W odniesieniu do zagadnień polityki transportu lotniczego, Prezydencja czeska zajmowała się także stosunkami zewnętrznymi w lotnictwie. W czasie marcowego posiedzenia Rady do spraw Transportu, Telekomunikacji i Energii przedstawiony został *„Wniosek dotyczący decyzji Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich Unii Europejskiej zebranych w Radzie w sprawie podpisania i tymczasowego stosowania Umowy o transporcie lotniczym między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Kanadą, z drugiej strony”*. Rzeczpospolita Polska, zgodnie ze stanowiskiem Rządu przyjętym przez KERM 10 marca 2009 r., zaakceptowała treść umowy w wersji przedłożonej przez Prezydencję na Radę (dok. 6621/09, 7929/09). *„Umowa o transporcie lotniczym między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Kanadą, z drugiej strony”* ma na celu stworzenie w przyszłości otwartego obszaru lotniczego między Unią Europejską a Kanadą. Powstałby wówczas jednolity rynek dla transportu lotniczego między wymienionymi podmiotami, charakteryzujący się swobodą inwestowania i świadczenia usług transportowych po obu stronach Atlantyku. Rada bez dyskusji przyjęła pozytywne stanowisko wobec projektu umowy z Kanadą, w wersji przedłożonej na posiedzenie.

Prezydencja czeska zajęła się również kwestią praw pasażerów w transporcie morskim i wodnym śródlądowym. Sprawozdanie z postępu prac i debata dotycząca kierunków polityki odnośnie *„Wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącego praw pasażerów podróżujących drogą morską i wodną śródlądową oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów”* (dok. 11990/08, 7141/09) zostało przyjęte przez Radę na posiedzeniu 30-31 marca 2009 r. Strona polska wzięła udział w dyskusji i zgodnie ze stanowiskiem Rządu, przyjętym 10 lutego 2009 r., kierunkowo poparła ideę rozpatrzenia i uzgodnienia omawianego projektu rozporządzenia oraz wyraziła gotowość aktywnego udziału w pracach nad jego ostatecznym kształtem. RP uznała za zasadne wprowadzenie regulacji dotyczącej obowiązków przewoźnika oraz praw pasażerów w transporcie morskim oraz wodnym

śródlądowym w szczególności w zakresie zapewnienia pomocy pasażerom niepełnosprawnym oraz osobom o ograniczonej sprawności ruchowej. Polska wyraziła zdanie, że ze względu na specyfikę transportu wodnego, za zasadne uznaje rozpatrzenie możliwości rozdziału problematyki transportu morskiego od transportu wodnego śródlądowego.

Prezydencja czeska, zgodnie z zapowiadanymi priorytetami w zakresie polityki transportowej, podjęła również zagadnienie inteligentnych systemów transportowych (ITS). W trakcie Rady do spraw Transportu, Telekomunikacji i Energii 30-31 marca 2009 r., Prezydencja przedłożyła konkluzje Rady w sprawie „Komunikatu Komisji – Plan działania na rzecz wdrażania inteligentnych systemów transportowych w Europie”. Strona polska poparła ich przyjęcie.

Podczas marcowego posiedzenia Rady do spraw Transportu, Telekomunikacji i Energii omówiono również kwestie z zakresu telekomunikacji. Prezydencja czeska poinformowała, że w I półroczu 2009 r. udało się osiągnąć porozumienie z Parlamentem Europejskim m.in. w sprawie projektu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 717/2007 w sprawie roamingu w publicznych sieciach telefonii ruchomej wewnątrz Wspólnoty. Celem projektu rozporządzenia jest rozszerzenie korzystnych dla konsumentów wspólnotowych rozwiązań prawnych dotyczących usług roamingu na przesyłanie wiadomości sms-owych oraz przepływ danych oraz dalsze obniżenie cen usług telefonicznych świadczonych w roamingu na terenie Unii Europejskiej. Ostatecznie tekst rozporządzenia został przyjęty w I czytaniu przez Parlament Europejski (22 kwietnia 2009 r.) oraz Radę Unii Europejskiej (8 czerwca 2009 r.; dok. 10319/1/09 i 3645/09). Należy podkreślić, iż Rzeczpospolita Polska zdecydowanie popierała rozszerzającą nowelizację rozporządzenia w sprawie roamingu – już na etapie prac nad obecnie znowelizowanym rozporządzeniem wskazywała na konieczność obniżenia cen przekazu danych oraz sms-ów.

Prezydencja czeska przedstawiła również w trakcie marcowego posiedzenia Rady informację na temat przebiegu prac nad modyfikacją ram prawnych dla sektora sieci i usług łączności elektronicznej. Komisja Europejska w 2008 r. przedstawiła nowe wersje projektów aktów prawnych, w znacznej mierze uwzględniające poprawki zaproponowane przez Parlament Europejski w I czytaniu:

- dyrektywy dotyczącej Lepszego Stanowienia Prawa (dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 2002/21/WE w sprawie wspólnych ram

regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej, dyrektywę 2002/19/WE w sprawie dostępu do sieci łączności elektronicznej oraz wzajemnych połączeń oraz dyrektywę 2002/20/WE w sprawie zezwoleń na udostępnienie sieci i usług łączności elektronicznej; COM (2008) 724);

- dyrektywy w sprawie Uprawnień Obywateli (dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 2002/22/WE w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników oraz dyrektywę 2002/58/WE dotyczącą przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 w sprawie współpracy w dziedzinie ochrony konsumentów; COM (2008) 723);
- rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego Europejski Urząd ds. Rynku Łączności Elektronicznej (EECMA; COM (2008) 720).

Prezydencja czeska zapowiedziała podczas marcowego spotkania Rady rozpoczęcie negocjacji z Parlamentem Europejskim i Komisją Europejską w ramach drugiego czytania, w związku z tym, iż 16 lutego 2009 r. (w ramach listy pkt „A” Rady ds. Edukacji, Młodzieży i Kultury) przyjęte zostało ostatecznie wspólne stanowisko Rady Unii Europejskiej w odniesieniu do projektów aktów prawnych dotyczących rynku łączności elektronicznej (dok.16496/08, 5907/09, 16497/08, 5909/1/09, 16498/08 i 5913/1/09).

W ramach uzgadniania stanowiska do zaprezentowania przez Prezydencję czeską podczas trilogu z Parlamentem Europejskim, Rzeczpospolita Polska przede wszystkim:

- sprzeciwiała się nadaniu Komisji Europejskiej większych kompetencji (m.in. w zakresie zarządzania widmem radiowym, nadania prawa weta w stosunku do środków regulacyjnych stosowanych przez krajowe organy regulacyjne);
- popierała wprowadzenie zapisów dotyczących podziału funkcjonalnego z uwzględnieniem konieczności traktowania go jako wyjątkowego środka regulacyjnego, który ma charakter ostateczny i ograniczony tylko do szczególnych przypadków, gdy dotychczas nałożone obowiązki regulacyjne nie dają efektu w postaci zapewnienia konkurencji;
- wyrażała nieprzychylnie stanowisko w kwestii wprowadzenia do tekstu dyrektywy odniesienia do pojęcia treści przekazu (w tym – wprowadzenia nowego przepisu

dotyczącego promowania przestrzegania praw autorskich w środkach komunikacji elektronicznej) stwierdzając, iż dyrektywy dotyczą przesyłu danych w sieciach telekomunikacyjnych, a nie treści;

- niezgadzała się z propozycjami tworzenia sformalizowanego organu Unii Europejskiej ds. łączności elektronicznej w miejsce Europejskiej Grupy Regulatorów, o szerokich zadaniach i kompetencjach.

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej wyrażał również zaniepokojenie tendencją Prezydencji czeskiej do daleko idących zmian wspólnego stanowiska Rady, zgodnie ze stanowiskami Rządu Rzeczypospolitej Polskiej przyjętymi przez Komitet Europejski Rady Ministrów do COM (2008) 720, 723 i 724 19 grudnia 2008 r.

Prowadzone w I półroczu 2009 r. przez Prezydencję czeską spotkania w ramach *trilogu* odnośnie pakietu łączności elektronicznej zakończyły się osiągnięciem 28 kwietnia 2009 r. porozumienia z Parlamentem Europejskim.

W dn. 6 maja 2009 r. Parlament Europejski odrzucił jednakże część osiągniętego kompromisu, przyjmując w II czytaniu poprawkę 138/46 w odniesieniu do art. 8 dyrektywy dotyczącej Lepszego Stanowienia Prawa (tzw. dyrektywa ramowa). W poprawce tej zawarte jest odniesienie do art. 11 Karty Praw Podstawowych, której obowiązywanie zależy od ratyfikacji Traktatu z Lizbony.

W związku z powyższym, podczas posiedzenia czerwcowej Rady do spraw Transportu, Telekomunikacji i Energii, Prezydencja czeska przeprowadziła dyskusję nt. dalszych prac nad pakietem.

Zgodnie z instrukcją, Rzeczpospolita Polska poinformowała, iż byłaby gotowa poprzeć wszystkie poprawki wprowadzone przez Parlament Europejski, jeżeli dyskusja miałaby się odbyć jeszcze w I połowie 2009 r., tak aby nie było konieczne wszczynanie procedury pojednawczej, natomiast w przypadku przeniesienia dyskusji na jesień – będzie przeciwna ewentualnemu podziałowi pakietu telekomunikacyjnego zauważając, że dyrektywy i rozporządzenie wchodzące w jego skład powinny być omawiane łącznie w celu zachowania spójności legislacji, natomiast sama dyskusja może obecnie dotyczyć jedynie poprawki 138/46. Należy podkreślić, iż Rzeczpospolita Polska przystąpiła do Protokołu Nr 7 dołączonego do Traktatu z Lizbony, będącego klauzulą *opt-out*, dotycząca ograniczenia stosowania całości przepisów Karty Praw Podstawowych dla obywateli Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej i Rzeczypospolitej Polskiej, w związku

z czym istotne jest wyjaśnienie kwestii, jak państwa objęte ww. protokołem miałyby prawidłowo wdrożyć przepisy proponowane przez Parlament Europejski.

Ostatecznie, ministrowie państw członkowskich zgodzili się, że: biorąc pod uwagę fakt nieprzekazania przez Parlament Europejski do 11-12 czerwca 2009 r. wyników głosowania plenarnego z II czytania, nie było możliwe podjęcie ostatecznej decyzji w sprawie pakietu w trakcie Prezydencji czeskiej oraz, iż prace w ramach ewentualnej procedury koncyliacyjnej (która wydaje się nieunikniona ponieważ większość państw członkowskich stwierdziła, iż nie może zaakceptować poprawki 138) powinny zostać ograniczone do spornej kwestii.

Na posiedzeniu Rady 30-31 marca 2009 r. przyjęte zostały również konkluzje Rady odnośnie komunikatu Komisji Europejskiej „*Dążenie do dostępnego społeczeństwa informacyjnego*” (dok. 7612/09), w których zobowiązano się m.in. do działań na rzecz poprawy dostępności stron internetowych dla jak największej liczby obywateli, włączenia kryterium dostępności stron do kryteriów przeprowadzania przetargów publicznych na ich projektowanie finansowanych ze środków publicznych, kontynuacji Programu na rzecz Innowacyjności i Konkurencyjności (*Competitiveness and Innovation Framework Programme – CIP*) przez Komisję Europejską.

Posiedzenie Rady do spraw Transportu, Telekomunikacji i Energii 11-12 czerwca 2009 r. poświęcone było transportowi, telekomunikacji i energii.

W zakresie polityki transportowej, Prezydencja czeska na czerwcowym posiedzeniu Rady do spraw Transportu, Telekomunikacji i Energii zajęła się „*wnioskiem dotyczącym rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie europejskiej sieci kolejowej ukierunkowanej na konkurencyjny transport towarowy*” (dok. 17324/08, 10678/09). Założenia rozporządzenie to ma być narzędziem pomocnym w tworzeniu sieci międzynarodowych kolejowych korytarzy towarowych. Określa ono reguły związane z ustanowieniem i organizacją korytarzy kolejowego transportu towarowego oraz z zarządzaniem nimi. Rozporządzenie ma wyjść naprzeciw dotychczasowym problemom stojącym na przeszkodzie rozwojowi korytarzy kolejowych oraz podnieść jakość usług kolejowych przewozów towarowych tak, aby wzmocnić ich konkurencyjność. Strona polska, po dyskusjach w wyniku których udało się uzyskać satysfakcjonujące dla RP zapisy, przede wszystkim odnośnie tras początkowych korytarzy oraz przepustowości dla pociągów pasażerskich kursujących w korytarzu towarowym, poparła – podobnie jak pozostałe państwa członkowskie – uzgodnienie porozumienia politycznego wobec projektu rozporządzenia, co było zgodne ze stanowiskiem Rządu przyjętym przez KERM 13 stycznia 2009 r.

Możliwość ustanawiania dalszych korytarzy będzie uzależniona od rozmów z zainteresowanymi państwami członkowskimi.

Prezydencja czeska w czasie czerwcowej Rady do spraw Transportu, Telekomunikacji i Energii podjęła również temat związany z „wnioskiem dotyczącym rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1321/2004 w sprawie ustanowienia struktur zarządzania europejskimi programami radionawigacyjnymi” (dok. 6257/09, 10312/09). Celem projektu rozporządzenia było doprowadzenie do zgodności między przepisami rozporządzenia Rady (WE) nr 1321/2004 z 12 lipca 2004 r. w sprawie ustanowienia struktur zarządzania europejskimi programami radionawigacyjnymi a przepisami rozporządzenia (WE) nr 683/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady 9 lipca 2008 r. w sprawie dalszej realizacji europejskich programów nawigacji satelitarnej EGNOS (*European Geostationary Navigation Overlay Service*) i Galileo. W okresie Prezydencji czeskiej nie udało się osiągnąć konsensusu odnośnie ostatecznego kształtu nowelizacji rozporządzenia nr 1321/2004, zatem zostało przedłożone na Radzie jedynie sprawozdanie z postępu prac, które RP poparła, zgodnie ze stanowiskiem Rządu przyjętym przez KERM 8 kwietnia 2009 r.

Na posiedzeniu czerwcowym, Rada podjęła także pracę nad „Wnioskiem dotyczącym rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącego praw pasażerów w transporcie autobusowym i autokarowym oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów”. Przeprowadzono debatę dotyczącą kierunków polityki oraz przyjęto sprawozdanie z postępu prac (dok. 16933/08, 10301/09). RP zgodnie ze stanowiskiem Rządu przyjętym 30 grudnia 2009 r., pozytywnie ustosunkowała się do projektu rozporządzenia wprowadzającego regulacje dotyczące obowiązków operatora, praw pasażerów oraz zapewnienia pomocy pasażerom niepełnosprawnym oraz zaakceptowała treść „Raportu z postępu prac”. Dodatkowo RP opowiedziała się za otwartym zakresem zastosowania rozporządzenia z ewentualnymi zwolnieniami, co oznacza, że państwa członkowskie mogłyby zwolnić co najmniej jeden rodzaj usług transportu autobusowego/autokarowego ze stosowania niektórych przepisów nieodpowiednich ze względu na charakter tych usług, przy czym zagwarantowano by wszystkim pasażerom niektóre podstawowe prawa w wybranych obszarach.

Kwestia inteligentnych systemów transportowych (*Intelligent Transport Systems – ITS*), która ma zdaniem Prezydencji czeskiej wielką wagę dla bezpieczeństwa i usprawnienia ruchu

transportowego w krajach wspólnoty została podjęta na czerwcowym posiedzeniu Rady do spraw Transportu, Telekomunikacji i Energii. Wdrożenie ITS ma spowodować poprawę bezpieczeństwa i wydajności w transporcie, a także mieć pozytywny wpływ na środowisko. Prezydencja przedłożyła sprawozdanie z postępu prac odnośnie „*Wniosku w sprawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej ramy wdrażania inteligentnych systemów transportowych w dziedzinie transportu drogowego oraz ich interfejsów z innymi rodzajami transportu*”. Było to wynikiem konkluzji, przyjętych na marcowej Radzie do spraw Transportu, Telekomunikacji i Energii, które miały na celu stymulowanie debaty nt. projektu dyrektywy dotyczącej ITS. Sprawozdanie (dok. 17564/08, 10012/09) zostało poparte przez RP zgodnie ze stanowiskiem Rządu, przyjętym 20 stycznia 2009 r., jak również przez pozostałe państwa członkowskie.

Ponadto, Prezydencja czeska na czerwcowym posiedzeniu Rady przedłożyła również projekt konkluzji odnośnie Zielonej Księgi TEN-T: *Przegląd polityki w kierunku lepiej zintegrowanej Transeuropejskiej Sieci Transportowej w służbie wspólnej polityki transportowej* (dok. 6135/09, 10649/09). Strona polska zaakceptowała zaproponowane zapisy.

W odniesieniu do transportu lotniczego Rada przyjęła decyzję upoważniającą Komisję Europejską do otwarcia negocjacji całościowej umowy lotniczej z Gruzją, co stanowi kolejny krok w kierunku realizacji polityki UE mającej na celu utworzenie wspólnego obszaru lotniczego.

W odniesieniu do kwestii telekomunikacyjnych podczas czerwcowej Rady nastąpiła wymiana opinii odnośnie do kwestii europejskiej polityki bezpieczeństwa sieci i informacji (dok. 8375/09 i 10125/09).

Energia

W trakcie posiedzenia Rady do spraw Transportu, Telekomunikacji i Energii 12 stycznia 2009 r. Prezydencja czeska przedstawiła genezę konfliktu gazowego pomiędzy Federacją Rosyjską i Ukrainą oraz poinformowała o działaniach podejmowanych przez Wspólnotę na rzecz wznowienia dostaw gazu do Unii Europejskiej przez terytorium Ukrainy.

Rzeczpospolita Polska wyraziła poparcie dla porozumienia w odniesieniu do konkluzji w sprawie bezpieczeństwa energetycznego w związku ze sporem między Ukrainą a Federacją Rosyjską w sprawie gazu (dok. 5165/09). Strona polska z satysfakcją odnotowała, że znaczna część postulatów zgłaszanych przez Rzeczpospolitą Polską podczas dyskusji została zawarta w ostatecznej wersji tekstu.

Przyjęte przez Radę porozumienie wskazało na pilną potrzebę opracowania i zoptymalizowania środków średnio- i długoterminowych, które będą zapobiegać powstawaniu podobnych sytuacji kryzysowych w przyszłości oraz zminimalizują skutki ewentualnych przyszłych przerw w dostawach gazu do Unii Europejskiej. W tym względzie Rada wskazała na potrzebę kierunkowego potwierdzenia przez państwa członkowskie działań wskazanych w ramach przedstawionego przez Komisję Europejską 13 listopada 2008 r. Drugiego Strategicznego Przeglądu Energetycznego (*Second Strategic Energy Review – SER II*) w tym m.in. zwiększenia przejrzystości informacji w zakresie przesyłu gazu do Wspólnoty i przyspieszenia prac nad rozbudową niezbędnej infrastruktury energetycznej wzmacniającej działania rynku wewnętrznego gazu ziemnego i energii elektrycznej oraz umożliwiającej dywersyfikację tras przesyłu i źródeł surowców energetycznych. Delegacja polska ze szczególną satysfakcją przyjęła zobowiązanie Komisji Europejskiej do przyspieszenia przeglądu dyrektywy 2004/67/WE o bezpieczeństwie dostaw gazu w tym ustanowienia skutecznych mechanizmów antykryzysowych na poziomie zarówno państw członkowskich, jak i Wspólnoty.

W trakcie posiedzenia Rady do spraw Transportu, Telekomunikacji i Energii 19 lutego 2009 r. przyjęte zostały konkluzje Rady do Komunikatu Komisji Europejskiej do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego oraz Komitetu Regionów – Drugi strategiczny przegląd sytuacji energetycznej – plan działania dotyczący bezpieczeństwa energetycznego i solidarności energetycznej UE (dok. 15944/08 oraz 6692/09).

Rzeczpospolita Polska wyraziła poparcie dla przyjęcia konkluzji, które kierunkowo zatwierdziły działania na rzecz wzmocnienia III filaru Europejskiej Polityki Energetycznej – „bezpieczeństwa dostaw surowców”, zgodnie z priorytetami wskazanymi w SER II. Strona polska z satysfakcją odnotowała zgodę Rady na konieczną intensyfikację wysiłków na rzecz rozbudowy połączeń międzysystemowych i dywersyfikacji dostawców, źródeł oraz tras przesyłu energii, w szczególności w sektorze gazu. Rada potwierdziła wagę zewnętrznej polityki energetycznej dla bezpieczeństwa dostaw surowców do Wspólnoty. W tym kontekście delegacja polska ze szczególnym zadowoleniem odnotowała potrzebę wzmocnienia mechanizmów gwarantujących, że Unia Europejska i poszczególne państwa członkowskie będą mówić jednym głosem w obszarze energii. Strona polska z satysfakcją odnotowała także potwierdzenie przez Radę postulatu Rzeczypospolitej Polskiej, by przyszłe

stosunki Unii Europejskiej z krajami trzecimi były oparte na dorobku prawnym Wspólnot oraz na zasadach określonych w Traktacie Karty Energetycznej.

Kluczowym elementem konkluzji z punktu widzenia wzmocnienia bezpieczeństwa dostaw gazu do Unii Europejskiej była zgoda Rady na pilną nowelizację dyrektywy 2004/67/WE o bezpieczeństwie dostaw gazu. Przyszły kształt nowego aktu prawnego regulującego tę kwestię ma zagwarantować skuteczniejszy mechanizm reagowania kryzysowego m.in. przy pomocy uprzednio zdefiniowanych planów bezpieczeństwa.

Na posiedzeniu Rady do spraw Transportu, Telekomunikacji i Energii 19 lutego 2009 r. miała także miejsce debata polityczna (dok. 6199/09) na temat:

- Komunikatu Komisji Europejskiej do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów w sprawie dyrektywy 2004/67/WE z dnia 26 kwietnia 2004 r. dotyczącej środków zapewniających bezpieczeństwo dostaw gazu ziemnego (dok. 15905/08).
- Wniosku w sprawie dyrektywy Rady nakładającej na państwa członkowskie obowiązek utrzymywania minimalnych zapasów ropy naftowej lub produktów naftowych (dok. 15910/08, stanowisko Rządu przyjęte na posiedzeniu KERM 20 stycznia 2009 r.).

W odniesieniu do pierwszego punktu dyskusji, Rzeczpospolita Polska wyraziła oczekiwanie na pilne rozpoczęcie prac nad nowelizacją dyrektywy 2004/67/WE. Nowy akt prawny, wobec którego należy osiągnąć porozumienie polityczne jeszcze w 2009 r., powinien zawierać operacyjne mechanizmy solidarnej reakcji państw członkowskich na wypadek przerw w dostawach gazu. Mechanizmy te powinny uzupełniać rozwiązania możliwe do zastosowania na podstawie aktualnie obowiązujących rozwiązań m.in. w ramach przyjętego 26 czerwca 2009 r. przez Radę tzw. III pakietu liberalizacyjnego dla rynku energii elektrycznej i gazu ziemnego.

Strona polska wyraziła nadzieję, że na podstawie przedstawionych przez Komisję Europejską mechanizmów, Rada podejmie zdecydowane kroki na rzecz stworzenia w ramach nowelizowanej dyrektywy 2004/67/WE wzajemnie spójnych i solidarnych planów bezpieczeństwa na poziomie zarówno państw członkowskich, jak i całej Wspólnoty. Plany te powinny zawierać wcześniej zdefiniowany zakres konkretnych działań antykryzysowych, których wdrożenie następowaloby automatycznie wraz z chwilą ogłoszenia sytuacji alarmowej.

W odniesieniu do drugiego punktu debaty politycznej należy wskazać, że celem ujednoczenia i zrewidowania regulacji w tym zakresie jest wzmocnienie systemu interwencji kryzysowej na rynku paliw w Unii Europejskiej m.in. poprzez zwiększenie przejrzystości rynku oraz usprawnienie procedur decyzyjnych. Zachowując optymalny poziom obciążeń administracyjnych system ten ma stanowić odpowiedź na potrzeby Wspólnoty w zakresie wzmocnienia bezpieczeństwa na wypadek przerw w dostawach paliw ciekłych. Rzeczpospolita Polska wyraziła poparcie dla działań na rzecz wzmocnienia przepisów dotyczących bezpieczeństwa zaopatrzenia rynku w paliwa. Strona polska, zgodnie ze stanowiskiem Rządu, wspiera działania na rzecz zbliżenia i synchronizacji rozwiązań przyjętych w Unii Europejskiej do działań przyjętych w ramach Międzynarodowej Agencji Energetycznej – MAE w zakresie metodologii obliczania zapasów ropy naftowej oraz procedur uwalniania zapasów na wypadek sytuacji kryzysowych. Takie rozwiązania umożliwią m.in. eliminację opóźnień w zakresie wdrażania decyzji MAE przez państwa członkowskie i regulatorów krajowych.

Po przeprowadzeniu debaty politycznej, głównymi kwestiami do ustalenia podczas posiedzenia Rady do spraw Transportu, Telekomunikacji i Energii 11-12 czerwca 2009 r. (sesja dotycząca energii) były kwestie dotyczące częstotliwości sprawozdawczości zapasów handlowych, uprawnień Komisji Europejskiej w zakresie wdrażania decyzji MAE, możliwości odmowy przyjęcia zlecenia przez podmioty gospodarcze w uzasadnionych sytuacjach (np. braku pojemności magazynowych) oraz możliwości wykorzystania zapasów w sytuacji zakłóceń lokalnych z pominięciem procedury konsultacyjnej, co ma swoje bezpośrednie przełożenie na tempo podejmowania działań interwencyjnych.

Podczas posiedzenia czerwcowej Rady państwa członkowskie przyjęły porozumienie polityczne do uzgodnionej wersji dokumentu: *„Wniosek w sprawie dyrektywy Rady nakładającej na państwa członkowskie obowiązek utrzymywania minimalnych zapasów ropy naftowej lub produktów naftowych”* (dok. 15910/08 oraz 10526/09 REV 1).

Rzeczpospolita Polska wyraziła poparcie dla przyjęcia porozumienia politycznego w kształcie zaproponowanym przez Prezydencję czeską. Strona polska z satysfakcją odnotowała, że większość postulatów zgłaszanych przez delegację polską podczas całej fazy negocjacji zostało zrealizowanych.

W ramach przyjętego dokumentu utrzymano preferowany przez stronę polską 30-dniowy okres sprawozdawczości zapasów handlowych, który zapewnia przejrzystość i wiarygodność przekazywanych danych przy utrzymaniu racjonalnego poziomu kosztów. Ponadto

złagodzone brzmienie przepisów w zakresie wdrażania decyzji MAE w państwach niebędących członkiem tej organizacji, wprowadzono możliwość wykorzystania zapasów w operacjach finansowych podmiotów odpowiedzialnych za ich utrzymanie (takie uprawnienie jest istotnym źródłem pozyskiwania ewentualnych środków przeznaczonych na cele inwestycyjne) oraz umożliwiono uruchomienie zapasów na wypadek zakłóceń o charakterze lokalnym przed rozpoczęciem procedury konsultacji przewidzianej w projekcie dyrektywy.

W dalszej części posiedzenia Rady do spraw Transportu, Telekomunikacji i Energii 12 czerwca 2009 r. Prezydencja czeska przedstawiła sprawozdanie z postępu prac w zakresie aktów prawnych wchodzących w zakres pakietu dotyczącego efektywności energetycznej (dok. 8989/09). Przedstawiony raport dotyczył następujących dokumentów legislacyjnych:

- *„Wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wskazania poprzez etykietowanie oraz standardowe informacje o produkcie zużycia energii oraz innych zasobów przez produkty związane z energią”* (dok. 15906/08 stanowisko Rządu przyjęte na posiedzeniu KERM 23 czerwca 2009 r.).
- *„Wniosek dotyczący przekształcenia dyrektywy 2002/91/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie charakterystyki energetycznej budynków”* (dok. 15929/08 stanowisko Rządu przyjęte na posiedzeniu KERM 25 marca 2009 r.).
- *„Wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie oznakowania opon pod kątem efektywności paliwowej i innych zasadniczych parametrów”* (dok. 15920/08 stanowisko Rządu przyjęte na posiedzeniu KERM 21 kwietnia 2009 r.).

Podczas ostatniej części posiedzenia czerwcowej Rady Prezydencja czeska przedstawiła *„Aktualny stan spraw w zakresie stosunków międzynarodowych w dziedzinie energii”* (dok. 9852/09).

Kluczowym zagadnieniem w tym zakresie była sprawa tranzytu gazu ziemnego do Unii Europejskiej przez terytorium Ukrainy oraz dyskusja nad rosyjską koncepcją nowego ładu międzynarodowego w obszarze energii.

Rzeczpospolita Polska stoi na stanowisku, że rozwiązania zaproponowane przez stronę rosyjską w zakresie nowego międzynarodowego ładu energetycznego stanowią alternatywę dla aktualnie obowiązujących rozwiązań opartych na Traktacie Karty Energetycznej (TKE). Delegacja polska uważa, że powyższe propozycje należy interpretować przez pryzmat

konkluzji lutowej Rady ds. Transportu, Telekomunikacji i Energii oraz w kontekście wspólnego stanowiska Unii Europejskiej w odniesieniu do okresowego przeglądu TKE. Państwa członkowskie, w ramach wspólnego stanowiska przesłanego do Sekretariatu Karty Energetycznej 30 kwietnia 2009 r., ogólnie wysoko oceniły funkcjonowanie TKE w aktualnym kształcie. Strona polska uważa zatem za bezzasadne prowadzenie równoległej dyskusji nad nowymi propozycjami rosyjskimi. Ewentualna debata nad wprowadzeniem do porządku międzynarodowego zaproponowanych przez Federację Rosyjską przepisów wzmacniających bezpieczeństwo dostaw surowców powinna się odbywać jedynie w ramach trwającego obecnie przeglądu działania TKE.

W sprawie tranzytu gazu ziemnego do Unii Europejskiej przez terytorium Ukrainy delegacja polska stoi na stanowisku, że Unia Europejska powinna potwierdzić, że kluczem do trwałego rozwiązania problemu tranzytu rosyjskiego gazu przez terytorium Ukrainy jest realizacja działań uzgodnionych między Komisją Europejską, Rządem Ukrainy i międzynarodowymi instytucjami finansowymi we wspólnej deklaracji z 23 marca 2009 r. Równoległe do ustaleń zawartych w deklaracji w odniesieniu do modernizacji ukraińskiego systemu przesyłowego gazu ziemnego należy prowadzić intensywne prace w ramach Wspólnoty nad nowymi mechanizmami solidarnościowymi wzmacniającymi bezpieczeństwo dostaw gazu. Strona polska wspiera także działania na rzecz wypracowania ambitnego Planu Działań dla Europejskiej Polityki Energetycznej, który zostanie przyjęty przez Radę Europejską w marcu 2010 r. i będzie miał istotny wpływ na kwestie bezpieczeństwa dostaw gazu do Wspólnoty.

Rada ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych

Podczas Prezydencji czeskiej odbyły się trzy posiedzenia Rady ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (JHA):

- 26-27 lutego 2009 r. Instrukcja została przyjęta przez KERM 24 lutego 2009 r. Rada przyjęła listę punktów A (dok. 6733/09);
- 6 kwietnia 2009 r. Instrukcja została przyjęta przez KERM 3 kwietnia 2009 r. Rada przyjęła listę punktów A (dok. 8331/09);
- 4-5 czerwca 2009 r. Instrukcja została przyjęta przez KERM 3 czerwca 2009 r. Rada przyjęła listę punktów A (dok. 10492/09);

Prezydencja czeska kontynuowała działania związane z przyszłością nowego Systemu Informacyjnego Schengen – SIS II. Doprowadzenie do przyjęcia ostatecznej decyzji w tej kwestii było istotnym punktem w planie działań Prezydencji. By tak się stało, na posiedzeniu Rady 26-27 lutego 2009 r. został przyjęty projekt konkluzji dotyczący planu prac nad implementacją SIS II w czasie Prezydencji czeskiej (dok. 6017/3/09). Wdrożenie nowoczesnego systemu teleinformatycznego jest konieczne, aby zapewnić sprawny przepływ informacji w ramach obszaru Schengen, zwłaszcza w perspektywie przystąpienia do niej kolejnych krajów – Republiki Bułgarii i Rumunii. Jednak z powodu trudności z wdrożeniem SIS II rozważane było przerwanie prac nad nowym systemem na rzecz modernizacji funkcjonującego narzędzia – SIS I+RE. Państwa członkowskie zgadzały się, iż decyzję o przyszłości SIS II należy podjąć najszybciej, jak to możliwe, dlatego plan działań został przyjęty bez dyskusji w ramach listy punktów A. Plan zawierał harmonogram prac, zgodnie z którym miały one przebiegać dwutorowo: z jednej strony opracowywano plan naprawy SIS II, z drugiej działania w ramach scenariusza alternatywnego, gdyby wdrożenie SIS II okazało się niemożliwe. Drugie rozwiązanie przewidywało ograniczenie prac tylko do usprawnienia SIS I+RE. Prace przebiegły zgodnie z planem. Zostały zaprezentowane raporty oceniające oba z rozważanych rozwiązań, zaś na posiedzeniu w czerwcu Rada przyjęła konkluzje dotyczące przyszłości projektu SIS II (dok. 9787/09). Będzie on wdrażany pod warunkiem, że w ciągu dwóch miesięcy od posiedzenia dwie techniczne próby działania systemu zakończą się sukcesem. Jeśli tak się nie stanie, Rada może zdecydować, iż prace nad SIS II zostaną ostatecznie przerwane i realizowany będzie projekt SIS I+RE.

Następnie Rada zajęła się wnioskiem dotyczącym rozporządzenia ustanawiającego Europejski Urząd Wsparcia ds. Polityki Azyłowej (dok. 6700/09). Celem tego projektu jest utworzenie nowej wspólnotowej agencji operacyjnej, która będzie koordynować i wzmacniać współpracę między państwami członkowskimi w dziedzinie polityki azyłowej. Projekt Komisji Europejskiej uzyskał poparcie państw członkowskich, zwłaszcza tych z regionu Morza Śródziemnego, które zwracały uwagę na ogromną presję migracyjną, jakiej doświadczają. Przebieg dyskusji nie wymagał zabrania głosu przez przedstawiciela Polski.

Kolejną omawianą kwestią było sprawozdanie Komisji Europejskiej dla Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie stosowania dyrektywy 2004/38/WE w sprawie prawa obywateli i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich (dok. 5553/09), której celem jest zagwarantowanie swobody przepływu osób. Komisja Europejska poinformowała, iż poziom wdrożenia dyrektywy ocenia jako

niezadowolający, dlatego kontynuowane będą konsultacje z państwami członkowskimi, zaś na ich podstawie Komisja Europejska sformułuje wytyczne dotyczące sposobów skuteczniejszej implementacji jej zapisów. W toku dyskusji wiele państw podkreślało problem, jaki stanowią w tej kwestii fikcyjne małżeństwa. Część państw wyraziła przekonanie, że konieczna jest nowelizacja dyrektywy. Przedstawiciel Polski, zgodnie ze stanowiskiem Rządu przyjętym przez KERM 20 lutego 2009 r., pozytywnie odniósł się do raportu Komisji Europejskiej, wyraził przekonanie, że nie ma potrzeby zmiany dyrektywy, a sygnalizowane problemy można rozwiązać za pomocą istniejących już przepisów. Zgodnie z zapowiedzią Prezydencji, kwestia dyrektywy 2004/38/WE została podjęta również na czerwcowej Radzie ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych, kiedy Komisja Europejska przedstawiła informację o postępie prac nad wytycznymi. Państwa członkowskie zaznaczyły, iż ich opublikowanie będzie początkiem szerszej debaty toczącej się w kontekście prac nad Programem Sztokholmskim. Przebieg dyskusji w tym punkcie nie wymagał zabrania głosu przez przedstawiciela Polski.

Następnie debata dotyczyła walki z nielegalną imigracją w krajach basenu Morza Śródziemnego (dok. 5689/09). W trakcie dyskusji przedstawiciel Malty przedstawił opinię, iż kwestia ta powinna zostać poruszona w trakcie prac nad Programem Sztokholmskim a postulat ten poparły Republika Włoska, Republika Grecka oraz Republika Cypryjska. Dyskusja nad problemem nielegalnej imigracji w basenie Morza Śródziemnego była kontynuowana na czerwcowej Radzie ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych, został on także uwzględniony w konkluzjach Rady Europejskiej, jaka odbyła się 18-19 czerwca 2009 r. W tekście konkluzji zwraca się uwagę na potrzebę podjęcia działań w tym obszarze, między innymi podpisywania umów o readmisji i ścisłej współpracy z krajami pochodzenia oraz tranzytu. Zapisy konkluzji w tym punkcie są pozytywnie oceniane przez stronę polską. Zgodnie z postulatem państw basenu Morza Śródziemnego problem nielegalnej imigracji będzie gruntownie analizowany w czasie prac nad Programem Sztokholmskim wyznaczającym działania w obszarze wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości na lata 2010-2014.

Podczas posiedzenia omawiany był także projekt decyzji w sprawie mianowania dyrektora Europolu (dok. 17147/08). Zgodnie z informacją przyjętą przez KERM 28 stycznia 2009 r. RP poparła na to stanowisko kandydata Republiki Węgierskiej. Jednak w czasie ostatecznego głosowania, jakie odbyło się już na kolejnym posiedzeniu Rady 6 kwietnia 2009 r., większość uzyskał kandydat Wielkiej Brytanii, Pan Rob Wainwright.

W części spotkania poświęconej wymiarowi sprawiedliwości w pierwszym punkcie odbyła się debata kierunkowa w sprawie wniosku dotyczącego decyzji ramowej Rady w sprawie zapobiegania konfliktom jurysdykcji w postępowaniu karnym i w sprawie rozstrzygania takich konfliktów (dok. 6417/09). Celem zaprezentowanego projektu aktu prawnego jest ustanowienie norm służących zapobieganiu konfliktom pomiędzy organami sprawiedliwości dwóch państw członkowskich, które mogłyby wystąpić w związku z prowadzeniem przez nie postępowań w tej samej sprawie przeciwko tej samej osobie, a także usprawnienie przepływu informacji o toczących się postępowaniach karnych, które mogą być ze sobą powiązane. Dyskusja pokazała, iż istnieje szeroka akceptacja dla inicjatywy. Strona polska, zgodnie ze stanowiskiem przyjętym przez KERM 24 lutego 2009 r., również poparła przedstawione przez Prezydencję założenia projektu, zwłaszcza te dotyczące celu i zakresu decyzji ramowej, definicji postępowania karnego oraz sposobu określenia właściwych organów.

Na koniec posiedzenia Rady w punktach sprawy różne omawiane były następujące kwestie: problem przyjmowania byłych więźniów z Guantanamo, który okazał się bardzo istotny dla Prezydencji czeskiej, ze względu na decyzję prezydenta Stanów Zjednoczonych Ameryki Baraka Obamy o zamknięciu ośrodka zatrzymań dla osób podejrzanych o działalność terrorystyczną. Prezydencja i Komisja Europejska zaznaczyły, iż rozpoczęcie starań w celu koordynacji działań podejmowanych przez państwa członkowskie będzie możliwe dopiero po uzyskaniu szczegółowych informacji o stanowisku Stanów Zjednoczonych Ameryki w tej kwestii. Przedstawiciel Rządu RP, podobnie jak przedstawiciele Królestwa Szwecji, Republiki Czeskiej, Królestwa Niderlandów i Republiki Federalnej Niemiec, zapowiedział sprzeciw wobec przyjęcia byłych więźniów. Zwrócił uwagę na kwestie związane z bezpieczeństwem i kontrolą takich osób w czasie ich ewentualnego przemieszczania się wewnątrz UE. Na posiedzeniu w czerwcu Rada jednogłośnie przyjęła konkluzje w sprawie skoordynowanego na szczeblu UE podejścia do przyjmowania byłych więźniów po podjęciu decyzji o zamknięciu ośrodka zatrzymań w zatoce Guantanamo. Dotyczą one mechanizmu wymiany między krajami należącymi do strefy Schengen informacji o przyjętych osobach w celu zapewnienia bezpieczeństwa (dok. 10523/09).

Kolejną sprawą omawianą w trakcie posiedzenia Rady Prezydencja przedstawiła propozycję wzmocnienia działań realizowanych w ramach polityki narkotykowej i planu działania UE wobec narkotyków na lata 2009-2012, jaki został przyjęty w 2008 r. Komisja Europejska zaapelowała do państw członkowskich o aktywne włączenie się w realizację polityki

antynarkotykowej oraz lepszą koordynację działań, gdyż środki pochodzące z handlu narkotykami służą rozwojowi przestępczości zorganizowanej, a także wspieraniu terroryzmu.

Na koniec Prezydencja przedstawiła informację o stanie prac w sprawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 2005/35/WE w sprawie zanieczyszczenia pochodzącego ze statków oraz wprowadzenia sankcji w przypadku naruszenia prawa (dok. 7616/08). Dokument ten przyczyni się do skuteczniejszego zwalczania naruszeń bezpieczeństwa w transporcie morskim, a przez to do lepszej ochrony środowiska morskiego. Zgodnie ze stanowiskiem przyjętym przez KERM 28 marca 2008 przedstawiciel Polski wyraził poparcie dla wniosku. Na posiedzeniu Rady 4-5 czerwca Prezydencja przedstawiła informację o osiągnięciu porozumienia z Parlamentem Europejskim i przyjęciu dokumentu w pierwszym czytaniu.

W ostatnim punkcie posiedzenia przedstawiciel Królestwa Szwecji przedstawił informację dotyczącą przejrzystości procesu decyzyjnego, jako narzędzia dla wzmacniania zaufania obywateli do instytucji UE. Zapowiedział, że Królestwo Szwecji chciałoby podjąć pewne działania w tej kwestii w trakcie swojej Prezydencji. Wielu przedstawicieli państw członkowskich poparło tę inicjatywę, podkreślając potrzebę zwiększenia dostępu do dokumentów Rady w obszarze wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych. Przebieg dyskusji nie wymagał jednak zabrania głosu przez przedstawiciela RP.

Następne posiedzenie Rady ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych odbyło się 6 kwietnia 2009 r. a w jego trakcie rozpatrywany był między innymi projekt decyzji ramowej Rady w sprawie zapobiegania konfliktom jurysdykcji w postępowaniu karnym i w sprawie rozstrzygania takich konfliktów (dok. 8278/09). Celem tego projektu jest stworzenie dwóch mechanizmów, z których jeden ma służyć zapobieganiu konfliktom, które mogłyby wystąpić w trakcie równoległego wykonywania uprawnień przez co najmniej dwa organy państw członkowskich, drugi natomiast – lepszemu wzajemnemu informowaniu się o toczących się postępowaniach karnych, które mogą być ze sobą powiązane. Zgodnie ze stanowiskiem przyjętym przez KERM 24 lutego 2009 r. delegacja polska wyraziła poparcie do przedstawionego podejścia ogólnego. W trakcie dyskusji państwa członkowskie zaakceptowały 30-miesięczny okres implementacji, dzięki czemu osiągnęły porozumienie wobec projektu.

W dalszej części posiedzenia prezentowany był wniosek dotyczący zmiany decyzji ramowej Rady 2004/68/WSiSW w sprawie zwalczania seksualnego wykorzystywania dzieci i pornografii dziecięcej (dok. 8150/09). Jej celem jest wzmocnienie ochrony dzieci dzięki

wykorzystaniu nowoczesnych technologii. W trakcie dyskusji państwa członkowskie, w tym delegacja polska, poparły założenia zawarte w przedstawionym projekcie.

W kolejnym punkcie Komisja Europejska przedstawiła główne założenia wniosku dotyczącego zmiany decyzji ramowej Rady 2002/629/WSiSW w sprawie zwalczania handlu ludźmi. Celem tej decyzji jest usprawnienie współpracy między organami zajmującymi się zwalczaniem handlu ludźmi oraz wzmocnienie pozycji osób, które padły ofiarami tych przestępstw. Przebieg posiedzenia nie wymagał zabrania głosu przez przedstawiciela Polski.

Rada rozpatrywała także wniosek dotyczący dyrektywy Rady w sprawie procedury jednego wniosku o jedno zezwolenie dla obywateli krajów trzecich na pobyt i pracę na terytorium państwa członkowskiego oraz w sprawie wspólnego zbioru praw dla pracowników z krajów trzecich przebywających legalnie w państwie członkowskim (dok. 8145/1/09). Dokument ten ma poprawić funkcjonowanie procedur migracyjnych oraz sytuację legalnych imigrantów w państwach członkowskich. Większość państw poparła kompromisowy kształt dokumentu wprowadzający ograniczony zakres stosowania dyrektywy. Królestwo Hiszpanii poinformowało natomiast, iż nie zmienia swojego stanowiska w sprawie szerszego zakresu stosowania, w czym została poparta przez Komisję Europejską i Republikę Słowenii. Prezydencja zapowiedziała kontynuację prac nad projektem dyrektywy. Przebieg dyskusji nie wymagał zabrania głosu przez przedstawiciela RP.

W części dotyczącej spraw różnych odbyła się dyskusja dotycząca walki z kryzysem finansowym i możliwych działań w tym zakresie w obszarze sprawiedliwości. Państwa członkowskie dzieliły się doświadczeniami, które dotyczyły przede wszystkim zmian legislacyjnych w obszarze wymiaru sprawiedliwości. Przedstawiciel Polski zauważył, że choć kryzys bezpośrednio nie dotknął wymiaru sprawiedliwości, to w RP została ostatnio dokonana nowelizacja prawa upadłościowego, a wprowadzone w niej zmiany powinny pozytywnie wpłynąć na zwiększenie wzajemnego zaufania kontrahentów.

Na ostatnim posiedzeniu Rady ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych, jakie odbyło się 4-5 czerwca 2009 r. szeroko dyskutowane były kwestie związane z tworzeniem wspólnej polityki azylowej. Dyskusja toczyła się wokół pięciu dokumentów:

- *wniosku w sprawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego kryteria i mechanizmy ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrywanie wniosku o azyl złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca* (dok.16929/08);

- wniosku w sprawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącego ustanowienia systemu Eurodac do porównywania odcisków palców w celu skutecznego stosowania rozporządzenia ustanawiającego kryteria i mechanizmy ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrywanie wniosku o azyl złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca (dok. 16934/08);
- wniosku w sprawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę Rady 2003/9/WE ustanawiającą minimalne normy dotyczące przyjmowania osób ubiegających się o azyl (dok. 16913/08);
- wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego Europejski Urząd Wsparcia w zakresie polityki azylowej (dok. 6700/09);
- wniosku w sprawie decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej decyzję nr 573/2007/WE ustanawiającą Europejski Fundusz na rzecz Uchodźców na lata 2008-2013 przez wycofanie finansowania niektórych działań Wspólnoty i zmianę limitu finansowania tych działań (dok. 6702/09);

Celem wszystkich tych dokumentów jest stworzenie spójnego systemu ochrony osób ubiegających się o ochronę międzynarodową. W toku dyskusji państwa członkowskie przedstawiały różne problemy, które powinny być brane pod uwagę w pracach nad wspólną polityką azylową. Dotyczyły one usprawnienia polityki powrotów poprzez podpisywanie umów o readmisji, pełniejszego wykorzystania potencjału agencji wspólnotowych działających w tym obszarze, zwłaszcza Frontexu, przeciwdziałania różnego rodzaju nadużyciom. Niemcy zwróciły uwagę iż przy pracach nad systemem azylowym należy unikać tworzenia dodatkowych czynników przyciągających migrantów. Uwaga ta została poparta przez Irlandię, Republikę Francuską, Republikę Węgierską i Republikę Łotewską. Przedstawiciel Polski, zgodnie z instrukcją, podkreślił potrzebę zagwarantowania spójności między poszczególnymi aktami prawnymi, a także przestrzegania zasady subsydiarności przy wypracowywaniu wspólnej polityki azylowej. Zaznaczył ponadto, iż Polska podziela obawy dotyczące zbytowego uprzywilejowania azylantów w porównaniu z innymi grupami imigrantów ubiegającymi się o pracę i ubezpieczenie społeczne w państwach członkowskich. Podsumowując dyskusję Prezydencja czeska zapewniła, że prace nad pakietem azylowym będą kontynuowane przez Prezydencję szwedzką na podstawie uwag zgłoszonych przez państwa członkowskie.

W kolejnym punkcie posiedzenia koordynator do spraw zwalczania terroryzmu przedstawił sprawozdanie z realizacji strategii i planu działania dotyczącej zwalczania terroryzmu (dok. 9715/1/09, 9717/09) oraz przedstawił obecne zagrożenia wiążące się głównie z rozwojem sytuacji w Pakistanie, Jemenie i Afganistanie, gdzie następuje wzrost aktywności Al-Kaidy. Wskazał iż głównym zadaniem, jakie obecnie stoi przed UE jest podjęcie skoordynowanych działań w kwestii przeciwdziałania radykalizacji i rekrutacji terrorystycznej.

W części dotyczącej spraw różnych Prezydencja przedstawiła informację o przebiegu konferencji na temat dziedziczenia i testamentów, w trakcie której sześć państw członkowskich zaapelowało do Komisji Europejskiej o jak najszybsze przedstawienie propozycji legislacyjnej w tym obszarze.

Część dotycząca wymiaru sprawiedliwości rozpoczęła się od przedstawienia informacji o wyniku głosowania Parlamentu nad wnioskiem w sprawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego procedurę negocjowania i zawierania umów dwustronnych między państwami członkowskimi a krajami trzecimi dotyczącymi kwestii sektorowych i obejmujących prawo właściwe dla zobowiązań umownych i pozaumownych (dok. 10250/09). Dokument ten ustanawia mechanizm, w oparciu o który państwa członkowskie UE będą mogły renegecjować, negocjować i zawierać umowy dwustronne z państwami trzecimi w zakresie norm kolizyjnoprawnych dla zobowiązań umownych i pozaumownych. Już w pierwszym czytaniu udało się osiągnąć porozumienie z Parlamentem Europejskim.

Na posiedzeniu Rady osiągnięto także porozumienie polityczne odnośnie rozporządzenia Rady ustanawiającego procedurę negocjowania i zawierania umów dwustronnych między państwami członkowskimi a krajami trzecimi dotyczących kwestii sektorowych i obejmujących jurysdykcję, uznawanie i wykonywanie orzeczeń i decyzji w sprawach małżeńskich, dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej oraz zobowiązań alimentacyjnych a także prawa właściwego w sprawach dotyczących zobowiązań alimentacyjnych (dok. 10251). Dzięki temu instrumentowi Komisja Europejska będzie mogła upoważnić państwo członkowskie do negocjowania i zawierania umów bilateralnych dotyczących spraw małżeńskich, odpowiedzialności rodzicielskiej i zobowiązań alimentacyjnych, gdyż obecnie należą one do wyłącznej kompetencji Wspólnoty. RP zgodnie ze stanowiskiem przyjętym przez KERM 28 stycznia 2009 r. poparła projekt rozporządzenia w zaprezentowanym kształcie.

Na posiedzeniu przyjęto konkluzje Rady dotyczące utworzenia wspólnych ram odniesienia dla europejskiego prawa zobowiązań. Stanowią one zbiór definicji, zasad i modeli stosowanych

w ramach prawa umów i mają przyczynić się do poprawy jakości stanowionego prawa. Komisja Europejska dziękując państwom członkowskim zapowiedziała kontynuację prac nad projektem.

W kolejnym punkcie posiedzenia Rada zatwierdziła sprawozdanie z czwartej rundy ocen wzajemnych w sprawie praktycznego stosowania europejskiego nakazu aresztowania. Ministrowie zgodzili się, iż jest to ważne narzędzie zwalczania przestępczości. Komisja Europejska zapowiedziała dalsze prace nad usprawnieniem funkcjonowania istniejących procedur zwłaszcza w kontekście stosowania zasady proporcjonalności. Na potrzebę takich prac zwróciło uwagę wielu przedstawicieli państw członkowskich, w tym przedstawiciel Rzeczypospolitej Polskiej.

WSPÓŁPRACA Z SEJMEM I SENATEM

W poniższym rozdziale przedstawiono działania Rządu podjęte podczas Prezydencji czeskiej, które związane były z realizacją ustawy z 11 marca 2004 roku o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej.

Rząd na mocy ustawy zobowiązany jest do informowania Sejmu i Senatu RP oraz zasięgania ich opinii w kwestiach związanych z realizacją polityki europejskiej, tj. przede wszystkim:

- do przekazywania dokumentów otrzymywanych z Sekretariatu Generalnego Rady UE;
- do prezentowania stanowiska wobec projektów aktów prawnych UE (w uzgodnionych przypadkach także wobec propozycji legislacyjnych, które jeszcze nie otrzymały ostatecznego kształtu projektu aktu prawnego) celem zasięgnięcia opinii;
- do zasięgania opinii o stanowiskach w sprawie projektów aktów prawnych, które będą przedmiotem dyskusji podczas poszczególnych posiedzeń formacji Rady UE;
- do uzyskania opinii o kandydatach na wybrane stanowiska w instytucjach UE.

Szczegółowy opis działań podejmowanych w ramach współpracy Rządu z Parlamentem został przedstawiony poniżej. Syntetycznie scharakteryzowana została również kwestia składanych przez Rząd zastrzeżeń parlamentarnych (bezpośrednio powiązana z obowiązkami dotyczącymi zasięgania opinii w sprawie projektów aktów prawnych). Szczegółowy wykaz projektów aktów prawnych UE, w stosunku do których Rząd zasięgał opinii Sejmu i Senatu RP, znajduje się w Załączniku nr 2 do niniejszej Informacji.

Przekazywanie dokumentów Unii Europejskiej

Zgodnie z art. 4, art. 5, art. 6 ust. 1 pkt 1, art. 7 oraz art. 9a ust. 2 ustawy, wszystkie dokumenty podlegające konsultacjom z państwami członkowskimi oraz dokumenty o charakterze informacyjnym, które zostały przekazane Rzeczypospolitej Polskiej przez Sekretariat Generalny Rady UE w ramach systemu U32, są niezwłocznie wysyłane do Sejmu i Senatu drogą elektroniczną w ramach systemu „koordynacja”. Dotyczy to w szczególności projektów aktów prawnych UE, białych i zielonych ksiąg, komunikatów KE oraz ich ocen sformułowanych przez organy UE, planów pracy Rady Unii Europejskiej, rocznych planów legislacyjnych Komisji Europejskiej oraz ich ocen dokonanych przez Parlament Europejski i Radę UE, projektów umów międzynarodowych, projektów decyzji przedstawicieli państw

członkowskich, projektów aktów nie posiadających mocy prawnej oraz projektów aktów mających znaczenie dla wykładni i stosowania prawa UE, a także sprawozdań z poszczególnych posiedzeń formacji Rady UE.

Dodatkowo w formie pisemnej Rząd przekazuje najważniejsze spośród powyższych dokumentów (np. plany prac Rady UE oraz Komisji Europejskiej). Natomiast wyłącznie w formie pisemnej przedkłada te, które nie są przekazywane przez Sekretariat Generalny Rady UE drogą elektroniczną (akty Unii Europejskiej mające znaczenie dla wykładni lub stosowania prawa Unii Europejskiej – zgodnie z art. 7 pkt 4 ustawy).

W ramach realizacji tego zadania, Urząd KIE przekazał do Sejmu i Senatu w pierwszej połowie 2009 r. około 8.200 dokumentów, w tym 167 projektów aktów prawnych przedstawionych przez Komisję Europejską. W formie pisemnej, w trybie art. 7 pkt 4 ustawy, Urząd KIE przekazał 45 dokumentów.

Stanowiska Rządu w odniesieniu do projektów aktów prawnych

Ustawa nakłada na Rząd obowiązek przekazania do Sejmu i Senatu projektów stanowisk w odniesieniu do przesłanych Rzeczypospolitej Polskiej projektów aktów prawnych UE. Państwom członkowskim formalnie przekazywane są projekty aktów prawnych przyjmowane przez Radę UE lub przez Radę UE przy udziale Parlamentu Europejskiego. W związku z tym obowiązek określony w art. 6 ustawy dotyczy projektów aktów prawnych, które są formalnie przekazywane Rzeczypospolitej Polskiej przez SG Rady UE w ramach systemu U32. Spośród dokumentów przyjmowanych przez Radę UE za projekty aktów prawnych uznaje się te dokumenty, w stosunku do których Rada UE funkcjonuje jako prawodawca zgodnie z art. 7 Regulaminu Rady.

W pierwszej połowie 2009 r. Urząd KIE przekazał do Sejmu i Senatu Rzeczypospolitej Polskiej w trybie art. 6 ustawy 160 projektów stanowisk Rządu w odniesieniu do projektów aktów prawnych UE.

Ponadto, w trybie art. 8 ustawy Rząd prezentował informacje o ewentualnych zmianach swojego stanowiska w związku z przebiegiem prac nad projektami aktów prawnych na forum UE, a także w odniesieniu do przedstawianych przez Komisję Europejską na kolejnych etapach procedury współdecydowania modyfikacji projektów aktów prawnych UE. W tym trybie, w okresie Prezydencji czeskiej przedstawiono 7 informacji.

W uzgodnionym w celu ograniczenia konieczności zgłaszania przez Rzeczpospolitą Polską zastrzeżeń parlamentarnych trybie procedowania w sprawach związanych z ustanawianiem instrumentów ochronnych polityki handlowej w imporcie towarów do UE (postępowania antydumpingowe i antysubsydyjne) oraz w sprawach związanych z aktami prawnymi ustanawiającymi sankcje międzynarodowe, który jest oparty na art. 8 ustawy, Rząd przedłożył Sejmowi i Senatowi 1 informację.

Zasięganie opinii przed rozpatrzeniem aktu prawnego w Radzie UE i przedstawianie informacji o stanowisku Rządu

Art. 9 ust. 1 ustawy zobowiązuje Rząd do pisemnej prezentacji – celem uzyskania opinii Parlamentu – stanowisk, jakie zamierza zająć podczas posiedzeń poszczególnych formacji Rady UE w związku z omawianiem na tych forach projektów aktów prawnych. W tym trybie Rząd zaprezentował informacje w związku z 31 posiedzeniami formacji Rady UE, które odbyły się w okresie Prezydencji czeskiej.

Ponadto w trybie art. 9 ust. 1 ustawy Rząd przedstawił pisemną informację o projekcie aktu prawnego UE (COM (2006) 646) przyjętego przez Radę UE w procedurze pisemnej, zainicjowanej przez Sekretariat Generalny Rady UE w związku z koniecznością terminowego przyjęcia projektowanego aktu prawnego i jednoczesnym brakiem posiedzeń formacji Rady UE w danym okresie.

Przedstawianie informacji o zajętych przez Rząd stanowiskach w sprawie aktu prawnego w przypadkach, w których nie było możliwe zasięgnięcie opinii

W trybie art. 9 ust. 3 lub art. 8 ust. 1 ustawy Rząd przedkłada pisemne informacje o stanowiskach zajętych w ramach procedur stanowienia prawa Unii Europejskiej w przypadkach, w których nie było możliwe zasięgnięcie opinii Komisji do Spraw UE Sejmu RP oraz Komisji Spraw UE Senatu RP. W okresie Prezydencji czeskiej Rząd przedstawił w tym trybie 2 informacje (dotyczące dokumentów o sygn. KE COM (2008) 784 oraz COM (2008) 806).

Zastrzeżenia parlamentarne

Przedstawiciele Rządu uczestniczący w posiedzeniach Komitetów Stałych Przedstawicieli COREPER I i II oraz poszczególnych formacji Rady UE zgłaszali zastrzeżenia parlamentarne w stosunku do projektów aktów prawnych, w sprawie których nie została wyrażona opinia w trybie art. 6 ust. 3 ustawy (także w związku z art. 10 ust. 1). Zastrzeżenia parlamentarne zgłaszane są również wówczas, gdy spełnione są łącznie dwa warunki: po pierwsze, opinia wyrażona w trybie art. 9 ust. 1 była odmienna od stanowiska, które prezentował Rząd i po drugie, KERM (w uzasadnionych przypadkach Rada Ministrów) nie podjął decyzji utrzymującej lub modyfikującej dotychczasowe stanowisko Rządu. W czasie Prezydencji czeskiej Rząd złożył zastrzeżenia parlamentarne w odniesieniu do 38 projektów aktów prawnych.

Opinie Komisji do Spraw Unii Europejskiej Sejmu RP i Komisji Spraw Unii Europejskiej Senatu RP

Opinie Sejmu i Senatu w sprawie projektów aktów prawa UE wyrażone w trybie art. 6 ust. 3, lub art. 9 ust. 1 ustawy oraz w sprawie stanowisk Rządu wyrażone w trybie art. 8 ustawy są przekazywane Członkom KERM. Zgodnie z tą procedurą Urząd KIE przekazał 12 opinii wyrażonych przez Komisję do Spraw UE Sejmu RP oraz 4 opinie Komisji Spraw UE Senatu RP.

Opiniowanie kandydatur na stanowiska w UE

Zgodnie z postanowieniami art. 12 i 13 ustawy Rząd ma obowiązek zasięgnięcia opinii Sejmu RP w sprawie osób kandydujących na wybrane stanowiska w instytucjach Unii Europejskiej. W okresie Prezydencji czeskiej Komisji do Spraw UE Sejmu RP przedstawiona została kandydatura na stanowisko sędziego Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich, pana Prof. Marka Safjana. Kandydatura ta uzyskała pozytywną opinię Komisji na posiedzeniu 9 stycznia 2009 r.

WYKONYWANIE PRAWA UNII EUROPEJSKIEJ

Tryb prac nad ustawami „europejskimi”

Projekty ustaw, które wykonują prawo Unii Europejskiej są opracowywane przez właściwe ministerstwa i urzędy centralne zgodnie z prowadzonym przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej harmonogramem przyjmowania projektów ustaw wykonujących prawo Unii Europejskiej. Harmonogram ten dostosowywany jest do programu prac legislacyjnych Rady Ministrów z uwzględnieniem terminów transpozycji wynikających z aktów prawnych Unii Europejskiej. W harmonogramie ujmowane są zarówno bieżące zadania legislacyjne wynikające z konieczności dostosowania przepisów prawa krajowego do najnowszych przepisów wspólnotowych, jak i zadania wynikające ze stwierdzanych zaległości dostosowawczych. Zobowiązania legislacyjne identyfikowane są w ramach koordynowanej przez Sekretarza KIE „Procedury transpozycji aktów prawnych Unii Europejskiej”, kontroli odpowiedzi strony polskiej na zarzuty Komisji Europejskiej kierowane w trybie art. 226 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (TWE), a także spraw wynikłych z systemu SOLVIT oraz orzeczeń Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich (TSWE) w trybie art. 234 TWE.

Po zakończeniu uzgodnień międzyresortowych projekty ustaw wykonujących prawo Unii Europejskiej kierowane są pod obrady Komitetu Europejskiego Rady Ministrów (KERM). Po przyjęciu projektu ustawy przez KERM projekty są przedkładane pod obrady stałego Komitetu Rady Ministrów i Rady Ministrów. Następnie projekty zaakceptowane przez Radę Ministrów są wnoszone do Sejmu w trybie art. 11 ustawy z 11 marca 2004 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej.

W okresie 1 stycznia-30 czerwca 2009 r. w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej serii L ukazało się 1102 aktów prawa pochodnego Unii Europejskiej, w tym:

- 567 rozporządzeń;
- 66 dyrektyw;
- 469 decyzji i innych aktów prawnych Unii Europejskiej (decyzje ramowe, wspólne działania itp.).

W ramach realizowanej Procedury transpozycji aktów prawa Unii Europejskiej Urząd Komitetu Integracji Europejskiej rozesłał od 1 stycznia 2009 r. do 30 czerwca 2009 r. do ministerstw i urzędów centralnych 182 pisma obejmujące wszystkie opublikowane w tym

okresie akty prawne Unii Europejskiej. W odpowiedzi Urząd Komitetu Integracji Europejskiej otrzymał informacje o konieczności podjęcia działań legislacyjnych w związku z przyjęciem 69 aktów prawnych Unii Europejskiej. Od 1 marca 2006 r., tzn. od kiedy Urząd Komitetu Integracji Europejskiej rozpoczął realizację zadań związanych z Procedurą (...), ministerstwa i urzędy centralne zidentyfikowały konieczność transpozycji 491 aktów prawnych Unii Europejskiej. W okresie od 1 stycznia 2009 r. do 13 czerwca 2009 r. zakończono transpozycję 48 aktów prawnych Unii Europejskiej.

Informacje o ustawach wykonujących prawo Unii Europejskiej przygotowanych przez Rząd i przekazanych do Parlamentu

W okresie styczeń-czerwiec 2009 r. Rada Ministrów przyjęła łącznie 19 projektów ustaw wykonujących prawo Unii Europejskiej.

W przypadku 7 projektów ustaw wykonujących prawo Unii Europejskiej, które zostały skierowane do Sejmu prace parlamentarne jeszcze się nie zakończyły. Są to następujące projekty:

- projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo lotnicze,
- projekt ustawy o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw,
- projekt ustawy o zmianie ustawy - Prawo budowlane oraz ustawy o gospodarce nieruchomościami,
- projekt ustawy o zmianie ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami oraz o zmianie niektórych innych ustaw,
- projekt ustawy o powszechnym spisie rolnym w 2010 r.,
- ustawa z 18 czerwca 2009 r. o zmianie ustawy o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym oraz ustawy o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego,
- ustawa z 19 czerwca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych lub innych substancji.

5 ustaw zostało uchwalonych przez Sejm i skierowanych do podpisu Prezydenta:

- ustawa z 25 czerwca 2009 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu wprowadzaniu do obrotu finansowego wartości majątkowych pochodzących z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł oraz o przeciwdziałaniu finansowaniu terroryzmu oraz o zmianie niektórych innych ustaw,
- ustawa z 25 czerwca 2009 r. o zmianie ustawy o transporcie kolejowym,
- ustawa z 21 maja 2009 r. o zmianie ustawy o Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa,
- ustawa z 25 czerwca 2009 r. o rolnictwie ekologicznym,
- ustawa z 25 czerwca 2009 r. o zmianie ustawy o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt.

Opublikowano 6 z przyjętych przez Radę Ministrów w I półroczu 2009 r. projektów ustaw:

- ustawę z 3 kwietnia 2009 r. o zmianie ustawy o państwowej kompensacie przysługującej ofiarom niektórych przestępstw umyślnych (Dz. U. z 2009 r. nr 79, poz. 655),
- ustawę z 7 maja 2009 r. o towarach paczkowanych (Dz. U. z 2009 r. nr 91, poz. 740),
- ustawę z 3 kwietnia 2009 r. o wspieraniu zrównoważonego rozwoju sektora rybackiego z udziałem Europejskiego Funduszu Rybackiego (Dz. U. z 2009 r. nr 72, poz. 619),
- ustawa z 7 maja 2009 r. o zmianie ustawy o żegludze śródlądowej oraz ustawy o dozorcze technicznym (Dz. U. z 2009 r. nr 98, poz. 818),
- ustawa z 21 maja 2009 r. o zmianie ustawy o dokumentach paszportowych (Dz. U. z 2009 r. nr 95, poz. 791),
- ustawa z 22 maja 2009 r. o zmianie ustawy o Agencji Rynku Rolnego i organizacji niektórych rynków rolnych (Dz. U. z 2009 r. nr 95, poz. 792).

W maju 2009 r. Rada Ministrów przyjęła projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw, który nie został jeszcze skierowany do Sejmu.

Postępowania formalne Komisji Europejskiej

W okresie od 1 stycznia 2009 r. do 30 czerwca 2009 r. Komisja Europejska skierowała do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich, w wyniku postępowania prowadzonego na podstawie art. 226 TWE, 12 skarg przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej. Ponadto Komisja Europejska wystosowała 15 uzasadnionych opinii i 29 zarzuty formalne (15 zarzutów formalnych dotyczy braku notyfikacji krajowych środków wykonawczych, pozostałe zarzuty odnoszą się do nieprawidłowej transpozycji i niezgodności przepisów polskich z prawem Unii Europejskiej).

W okresie od 1 stycznia 2009 r. do 30 czerwca 2009 r. Komisja Europejska umorzyła 35 postępowań. Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wydał 3 wyroki przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej.

Postępowania przed Trybunałem Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich, Sądem Pierwszej Instancji oraz Trybunałem EFTA

Od 1 maja 2004 r. Rzeczpospolita Polska ma prawo uczestniczenia w postępowaniach toczących się przed Trybunałem Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich, Sądem Pierwszej Instancji oraz Trybunałem EFTA. Korzystając ze swoich uprawnień w ciągu pięciu lat członkostwa w UE Rząd RP wszczął 10 postępowań spornych, do 30 postępowań spornych przyłączył się w charakterze interwenienta (do 4 z nich w ciągu ostatniego półrocza), przystąpił do 146 postępowań prejudycjalnych (do 15 z nich w ciągu ostatniego półrocza), do 2 postępowań toczących się przed TSWE w trybie art. 300 ust. 6 TWE oraz do trzech postępowań toczących się przed Trybunałem EFTA. Przed TSWE toczy się obecnie 10 postępowań przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej. W ciągu ostatniego półrocza KE wniosła 4 skargi przeciwko RP do TSWE, wycofując w tym samym czasie pięć skarg.

Dotychczas Rzeczpospolita Polska wszczęła 10 postępowań dotyczących: kwestii rolnych, uznawania kwalifikacji zawodowych pielęgniarek, zaskarżenia decyzji KE o połączeniu *Unicredito Italiano* i HVB oraz zaskarżenia decyzji KE dotyczącej krajowego planu rozdziału uprawnień do emisji gazów cieplarnianych, zakazu połowów dorsza oraz organizmów genetycznie zmodyfikowanych.

Udział RP w postępowaniach toczących się przed wspólnotowymi organami sądowymi przekłada się także na przystąpienie w charakterze interwenienta do 30 postępowań spornych (w tym do 4 z nich Rzeczpospolita Polska przystąpiła w ciągu ostatniego półrocza).

W ostatnim półroczu RP przedstawiła stanowisko w 15 sprawach prejudycjalnych toczących się przed TSWE w trybie art. 234 TWE, które dotyczyły między innymi: nakładania podatku kapitałowego, usług telekomunikacyjnych i eksploatacji sieci telekomunikacyjnych, wzajemnego uznawania prawa jazdy, dyrektywy 2002/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 czerwca 2002 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do suplementów żywnościowych, udziału organów ochrony konkurencji w postępowaniach w przedmiocie skarg na wydane przez nie decyzje, marketingu gier losowych, skuteczności środka wywłaszczającego wydanego w ramach porządku prawnego drugiego państwa członkowskiego, rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, pośredniej dyskryminacji pracowników migrujących, podatku akcyzowego, VI dyrektywy VAT, rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych, dyrektywy Rady 85/337/EWG z 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne, dyrektywy Rady 96/61/WE z 24 września 1996 r. dotyczącej zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli, prawa pobytu – zakaz dyskryminacji ze względu na przynależność państwową oraz art. 82 TWE.

Aktywność Rządu RP w sprawach prejudycjalnych obejmuje przede wszystkim przygotowanie uwag na piśmie, a gdy to konieczne także prezentację stanowiska podczas fazy ustnej postępowania.

Przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej toczy się obecnie 10 postępowań przed TSWE, dotyczą one: niedostosowania systemu opodatkowania energii elektrycznej do wymogów dyrektywy 2003/96/WE, nieprawidłowej transpozycji art. 2 lit. k) dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywa ramowa), uchybienia zobowiązaniom wynikającym z dyrektywy 2001/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, w szczególności art. 22 i 23 oraz z dyrektywy Rady 2002/53/WE, w szczególności art. 4 ust. 4 i art. 16 poprzez wprowadzenie zakazu swobodnego obrotu materiałem siewnym odmian zmodyfikowanych genetycznie oraz poprzez wprowadzenie zakazu wpisania tych odmian do krajowego katalogu odmian RP, zarzutu nieprawidłowej transpozycji przepisów dyrektywy 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywy ramowej), a w szczególności art. 3 ust. 2 i 3 tejsz dyrektywy, uchybienia

zobowiązaniom wynikającym z art. 6 ust. 1 dyrektywy 2001/83/WE w związku z art. 13 ust. 4 rozporządzenia (EWG) nr 2309/93 oraz art. 89 i 90 rozporządzenia (WE) nr 726/2004 poprzez utrzymanie w mocy pozwoleń na dopuszczenie do obrotu generycznych produktów leczniczych będących odpowiednikami produktu referencyjnego Plavix oraz poprzez wprowadzenie i utrzymanie na rynku po 1 maja 2004 r. produktów leczniczych, których pozwolenia na dopuszczenie do obrotu nie zostały wydane zgodnie z art. 6 ust. 1 tejże dyrektywy, braku notyfikacji dyrektywy Komisji Europejskiej 2006/70/WE ustanawiającej środki wykonawcze do dyrektywy 2005/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do definicji osoby zajmującej eksponowane stanowisko polityczne, jak również w odniesieniu do technicznych kryteriów stosowania uproszczonych zasad należytej staranności wobec klienta oraz wyłączenia z uwagi na działalność finansową prowadzoną w sposób sporadyczny lub w bardzo ograniczonym zakresie, niewypełnienia zobowiązań wynikających z art. 16 i 17 dyrektywy o usłudze powszechnej w powiązaniu z art. 16 i 27 dyrektywy ramowej w odniesieniu do stosowania regulacji cen za detaliczne usługi dostępu szerokopasmowego bez uprzednio przeprowadzonej analizy rynkowej, a także braku przyjęcia przepisów ustawodawczych, wykonawczych i administracyjnych koniecznych do wykonania dyrektywy 2005/68/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z 16 listopada 2005 r. w sprawie reasekuracji oraz zmieniającej dyrektywy Rady 73/239/EWG, 92/49/EWG, a także dyrektywy 98/78/WE i 2002/83/WE, zarzutu uchybienia zobowiązaniom wynikającym z art. 98 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej w powiązaniu z jej załącznikiem III poprzez stosowanie obniżonej stawki podatku VAT do dostaw, importu, wewnątrz wspólnotowego nabycia odzieży i dodatków odzieżowych dla niemowląt oraz obuwia dziecięcego, braku notyfikacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych koniecznych dla wykonania dyrektywy 2005/60/WE z 26 października 2005 r. w sprawie przeciwdziałania korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu, a także braku notyfikacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych koniecznych dla wykonania dyrektywy 2005/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z 6 lipca 2005 r. ustanawiająca ogólne zasady ustalania wymogów dotyczących ekoprojektu dla produktów wykorzystujących energię oraz zmieniająca dyrektywę Rady 92/42/EWG, oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 96/57/WE i 2000/55/WE, a także zarzutu uchybienia zobowiązaniom ciążącym na mocy art. 8 dyrektywy 2005/89/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z 18 stycznia 2006 r. dotyczącej działań na rzecz zagwarantowania bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej i inwestycji infrastrukturalnych.

Załącznik nr 1

Harmonogram przeprowadzonych działań w okresie Prezydencji czeskiej w zakresie polityki spójności.

Luty:

- Narada państw członkowskich w Warszawie zainicjowana przez MRR „*Kryzys gospodarczy a polityka spójności UE*”;
- Publikacja Stanowiska Rządu Rzeczypospolitej Polskiej do Zielonej Księgi w sprawie spójności terytorialnej przyjętego przez KERM w dniu 24 lutego 2009 r.;
- II konferencja horyzontalna nt. Strategii Morza Bałtyckiego w Rostoku w Niemczech.

Marzec:

- Udział w spotkaniu eksperckim ws. przygotowania Communiqué czeskiej Prezydencji w Radzie UE ws. polityki spójności;
- Udział w Konferencji *Przyszłość polityki spójności i zintegrowany rozwój lokalny* w ramach czeskiej Prezydencji w Radzie UE.

Kwiecień:

- Udział w posiedzeniu dyrektorów generalnych ws. polityki regionalnej w ramach czeskiej Prezydencji w Radzie UE;
- Udział w nieformalnym spotkaniu Ministrów ds. rozwoju regionalnego w ramach czeskiej Prezydencji w Radzie UE oraz przyjęcie *Communiqué* ws. polityki spójności;
- Udział w spotkaniu poświęconym oficjalnej prezentacji raportu Fabrizio Barca „*An agenda for a reformed cohesion Policy. A place-based approach to meeting European Union challenges and expectations*”;
- Udział w spotkaniu eksperckim KE nt. raportu „Regiony 2020. Ocena przyszłych wyzwań dla regionów UE”.

Maj:

- Publikacja czwartego dokumentu problemowego opracowanego przez resort rozwoju regionalnego „*Pozytywne efekty polityki spójności w Polsce*”.

Czerwiec:

- Konferencja dot. implementacji Strategii Morza Bałtyckiego pt. „*The Baltic Sea Strategy – Regions and Cohesion Policy In Action*” w Visby w Szwecji.

Załącznik nr 2:

Wykaz projektów aktów prawnych UE, w stosunku do których Rząd zasięgał opinii Sejmu i Senatu RP

Lp.	Sygnatura KE	Tytuł projektowanego aktu prawnego	Sygnatura Rady	Data przekazania dokumentu przez SG Rady UE	Institucja wiodąca	Data przyjęcia stanowiska przez KERM (tryb art. 6 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej (Dz. U. nr 52, poz. 515 ze zm.))	Data przyjęcia informacji przez KERM (tryb art. 8 ustawy)
1	COM(2008) 796	Proposal for a Council Regulation laying down the trade arrangements applicable to certain goods resulting from the processing of agricultural products (Codified version)	16902/08	2008-12-09	MG	2009-01-02	
2	COM(2008) 851	Propozycja zakończenia postępowania weryfikacyjnego i zmiany ostatecznych ceł wyrównawczych i antydumpingowych nałożonych na import folii z PET z Indii	17309/08	2008-12-16	MG		2008-11-13
3	COM(2008) 858	Wniosek DECYZJA RADY w sprawie podpisania i tymczasowego stosowania Umowy przejściowej o partnerstwie między Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a państwami Pacyfiku, z drugiej strony	17573/08	2008-12-24	MSZ	2009-01-06	
4	COM(2008) 847	Wniosek w sprawie rozporządzenia (we) nr .../2008 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1692/2006 ustanawiające drugi program „Marco Polo” dla udzielania wspólnotowej pomocy finansowej w celu poprawy działania systemu transportu towarowego na środowisko („Marco Polo II”)	17294/08	2008-12-16	MI	2009-01-06	
5	COM(2008) 838	Wniosek w sprawie rozporządzenia	17022/08	2008-12-10	MRR	2008-12-23	

		Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1080/2006 w sprawie Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w odniesieniu do kwalifikowalności efektywności energetycznej i inwestycji w energię odnawialną w budownictwie mieszkaniowym					
6	COM(2008) 665	Wniosek w sprawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 2001/83/WE w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi w zakresie nadzoru nad bezpieczeństwem farmakoterapii	17502/08	2008-12-19	MZ	2009-01-13	
7	COM(2008) 901	Wniosek ROZPORZĄDZENIE RADY nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej	5119/09	2009-01-09	MG	2009-01-13	
8	COM(2008) 852	Proposal for a Regulation of the European Parliament and of the Council concerning a European rail network for competitive freight	17324/08	2008-12-16	MI	2009-01-13	
9	COM(2008) 662	Proposal for a Regulation of the European Parliament and of the Council amending, as regards information to the general public on medicinal products for human use subject to medical prescription, Regulation (EC) No 726/2004 laying down Community procedures for the authorisation and supervision of medicinal products for human and veterinary use and establishing a European Medicines Agency	17498/08	2008-12-19	MZ	2009-01-13	
10	COM(2008) 543	Proposal for a DIRECTIVE OF THE EUROPEAN PARLIAMENT AND OF THE COUNCIL on the protection of animals used for scientific purposes	15546/08	2008-11-13	MNiSW	2009-01-13	
11	COM(2008) 663	Wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 2001/83/WE w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi w zakresie informacji kierowanych do ogółu społeczeństwa dotyczących produktów	17499/08	2008-12-19	MZ	2009-01-13	

		leczniczych wydawanych na receptę lekarską					
12	COM(2008) 883	Wniosek DECYZJA RADY określająca stanowisko Wspólnoty na forum Rady Generalnej Światowej Organizacji Handlu w sprawie przystąpienia Czarnogóry do Światowej Organizacji Handlu	5007/09	2009-01-05	MG	2009-01-13	
13	COM(2008) 668	Wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 2001/83/WE w zakresie zapobiegania wprowadzaniu do legalnego systemu dystrybucji produktów leczniczych sfałszowanych pod względem tożsamości, historii lub źródła pochodzenia	17504/08	2008-12-19	MZ	2009-01-13	
14	COM(2008) 664	Proposal for a Regulation of the European Parliament and of the Council amending, as regards pharmacovigilance of medicinal products for human use, Regulation (EC) No 726/2004 laying down Community procedures for the authorisation and supervision of medicinal products for human and veterinary use and establishing a European Medicines Agency	17501/08	2008-12-19	MZ	2009-01-13	
15	COM(2008) 859	Communication from the Commission to the European Parliament and the Council concerning the revision of the Multiannual Financial Framework (2007-2013); Proposal for a Decision of the European Parliament and of the Council amending the Interinstitutional Agreement of 17 May 2006 on budgetary discipline and sound financial management as regards the Multiannual Financial Framework	17606/08	2008-12-24	MF	2009-01-13	
16	COM(2008) 822	Propozycja nałożenia ostatecznych środków antidumpingowych i pobrania ceł tymczasowych nałożonych na import przetworzonych lub zakonserwowanych mandarynek pochodzących z Chin	16883/08	2008-12-05	MG		2008-12-02
17	COM(2009) 004	Proposal for a COUNCIL DECISION Providing EU medium-term financial assistance for Latvia	5223/09	2009-01-13	MF	2009-01-15	
18	COM(2008) 867	Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr	5005/09	2009-01-06	MRR	2009-01-20	

		1927/2006 ustanawiające Europejski fundusz dostosowania do globalizacji					
19	COM(2008) 887	Proposal for a Directive of the European Parliament and of the Council laying down the framework for the deployment of Intelligent Transport Systems in the field of road transport and for interfaces with other transport modes	17564/08	2008-12-22	MI	2009-01-20	
20	COM(2008) 863	Proposal for a Council Decision on the signature and provisional application of the interim agreement establishing a framework for an Economic Partnership Agreement between Eastern and Southern Africa States on the one part and the European Community and its Member States on the other part	17476/08	2009-01-05	MSZ	2009-01-20	
21	COM(2008) 849	Wniosek DECYZJA RADY w sprawie stanowiska Wspólnoty, które ma zostać przyjęte w odniesieniu do wniosku w sprawie zmiany Konwencji celnej dotyczącej międzynarodowego przewozu towarów z zastosowaniem karnetów TIR (Konwencja TIR z 1975 r.)	5054/09	2009-01-07	MF	2009-01-20	
22	COM(2008) 854	Proposal for a COUNCIL REGULATION amending Regulation (EC) No 1334/2000 setting up a Community regime for the control of exports of dual-use items and technology	5011/09	2009-01-06	MG	2009-01-20	
23	COM(2008) 857	Proposal for a Council Decision concluding the Interim Partnership Agreement between the European Community, of the one part, and the Pacific States, of the other part	5001/09	2009-01-06	MSZ	2009-01-20	
24	COM(2008) 841	Wniosek ROZPORZĄDZENIE RADY zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 1859/2005 nakładające pewne środki ograniczające w stosunku do Uzbekistanu	5056/09	2009-01-08	MSZ	2009-01-22	
25	COM(2008) 895	Proposal for a COUNCIL DECISION on the conclusion, of behalf of the European Community, of the Protocol on the Implementation of the Alpine Convention in the field of Transport (Transport Protocol)	5150/09	2009-01-09	MI	2009-01-22	
26	COM(2008) 814	Proposal for a Decision of the European Parliament and of the Council on the participation by the Community in a	15980/08	2008-12-08	MNiSW	2009-01-22	

		European metrology research and development programme undertaken by several Member States					
27	COM(2008) 853	Wniosek dotyczący DECYZJI RADY w sprawie podpisania w imieniu Wspólnoty Europejskiej i tymczasowego stosowania niektórych postanowień Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie pomiędzy Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi a Syryjską Republiką Arabską Wniosek dotyczący DECYZJI RADY w sprawie zawarcia Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi z jednej strony, a Syryjską Republiką Arabską z drugiej strony	17487/08	2008-12-19	MSZ	2009-01-28	
28	COM(2008) 893	Proposal for a REGULATION OF THE EUROPEAN PARLIAMENT AND OF THE COUNCIL establishing a procedure for the negotiation and conclusion of bilateral agreements between Member States and third countries concerning sectoral matters and covering applicable law in contractual and non-contractual obligations	5147/09	2009-01-13	MS	2009-01-28	
29	COM(2008) 839	Wniosek DECYZJA RADY w sprawie podpisania w imieniu Wspólnoty Europejskiej Umowa o współpracy między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Księstwem Liechtensteinu, z drugiej strony, w sprawie zwalczania nadużyć finansowych i wszelkich innych nielegalnych działań naruszających ich interesy finansowe Wniosek DECYZJA RADY w sprawie zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej Umowa o współpracy między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Księstwem Liechtensteinu, z drugiej strony, w sprawie zwalczania nadużyć finansowych i wszelkich innych nielegalnych działań naruszających ich interesy finansowe	17247/08	2008-12-12	MF	2009-01-28	

30	COM(2008) 891	Wniosek dotyczący rozporządzenia Rady ustanawiające jednolity formularz wizowy (wersja ujednolicona)	5256/09	2009-01-16	MSWiA	2009-01-28	
31	COM(2008) 861	Proposal for a COUNCIL DECISION concluding the interim agreement establishing a framework for an Economic Partnership Agreement between Eastern and Southern Africa States on the one part and the European Community and its Member States on the other part	5112/09	2009-01-15	MSZ	2009-01-28	
32	COM(2008) 790	Wniosek DYREKTYWA RADY (Euratom) ustanawiająca wspólnotowe ramy bezpieczeństwa jądrowego	16537/08	2009-01-08	MŚ	2009-01-23	
33	COM(2008) 894	Proposal for a COUNCIL REGULATION establishing a procedure for the negotiation and conclusion of bilateral agreements between Member States and third countries concerning sectoral matters and covering jurisdiction, recognition and enforcement of judgments and decisions in matrimonial matters, parental responsibility and maintenance obligations, and applicable law in matters relating to maintenance obligations	5146/09	2009-01-14	MS	2009-01-28	
34	COM(2009) 003	Proposal for a COUNCIL REGULATION amending Annex I to Regulation (EEC) No 2658/87 on the tariff and statistical nomenclature and on the Common Customs Tariff	5502/09	2009-01-20	MG	2009-01-30	
35	COM(2009)	Proposal for a Council Decision on the signing, on behalf of the European Union, and on the provisional application of certain provisions of the Agreement between the European Union and Iceland and Norway on the application of certain provisions of Council Decision 2008/615/JHA on the stepping up of cross-border cooperation, particularly in combating terrorism and cross-border crime and Council Decision 2008/616/JHA on the implementation of Decision 2008/615/JHA on the stepping up of cross-border cooperation, particularly in combating terrorism and cross-border crime, and the Annex thereto	5060/09	2009-01-26	MSWiA	2009-02-02	

36	COM(2008) 873	Wniosek dotyczący dyrektywy Rady ustanawiającej zasady organizacji kontroli weterynaryjnych zwierząt wprowadzanych do Wspólnoty z krajów trzecich (wersja ujednolicona)	5249/09	2009-01-16	MRiRW	2009-02-02	
37	COM(2008) 910	Wniosek dotyczący decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie udzielenia gwarancji wspólnotowej dla Europejskiego Banku Inwestycyjnego na pokrycie strat poniesionych w związku z pożyczkami i gwarancjami udzielonymi na zabezpieczenie pożyczek na potrzeby projektów poza granicami Wspólnoty	5444/09	2009-01-19	MF	2009-02-02	
38	COM(2008) 889	Zmieniony wniosek w sprawie rozporządzenie wprowadzającego nadzwyczajne środki handlowe dla krajów i terytoriów uczestniczących lub powiązanych z procesem stabilizacji i stowarzyszenia Unii Europejskiej (wersja ujednolicona)	5254/09	2009-01-15	MG	2009-02-02	
39	COM(2008) 809	Proposal for a Directive of the European Parliament and of the Council on the restriction of the use of certain hazardous substances in electrical and electronic equipment - (recast)	17333/08	2008-12-17	MG	2009-02-02	
40	COM(2008) 810	Proposal for a Directive of the European Parliament and of the Council on waste electrical and electronic equipment (WEEE) - (recast)	17367/08	2008-12-18	MŚ	2009-02-02	
41	COM(2008) 892	Wniosek w sprawie DECYZJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY ustanawiającej program w zakresie współpracy audiowizualnej ze specjalistami z krajów trzecich MEDIA MUNDUS	5237/09	2009-01-13	MKIDN	2009-02-06	
42	COM(2008) 816	Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczące praw pasażerów podróżujących drogą morską i wodną śródlądową oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów	11990/08	2008-12-10	MI	2009-02-10	
43	COM(2009) 012	Wniosek DECYZJA RADY dotycząca	5685/09	2009-01-26	MŚ	2009-02-10	

		tymczasowego zakazu stosowania i sprzedaży na Węgrzech zmodyfikowanej genetycznie kukurydzy (Zea mays L. linia MON810) wyrażającej gen Bt cry1Ab, zgodnie z dyrektywą 2001/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady					
44	COM(2008) 053	Wniosek ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY zmieniające rozporządzenie (WE) nr 999/2001 w zakresie uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji	6301/08	2008-02-11	MRiRW	2009-02-10	
45	COM(2008) 636	Wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie stosowania zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn prowadzących działalność na własny rachunek oraz uchylającej dyrektywę 86/613/EWG	13981/08	2008-10-10	MPiPS	2009-02-06	
46	COM(2009) 024	Proposal for a COUNCIL REGULATION amending Regulation (EC) No 1210/2003 concerning certain specific restrictions on economic and financial relations with Iraq	5652/09	2009-01-23	MSZ	2009-02-06	
47	COM(2009) 029	Wniosek DYREKTYWA RADY w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania	6035/09	2009-02-04	MF	2009-02-17	
48	COM(2009) 037	Wniosek ROZPORZĄDZENIE RADY zmieniające rozporządzenie (WE) nr 637/2008 w odniesieniu do krajowych programów restrukturyzacji sektora bawełny	5902/09	2009-02-03	MRiRW	2009-02-17	
49	COM(2009) 041	Wniosek DECYZJA RADY przedłużająca okres stosowania środków przewidzianych w decyzji 2002/148/WE w sprawie zakończenia konsultacji z Zimbabwe na mocy art. 96 umowy o partnerstwie AKP-WE	5996/09	2009-02-03	MSZ	2009-02-17	
50	COM(2009) 027	Wniosek DECYZJA RADY ustalająca stanowisko, jakie ma być przyjęte w imieniu Wspólnoty Europejskiej w odniesieniu do wniosków w sprawie zmian załączników A, B i C do Konwencji sztokholmskiej na czwartym posiedzeniu Konferencji Stron, które odbędzie się w dniach 4-8 maja 2009 r.	5946/09	2009-02-02	MŚ	2009-02-17	
51	COM(2009) 021	Proposal for a Council Directive amending Directive 2006/112/EC on the common system of value added tax as regards the rules	5985/09	2009-02-03	MF	2009-02-18	

		on invoicing					
52	COM(2009) 051	Wniosek DECYZJA RADY dotycząca tymczasowego zakazu stosowania i sprzedaży w Austrii zmodyfikowanej genetycznie kukurydzy (Zea mays L. linia T25) zgodnie z dyrektywą 2001/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady	6327/09	2009-02-12	MŚ	2009-02-20	
53	COM(2009) 056	Wniosek DECYZJA RADY dotycząca tymczasowego zakazu stosowania i sprzedaży w Austrii zmodyfikowanej genetycznie kukurydzy (Zea mays L. linia MON810) zgodnie z dyrektywą 2001/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady	6330/09	2009-02-12	MŚ	2009-02-20	
54	COM(2009)	Projekt DECYZJI RAMOWEJ RADY w sprawie zapobiegania konfliktom jurysdykcji w postępowaniu karnym i w sprawie rozstrzygania takich konfliktów	5208/09	2009-02-18	MS	2009-02-24	
55	COM(2009) 054	Wniosek w sprawie rozporządzenia Rady kończącego częściowy przegląd okresowy środków antidumpingowych stosowanych względem przywozu ręcznych wózków paletowych oraz ich zasadniczych części, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej	6551/09	2009-02-18	MG	2009-02-20	
56	COM(2008) 869	Proposal for a Council Decision on guidelines for the employment policies of the Member States	5881/09	2009-01-29	MPiPS	2009-02-12	
57	COM(2009) 018	Wniosek dotyczący decyzji Rady w sprawie podpisania i zawarcia Porozumienia w formie wymiany listów między Wspólnotą Europejską a Arabską Republiką Egiptu dotyczącego wzajemnych środków liberalizacyjnych w odniesieniu do produktów rolnych, przetworzonych produktów rolnych oraz ryb i produktów rybołówstwa a także zastąpienia protokołów 1 i 2 oraz załącznika do protokołu 1 i załącznika do protokołu 2 jak również zmian do Eurośródziemnomorskiego Układu ustanawiającego Stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Arabską Republiką Egiptu, z drugiej strony	5860/09	2009-01-29	MG	2009-02-27	
58	COM(2009) 045	Wniosek DECYZJA RADY w sprawie	6396/09	2009-02-13	MRiRW	2009-03-02	

		sprostowania dyrektywy 2008/73/WE upraszczającej procedury dotyczące podawania i publikowania informacji z dziedziny weterynarii i zootechniki oraz zmieniającej dyrektywy 64/432/EWG, 77/504/EWG, 88/407/EWG, 88/661/EWG, 89/361/EWG, 89/556/EWG, 90/426/EWG, 90/427/EWG, 90/428/EWG, 90/429/EWG, 90/539/EWG, 91/68/EWG, 91/496/EWG, 92/35/EWG, 92/65/EWG, 92/66/EWG, 92/119/EWG, 94/28/WE, 2000/75/WE, decyzję 2000/258/WE oraz dyrektywy 2001/89/WE, 2002/60/WE i 2005/94/WE					
59	COM(2009) 050	Proposal for a Council Decision on the signature and provisional application of the Agreement between the European Community and Barbados on the short-stay visa waiver; Proposal for a Council Decision on the conclusion of the Agreement between the European Community and Barbados on the short-stay visa waiver	6443/09	2009-02-18	MSZ	2009-03-06	
60	COM(2008) 644	Wniosek ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY ustanawiające obowiązki podmiotów wprowadzających drewno i produkty z drewna na rynek	14482/08	2008-10-20	MŚ	2009-03-06	
61	COM(2009) 055	Proposal for a Council Decision on the signature and provisional application of the Agreement between the European Community and the Commonwealth of The Bahamas on the short-stay visa waiver; Proposal for a Council Decision on the conclusion of the Agreement between the European Community and the Commonwealth of The Bahamas on the short-stay visa waiver	6478/09	2009-02-18	MSZ	2009-03-06	
62	COM(2009) 052	Proposal for a Council Decision on the signature and provisional application of the Agreement between the European Community and the Republic of Seychelles on the short-stay visa waiver; Proposal for a Council Decision on the	6498/09	2009-02-18	MSZ	2009-03-06	

		conclusion of the Agreement between the European Community and the Republic of Seychelles on the short-stay visa waiver					
63	COM(2009) 053	Proposal for a Council Decision on the signature and provisional application of the Agreement between the European Community and the Federation of Saint Kitts and Nevis on the short-stay visa waiver; Proposal for a Council Decision on the conclusion of the Agreement between the European Community and the Federation of Saint Kitts and Nevis on the short-stay visa waiver	6458/09	2009-02-18	MSZ	2009-03-06	
64	COM(2009) 049	Proposal for a Council Decision on the signature and provisional application of the Agreement between the European Community and Antigua and Barbuda on the short-stay visa waiver; Proposal for a Council Decision on the conclusion of the Agreement between the European Community and Antigua and Barbuda on the short-stay visa waiver	6477/09	2009-02-18	MSZ	2009-03-06	
65	COM(2009) 048	Proposal for a Council Decision on the signature and provisional application of the Agreement between the European Community and the Republic of Mauritius on the short-stay visa waiver; Proposal for a Council Decision on the conclusion of the Agreement between the European Community and the Republic of Mauritius on the short-stay visa waiver	6439/09	2009-02-18	MSZ	2009-03-06	
66	COM(2009) 086	Opinia Komisji na mocy art. 251 ust. 2 akapit trzeci lit. c) Traktatu WE, dotycząca poprawek Parlamentu Europejskiego do wspólnego stanowiska Rady w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie opłat lotniskowych zmieniająca wniosek Komisji na mocy art. 250 ust. 2 Traktatu WE	6746/09	2009-02-20	MI	2009-03-10	
67	COM(2009) 065	Wniosek dotyczący decyzji Rady w sprawie podpisania umowy między Wspólnotą	6662/09	2009-02-20	MI	2009-03-10	

		Europejską a Republiką Korei dotyczącej pewnych aspektów przewozów lotniczych; Wniosek dotyczący decyzji Rady w sprawie zawarcia umowy między Wspólnotą Europejską a Republiką Korei dotyczącej pewnych aspektów przewozów lotniczych					
68	COM(2009) 062	Wniosek dotyczący decyzji Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich Unii Europejskiej zebranych w Radzie w sprawie podpisania i tymczasowego stosowania Umowy o transporcie lotniczym między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Kanadą, z drugiej strony; Wniosek dotyczący decyzji Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich Unii Europejskiej zebranych w Radzie w sprawie zawarcia Umowy o transporcie lotniczym między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Kanadą, z drugiej strony	6621/09	2009-02-20	MI	2009-03-10	
69	COM(2009) 063	Opinia Komisji na mocy art. 251 ust. 2 akapit trzeci lit. c) Traktatu WE, dotycząca poprawek Parlamentu Europejskiego do wspólnego stanowiska Rady w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej ramy wspólnotowego działania na rzecz osiągnięcia zrównoważonego stosowania pestycydów	6610/09	2009-02-25	MRiRW	2009-03-12	
70	COM(2009) 067	Proposal for a DECISION OF THE EUROPEAN PARLIAMENT AND OF THE COUNCIL amending Decision No 573/2007/EC establishing the European Refugee Fund for the period 2008 to 2013 by removing funding for certain Community actions and altering the limit for funding such actions	6702/09	2009-02-23	MSWiA	2009-03-10	
71	COM(2009) 093	Wniosek dotyczący rozporządzenia Rady w sprawie wieloletniego planu odbudowy zasobów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym	6984/09	2009-03-04	MRiRW	2009-03-17	

72	COM(2009) 089	Wniosek dotyczący rozporządzenia Rady uchylającego 14 nieaktualnych rozporządzeń w dziedzinie wspólnej polityki rybołówstwa	7089/09	2009-03-04	MRiRW	2009-03-17	
73	COM(2009) 088	Projekt decyzji Rady z dnia [...] r. uchylająca dyrektywę 83/515/EWG i 11 nieaktualnych decyzji w dziedzinie wspólnej polityki rybołówstwa	7140/09	2009-03-04	MRiRW	2009-03-17	
74	COM(2009) 011	Wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie formalności sprawozdawczych dla statków wchodzących do lub wychodzących z portów państw członkowskich Wspólnoty i uchylająca dyrektywę 2002/6/WE	5789/09	2009-02-03	MI	2009-02-17	
75	COM(2009) 081	Wniosek DECYZJA RADY w sprawie zawarcia przez Wspólnotę Europejską Protokołu w sprawie prawa właściwego dla zobowiązań alimentacyjnych	6996/09	2009-03-04	MS	2009-03-17	
76	COM(2009) 072	Wniosek DECYZJA RADY w sprawie stanowiska, jakie ma przyjąć Wspólnota Europejska w ramach Rady Ministrów AKP-WE, dotyczące decyzji w sprawie zmian w załączniku II do Umowy o partnerstwie AKP-WE, podpisanej w Kotonu	6810/09	2009-03-04	MSZ	2009-03-18	
77	COM(2009) 123	Wniosek dotyczący decyzji Rady w sprawie ustalenia stanowiska Wspólnoty, które ma zostać przyjęte na forum Komisji ds. Tuńczyka na Oceanie Indyjskim	7481/09	2009-03-12	MRiRW	2009-03-19	
78	COM(2009) 038	Wniosek w sprawie rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1698/2005 w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW)	5883/09	2009-01-30	MRiRW	2009-03-02	
79	COM(2009)	COUNCIL DECISION endorsing the European Air Traffic Management Master Plan of the Single European Sky ATM Research (SESAR) project	7119/09	2009-03-09	MI	2009-03-19	
80	COM(2009) 091	Proposal for a Regulation of the European Parliament and of the Council amending the Convention Implementing the Schengen Agreement and Regulation (EC) No 562/2006 as regards movement of persons with a long-	7097/09	2009-03-05	MSWiA	2009-03-19	

		stay visa					
81	COM(2009) 090	Proposal for a COUNCIL REGULATION amending the Convention Implementing the Schengen Agreement as regards long stay visa and alerts in the Schengen Information System	7094/09	2009-03-05	MSWiA	2009-03-19	
82	COM(2009) 092	Wniosek DECYZJA RADY w sprawie zakończenia procedury konsultacji z Islamską Republiką Mauretańską na podstawie art. 96 zmienionej umowy z Kotonu	6963/09	2009-02-27	MSZ	2009-03-19	
83	COM(2009) 124	Częściowe postępowanie weryfikacyjne ograniczonego do zbadania dumpingu wobec ceł antydumpingowych nałożonych na import lin i drutów stalowych (SWR) z Indii. Propozycja uchylecia ceł antydumpingowych w stosunku do jednej indyjskiej firmy.	7660/09	2009-03-17	MG	2009-03-17	
84	COM(2008) 780	Wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie charakterystyki energetycznej budynków (przekształcenie)	15929/08	2008-11-20	MI	2009-03-25	
85	COM(2009) 097	Wniosek DECYZJA RADY w sprawie stanowiska Wspólnoty dotyczącego uczestnictwa w Komitecie Konsultacyjnym CARIFORUM-WE przewidzianym w Umowie o partnerstwie gospodarczym między państwami CARIFORUM, z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony, oraz w sprawie wyboru przedstawicieli organizacji zlokalizowanych na terytorium Strony WE	7235/09	2009-03-06	MSZ	2009-03-25	
86	COM(2009) 101	Wniosek DECYZJA KOMISJI zmieniająca decyzję 2006/325/WE w celu ustanowienia procedury wykonania art. 5 ust. 2 Umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską a Królestwem Danii w sprawie właściwości sądów oraz uznawania i wykonywania orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych	6925/09	2009-03-10	MS	2009-03-25	
87	COM(2009) 083	Wniosek DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY zmieniająca Dyrektywę Rady 78/660/EWG w sprawie rocznych sprawozdań finansowych	7229/09	2009-03-05	MF	2009-03-25	

		niektórych rodzajów spółek w odniesieniu do mikroprzedsiębiorstw					
88	COM(2009) 100	Wniosek DECYZJA KOMISJI zmieniająca decyzję 2006/326/WE w celu ustanowienia procedury wykonania art. 5 ust. 2 Umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską a Królestwem Danii w sprawie doręczania dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych lub handlowych	6924/09	2009-03-10	MS	2009-03-25	
89	COM(2009) 106	Wniosek DECYZJA RADY w sprawie podpisania umowy o readmisji między Wspólnotą Europejską a Pakistanem Wniosek DECYZJA RADY w sprawie zawarcia umowy o readmisji między Wspólnotą Europejską a Pakistanem	7510/09	2009-03-12	MSWiA	2009-03-27	
90	COM(2009) 121	Wniosek ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY zmieniające rozporządzenie Rady (EWG) nr 95/93 w sprawie wspólnych zasad przydzielania czasu na start lub lądowanie w portach lotniczych Wspólnoty	7500/09	2009-03-16	MI	2009-03-31	
91	COM(2009)	Initiative of the French Republic with a view to the adoption of a Council Decision amending the Convention on the use of information technology for customs purposes of 26 July 1995 (the CIS Convention)	16008/08	2008-12-15	MF	2009-03-27	
92	COM(2009) 117	Proposal for a Council Regulation amending Regulation (EC) No 1212/2005 imposing a definitive anti-dumping duty on imports of certain castings originating in the People's Republic of China	7615/09	2009-03-17	MG	2009-03-31	
93	COM(2009) 122	Wniosek dotyczący rozporządzenia Rady ustanawiającego plan długoterminowy dotyczący północnego stada morskazuka oraz połowów eksploatujących to stado	7764/09	2009-03-19	MRiRW	2009-04-03	
94	COM(2008) 784	Wniosek ROZPORZĄDZENIE RADY ustalające na rok połowowy 2009 ceny orientacyjne oraz wspólnotowe ceny producenta na niektóre produkty rybołówstwa	16028/08	2008-11-26	MRiRW	2009-02-02	

		na mocy rozporządzenia (WE) nr 104/2000					
95	COM(2009) 105	Wniosek DECYZJA RADY w sprawie ustanowienia mechanizmu oceny w celu monitorowania stosowania dorobku Schengen	7349/09	2009-03-11	MSWiA	2009-03-31	
96	COM(2009) 046	Wniosek DECYZJA RADY ustanawiająca stanowisko, jakie w imieniu Wspólnoty ma zostać przyjęte w ramach Komitetu ds. Pomocy Żywnościowej w odniesieniu do przedłużenia Konwencji o pomocy żywnościowej z 1999 r.	6322/09	2009-02-12	MSZ	2009-03-10	
97	COM(2009) 102	Wniosek ROZPORZĄDZENIE RADY w sprawie ustanowienia mechanizmu oceny w celu weryfikacji stosowania dorobku Schengen	7348/09	2009-03-10	MSWiA	2009-03-31	
98	COM(2008) 806	Wniosek dotyczący rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1579/2007 ustalające wielkości dopuszczalne połowów i związane z nimi warunki dla niektórych zasobów rybnych i grup zasobów rybnych mające zastosowanie do Morza Czarnego w 2008 r.	16507/08	2008-12-01	MRiRW	2009-02-02	
99		Council Decision implementing Common Position 2008/369/CFSP concerning restrictive measures against the Democratic Republic of the Congo	7765/09	2009-03-27	MSZ	2009-04-08	
100	COM(2009) 150	Wniosek dotyczący decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie uruchomienia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji	8118/09	2009-03-27	MRR	2009-04-08	
101	COM(2009) 139	Wniosek ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1321/2004 w sprawie ustanowienia struktur zarządzania europejskimi programami radionawigacyjnymi	6257/09	2009-03-26	MI	2009-04-08	
102	COM(2009) 127	Wniosek ROZPORZĄDZENIE RADY zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 2115/2005 z dnia 20 grudnia 2005 r. wprowadzające program odbudowy zasobów halibuta niebieskiego w ramach Organizacji Rybołówstwa Północno-Zachodniego Atlantyku	7850/09	2009-03-24	MRiRW	2009-04-08	
103	COM(2009) 134	Wniosek dotyczący decyzji Rady określającej	8112/09	2009-03-27	MRiRW	2009-04-08	

		stanowisko, jakie w imieniu Wspólnoty ma zostać przyjęte w ramach Międzynarodowej Rady ds. Cukru w odniesieniu do przedłużenia Międzynarodowej umowy w sprawie cukru z 1992 r.					
104	COM(2009) 132	Wniosek DECYZJA RADY określająca stanowisko, jakie w imieniu Wspólnoty ma zostać przyjęte w ramach Międzynarodowej Rady Zbożowej w odniesieniu do przedłużenia obowiązywania Konwencji o handlu zbożem z 1995 r.	8029/09	2009-03-26	MRiRW	2009-04-16	
105		Projekt decyzji Rady w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej umów między Unią Europejską a Stanami Zjednoczonymi dotyczących ekstradycji i wzajemnej pomocy prawnej w sprawach karnych	6730/09	2009-03-09	MS	2009-04-17	
106	COM(2009) 165	Proposal for a Council Regulation imposing a definitive anti-dumping duty and collecting definitively the provisional duty imposed on imports of certain pre- and post-stressing wires and wire strands of non-alloy steel (PSC wires and strands) originating in the People's Republic of China	8682/09	2009-04-15	MG	2009-04-17	
107	COM(2009) 071	Zmieniony wniosek w sprawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ochrony pracowników przed ryzykiem związanym z narażeniem na działanie azbestu w miejscu pracy (wersja ujednolicona)	6688/09	2009-02-20	MZ	2009-04-16	
108	COM(2009) 144	Wniosek dotyczący DECYZJI RADY I KOMISJI w sprawie stanowiska Wspólnoty dotyczącego decyzji Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia UE – Albania przyjmującej swój regulamin wewnętrzny	8582/09	2009-04-08	MSZ	2009-04-21	
109	COM(2009) 169	Proposal for a Council Regulation amending Regulation (EC) No 332/2002, establishing a facility providing medium-term financial assistance for Member States' balances of payments	8642/09	2009-04-15	MF	2009-04-21	
110	COM(2009) 151	Proposal for a COUNCIL REGULATION laying down a Scheme of control and enforcement applicable in the area covered by the Convention on future multilateral cooperation in the North-East Atlantic	8415/09	2009-04-06	MRiRW	2009-04-21	

		fisheries					
111	COM(2009) 094	Wniosek dotyczący decyzji Rady w sprawie podpisania przez Wspólnotę Europejską Protokołu do Konwencji o zabezpieczeniach międzynarodowych na wyposażeniu ruchomym dotyczącego zagadnień właściwych dla taboru kolejowego, przyjętego w Luksemburgu w dniu 23 lutego 2007 r.	7115/09	2009-03-03	MI	2009-04-21	
112	COM(2009) 157	Wniosek DECYZJA RADY zmieniająca decyzję Komisji 2008/938/WE w sprawie wykazu państw beneficjentów, które kwalifikują się do szczególnego rozwiązania motywacyjnego dotyczącego zrównoważonego rozwoju i dobrych rządów, przewidzianego rozporządzeniem Rady (WE) nr 732/2008 wprowadzającym ogólny system preferencji taryfowych na okres od dnia 1 stycznia 2009 r. do dnia 31 grudnia 2011 r.	8629/09	2009-04-09	MG	2009-04-24	
113	COM(2009) 199	Recommendation for a Council Decision granting mutual assistance for Romania; Proposal for a Council Decision providing EU medium-term financial assistance for Romania	9052/09	2009-04-27	MF	2009-04-29	
114	COM(2009) 190	Wniosek ROZPORZĄDZENIE RADY nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych świec, cienkich świec i podobnych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej	8980/09	2009-04-23	MG	2009-04-29	
115	COM(2009) 176	Recommendation for a COUNCIL DECISION On the European Capital of Culture event for the year 2013	8770/09	2009-04-21	MKIDN	2009-04-30	
116	COM(2009) 183	Wniosek DECYZJA RADY zmieniająca decyzję Rady 2007/250/WE upoważniającą Zjednoczone Królestwo do wprowadzenia specjalnego środka stanowiącego odstępstwo od art. 193 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej	9020/09	2009-04-23	MF	2009-04-30	
117	COM(2009) 167	Zalecenie DECYZJA RADY w sprawie wyznaczenia Europejskiej Stolicy Kultury na	8720/09	2009-04-17	MKIDN	2009-04-30	

		rok 2012					
118	COM(2008) 779	Wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie oznakowania opon pod kątem efektywności paliwowej i innych zasadniczych parametrów	15920/08	2008-11-20	MG	2009-04-21	
119	COM(2009) 173	Wniosek w sprawie rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) 1386/2007 ustanawiające środki ochrony zasobów i jej egzekwowania mające zastosowanie na obszarze podlegającym regulacji Organizacji Rybołówstwa Północno-Zachodniego Atlantyku	8833/09	2009-04-21	MRiRW	2009-05-05	
120	COM(2009) 136	Proposal for a Council Framework Decision on preventing and combating trafficking in human beings, and protecting victims, repealing Framework Decision 2002/629/JHA	8151/09	2009-03-30	MS	2009-05-06	
121	COM(2009) 129	Wniosek DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (wersja ujednolicona)	8017/09	2009-03-26	MŚ	2009-05-05	
122	COM(2009) 135	Wniosek dotyczący decyzji ramowej Rady w sprawie zwalczania seksualnego wykorzystywania i niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych oraz pornografii dziecięcej, uchylającej decyzję ramową 2004/68/WSiSW	8150/09	2009-03-31	MS	2009-05-06	
123	COM(2009) 189	Wniosek w sprawie rozporządzenia Rady ustanawiającego plan długoterminowy dotyczący zachodniego stada ostroboka pospolitego oraz połowów eksploatujących to stado	9003/09	2009-04-24	MRiRW	2009-05-08	
124	COM(2009) 186	Proposal for a Council Regulation amending Regulation (EC) No 428/2005 imposing a definitive anti-dumping duty on imports of polyester staple fibres originating in the People's Republic of China and Saudi Arabia, amending Regulation (EC) No 2852/2000 imposing a definitive anti-dumping duty on imports of polyester staple fibres originating in the Republic of Korea and terminating the anti-dumping proceeding in respect of such imports originating in Taiwan	9085/09	2009-04-27	MG	2009-05-08	

125	COM(2009) 168	Wniosek dotyczący rozporządzenia Rady w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Wersja ujednolicona)	8784/09	2009-04-22	MG	2009-05-05	
126	COM(2009) 195	Wniosek ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1717/2006 ustanawiające Instrument na rzecz Stabilności	9268/09	2009-04-30	MSZ	2009-05-12	
127	COM(2009) 187	Wniosek ROZPORZĄDZENIE RADY zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 881/2002 wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z Osamą bin Ladenem, siecią Al-Kaida i talibami	9042/09	2009-04-23	MSZ	2009-05-12	
128	COM(2009) 182	Wniosek DECYZJA RADY dotycząca przedłużenia Umowy w sprawie współpracy naukowej i technologicznej między Wspólnotą Europejską a Ukrainą	9177/09	2009-04-28	MNiSW	2009-05-12	
129	COM(2009) 198	Wniosek DECYZJA RADY w sprawie przyjęcia dodatkowego programu badawczego realizowanego przez Wspólne Centrum Badawcze Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej	9069/09	2009-04-27	MNiSW	2009-05-12	
130	COM(2009) 202	Wniosek dotyczący ROZPORZĄDZENIA RADY zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1255/96 zawieszające czasowo cła autonomiczne Wspólnej Taryfy Celnej na niektóre produkty przemysłowe, rolne i rybne	9348/09	2009-05-04	MG	2009-05-15	
131	COM(2009) 218	Proposal for a Council decision on the establishment of the Community position to be adopted in the Inter American Tropical Tuna Commission	9532/09	2009-05-07	MRiRW	2009-05-20	
132	COM(2009) 207	Wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi i zmieniającej dyrektywy 2004/39/WE i 2009/.../WE	9494/09	2009-05-06	MF	2009-05-19	
133	COM(2009) 216	Proposal for a Council Decision on the establishment of the Community position to be adopted in the North Atlantic Salmon	9537/09	2009-05-07	MRiRW	2009-05-20	

		Conservation Organisation					
134	COM(2009) 113	Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego ogólne zasady przyznawania pomocy finansowej Wspólnoty w zakresie sieci transeuropejskich [(wersja ujednolicona)]	9433/09	2009-05-08	MI	2009-05-22	
135	COM(2009) 220	Wniosek dotyczący rozporządzenia Rady rozszerzającego ostateczne cło antydumpingowe nałożone rozporządzeniem (WE) nr 1174/2005 na przywóz ręcznych wózków paletowych i ich zasadniczych części pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej na przywóz tego samego produktu wysyłanego z Tajlandii, niezależnie od tego, czy zgłaszanego jako pochodzący z Tajlandii, czy też nie	9901/09	2009-05-14	MG	2009-05-26	
136	COM(2009) 126	Wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych (wersja przekształcona) Wdrażanie Small Business Act	8969/09	2009-04-22	MG	2009-05-26	
137	JAI(2009) 003	Projekt decyzji Rady zmieniającej decyzję 2002/956/WSiSW ustanawiającą europejską sieć ochrony osób publicznych	9769/09		MSWiA	2009-05-29	
138	COM(2009) 233	Wniosek ROZPORZĄDZENIE RADY zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1212/2005 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywozy niektórych zamknięć włączonych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej	10059/09	2009-05-19	MG	2009-05-29	
139	COM(2009) 217	Wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie opłat za ochronę lotnictwa	9864/09	2009-05-14	MI	2009-06-02	
140	COM(2009) 194	ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1905/2006 ustanawiające instrument finansowania współpracy na rzecz rozwoju oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1889/2006 w sprawie ustanowienia instrumentu finansowego na rzecz wspierania demokracji i praw człowieka na świecie	9683/09	2009-05-11	MSZ	2009-06-02	
141	COM(2009) 229	Wniosek Decyzja Rady i przedstawicieli	10119/09	2009-05-20	MI	2009-06-05	

		<p>rządów państw członkowskich Unii Europejskiej zebranych w Radzie w sprawie zawarcia umowy o transporcie lotniczym między Stanami Zjednoczonymi Ameryki z jednej strony, Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z drugiej strony, Islandią z trzeciej strony i Królestwem Norwegii z czwartej strony; oraz w sprawie zawarcia dodatkowej umowy między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z jednej strony, Islandią z drugiej strony i Królestwem Norwegii z trzeciej strony, dotyczącej stosowania umowy o transporcie lotniczym między Stanami Zjednoczonymi Ameryki z jednej strony, Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z drugiej strony, Islandią z trzeciej strony, i Królestwem Norwegii z czwartej strony</p>					
142	COM(2009) 185	<p>Proposal for a DIRECTIVE OF THE EUROPEAN PARLIAMENT AND OF THE COUNCIL on the coordination of certain provisions laid down by law, regulation or administrative action in Member States concerning the provision of audiovisual media services (Audiovisual Media Services Directive)</p>	9435/09	2009-05-12	MKiDN	2009-06-05	
143	COM(2009) 226	<p>Wniosek Decyzja Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich Unii Europejskiej zebranych w Radzie w sprawie podpisania i tymczasowego stosowania umowy o transporcie lotniczym między Stanami Zjednoczonymi Ameryki z jednej strony, Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z drugiej strony, Islandią z trzeciej strony i Królestwem Norwegii z czwartej strony; oraz w sprawie podpisania i tymczasowego stosowania umowy między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z jednej strony, Islandią z drugiej strony i Królestwem Norwegii z trzeciej strony, dotyczącej stosowania umowy o transporcie lotniczym między Stanami</p>	10118/09	2009-05-20	MI	2009-06-05	

		Zjednoczonymi Ameryki z jednej strony, Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z drugiej strony, Islandią z trzeciej strony, i Królestwem Norwegii z czwartej strony					
144	COM(2009) 232	Wniosek ROZPORZĄDZENIE RADY zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2505/96 otwierające i ustalające zarządzanie wspólnotowymi kontyngentami taryfowymi na niektóre produkty rolne i przemysłowe	10288/09	2009-05-27	MG	2009-06-09	
145	COM(2009) 239	Proposal for a COUNCIL DECISION on the position to be taken by the Community concerning the proposal to amend the Customs Convention on the International Transport of goods under cover of TIR carnets (TIR Convention 1975)	10436/09	2009-05-29	MF	2009-06-09	
146	COM(2009) 241	Wniosek DECYZJA RADY dotycząca niewłączenia bifentryny do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG oraz cofnięcia zezwoleń na środki ochrony roślin zawierające tę substancję	10260/09	2009-05-28	MRiRW	2009-06-12	
147	COM(2009) 240	Wniosek DECYZJA RADY dotycząca niewłączenia difenyloaminy do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG oraz cofnięcia zezwoleń na środki ochrony roślin zawierające tę substancję (Tekst mający znaczenie dla EOG)	10255/09	2009-05-28	MRiRW	2009-06-12	
148	COM(2009) 245	Wniosek DECYZJA RADY dotycząca niewłączenia oleju parafinowego CAS 8042-47-5 do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG oraz cofnięcia zezwoleń na środki ochrony roślin zawierające tę substancję	10263/09	2009-05-28	MRiRW	2009-06-12	
149	COM(2009) 246	Proposal for a COUNCIL DECISION concerning the non-inclusion of paraffin oils CAS 64742-46-7, CAS 72623-86-0 and CAS 97862-82-3 in Annex I to Council Directive 91/414/EEC and the withdrawal of authorisations for plant protection products containing those substances	10261/09	2009-05-29	MRiRW	2009-06-12	
150	COM(2009) 243	Wniosek DECYZJA RADY dotycząca niewłączenia metamu do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG oraz cofnięcia	10258/09	2009-06-01	MRiRW	2009-06-16	

		zezwoleń na środki ochrony roślin zawierające tę substancję					
151	COM(2009) 242	Wniosek w sprawie dyrektywa Rady zmieniającej dyrektywę Rady 91/414/EWG w celu włączenia do niej tetrakonazolu jako substancji czynnej	10254/09	2009-06-01	MRiRW	2009-06-16	
152	COM(2009) 253	Wniosek ROZPORZĄDZENIE RADY dotyczące ustalenia współczynników korygujących stosowanych od dnia 1 lipca 2008 r. do wynagrodzeń urzędników, pracowników zatrudnionych na czas określony i pracowników kontraktowych Wspólnot Europejskich pełniących służbę w krajach trzecich	10437/09	2009-06-03	KPRM	2009-06-16	
153	COM(2009) 244	Wniosek DECYZJA RADY dotycząca niewłączenia triazoksydu do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG oraz cofnięcia zezwoleń na środki ochrony roślin zawierające tę substancję	10257/09	2009-06-03	MRiRW	2009-06-16	
154	COM(2009) 222	Wniosek DECYZJA RADY w sprawie zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej Umowy o współpracy naukowo-technicznej między Wspólnotą Europejską z jednej strony a Jordańskim Królestwem Haszymidzkim z drugiej;	10465/09	2009-06-02	MNiSW	2009-06-16	
155	COM(2009) 221	Wniosek DECYZJA RADY w sprawie podpisania i tymczasowego stosowania w imieniu Wspólnoty Europejskiej Umowy o współpracy naukowo-technicznej między Wspólnotą Europejską z jednej strony a Jordańskim Królestwem Haszymidzkim z drugiej	10463/09	2009-06-02	MNiSW	2009-06-16	
156	COM(2009) 251	Wniosek DECYZJA RADY w sprawie zawarcia przez Komisję Umowy o współpracy między Europejską Wspólnotą Energii Atomowej a Rządem Republiki Indii w zakresie badań energii syntezy jądrowej	10598/09	2009-06-04	MNiSW	2009-06-19	
157	COM(2009) 238	Wniosek DECYZJA RADY w sprawie podziału usług pośrednictwa finansowego mierzonych pośrednio (FISIM) przy ustalaniu dochodu narodowego brutto (DNB)	10343/09	2009-05-28	MF	2009-06-16	

		stosowanego do celów budżetu Wspólnot Europejskich i ich zasobów własnych					
158	COM(2009) 271	Proposal for a COUNCIL REGULATION imposing a definitive countervailing duty and collecting definitively the provisional duty imposed on imports of biodiesel originating in the United States of America	11078/09	2009-06-17	MG	2009-06-23	
159	COM(2009) 272	Proposal for a COUNCIL REGULATION imposing a definitive anti-dumping duty and collecting definitively the provisional duty imposed on imports of biodiesel originating in the United States of America	11082/09	2009-06-17	MG	2009-06-23	
160		Draft Decision No 1/2009 of the EC-EFTA Joint Committee on common transit amending the Convention of 20 May 1987 on a common transit procedure	6754/09	2009-02-20	MF	2009-06-25	